

พิชตุจข (MORINDA L.) ในประเทศไทย
THE GENUS MORINDA L. IN THAILAND

นายวีระชน์ เกษรบัณฑุ์

วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ. 2547

ISBN 974-435-887-4

P 23

- 9 บ. 2547

บริษัทบีเอชอาร์ทีจำกัด
จําหน่ายเอกสารและสื่อโฆษณาในแบบการรับทราบข้อมูลทางโทรทัศน์
อ//o ศูนย์บริการด้านการตลาดและเทคโนโลยีดิจิตอลภาพแห่งชาติ
อาคารลีฟท์บ้านพักนักเรียนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดิจิตอลภาพ
73/1 ถนนมหารามี 8 เมืองราชบุรี
กรุงเทพฯ 10400

พีชสกุลยอ (MORINDA L.) ในประเทศไทย

นายวิโรจน์ เกษรบัว

**วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาชีววิทยา¹
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. 2547**

ISBN 974-435-887-4

THE GENUS *MORINDA* L. IN THAILAND

MR. WIROTE KASONBUA

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE
IN BIOLOGY**

GRADUATE SCHOOL KHON KAEN UNIVERSITY

2004

ISBN 974-435-887-4

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาชีววิทยา

ชื่อวิทยานิพนธ์ : พิชสกุลยอ (*Morinda L.*) ในประเทศไทย

ชื่อผู้ที่ทำวิทยานิพนธ์ : นายวิโรจน์ เกษรบัว

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

 อาจารย์ที่ปรึกษา

(ศาสตราจารย์ ดร. ประนอม จันทรโโนทัย)

 อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา ธรรมถาวร)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมหมาย ปรีเปรม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันชัย สุ่มเล็ก)

คณบดีคณวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

T-145031

วีโรจน์ เกษรบัว. 2547. พิชสกุลยอ (*Morinda L.*) ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. [ISBN 974-435-887-4]

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ศ.ดร. ประนอม จันทรโภทัย,

ผศ.ดร อัจฉรา ธรรมดาวร

บทคัดย่อ

ศึกษาอนุกรมวิธานของพิชสกุลยอ (*Morinda L.*) ในประเทศไทย ระหว่างเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2544 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2546 โดยศึกษาตัวอย่างพ烝ณไม้แห้งและตัวอย่างพ烝ณไม้จากภาคสนาม จากการศึกษาพบพิชสกุลนี้ 13 ชนิด 1 พันธุ์ ได้แก่ *M. angustifolia* var. *angustifolia*, *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. citrifolia*, *M. cinnamomea*, *M. coreia*, *M. cochinchinensis*, *M. elliptica*, *M. longifolia*, *M. pandurifolia*, *M. scabrida*, *M. talmyi*, *M. tomentosa*, *M. umbellata* และ *M. wallichii* ได้รวมชื่อของ *M. nana* และ *M. pumila* เป็นชื่อพ้องของ *M. talmyi* และ *M. tomentosa* ตามลำดับ พร้อมบรรยายลักษณะอย่างละเอียด สร้างรูปวิธานระดับชนิด และวาดภาพลายเส้น ศึกษาภายในภาคศาสตร์ เ雷ณูวิทยา และอนุกรมวิธานเชิงตัวเลขของพิช 9 ชนิด ผลการศึกษาด้านกายวิภาคศาสตร์ พนลักษณะที่นำมาใช้ในการระบุชนิดได้คือ รูปร่างของมัดห่อลำเลียง การมีหรือไม่มีเยื่อหุ้มห่อลำเลียง ปุ่มเล็กที่เนื้อยื่อขึ้นผิว และขน ข้อมูลด้านเรณูวิทยา พบร่วมเป็นเม็ดเดี่ยว สมมาตรแบบรัศมี มีข้อแบบ isopolar รูปร่างในแนวขั้วกลม มีช่องเปิดแบบร่องช้อนทับแบบรู จำนวน 3 ช่องขนาดของเรณู 30-55 ในครमเมตร รูปร่างของเรณู 3 แบบ คือ แบบ oblate spheroidal, oblate spheroidal-suboblate และ suboblate ความหนาของผนังชั้นนอก 2-5 ในครมตร มีลวดลายผนังชั้นนอกเป็นแบบ reticulate ซึ่งข้อมูลด้านเรณูวิทยาไม่สามารถใช้ในการจำแนกชนิดของพิชสกุลนี้ได้ ศึกษาอนุกรมวิธานเชิงตัวเลข ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยและการวิเคราะห์จัดกลุ่ม โดยใช้ลักษณะสัณฐานวิทยา 20 ลักษณะ พบร่วมพิช 9 ประชากร มีความแปรปรวนระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มแตกต่างกันไม่นักพอ ที่จะนำมาใช้จำแนกชนิดในกลุ่มพิชที่ศึกษาได้อย่างชัดเจน

งานวิทยานิพนธ์นี้มอบส่วนดีให้แก่บุพการีและคณาจารย์

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. ประนอม จันทรโณทัย ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา ธรรมด้าว กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความรู้ คำปรึกษา และคำแนะนำต่างๆ จนทำให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ปิยะดา ธีระกุลพิศุทธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิติเชษฐ์ ศรีดิษฐ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่มีความกรุณาในการสอบ และช่วยตรวจสอบข้อผิดพลาดต่างๆ จนทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่เอื้อเพื่อสถานที่ และเครื่องมือ สำหรับการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์พีชกรุงเทพ กรมวิชาการเกษตร หอพรรณไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบี และพันธุ์พีช พิพิธภัณฑ์พีช ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พิพิธภัณฑ์พีช สวนพฤกษาศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ องค์การสวนพฤกษาศาสตร์ จ. เชียงใหม่ พิพิธภัณฑ์พีช ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และพิพิธภัณฑ์พีช ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความกรุณาให้ศึกษาตัวอย่างพรรณไม้แห้ง

ขอขอบคุณ โครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากริมภาพแห่งประเทศไทย (Biodiversity Research and Training Program, BRT) รหัสโครงการ BRT T_145031 และทุนอุดหนุนการศึกษา โครงการพัฒนาอาจารย์ สาขาวิชาแคลนเพื่อศึกษาในประเทศ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ได้สนับสนุน ค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบคุณ Prof. Dr. Christian Puff ที่ช่วยเหลือให้เอกสารการศึกษาที่เกี่ยวข้อง คุณปราโมทย์ ไตรบุญ และคุณคงิต แวงวลาติ ที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บตัวอย่างภาคสนาม รวมทั้งคำแนะนำต่างๆ ในการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณช่อพิพย์ กัณฑ์โชค คุณสุคนธ์พิพย์ บุญวงศ์ และคุณอนิษฐาน ศรีนวล ที่ให้ความช่วยเหลือด้านอื่นๆ รวมทั้งคำแนะนำในการปฏิบัติการต่างๆ

ขอขอบคุณ นักศึกษาปริญญาโท-เอก สาขอนุกรัมวิถานพีช และสาขาวิชาวิภาคศาสตร์พีช ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือต่างๆ จนทำให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้

สุดท้าย ขอขอบพระคุณบิดา นารดา ที่ส่งเสริมและเป็นกำลังใจอันสำคัญยิ่ง ในการศึกษาครั้งนี้

วีโรจน์ เกษรบัว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
คำอุทิศ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขตและข้อจำกัดของการศึกษา	1
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
วิธีการดำเนินการศึกษา	2
สถานที่ทำการศึกษา	2
บทที่ 2 อนุกรมวิธาน	3
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
อุปกรณ์และวิธีการศึกษา	6
ผลการศึกษา	7
สรุปผลการศึกษา	49
วิจารณ์ผลการศึกษา	51
บทที่ 3 กายวิภาคศาสตร์	56
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	56
อุปกรณ์และวิธีการศึกษา	57
ผลการศึกษา	58
สรุปผลการศึกษา	75
วิจารณ์ผลการศึกษา	76
บทที่ 4 เรณูวิทยา	78
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	78
อุปกรณ์และวิธีการศึกษา	79
ผลการศึกษา	81
สรุปผลการศึกษา	89
วิจารณ์ผลการศึกษา	89
บทที่ 5 อนุกรมวิธานเชิงตัวเลข	93
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	93
อุปกรณ์และวิธีการศึกษา	94
ผลการศึกษา	98

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
สรุปผลการศึกษา	100
วิจารณ์ผลการศึกษา	101
บทที่ 6 สรุปผลการศึกษา	104
ข้อเสนอแนะ	105
เอกสารอ้างอิง	107
ภาคผนวก	111
ประวัติผู้เขียน	158

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 เปรียบเทียบรายชื่อพืชสกุลยอที่มีการสำรวจในประเทศไทย	54
ตารางที่ 2 นิเวศวิทยาและการกระจายพันธุ์ของพืชสกุลยอในประเทศไทย	55
ตารางที่ 3 ตัวอย่างพืชที่นำมาศึกษาโดยวิภาคศาสตร์ของแผ่นดิน	57
ตารางที่ 4 เปรียบเทียบลักษณะกายวิภาคศาสตร์ของพืชสกุลยอ จำนวน 9 ชนิด 10 ตัวอย่าง	77
ตารางที่ 5 ตัวอย่างพืชที่นำมาศึกษาและองเรณู	79
ตารางที่ 6 เปรียบเทียบลักษณะ雷ณูของพืชสกุลยอ จำนวน 9 ชนิด 17 ตัวอย่าง	91
ตารางที่ 7 รายชื่อของพืชสกุลยอของแต่ละหน่วยการศึกษา จำนวน 9 ประชากร สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยและการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม	96
ตารางที่ 8 การแบ่งขนาดของเรณู	113
ตารางที่ 9 การแบ่งรูปร่างของเรณู	113
ตารางที่ 10 ข้อมูลลักษณะสัณฐานวิทยาของ <i>M. angustifolia</i> var. <i>scabridula</i> ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม	114
ตารางที่ 11 ข้อมูลลักษณะสัณฐานวิทยาของ <i>M. citrifolia</i> ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม	117
ตารางที่ 12 ข้อมูลลักษณะสัณฐานวิทยาของ <i>M. coreia</i> ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม	120
ตารางที่ 13 ข้อมูลลักษณะสัณฐานวิทยาของ <i>M. elliptica</i> ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม	123
ตารางที่ 14 ข้อมูลลักษณะสัณฐานวิทยาของ <i>M. pandurifolia</i> ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม	126
ตารางที่ 15 ข้อมูลลักษณะสัณฐานวิทยาของ <i>M. scabrida</i> ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม	129
ตารางที่ 16 ข้อมูลลักษณะสัณฐานวิทยาของ <i>M. taimyi</i> ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม	132
ตารางที่ 17 ข้อมูลลักษณะสัณฐานวิทยาของ <i>M. tomentosa</i> ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม	135
ตารางที่ 18 ข้อมูลลักษณะสัณฐานวิทยาของ <i>M. umbellata</i> ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม	138
ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะสัณฐานวิทยาของพืชสกุลยอ	141
ตารางที่ 20 ค่าไอกogenของแต่ละแกนปัจจัย และค่าความผันแปร	143
ตารางที่ 21 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของแต่ละตัวแปร หลังจากสกัดปัจจัยแล้ว (Communalities)	144
ตารางที่ 22 ค่าน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรของลักษณะต่าง ๆ ในแต่ละแกนปัจจัย ที่ยังไม่ได้ท munun แกนปัจจัย (Component matrix)	145

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 23 ค่าผู้นำปัจจัยของตัวแปรของลักษณะต่างๆ ในแต่ละแกนปัจจัย ภายหลังจากหมุนแกนปัจจัยแล้ว (Rotated Component Matrix)	146
ตารางที่ 24 ค่าสัด畸形ของการจำแนกกลุ่ม จากการวิเคราะห์ลักษณะสัณฐานวิทยา ของพีชสกุลยอ จำนวน 9 ประชากร	147
ตารางที่ 25 ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการจำแนกกลุ่มแต่ละสมการ ที่อยู่ในรูปมาตรฐาน (Standardized Canonical Discriminant Function Coefficients)	148
ตารางที่ 26 ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการจำแนกกลุ่มแต่ละสมการ ที่ยังเป็นคะแนนดิบ (Unstandardized Canonical Discriminant Function Coefficients)	149
ตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะสัณฐานวิทยาที่ใช้ในการวิเคราะห์ กับสมการจำแนกกลุ่ม (Structure Matrix)	150
ตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในการจำแนกกลุ่ม ที่คำนวณโดยใช้สมการ จำแนกกลุ่มของ Fisher (Classification Function Coefficients)	151
ตารางที่ 29 เปอร์เซ็นต์การทำนายกลุ่มประชากร จากสมการที่ได้จากการจำแนกกลุ่ม ลักษณะสัณฐานวิทยาของพีชสกุลยอ จำนวน 10 ประชากร (Classification result)	152
ตารางที่ 30 ค่าสัด畸形ของการจำแนกกลุ่ม จากการวิเคราะห์ลักษณะสัณฐานวิทยา ของพีชสกุลยอ จำนวน 4 กลุ่ม	153
ตารางที่ 31 ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการจำแนกกลุ่มแต่ละสมการ ที่อยู่ในรูปมาตรฐาน	153
ตารางที่ 32 ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการจำแนกกลุ่มแต่ละสมการ ที่ยังเป็นคะแนนดิบ	154
ตารางที่ 33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะสัณฐานวิทยาที่ใช้ในการวิเคราะห์ กับสมการจำแนกกลุ่ม	155
ตารางที่ 34 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในการจำแนกกลุ่ม ที่คำนวณโดยใช้สมการจำแนกกลุ่ม ของ Fisher	156
ตารางที่ 35 เปอร์เซ็นต์การทำนายกลุ่มประชากร จากสมการที่ได้จากการวิเคราะห์จัดจำแนก ลักษณะสัณฐานวิทยา ของพีชสกุลยอ จำนวน 4 กลุ่ม	157

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 <i>M. angustifolia</i> var. <i>angustifolia</i> : ก. ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง; <i>M. angustifolia</i> var. <i>scabridula</i> : ข. ต้น ค. ดอก และ ง. ผล	26
ภาพที่ 2 <i>M. angustifolia</i> var. <i>scabridula</i> : ก. ต้น ข. ผล ค. ช่อดอก ง. ลักษณะด้านในของดอกที่มีเกรสรเพคเมียสั้นและยาว และ จ. อับเรณู	27
ภาพที่ 3 <i>M. cinnamomea</i> ก. ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง; <i>M. citrifolia</i> : ข. ต้น ค. ช่อดอก และ ง. ผล	28
ภาพที่ 4 <i>M. cinnamomea</i>	29
ภาพที่ 5 <i>M. citrifolia</i> : ก. กิ่ง ข. ช่อดอก ค. ผล ง. ลักษณะด้านในของดอก และ จ. อับเรณู	30
ภาพที่ 6 <i>M. cochinchinensis</i> : ก. ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง; <i>M. coreia</i> : ข. ดอกที่มีเกรสรเพคเมียสั้น ค. ดอกที่มีเกรสรเพคเมียยาว และ ง. ผล	31
ภาพที่ 7 <i>M. cochinchinensis</i> : ก. กิ่ง ข. ผล ค. หุบใบ ง. ลักษณะด้านในของดอก และ จ. อับเรณู	32
ภาพที่ 8 <i>M. coreia</i> : ก. กิ่ง ข. ช่อดอก ค. ผล ง. ลักษณะด้านในของดอกที่มีเกรสรเพคเมียสั้น ^{และยาว} และ จ. อับเรณู	33
ภาพที่ 9 <i>M. elliptica</i> : ก. ต้น ข. ช่อดอก และ ค. ผล; <i>M. longifolia</i> : ง. ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง	34
ภาพที่ 10 <i>M. elliptica</i> ก. กิ่ง ข. ผล ค. ช่อดอก ง. ลักษณะด้านในของดอก และ จ. อับเรณู	35
ภาพที่ 11 <i>M. longifolia</i>	36
ภาพที่ 12 <i>M. pandurifolia</i> ก. ต้น ข. ดอกที่มีเกรสรเพคเมียสั้น ค. ดอกที่มีเกรสรเพคเมียยาว และ ง. ผล	37
ภาพที่ 13 <i>M. pandurifolia</i> : ก. กิ่ง ข. ช่อดอก ค. ผล ง. ลักษณะด้านในของดอก ที่มีเกรสรเพคเมียสั้นและยาว และ จ. อับเรณู	38
ภาพที่ 14 <i>M. scabrida</i> : ก. ต้น ข. ช่อดอก และ ค. ผล	39
ภาพที่ 15 <i>M. scabrida</i> : ก. กิ่ง ข. ช่อดอก ค. ลักษณะด้านในของดอกที่มีเกรสรเพคเมียสั้น ^{และยาว} ง. อับเรณู และ จ. ผล	40
ภาพที่ 16 <i>M. talmyi</i> : ก. ต้น ข. ดอกที่มีเกรสรเพคเมียสั้น ค. ดอกที่มีเกรสรเพคเมียยาว และ ง. ผล	41
ภาพที่ 17 <i>M. talmyi</i> ก. กิ่ง ข. ผล ค. ช่อดอก ง. ลักษณะด้านในของดอกที่มีเกรสรเพคเมียสั้น ^{และยาว} และ จ. อับเรณู	42
ภาพที่ 18 <i>M. tomentosa</i> : ก. ต้น ข. ดอกที่มีเกรสรเพคเมียสั้น ค. ดอกที่มีเกรสรเพคเมียยาว และ ง. ผล	43
ภาพที่ 19 <i>M. tomentosa</i>	44
ภาพที่ 20 <i>M. umbellata</i> : ก. ต้น ข. ช่อดอก ค. ผล; <i>M. wallichii</i> : ง. ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง	45

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 21 <i>M. umbellata</i> : ก. กิ่ง ข. ช่อดอก ค. ผล ง. ลักษณะด้านในของดอก และ จ. อับเรณู	46
ภาพที่ 22 แผนที่การกระจายพันธุ์ของพืชสกุลยอในประเทศไทย	47
ภาพที่ 23 แผนที่การกระจายพันธุ์ของพืชสกุลยอในประเทศไทย	48
ภาพที่ 24 <i>M. angustifolia</i> var. <i>scabridula</i> : ก. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อยื่อจำเพาะของเส้นกลางใบ, ง. มีซีฟิลล์ และ จ. ขอบใบ; CR = ผลึก, CU = ผิวเคลือบคิวติน, FI = เชลล์เส้นใย, HA = ชน และ ST = ปากใบ (สเกล = 100 ไมโครเมตร)	65
ภาพที่ 25 <i>M. citrifolia</i> : ก. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อยื่อจำเพาะของเส้นกลางใบ, ง. มีซีฟิลล์ และ จ. ขอบใบ; CR = ผลึก, SE = ช่องสารหลัง, ST = ปากใบ และ VB = มัดท่อจำเพาะ (สเกล = 100 ไมโครเมตร)	66
ภาพที่ 26 <i>M. coreia</i> : ก. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อยื่อท่อจำเพาะของเส้นกลางใบ, ง. มีซีฟิลล์ และ จ. ขอบใบ; CR = ผลึก, FI = เชลล์เส้นใย และ ST = ปากใบ (สเกล = 100 ไมโครเมตร)	67
ภาพที่ 27 <i>M. elliptica</i> : ก. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อยื่อจำเพาะของเส้นกลางใบ และ ง. ขอบใบ; CR = ผลึก, HA = ชน, ST = ปากใบ และ VB = มัดท่อจำเพาะ (สเกล = 100 ไมโครเมตร)	68
ภาพที่ 28 <i>M. pandurifolia</i> : ก. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อยื่อจำเพาะของเส้นกลางใบ, ง. มีซีฟิลล์ และ จ. ขอบใบ; CR = ผลึก, PA = ปุ่มเล็ก และ VB = มัดท่อจำเพาะ (สเกล = 100 ไมโครเมตร)	69
ภาพที่ 29 <i>M. scabrida</i> : ก. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อยื่อจำเพาะของเส้นกลางใบ, ง. มีซีฟิลล์ และ จ. ขอบใบ; CR = ผลึก, FI = เชลล์เส้นใย และ HA = ชน (สเกล = 100 ไมโครเมตร)	70
ภาพที่ 30 <i>M. talmyi</i> : ก. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อยื่อจำเพาะของเส้นกลางใบ และ ง. ขอบใบ; CR = ผลึก, PA = ปุ่มเล็ก, SE = ช่องสารหลัง และ VB = มัดท่อจำเพาะ (สเกล = 100 ไมโครเมตร)	71
ภาพที่ 31 <i>M. tomentosa</i> (W. Kasonbua 4): ก. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อยื่อจำเพาะของเส้นกลางใบ และ ง. ขอบใบ; HA = ชน, FI = เชลล์เส้นใย และ ST = ปากใบ (สเกล = 100 ไมโครเมตร)	72

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า	73
ภาพที่ 32 <i>M. tomentosa</i> (W. Kasonbua 35): ก. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อเยื่อจำเพาะของเส้นกลางใน, ง. มีโซฟิลล์ และ จ. ขอบใบ; CR = ผลึก, HA = ขน, ST = ปากใบ และ VB = มัดท่อจำเพาะ (สเกล = 100 ในเมตร)	73
ภาพที่ 33 <i>M. umbellata</i> : ก. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อเยื่อจำเพาะของเส้นกลางใน และ ง. ขอบใบ; CR = ผลึก, CU = ผิวเคลือบคิวติน, FI = เซลล์เส้นใย และ ST = ปากใบ (สเกล = 100 ในเมตร)	74
ภาพที่ 34 ลักษณะเรณูที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง: ก. และ ข. <i>M. angustifolia</i> var. <i>scabridula</i> และ ง. และ จ. <i>M. citrifolia</i> (สเกล = 40 ในเมตร); ลวดลายของผนังชั้นนอกที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน แบบส่องกราด: ค. <i>M. angustifolia</i> var. <i>scabridula</i> และ ฉ. <i>M. citrifolia</i> (สเกล = 20 ในเมตร)	84
ภาพที่ 35 ลักษณะเรณูที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง: ก. และ ข. <i>M. coreia</i> และ ง. และ จ. <i>M. elliptica</i> (สเกล = 40 ในเมตร); ลวดลายของผนังชั้นนอกที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน แบบส่องกราด: ค. <i>M. coreia</i> และ ฉ. <i>M. elliptica</i> (สเกล = 20 ในเมตร)	85
ภาพที่ 36 ลักษณะเรณูที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง: ก. และ ข. <i>M. pandurifolia</i> และ ง. และ จ. <i>M. scabrida</i> (สเกล = 40 ในเมตร); ลวดลายของผนังชั้นนอกที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด: ค. <i>M. pandurifolia</i> และ ฉ. <i>M. scabrida</i> (สเกล = 20 ในเมตร)	86
ภาพที่ 37 ลักษณะเรณูที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง: ก. และ ข. <i>M. talmyi</i> และ ง. และ จ. <i>M. tomentosa</i> (W. Kasonbua 4) (สเกล = 40 ในเมตร); ลวดลายของผนังชั้นนอกที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด: ค. <i>M. talmyi</i> และ ฉ. <i>M. tomentosa</i> (W. Kasonbua 4) (สเกล = 20 ในเมตร)	87
ภาพที่ 38 ลักษณะเรณูที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง: ก. และ ข. <i>M. tomentosa</i> (W. Kasonbua 35) และ ง. และ จ. <i>M. umbellata</i> (สเกล = 40 ในเมตร); ลวดลายของผนังชั้นนอกที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด: ค. <i>M. tomentosa</i> (W. Kasonbua 35) และ ฉ. <i>M. umbellata</i> (สเกล = 20 ในเมตร)	88
ภาพที่ 39 การวัดลักษณะของพืชกลุ่มฯ เพื่อศึกษาอนุกรมวิธานเชิงตัวเลข ก. ใบ ข. ดอก ค. อับเรณู ง. ผล และ จ. เมล็ด	97
ภาพที่ 40 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรแต่ละแกนปัจจัย	102
ภาพที่ 41 ค่าไオเกนของแต่ละปัจจัย โดยเรียงจากมากไปน้อย	102

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 42 แผนภาพแสดงผลการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มลักษณะสัณฐานวิทยา ของประชากรพืชสกุลยอ	103
ภาพที่ 43 เขตการกระจายพันธุ์และแผนที่จังหวัดของประเทศไทย (จากหนังสือพรรณพฤกษาดิจิทัลของประเทศไทย เล่ม 6 (4))	112

บทที่ 1

บทนำ

โลกนี้พืชที่เข้าท่อลำเลียงประมาณ 250,000 ชนิด เป็นพวงnos ไลเคน และสาหร่ายประมาณ 325,000 ชนิด ในบรรดาพืชที่มีท่อลำเลียงนี้ พบในประเทศไทย ประมาณ 12,000 ชนิด หรือร้อยละ 10 ของพืชทั้งหมด เนื่องจากประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตต้อนชื้น จึงมีความหลากหลายของพืชสูง การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยจึง อาศัยทรัพยากรพืชเป็นพื้นฐาน แต่ข้อมูลด้านอนุกรมวิธานพืชยังมีน้อย ทำให้เกิดปัญหาในการจำแนก เพื่อการ ศึกษาหรือการประยุกต์ใช้ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ ดังนั้นความมีการวิจัยการศึกษาทบทวนพืชในวงศ์หรือสกุลต่างๆ ให้นำกัน (pronon จันทร์โภทัย และ กองการดา ขยายฤทธิ, 2543)

พืชสกุลยอ (*Morinda L.*) เป็นพืชสกุลหนึ่งที่ควรศึกษาด้านอนุกรมวิธาน เนื่องจากในปัจจุบันได้มีการรวบรวมเฉพาะรายชื่อไว้เท่านั้น แต่ไม่มีรายละเอียดทางสัณฐานวิทยาครบถ้วน ทำให้เกิดปัญหาในการระบุชนิด การตรวจสอบเอกสารลักษณ์เพื่อหาชื่อวิทยาศาสตร์ในการวิจัยของสาขาที่เกี่ยวข้อง ต้องอาศัยตำราของต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศไทยในภูมิภาคใกล้เคียง นอกจากนี้พบว่า พืชสกุลยօมีประโยชน์หลายด้าน บางชนิดมีสรรพคุณ ในการรักษาโรค เช่น ใช้ผลสดของยอด (*M. citrifolia*) แก้คัลลีสีอ้ำเจียน ให้สารที่ออกฤทธิ์คือ asperuloside ใช้ ตอกแก้โรคตา ใช้รากแก้ริดสีดวงทวาร แก้ปวดศรีษะและขับเหงื่อ หรือนำมาใช้เป็นอาหาร เช่น ใช้ใบและผลของ ยอดรับประทานเป็นผัก ใช้ใบยอรองกันกระหงห่อหมก เป็นต้น (คณะกรรมการประสานงานวิจัยและพัฒนา ทรัพยากรป่าไม้และไม้โตเรื้อรังประเทศไทย, 2540) ประโยชน์ด้านอื่น ๆ เช่น ใช้เนื้อไม้ของยอด (*M. coreia*) เป็นด้ามเครื่องมือ เครื่องแกะสลัก เครื่องครัวต่างๆ เครื่องเรือน เสา พานทายเป็น รากเป็น ใช้เปลือก แก่นและ รากย้อมผ้า ให้สีเหลือง แดง และเขียวอ่อน (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก, 2541)

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ ได้ศึกษาอนุกรมวิธานของพืชสกุลยօในประเทศไทย โดยใช้ลักษณะทางสัณฐาน วิทยามาใช้ในการจำแนก และอาศัยข้อมูลทางด้านกายวิภาคศาสตร์ เ雷ูวิทยา และอนุกรมวิธานเชิงตัวเลข (numerical taxonomy) มาประกอบ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนข้อมูลด้านอนุกรมวิธานพืชในประเทศไทย ซึ่งจะเป็น ประโยชน์ทางวิชาการ และการศึกษาด้านอื่น ๆ ในสาขาที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์

- ศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยา กายวิภาคศาสตร์ เ雷ูวิทยา และอนุกรมวิธานเชิงตัวเลข ของพืชสกุลยօในประเทศไทย
- ตรวจสอบเอกสารลักษณ์และวิเคราะห์เพื่อให้ได้ชื่อวิทยาศาสตร์ที่ถูกต้อง
- เพื่อที่จะได้ทราบจำนวนชนิดและการกระจายพันธุ์ของพืชสกุลยօในประเทศไทย
- เพื่อสร้างรูปวิธานในระดับชนิดของพืชสกุลนี้
- เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตและข้อจำกัดของการศึกษา

ศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยา กายวิภาคศาสตร์ของแผ่นใบ ละองเรญ และอนุกรมวิธานเชิงตัวเลข ของ พืชสกุลยօในประเทศไทย จากการรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างพรรณไม้แห้งที่เก็บในพิพิธภัณฑ์พืช และการ สำรวจและเก็บตัวอย่างพืชในภาคสนาม ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2544 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2546 รวม ระยะเวลา 2 ปี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบลักษณะทางสัณฐานวิทยา กายวิภาคศาสตร์ของแผ่นใบ รูปร่างลักษณะเรณุ และอนุกรมวิธานเชิงตัวเลข ของพีชสกุลย์
2. ทราบความหลากหลาย การกระจายพันธุ์และนิเวศวิทยาของพีชสกุลนี้
3. ได้รู้ปัจจัยในระดับชนิด สำหรับตรวจสอบชื่อวิทยาศาสตร์ที่ถูกต้อง
4. เป็นข้อมูลในการศึกษาบททวนพรรมในวงศ์เข็มในประเทศไทย
5. ได้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

วิธีการดำเนินการศึกษา

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างพักรณไม้แห้งที่เก็บไว้ในพิพิธภัณฑ์พีช
2. ออกร่างและเก็บตัวอย่างพีชภาคสนาม
3. วิเคราะห์ชื่อวิทยาศาสตร์
4. บรรยายลักษณะตามหลักการทางอนุกรมวิธาน
5. ศึกษาด้านกายวิภาคศาสตร์
6. วิเคราะห์ลักษณะของเรณุโดยวิธีอะซีโตไลซิส (acetolysis)
7. ศึกษาด้านอนุกรมวิธานเชิงตัวเลข
8. จัดทำรูปปัจจานระดับชนิด
9. เขียนรายงานการศึกษา

สถานที่ทำการศึกษา

1. พิพิธภัณฑ์พีชกรุงเทพฯ กลุ่มวิจัยเพื่อการคุ้มครองพันธุ์พีช กองคุ้มครองพันธุ์พีช กรมวิชาการเกษตร (BK)
2. หอพักรณไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบีและพันธุ์พีช (BKF)
3. พิพิธภัณฑ์พีช ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (PSU)
4. พิพิธภัณฑ์พีช สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ องค์การสวนพฤกษศาสตร์ จ. เชียงใหม่ (QBG)
5. พิพิธภัณฑ์พีช ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (KKU)
6. พิพิธภัณฑ์พีช ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (CMU)
7. ห้องปฏิบัติการอนุกรมวิธานพีชและห้องปฏิบัติการกายวิภาคศาสตร์ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
8. ภาคสนาม

บทที่ 2

อนุกรมวิธาน

พืชสกุลยอจัดอยู่ในวงศ์ Morindeae วงศ์ย่อย Rubioideae และวงศ์ Rubiaceae (Robbrecht, 1988) ส่วนใหญ่กระจายพันธุ์อยู่บริเวณเขตหนาวน้ำ หรือใกล้เขตต้อน (Johansson, 1994) พบร้าโลกทั้งหมดประมาณ 65 ชนิด (Pitard, 1922) ในประเทศไทยมีการรวบรวมรายชื่อไว้ 9 ชนิด 3 พันธุ์ (เดิม สมิตินันท์, 2544) พืชสกุลนี้มีลักษณะเป็นไม้พุ่มตั้งตรง ไม้ต้นขนาดเล็ก หรือไม้เลื้อย กิ่งคล้ายทรงกระบอก หรือเป็นเหลี่ยม 4 บุ่ม ในเรียงแบบตรงข้ามสลับตั้งจาก ระหว่างเส้นกลางใบกับเส้นแขนงใบอาจมีตุ่นใบลักษณะเป็นต่อน รอบต่อมมีขนยาวห่าง (acarodomatia) หรือมีตุ่นใบที่เกิดจากแบคทีเรีย (bacteriodomatia) อยู่ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบน ทูใบเป็นคู่เชื่อมรอบข้ออยู่รูระหว่างก้านใบ โดยทั่วไปมีขนาดใหญ่ เรียบหรือแตกเป็นสองแฉก ส่วนใหญ่ร่วงง่าย ดอกเป็นช่อกระฉุกแน่น มีช่อเดียวหรือหลายช่อเป็นช่อชั่ว (umbel) พบน้อยที่เป็นช่อแยกแขนง (panicle) ออกบริเวณปลายยอด ซอกกิ่ง หรือปลายชักตามยอด กลีบเลี้ยงเชื่อมติดกัน มีจำนวนตั้งแต่สองถึงเจ็ดชิ้นมาก แฉกกลีบสั้นเป็นหน้าตัด หรือเป็นหยักชี้ฟัน บางครั้งมี 1-2 แฉก เป็นหยักแหลมแข็งคล้ายใบ กลีบตอกรูปดอกเข็ม มี 4-7 แฉก สีขาว ออกสมบูรณ์เพศ (bisexual flower) หรือออกแยกเพศอยู่ต่างด้าน (dioecious) ส่วนใหญ่มีกลีบตอนหลังกลีบตอกรูปดอกสั้นหรือยาว ด้านในมีขน เกสรเพศผู้อยู่รูระดับปากหลอดกลีบตอกร ต่ำกว่าหรือยืนบนอกเหนือระดับปากหลอดกลีบตอกร อันเป็นรอยติดอยู่ด้านหลัง งานรองตอกรูปดอก เรียง成ชั้น รังไข่มี 2 หรือ 4 ห้อง ที่ไม่สมบูรณ์ ออกอวุลติดที่ฐาน เกสรเพศเมียอยู่ด้านในหรือยืนบนอกเหนือระดับปากหลอดกลีบตอกร บางชนิดมีเกสรเพศเมียต่างแบบ (heterostylous) ยอดเกสรแยกเป็น 2 แฉก ผล เป็นผลรวม เกิดจากการขยายตัวของรังไข่เชื่อมติดกัน อบน้ำ สีขาว เหลือง สัมหรือดำ รูปทรงกลมกว้าง รูปรี หรือรูปร่างไม่สมมาตร เมล็ดเดียว รูปรีหรือรูปไตเปลือกหนา เป็นไฟริน (pyrene) มีร่อง เปลือกชั้นนอกเป็นเยื่อ (Backer และ Bakhuizen, 1965; Bakhuizen, 1975; Hooker, 1880; Johansson, 1994; Ridley, 1928)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาด้านอนุกรมวิธานของพืชสกุลยอ ส่วนใหญ่มีการศึกษาในต่างประเทศ สำหรับในประเทศไทยมีเพียงการรวบรวมรายชื่อ และบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพืชเพียงบางชนิดเท่านั้น แต่ไม่มีรูปวิธาน สำหรับการระบุชนิด ซึ่งจากการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในทวีปเอเชีย ออสเตรเลีย หมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก และในประเทศไทย มีการศึกษาดังนี้

การศึกษาพืชสกุลยอในทวีปเอเชีย ออสเตรเลีย และหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก

Roxburgh (1824) ศึกษาพรรณไม้ในประเทศไทยเดียว ได้บรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพืชสกุลยอ 8 ชนิด ได้แก่ *M. angustifolia*, *M. bracteata*, *M. citrifolia*, *M. exserta*, *M. multiflora*, *M. scandens*, *M. tetrandra* และ *M. tinctoria*

Bentham และ Mueller (1866) ศึกษาพรรณไม้ในทวีปออสเตรเลีย ได้จำแนกชนิด สร้างรูปวิธาน และบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพืชสกุลยอ 4 ชนิด ได้แก่ *M. citrifolia*, *M. jasminoides*, *M. reticulata* และ *M. umbellata*

Kurz (1877) ศึกษาพรรณไม้ในพื้นที่ป่าประเทศพม่า ได้จำแนกชนิด สร้างรูปวิธาน และบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยาพิชสกุลยอที่พบ 9 ชนิด ได้แก่ *M. angustifolia*, *M. citrifolia*, *M. exserta*, *M. leiantha*, *M. persicaefolia*, *M. speciosa*, *M. tomentosa*, *M. umbellata* และ *M. wallichii*

Hooker (1880) ศึกษาพรรณไม้ในประเทศอินเดีย ได้จำแนกชนิด สร้างรูปวิธาน และบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพิชสกุลยอที่พบ 7 ชนิด ได้แก่ *M. angustifolia*, *M. citrifolia*, *M. persicaefolia*, *M. rigida*, *M. tinctoria*, *M. umbellata* และ *M. villosa*

Brandis (1906) ศึกษาพรรณไม้ต้นในประเทศอินเดีย พับพิชสกุลยอที่เป็นไม้ต้น 2 ชนิด พร้อมทั้งบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยา ได้แก่ *M. citrifolia* และ *M. tinctoria* และพับพิชสกุลยอื่นอีก 4 ชนิด ได้แก่ *M. angustifolia*, *M. persicaefolia*, *M. umbellata* และ *M. villosa*

Merrill (1912) ศึกษาพรรณไม้ในเมืองม尼ลา ประเทศฟิลิปปินส์ ได้จำแนกชนิด สร้างรูปวิธาน และบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพิชสกุลยอ 2 ชนิด คือ *M. bracteata* และ *M. citrifolia* และในปี ค.ศ. 1923 ได้รวบรวมรายชื่อของพิชตอกในประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งมีพิชสกุลยอ 12 ชนิด ได้แก่ *M. bartlingii*, *M. bracteata*, *M. celebica*, *M. citrifolia*, *M. coriacea*, *M. nitida*, *M. parvifolia*, *M. philippinensis*, *M. platyphylla*, *M. tinctoria*, *M. umbellata* และ *M. volubilis*

Gamble (1921) ศึกษาพรรณไม้ในแคว้น Madras ทางใต้ของประเทศอินเดีย ได้จำแนกชนิด สร้างรูปวิธาน และบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพิชสกุลยอที่พบ 5 ชนิด ได้แก่ *M. angustifolia*, *M. citrifolia*, *M. reticulata*, *M. tinctoria* และ *M. umbellata*

Pitard (1922) ศึกษาพรรณไม้ในกลุ่มประเทศอินโดจีน ได้จำแนกชนิด สร้างรูปวิธาน และบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพิชสกุลยอที่พบ 7 ชนิด ได้แก่ *M. angustifolia*, *M. citrifolia*, *M. cochinchinensis*, *M. persicaefolia*, *M. tinctoria*, *M. umbellata* และ *M. villosa*

Ridley (1923) ศึกษาพรรณไม้ในเขตคาบสมุทรมาลายู ได้จำแนกชนิด สร้างรูปวิธาน และบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยา พับพิชสกุลยอที่พบ 7 ชนิด ได้แก่ *M. citrifolia*, *M. elliptica*, *M. lacunosa*, *M. ridleyi*, *M. rigida*, *M. scorchedinii* และ *M. umbellata*

Parham (1964) ศึกษาพรรณไม้บนเกาะพิจิ พับพิชสกุลยอ 5 ชนิด 7 แทกชา ได้แก่ *M. citrifolia*, *M. grayi*, *M. mollis*, *M. nandarivatensis*, *M. umbellata* var. *archboldiana*, *M. umbellata* var. *bucidifolia* และ *M. umbellata* var. *forsteri*

Backer และ Bakhuizen (1965) ศึกษาพรรณไม้บนเกาะชวา ประเทศอินโดนีเซีย ได้จำแนกชนิด สร้างรูปวิธาน และบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพิชสกุลยอที่พบ 5 ชนิด ได้แก่ *M. citrifolia*, *M. jackiana*, *M. sarmentosa*, *M. tomentosa* และ *M. umbellata*

Ohwi (1965) ศึกษาพรรณไม้ในประเทศไทย ได้บรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพิชสกุลยอที่พบจำนวน 1 ชนิด ได้แก่ *M. umbellata*

Hara (1966) ศึกษาพรรณไม้ทางภาคตะวันออกของเทือกเขามิมาลัย พับพิชสกุลยอ 1 ชนิด คือ *M. angustifolia*

Jew-Ming (1978) ศึกษาพรรณไม้ในประเทศไทย สร้างรูปวิธาน และบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพิชสกุลยอ 3 ชนิด ได้แก่ *M. citrifolia*, *M. parvifolia* และ *M. umbellata*

Matthew (1983) ศึกษาพรรณไม้บริเวณภูเขา Tamilnadu carnatic ในประเทศอินเดีย ได้จำแนกชนิด สร้างรูปวิธาน และบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพิชสกุลยอ จำนวน 2 ชนิด ได้แก่ *M. coreia* และ *M. umbellata*

Kirtikar และ Basu (1984) ศึกษาพืชสมุนไพรในประเทศไทยเดีย พบพืชสกุลยอที่เป็นยาสมุนไพร 3 ชนิด ได้แก่ *M. citrifolia*, *M. elliptica* และ *M. umbellata* พร้อมทั้งสร้างรูปวิถาน บรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยา และวัดภูมิศาสตร์เส้นประกอบ

Wong (1984) ศึกษาทบทวนพืชสกุลยอในควบคุมยา พบพืชสกุลนี้ทั้งหมด 9 ชนิด โดยมีพืชที่พบเพิ่มจากการศึกษาครั้งแรก โดย Ridley (1923) ซึ่งเป็นพืชชนิดใหม่ของโลก 2 ชนิด ได้แก่ *M. calciphila* และ *M. corneri* พร้อมทั้งบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยา วัดภูมิศาสตร์เส้น และจัดทำรูปวิถานใหม่ และจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า *M. elliptica* มีเกรดเพคเมียต่างแบบ โดยดูก็ที่มีเกรดเพคเมียสั้น ก้านเกรดสั้นกว่าความยาวของหลอดกลีบดอก ดอกที่มีก้านเกรดเพคเมียขนาดกลาง ก้านเกรดอยู่ระหว่างดับเดียวกับหลอดกลีบดอก และดูก็ที่มีก้านเกรดเพคเมียยาว ก้านเกรดยาวกว่าหลอดกลีบดอก และพบว่า *M. umbellata* เป็นพืชแยกเพศต่างดัน โดยดูก็ที่มีเกรดเพคเมียที่ไม่เจริญ และในดูก็ที่มีเกรดเพคเมียที่ไม่เจริญ และในปี ค.ศ. 1989 ได้ศึกษาพรรณไม้ต้นในประเทศไทยเช่น จำแนกชนิด และสร้างรูปวิถานของพืชสกุลยอที่พบ 10 ชนิด ได้แก่ *M. calciphila*, *M. citrifolia*, *M. corneri*, *M. elliptica*, *M. hispida*, *M. lacunosa*, *M. ridleyi*, *M. rigida*, *M. scortechinii* และ *M. umbellata*

Ninh (1985) รายงานการศึกษาพืชสกุลยอในประเทศไทยเวียดนาม ได้จำแนกชนิด สร้างรูปวิถาน และบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพืชที่พบ 7 ชนิด ได้แก่ *M. citrifolia*, *M. cochinchimensis*, *M. officinalis*, *M. parvifolia*, *M. tinctoria*, *M. umbellata* และ *M. villosa*

Johansson (1994) ศึกษานุกรมวิธานพืชสกุลยอในเกาะ New Caledonia ได้สร้างรูปวิถาน บรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยา ทำแผนที่การกระจายพันธุ์ และศึกษาวิถานการชาติพันธุ์ จากการศึกษาพบพืชสกุลนี้ 14 ชนิด ได้แก่ *M. billardieri*, *M. candallei*, *M. citrifolia*, *M. collina*, *M. decipiens*, *M. deplanche*, *M. glaucescens*, *M. kanalensis*, *M. mollis*, *M. montana*, *M. myrtifolia*, *M. neocaldonica*, *M. phyllireoides* และ *M. truncata*

Matthew (1999) ศึกษาพรรณไม้ในประเทศไทยเดีย บริเวณเทือกเขา Palni และ Pallithanam ค.ศ. 2001 ได้ศึกษาพรรณไม้บริเวณเทือกเขา Sirumalai พบพืชสกุลยอ 2 ชนิด ที่เหมือนกัน ได้แก่ *M. pubescens* และ *M. umbellata* พร้อมทั้งสร้างรูปวิถาน และบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยา

การศึกษาพืชสกุลยอในประเทศไทย

Schmidt (1916) ศึกษาพรรณไม้ในเกาะช้าง จังหวัดตราด พบพืชสกุลยอ 1 ชนิด ได้แก่ *M. citrifolia*

Craib (1932a, b) ได้รวบรวมรายชื่อพรรณไม้ในประเทศไทย ซึ่งมีพืชสกุลยอ 15 ชนิด 3 พันธุ์ ได้แก่ *M. angustifolia*, *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. cinnamomea*, *M. citrifolia*, *M. cochininchensis*, *M. coreia*, *M. elliptica*, *M. longifolia*, *M. nana*, *M. pandurifolia*, *M. pandurifolia* var. *oblonga*, *M. pandurifolia* var. *tenuifolia*, *M. pumila*, *M. talmyi*, *M. tomentosa*, *M. scabrida*, *M. umbellata* และ *M. wallichii* บรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยา และตั้งชื่อพืชสกุลยอที่พบ 5 ชนิด ได้แก่ *M. cinnamomea*, *M. longifolia*, *M. nana*, *M. pumila* และ *M. scabrida*

จำลอง เพ็งคล้าย และคณะ (2518) ได้รวบรวมพรรณไม้ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจของประเทศไทย มีพืชสกุลยอ 2 ชนิด คือ *M. coreia* และ *M. elliptica*

Suvatti (1978) ได้รวบรวมรายชื่อพรรณไม้ในประเทศไทย ซึ่งมีพืชสกุลยอ 8 ชนิด 2 พันธุ์ ได้แก่ *M. angustifolia*, *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. citrifolia*, *M. elliptica*, *M. pandurifolia* var. *oblonga*, *M. percicaefolia*, *M. tinctoria*, *M. tinctoria* var. *tomentosa* และ *M. umbellata*

มานะ โโคตรโสก้า (2538) ศึกษาเบื้องต้นของพืชสกุลยอในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบพืชสกุลนี้ 8 ชนิด ได้แก่ *M. angustifolia* var. *angustifolia*, *M. citrifolia*, *M. coreia*, *M. elliptica*, *M. pandurifolia*, *M. talmyi*, *M. tomentosa* และ *M. umbellata*

สำเนิก ผ่องอ่าໄໄ (2539) สำรวจพรรณไม้บริเวณสถานีวิจัยสิงแวนด์ล้อมสะแกราช พบพืชสกุลยอ 2 ชนิด ได้แก่ *M. coreia* และ *M. elliptica*

ทวีศักดิ์ ติติเมถ้าโรจน์ (2541) ศึกษาสภาพป่าและพรรณพฤกษาติดในพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูเวียง จังหวัดขอนแก่น พบพืชสกุลยอ 2 ชนิด ได้แก่ *M. tomentosa* และ *M. umbellata*

ไชน่อน การ์ดเนอร์ และคณะ (2543) ศึกษาพรรณไม้ต้นในภาคเหนือของประเทศไทย พบพืชสกุลยอ 2 ชนิด คือ *M. citrifolia* และ *M. tomentosa*

เต็ม สมิตินันทน์ (2544) รวบรวมรายชื่อพรรณไม้ในประเทศไทย มีพืชสกุลยอ 9 ชนิด 3 พันธุ์ ได้แก่ *M. angustifolia*, *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. citrifolia*, *M. coreia*, *M. elliptica*, *M. nana*, *M. pandurifolia*, *M. pandurifolia* var. *oblonga*, *M. pandurifolia* var. *tenuifolia*, *M. talmyi*, *M. tomentosa* และ *M. umbellata*

อุปกรณ์และวิธีการศึกษา

ศึกษาและรวมรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบเอกสารลักษณ์ พร้อมทั้งศึกษาตัวอย่างพรรณไม้แห้งในพิพิธภัณฑ์พืชต่าง ๆ ได้แก่ BK, BKF, CMU, KKU, PSU และ QBG เพื่อศึกษาการกระจายพันธุ์ นิเวศวิทยา ช่วงเวลาการออกดอก และชื่อพื้นเมือง ใน การออกสำรวจและเก็บตัวอย่างพืชตามพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศไทย จากนั้นนำมารายงานลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพืชตามหลักอนุกรรมวิธานอย่างละเอียด ระบุชื่อวิทยาศาสตร์ บันทึกสภาพต่างๆ วัดภาพลายเส้น ทำแผนที่การกระจายพันธุ์ และสร้างรูปวิธานระดับชนิด ใน การเก็บตัวอย่างแห้ง ได้นำตัวอย่างมาอัดด้วยแฟรงอัดตัวอย่าง โดยใช้กระดาษหนังสือพิมพ์คั่น เพื่อดูดซับความชื้น และใช้กระดาษลูกฟูกคั่นอีกรังหนึ่ง เพื่อช่วยให้พรรณไม้เรียบและระบบความชื้นได้ดี นำแฟรงไปใส่ผึ้งแเดด หรืออบด้วยความร้อนจากหลอดไฟ เมื่อตัวอย่างแห้งสนิทแล้ว นำมาติดกระดาษลีขิ瓦 ขนาด 30 x 42 ซม. ชนิด 300 กรัม เพื่อช่วยให้ตัวอย่างไม่เปร่าหักง่าย ติดป้ายบันทึกข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ที่ได้บันทึกไว้ (ประนอม จันทร์โอลทัย, 2544) นำตัวอย่างพรรณไม้ทั้งหมด เก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑ์พืช ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผลการศึกษา

จากการศึกษาอนุกรรมวิธานของพืชสกุลยอในประเทศไทย ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2544 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2546 พันพืช จำนวน 13 ชนิด 1 พันธุ์ สร้างรูปวีรานะดับชนิด บรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพืชตามหลักอนุกรรมวิธานอย่างละเอียด พร้อมทั้งแสดงการกระจายพันธุ์ของพืชดังนี้

Morinda L., Sp. Pl.: 176. 1753; Benth. & F.Muell., Fl. Austral. 3: 423. 1866; Kurz, Forest Fl. Burma 2: 58. 1877; Hook.f., Fl. Brit. Ind. 3: 157. 1880; Gamble, Fl. Pres. Madras 4: 650. 1921; Pitard in Lec., Fl. Gén. I.-C. 3: 418. 1922; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 117. 1923; Backer & Bakh.f., Fl. Java 2: 349. 1965; Ohwi, Fl. Jap.: 826. 1965; Matthew, Fl. Tamilnadu Carnatic 3: 719. 1983; Basu & Kirtikar, Ind. Med. Pl. 2: 1293. 1984; Wong in Malay Nat. J. 38: 95. 1984 & in Ng, Tree Fl. Mal. 4: 376. 1989.

ไม้ต้น ไม้พุ่มรอเลือย หรือไม้เลือย กิ่งก้านมักคดงอ กิ่งอ่อนสีเขียว ภาคตัดขวางกลม เป็นรูปสี่เหลี่ยม หรือสี่เหลี่ยมนัม มีร่องด้านสองแนวน้ำยา อยู่ด้านตรงกันข้าม เกลี้ยง ไม่มีขัน หรือมีขันสั้นประปา จนถึงขันนุ่มน้ำແเน่น กิ่งแก้สิน้ำตาล ค่อนข้างกลม ขนມักหลุดร่วง เปเลือกอาจแตกเป็นร่องยาวหรือเป็นแผ่นบาง ลำต้นตรงหรือคดงอ เปเลือกชั้นนอกสิน้ำตาล ผิวเรียบ เปเลือกชั้นในสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองแก่ ในเดียวเรียงแบบตรงข้ามสับตั้งจาก รูปรี รูปขอบขนาน รูปไข่กลับ หรือรูปขอบขนานแגםไข่กลับ ปลายใบแหลมหรือเรียวแหลม ขอบใบเรียบ หรือเป็นคลื่นเล็กน้อย โคนใบเรียวสอบไปสู่ก้านใบเป็นรูปลิ่มหรือมน แผ่นใบค่อนข้างหนาหรือบาง เกลี้ยง ไม่มีขัน หรือมีขันสั้นประปา จนถึงขันนุ่มน้ำແเน่น อาจเห็นผลึกใส่อยู่ภายใต้ ผิวใบเป็นเยื่อมันคล้ายแผ่นหนัง บางชนิดมีตุ่นใบที่เกิดจากแบคทีเรียกระจายประปา แผ่นใบด้านล่างมีเส้นใบบุ้นขึ้นชัดเจนกว่าด้านบน ระหว่างเส้นกลางใบกับเส้นแขนงใบ อาจมีหรือไม่มีตุ่นใบ ซึ่งเป็นต่อมสิน้ำตาล รอบต่อมมีขันตรงสีขาวหนาແเน่น ก้านใบสั้นหรือยาว ด้านล่างมีนกกว่าด้านบน กลางก้านมักบิดเล็กน้อย ใบแห้งสีดำหรือน้ำตาล หูใบระหว่างก้านใบเป็นคู่ รูปสามเหลี่ยมปลายแหลม รูปสามเหลี่ยมกว้าง รูปไข่โค้งเป็นกระพุ้งเชื่อมรอบข้อ หรือคล้ายปลอกปลายแหลมหรือปลอกตัดหุ้มรอบข้อ หูใบของกิ่งแก้ร่วงง่ายหรือยาก ดอกเป็นช่อกระฉูกແນ่น มีดอกรอยอยู่บนรูปสามเหลี่ยมของรังไข่ที่อัดรวมกันเป็นก้อนกลม หรือรี เป็นช่อเดียวหรือช่อซี่ร่ม ออกที่ปลายกิ่ง ปลายข้างตามยอด ระหว่างชอกกิ่ง หรือแทนที่ใบที่ร่วงไปอีกด้านหนึ่ง กลีบเลี้ยงสั้น อบอุ่น ต่อรวมกันหรือเชื่อมติดกัน ส่วนใหญ่ไม่มีแยก บางชนิดมีแยกเป็นหยักแหลม หรือเป็นแผ่นเย็บคล้ายใบ คงทน ไม่ร่วงง่าย กลีบดอกสีขาว รูปดอกเชื้อม มี 4-6 แฉก กลีบตูมเรียงจราดกัน หลอดกลีบดอกเกลี้ยงไม่มีขัน หรือมีขันสั้นประปา จนถึงขันนุ่มน้ำແเน่น เกสรเพศผู้อยู่ภายใต้ในหลอดกลีบดอก ระดับปากหลอดกลีบดอก หรือยื่นออกเหนือระดับปากหลอดกลีบดอก จำนวนเท่ากับแยกกลีบดอก ก้านเกสรเชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก หรือติดอยู่บนหน่อนรองดอกที่ฐานหลอดกลีบดอก อับเรซูสีเหลือง รูปขอบขนาน มีสี่พู หันเข้า ติดอยู่ด้านหลัง แตกตามยาว เกสรเพศเมียอยู่ภายใต้ในหลอดกลีบดอก ระดับปากหลอดกลีบดอก เหนือหรือต่ำกว่าระดับปากหลอดกลีบดอก หรือมีต่างแบบยอดเกสรแยกเป็นสองแฉก ผิวเป็นปุ่มเล็ก รังไข่อบน้ำเชื่อมติดบนแกนเดียวกัน หรือแยกกัน มี 2 ห้อง แต่ละห้องมี 2 ออ玖ล มีหน่อนรองดอกบุ้นขึ้นชัดเจน ผล รูปร่างกลม รูปไข่ หรือมีรูปร่างไม่แน่นอน สีเขียว อ่อน หรือเหลือง เกิดจากการขยายตัวของรังไข่เชื่อมติดกันเป็นก้อน หรืออัดรวมกันเป็นก้อน แต่ไม่เชื่อมติดกัน รังไข่บุ้นเป็นปุ่มปม มีปุ่มที่เป็นร่องรอยของเกสรเพศเมียอยู่ตรงกลาง แต่ละผลยื่อยมี 1-4 เมล็ด เมล็ด รูปรี หรือรูปปริมาดสิน้ำตาล อาจบิดเบี้ยว มีร่องตรงกลาง ผิวเป็นคลื่น

รูปวิธานจำแนกชนิด

1. ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้พุ่มรอเลื้อย หรือไม้เลื้อย ดอกช่อ เป็นช่อเดี่ยว ออกระหว่างซอกกิ่ง ออกปลายข้างด้วยอด หรือแทนที่ใบอีกข้างหนึ่ง
2. ไม้ต้น หรือไม้พุ่ม ขอบใบเรียบหรือเป็นคลื่นเล็กน้อย
 3. ไม้พุ่ม แจกกลีบดอกรูปปรี เว้าตื้นไม่ถึงปากหลอดกลีบดอก
 4. แผ่นใบบาง เกลี้ยง ไม่มีขัน หรือมีขันสั้นประปาห์ทั้งสองด้าน

ผลย่อยแยกกัน

1. *M. angustifolia*
 4. แผ่นใบหนา ผิวใบด้านบนมีขันสั้นประปาห์ ผิวใบด้านล่างมีขันนุ่มนวลแทน

ผลย่อยเชื่อมติดกัน

9. *M. scabrida*
 3. ไม้ต้น หรือไม้พุ่ม แจกกลีบดอกรูปขอบขนาน เว้าลึกถึงปากหลอดกลีบดอก
 5. หลอดกลีบดอกเกลี้ยง ไม่มีขันทั้งสองด้าน
 6. หลอดกลีบดอกยาว 1 ซม. หรือน้อยกว่า ก้านเกรสรเพคผู้ติดที่ผนังหลอดกลีบดอก
ปลายอับเรณูชี้ลง

6. *M. elliptica*
 6. หลอดกลีบดอกยาวมากกว่า 1 ซม. ก้านเกรสรเพคผู้ติดที่ผนังหลอดกลีบดอก
ปลายอับเรณูชี้ขึ้น

5. *M. coreia*
 5. ด้านในหรือด้านนอกของหลอดกลีบดอกมีขันสั้นประปาห์หรือขันนุ่มนวลแทน
 7. หลอดกลีบดอกยาว 1 ซม. หรือน้อยกว่า ด้านในมีขันนุ่มนวลแทน

ด้านนอกเกลี้ยงไม่มีขัน ผลมีรูปร่างรี
 8. ใบรูปรี หรือรูปขอบขนาน กว้าง 12-25 ซม. ยาว 15-42 ซม.
เส้นแขนงใบมี 5-8 คู่

3. *M. citrifolia*
 8. ใบรูปขอบขนาน หรือรูปหอก กว้าง 2-4 ซม. ยาว 17-18 ซม.
เส้นแขนงใบมี 10-15 คู่

7. *M. longifolia*
 7. หลอดกลีบดอกยาวมากกว่า 1 ซม. ด้านในมีขันสั้นประปาห์ ด้านนอกมีขันนุ่มนวลแทน
ผลมีรูปร่างกลม หรือเบี้ยว

11. *M. tomentosa*
 2. ไม้พุ่มรอเลื้อย หรือไม้เลื้อย ขอบใบเรียบ หรือเว้าตรงกลาง
 9. ไม้เลื้อย เส้นใบไม่ชัดเจน เกลี้ยง ไม่มีขัน รังไข่อัตรวนกันเป็นก้อน รูปร่างกลม

10. *M. talmyi*
 9. ไม้พุ่มรอเลื้อย เส้นใบชัดเจน มีขันสั้นประปาห์ รังไข่อัตรวนกันเป็นก้อน รูปร่างรี

8. *M. pandurifolia*
 1. ไม้เลื้อย ดอกช่อ แบบช่อชี้ร่วง มีหลายช่อ ออกที่ปลายยอด
 10. ใบเกลี้ยง ไม่มีขัน
 11. หุ่นใบคล้ายปลอกเป็นเยื่อบาง ก้านช่อดอกยาวมากกว่า 1 ซม.
ด้านนอกของหลอดกลีบดอกมีขันสั้นสีขาวประปาห์

12. *M. umbellata*
 11. หุ่นใบคล้ายปลอกเป็นแผ่นหนาปลายหยัก ก้านช่อดอกยาวน้อยกว่า 1 ซม.
ด้านนอกของหลอดกลีบดอก เกลี้ยง ไม่มีขัน

13. *M. wallichii*
 10. ใบมีขันทั้งสองด้าน
 12. หุ่นใบคล้ายปลอกปลายแหลม หรือเป็นจักร坪ปลาย
ก้านช่อดอกยาวมากกว่า 1 ซม.

4. *M. cochinchinensis*
 12. หุ่นใบคล้ายปลอกปลายตัด ก้านช่อดอกยาวน้อยกว่า 1 ซม.

2. *M. cinnamomea*

- 1. Morinda angustifolia** Roxb., [Hort. Beng.: 15. 1814, nomen, nodum.]; Fl. Ind. ed. 2, 2: 201. 1824; Kurz, Forest Fl. Burma 2: 61. 1877; Hook.f., Fl. Brit. Ind. 3: 156. 1880; Brand., Ind. Trees: 392. 1906; Gamble, Fl. Pres. Madras 4: 651. 1921; Pitard in Lec., Fl. Gén. I.-C. 3: 419. 1922; Craib, Fl. Siam. Enum. 2: 174. 1932; Hara, Fl. E. Himal.: 312. 1966.

รูปวิหารจำแนกพันธุ์

1. ใบเกลี้ยง ไม่มีขน
1. ใบมีขนสั้นประปรายทั้งสองด้าน

1.1. var. *angustifolia*
1.2. var. *scabridula*

1.1, var. *angustifolia*

ไม้พุ่ม สูงถึง 3 ม. ทรงต้นเป็นพุ่มเรียบหรือเบี้ยว กิ่งก้านตรงหรือคงอ กิ่งอ่อนสีเขียว ออกระหว่างชอกใบภาคตัดขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยมนั้น ด้านในกลวง มีร่องตันกว้างตามแนวยาว ผิวเรียบ เกลี้ยง ไม่มีขน กิ่งแก่สีน้ำตาล ค่อนข้างกลม ผิวเปลือกเรียบ เกลี้ยง ไม่มีขน เปลือกอาจแตกเป็นร่องยาว ลำต้นตรงหรือคงอ บางส่วน อาจเป็นท่อนอยู่ได้ดิน เปลือกชั้นนอกสีเทาหรือน้ำตาล แตกเป็นร่องยาวหรือเป็นแผ่นบาง เปลือกชั้นในสีเหลือง อ่อนถึงเหลืองแก่ เนื้อในสีเหลือง ใน รูปไข่กลับ รูปขอบขนาน หรือรูปขอบขนานแกนรูปไข่กลับ กว้าง 3-7 ซม. ยาว 19-25 ซม. ปลายใบเรียวย郁闷 ขอบใบเรียบ หรือเป็นคลื่นเล็กน้อย โคนใบเรียวยสอบไปสู่ก้านใบเป็นรูปลิ่ม อาจเบี้ยวเล็กน้อย แผ่นใบค่อนข้างบาง เกลี้ยง ไม่มีขน ผิวเป็นเยื่อมันคล้ายแผ่นหนังทึบสองด้าน ผิวใบด้านบนสีสด ผิวใบด้านล่างสีอ่อน มีเส้นใบมูนชื่นชัดเจนกว่าด้านบน ไม่มีตุ่นใบ เส้นแขนงใบมี 7-9 คู่ ก้านใบ ยาว 5-10 ㎜. ด้านล่างมีน้ำด้านบนเรียบเป็นระนาบเดียวกันแผ่นใบ กางก้านมักบิดเล็กน้อย เกลี้ยง ไม่มีขน ใบแห้งออกสีน้ำตาลหรือน้ำตาลเข้ม หุบใบระหว่างก้านใบเป็นคู่เชื่อมรอบข้อ เป็นแผ่นบาง รูปสามเหลี่ยมปลายแหลมหรือเรียวย郁闷 ปลายมักบิดเล็กน้อย เกลี้ยง ไม่มีขน หุบใบของกิ่งแก่ร่วงยาก ดอก เป็นช่อกระฉุกแน่น มีดอกย่อยอยู่บนฐานของรังไข่ที่อัดรวมกันเป็นก้อนกลม หรือร ออกที่ปลายช้างตายอด ซอกกิ่ง หรือแทนที่ใบอักข้างหนึ่ง มี 1 ช่อ ก้านช่ออุดอกยาว 1-3 ซม. เกลี้ยง ไม่มีขน กลีบเลี้ยงสั้น ขาว ไม่มีแฉก อัดรวมกันเป็นก้อนแต่ไม่เชื่อมติดกัน เกลี้ยง ไม่มีขน กลีบดอกมี 5-6 แผก รูปร่างค่อนข้างรี เว้าด้านในลิงปากหลอดกลีบดอก สีขาว อ่อน กว้าง 3-4 ㎜. ยาว 4-10 ㎜. เกลี้ยง ไม่มีขนทึบสองด้าน กลีบตูมเรียงจะดก ก้านรูปร่างรี หรือรีกว้างหลอดกลีบดอกสีเขียวอ่อนแกนขาว ยาว 15-25 ㎜. เกรสรเพศผู้อยู่ภายใต้กลีบดอก มีจำนวนเท่ากับแยกกลีบดอก ก้านเกรสรเชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก ระดับกึ่งกลางหลอดกลีบดอก อันเรณูรูปขอบขนาน ยาว 4-5 ㎜. มีสีพู สีเหลือง หันเข้า ติดอยู่ด้านหลัง แตกตามยาว เกรสรเพศเมียอยู่ภายใต้กลีบดอก ระดับต่ำกว่าปากหลอดกลีบดอก ยอดเกรสรแยกเป็นสองแผก ผิวเป็นปุ่มเล็ก รังไข่อบน้ำ ติดอยู่บนแกนเดียว ก้านเป็นก้อน แต่ไม่เชื่อมติดกัน มีหมอนรองดอกน้ำชัดเจน ผล ไม่พุ่ง (ภาพที่ 1 ก.)

ประเทศไทย.- NORTHERN: เชียงใหม่ เชียงราย (ภาพที่ 22 ต.)

การกระจายพันธุ์.- อินเดีย พม่า อินโดจีน

นิเวศวิทยา.- พืชนิป่าเดิมรัง และป่าเบญจพรรณ ที่ระดับความสูง 600-1000 ม. ออกดอกและติดผลระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนตุลาคม

ชื่อพื้นเมือง:- เค้าจะ (กะเหรี่ยง แม่ส่องสอน); สลักก้าน (ภาคเหนือ)

ตัวอักษรทั้งพจนานุกรมไม้แห้ง - E.E. Anderson 5237 (BKE); H.B.G. Garrett 171 (BKE, BM)

M. angustifolia var. *angustifolia* มีลักษณะเด่นคือ ใบรูปขอบขนาน รูปไข่กลับ หรือรูปขอบขนานแกมรูปไข่กลับ แผ่นใบบาง เกลี้ยง ไม่มีขัน รังไข่อัตราภักเป็นก้อนกลม แต่ไม่เชื่อมติดกัน

1.2. var. *scabridula* Craib, Fl. Siam. Enum. 2: 174. 1932.

ไม้พุ่ม สูงถึง 1.5 ม. ทรงตันเป็นพุ่มริหรือเบี้ยง กิ่งก้านตรงหรือคงต้อง กิ่งอ่อนสีเขียว ออกระหว่างซอกใบภาคตัดขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยมมน มีร่องตันกว้างตามแนวยาว ผิวเรียบ มีขันสันสีขาวประปา กิ่งแก่สีน้ำตาลค่อนข้างกลม ผิวเปลือกชุรุยะ มีขันสันสากสีน้ำตาลประปา ขາอาจหลุดร่วง เปเลือกอาจแตกเป็นร่องยาว ลำต้นตรงหรือคงต้อง บางส่วนอาจเป็นท่อนอยู่ได้ดิน เปเลือกชันนอกสีเทาหรือน้ำตาล แตกเป็นร่องยาวหรือเป็นแผ่นบาง เปเลือกชันในสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองแก่ เนื้อในสีเหลือง ใน รูปไข่กลับ รูปขอบขนาน หรือรูปขอบขนานแกมรูปไข่กลับ กว้าง 5.5-9.5 ซม. ยาว 21-31.5 ซม. ปลายใบเรียวแหลม ขอบใบเรียบ หรือเป็นคลื่นเล็กน้อย โคนใบเรียวสอบไปสู่ก้านใบเป็นรูปลิ่ม อาจเบี้ยวเล็กน้อย แผ่นใบค่อนข้างบาง มีขันสันสีขาวทั้งสองด้านโดยเฉพาะเส้นกลางใบและเส้นแขนงใบ ผิวใบด้านบนสีเขียวสด ผิวเป็นมันคล้ายแผ่นหนัง สาก มีขันสันสีขาวประปา ผิวใบด้านล่างสีเขียวอ่อน มีเส้นใบบุบเขียนชัดเจนและมีขันหนาแน่นกว่าด้านบน ไม่มีตุ่นใบ เส้นแขนงใบมี 7-14 คู่ ก้านใบยาว 1.4-2.7 ซม. ด้านล่างมีน้ำด้านบนเรียบเป็นระนาบเดียวกับแผ่นใบ กลางก้านมักปิดเล็กน้อย มีขันสันสากสีขาวประปา ในแห้งออกสีน้ำตาลหรือน้ำตาลเข้ม หูใบเป็นคู่เชื่อมรอบข้อ เป็นแผ่นบางรูปสามเหลี่ยมปลายแหลมหรือเรียวแหลม ปลายมักปิดเล็กน้อย มีขันสันประปา หูใบของกิ่งแก่ร่วงยาก ดอกเป็นช่อกระฉุกแน่น มีดอกย่อยอยู่บนฐานของรังไข่ที่อัตราภักเป็นก้อนกลม หรือร่องรอยที่ปลายชั้งตายอด ซอกกิ่ง หรือแทนที่ใบอีกชั้นหนึ่ง มี 1-3 ช่อดอก ก้านช่อดอกยาว 1-3 ซม. มีขันสันสีขาวประปา กิ่บเดี่ยงสันยาว ไม่มีแยก อัตราภักแน่นแต่ไม่เชื่อมติดกัน มีขันสันสีขาวประปา กิ่บต่อกัน 4-5 (-6) แรก รูปร่างค่อนข้างเรียว เว้าตื้นไม่ถึงปากหลอดกลีบดอก สีขาว อวน กว้าง 3.8-7 มม. ยาว 10-15 มม. ด้านนอกมีขันสันสีขาวประปา ด้านใน เกลี้ยง ไม่มีขัน กิ่บต่ำเรียงจรดกัน รูปรี รูปรีกว้าง สีขาว สีม่วง หรือสีขาวแกมสีม่วง หลอดกลีบดอกสีเขียวอ่อนแกมขาว ยาว 20-27 มม. ด้านนอกมีขันสันสีขาวประปา ดอกที่มีเกรสรเพสเมียสัน ด้านในหลอดกลีบดอกเกลี้ยง ไม่มีขัน เกรสรเพสผู้อยู่ภายใต้ในหลอดกลีบดอก มีจำนวนเท่ากับแยกกลีบดอก ก้านเกรสรสีขาว ยาว 0.5-1 มม. เชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก ระดับกิ่งกลางหลอดกลีบดอก เกรสรเพสเมียสูญญากาศในหลอดกลีบดอก ก้านเกรสรสีขาว ยาว 7.5-8 ซม. เกลี้ยง ไม่มีขัน ยอดเกรสรสีขาว 3.5-8 มม. ระดับต่ำกว่ากิ่งกลางของปากหลอดกลีบดอก แยกเป็นสองแฉก ผิวเป็นปุ่มเล็ก ดอกที่มีเกรสรเพสเมียขาว ด้านในหลอดกลีบดอกเกลี้ยง ไม่มีขัน เกรสรเพสผู้อยู่ภายใต้ในหลอดกลีบดอก จำนวนเท่ากับแยกกลีบดอก ก้านเกรสรสีขาว ยาว 0.5-1 มม. เชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก ระดับต่ำกว่ากิ่งกลางของหลอดกลีบดอก ยอดเกรสรเพสเมียสูญญากาศ ระดับปากหลอดกลีบดอก ก้านเกรสรสีขาว ยาว 18-27 มม. เกลี้ยง ไม่มีขัน ยอดเกรสรสีขาว 3-5 มม. ปลายแยกเป็นสองแฉก ผิวเป็นปุ่มเล็ก อับเรณูรูปขอบขนาน ยาว 4.5-5.5 มม. มีสีพุ สีเหลือง หันเข้า ติดอยู่ด้านหลัง แตกตามยาว รังไข่อวนน้ำเชื่อมติดบนแกนเดียวกันเป็นก้อน มีหมอนรองดอกนูนขึ้นชัดเจน ผล รูปร่างไม่แน่นอน สีเขียวเข้ม เกิดจากการขยายตัวของรังไข่อัตราภัก แต่ไม่เชื่อมติดกัน รังไข่อ่อนเป็นปุ่มระดับต่ำกว่าผิวของผล มีร่องรอยของเกรสรเพสเมียสูญตรงกลาง ผลย้อยมี 16-37 ผล เกลี้ยง ไม่มีขัน แต่ละผลมี 1-4 เมล็ด เนื้อเยื่อข้างในสีขาว มีน้ำมาก ผลสุกสีดำ เมล็ด รูปรีหรือรูปปีรามิดสีน้ำตาล กว้าง 2-3 มม. ยาว 5-6 มม. มีเยื่อบางสีขาวที่ขอบ ผิวเมล็ดค่อนข้างเรียบ (ภาพที่ 1 ข., ค. และ ง. และ 2)

ประเทศไทย.- NORTHERN: แม่ย่องสอน เชียงใหม่ เชียงราย พะ夷า น่าน ลำพูน ลำปาง แพร่ ตาก พิษณุโลก; NORTH-EASTERN: เลย ขอนแก่น; SOUTH-WESTERN: กาญจนบุรี (ภาพที่ 22 ก.)

การกระจายพันธุ์.- พิชิตเดียว

นิเวศวิทยา.- พบในป่าเต็งรัง ป่าดิบแล้ง ป่าดิบเข้า และป่าเบญจพรรณ ที่ระดับความสูง 120-1,200 ม. ออกรดกและติดผล ระหว่างเดือนมกราคมถึงพฤษภาคม

ชื่อพื้นเมือง.- ชรักดง ตึ่งไส สลัก (เชียงใหม่); สลักป่า (ลำปาง)

ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง.- *B. Adhikari & O. Charsriroong 6* (CMU); *A. Chantaramuck 284* (BK); *BGO. Staff 432* (QBG) & *447* (QBG); *H. Champion 533* (BKF); *Chantchai 894* (BKF); *C. Chermisirivathana 356* (BK) & *949* (BK); *R. Greesink, D. Phanichapol & T. Santisuk 5850* (AAU); *B. Hansen, G. Seidenfaden & T. Smitinand 11183* (BKF); *CH 318* (BKF); *K. Iwatsuki & N. Fukuoka T-10370* (BKF); *P. Jittahman 41* (CMU); *Kasem 169* (BK); *W. Kasonbua 66* (KKU), *87* (KKU) & *88* (KKU); *A.F.G. Kerr 4736* (BK), *8907* (BK BM), *20774* (BK) & s.n. (BM); *KL 1001* (BKF); *J.F. Maxwell 88-223* (BKF), *88-417* (BKF), *96-208* (BKF), *97-238* (BKF), *97-469* (BKF) & *98-408* (BKF); *Morakot 039* (QBG); *M. Panatkool 129* (CMU) & *130* (CMU); *P. Sangkhachand 1212* (BK); *S. Pawson 26* (BKF) & *27* (BKF); *O. Petrmit 272* (BKF); *Y. Paisooksantivatana Y 2019-87* (BK); *Ploenchit 1067* (BKF); *Pradit 785* (BK) & *813* (BK); *W. Pongamornkul 613* (QBG); *R. Pooma 411* (BKF); *J. Sadakorn 666* (BK); *T. Smitinand 95* (BKF), *572* (BKF), *8701* (BK, BKF) & *10807* (BKF); *T. Smitinand & A.S. Cheke 10802* (BKF); *Soradat 425* (BKF); *S. Sutheesorn 1826* (BK); *P. Tanamatayarat s.n.* (CMU); *H. Thramu 324* (CMU); *Umpai 60* (BK); *C.F. van Beusekom & C. Phengklai 1236* (AAU); *L. Vanpruk 151* (BKF); *F. Williams 17121* (BKF) & *17129* (BKF); *Winit 218* (BM), *694* (BK, BKF), *831* (BK) & *1610* (BK)

M. angustifolia var. *scabridula* มีลักษณะคล้ายกับ *M. angustifolia* var. *angustifolia* แต่ผิวใบสาข มีขนสั้นสีขาวประปรายทั้งสองด้าน

2. *Morinda cinnamomea* Craib in Kew Bull. 9: 433. 1932 & Fl. Siam. Enum. 2: 175. 1932.

ไม้เลื้อย แตกกิ่งก้านໄนเป็นระบบราก มีข้อซัดเจน กิ่งอ่อนสีเขียว ภาคตัดขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยมนัม มีร่องตื้นตามแนวยาว อยู่ด้านตรงกันข้าม เปลือกเรียบ มีขนนุ่มนิ่มน้ำตาลหนาแน่น กิ่งแก่สีเทาหรือน้ำตาล ค่อนข้างกลม เปลือกเรียบ อาจแตกเป็นร่องยาวหรือเป็นแผ่นบาง มีขนสั้นประปราย ลักษณะทรงหรือคงอ เปลือกชั้นนอกสีน้ำตาลแก่หรือดำ แตกเป็นร่องหรือเป็นแผ่นบาง เปลือกชั้นในสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองแก่ เนื้อในสีเหลือง ใน รูปี หรือรูปขอบขนาน กว้าง 1-2.5 ซม. ยาว 5-8 ซม. ปลายใบแหลม เรียวแหลม ขอบใบเรียบหรือเป็นคลื่นเล็กน้อย โคนใบรูปลิ่ม ค่อนข้างมนหรืออาจเป็นร่องเล็กน้อย แผ่นใบค่อนข้างบาง มีขนนุ่มนิ่มน้ำตาลหนาแน่นทั้งสองด้าน ผิวใบด้านบนสีเขียวสด ผิวเป็นเยื่อมันคล้ายแผ่นหนัง ผิวใบด้านล่างสีเขียวอ่อน มีขนสั้นน้ำตาลนุ่มนิ่มน้ำตาลหนาแน่น หูใบเป็นเยื่อบางคล้ายปลอกปลายตัด หรือปลายเป็นแยกตื้น หูใบของกิ่งแก่ร่วงง่าย ดอก เป็นช่อกระฉูกแน่น มีดอกย่อยอยู่บนฐานของรังไข่ที่อัดรวมกันเป็นก้อนกลม ออกราษฎร์ กิ่ง มี 3-5 ช่อดอก เป็นช่อซ่อน ก้านช่อดอกยาว 5-8 มม. เท่ากัน มีขนนุ่มนิ่มน้ำตาลหนาแน่น กลีบเลี้ยงสีเขียว สัน ขาว ไม่มีแฉก เชื่อมติดกัน เป็นก้อน เกลี้ยง ไม่มีขน กลีบดอกมี 4-5 แฉก ยาว กว้าง 1-1.5 มม. ยาว 1.5-2 มม. กลีบตูมเรียงจردกัน มีขนนุ่มน้ำหนาแน่น หลอดกลีบดอกยาว 1.5-2 มม. มีขนนุ่มน้ำหนาแน่นทั้งสองด้าน เกสรเพศผู้อยู่ภายในหลอดกลีบ

ดอก มีจำนวนเท่ากับแฉกกลีบดอก ปลายอับเรณูยื่นออกจากปากหลอดกลีบดอก เกสรเพศเมียอยู่ภายในหลอดกลีบดอก ผล ไม่พุบ (ภาพที่ 3 ก. และ 4)

ประเทศไทย.- PENINSULAR: ชุมพร สตูล (ภาพที่ 22 ข.)

การกระจายพันธุ์.- พืชลิ่นเดียว

นิเวศวิทยา.- พบในป่าดิบชื้น ที่ระดับความสูง 0-700 ม. ออกรดออกและติดผล ระหว่างเดือนมีนาคมถึงเมษายน

ตัวอักษรพรรณไม้แห้ง.- A.F.G Kerr 12212 (BK, BM), 12516 (BK, BM) & 14551 (BK, BM)

M. cinnamomea มีลักษณะเด่นคือ เป็นไม้เลื้อย กิ่งก้านและใบมีขนสีน้ำตาลนุ่มหนา หุ้นเป็นปลอกปลายตัดทั้มรอบข้อ ดอกเป็นช่อชั้นร่วม ก้านช่อต่อกัน ยาว 5-8 ㎜. มีขนนุ่มหนาแน่น

3. *Morinda citrifolia* L., Sp. Pl.: 176. 1753; Roxb., Fl. Ind. ed. 2, 2: 196. 1824; Benth. & F.Muell., Fl. Austral. 3: 423. 1866; Kurz, Forest Fl. Burma 2: 60. 1877; Hook.f., Fl. Brit. Ind. 3: 155. 1880; Brand., Ind. Trees: 392. 1906; Gamble, Fl. Pres. Madras 4: 651. 1921; Pitard in Lec., Fl. Gén. I.-C. 3: 423. 1922; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 117. 1923; Backer & Bakhu.f., Fl. Java. 2: 351. 1965; Kirtikar & Basu, Ind. Med. Pl. 2: 1295. 1984; Wong in Malay Nat. J. 38: 94. 1984 & in Ng, Tree Fl. Mal. 4: 377. 1989.

ไม้ต้น สูงถึง 10 մ. ทรงต้นเป็นพุ่มกลมหรือเบี้ยว กิ่งก้านมักคงอ กิ่งอ่อนสีเขียว ด้านในกลวง ภาคตัดขวางเป็นรูปสามเหลี่ยมหรือสี่เหลี่ยมนั้น มีร่องตื้นกว้างตามแนวยาว เปลือกเรียบ กิ่งแก่สีน้ำตาล ค่อนข้างกลม ผิวเป็นมัน เปลือกอาจแตกเป็นร่องยาว ลำต้นตรง เปลือกชั้นนอกสีเทาหรือน้ำตาลแก่ ผิวเรียบ เปลือกชั้นในสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองแก่ เนื้อในสีเหลือง ใน รูปรี หรือรูปขอบขนาด กว้าง 14.5-25 ซม. ยาว 15.5-35.5 ซม. ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ หรือเป็นคลื่นเล็กน้อย โคนใบเรียวสอบไปสู่ก้านใบเป็นรูปลิ่ม หรือเบี้ยวเล็กน้อย แผ่นใบค่อนข้างหนา อาจมีผลึกใสอยู่ภายใน ผิวใบด้านบนสีเขียวสด ผิวเป็นเยื่อมันคล้ายหนัง ผิวใบด้านล่างสีเขียวอ่อน มีเส้นใบบุบเข้มชัดเจนกว่าด้านบน และอาจมีตุ่มใบสีน้ำตาลที่เกิดจากแบคทีเรียกระจายประปราย เส้นแขนงใบมี 5-7 คู่ ระหว่างเส้นกลางใบกับเส้นแขนงใน มีตุ่มใบเป็นต่อมสีน้ำตาล รอบต่อมมีขนตรงสีขาวประปราย ก้านใบยาว 1-2.5 (-3.8) ซม. ด้านล่างมีนกกว่าด้านบน กลางก้านมักปิดเล็กน้อย ในแห้งออกสีดำ หุ้นเป็นคู่ รูปสามเหลี่ยมกว้างหรือรูปไข่คลึงเป็นกระพุ้งเชื่อมรอบข้อ กิ่งแก่หุ้นในมักหดครั่ว ดอก เป็นช่อกระจุก แน่น มีดอกอยู่อยู่บนฐานของรังไข่ที่ต่อรวมกันเป็นก้อนกลม หรือร ออกที่ปลายข้างด้วยอุด ซอกกิ่ง หรือแทนที่ใบอักด้านหนึ่ง มี 1-2 ช่อ ก้านช่อต่อกันยาว 5-15 ㎜. เกลี้ยง ไม่มีขน กลีบเลี้ยงสีเขียว ล้าน ขาว เชื่อมติดกัน ส่วนใหญ่ไม่มีแยก พับน้อยที่มี 1-2 แยก เป็นหยักแหลม หรือเป็นแผ่นแข็งคล้ายใบ คงทน ไม่ร่วงง่าย กลีบดอกมี 5-6 แยก รูปขอบขนาด เว้าเล็กถึงปากหลอด สีขาว ขาว กว้าง 1.5-2.5 ㎜. ยาว 4-7 ㎜. กลีบตูมเรียงจะดก ก้านปลายกลีบสีขาวนวล หลอดกลีบดอกสีเขียวอ่อนแกมขาว ยาว 8-10 ㎜. ด้านนอกเกลี้ยงไม่มีขน ด้านในมีขนนุ่มสีขาวหนาแน่น ตรงตำแหน่งที่ก้านเกสรเพศผู้ติดกับผนังหลอดกลีบดอก จนถึงระดับที่ก้านเกสรเพศผู้ติดกับอับเรณู เกสรเพศผู้อยู่ภายนอกในหลอดกลีบดอก สูงระดับปากหลอดกลีบดอก จำนวนเท่ากับแฉกกลีบดอก ก้านเกสรสีขาวยาว 2-3 ㎜. เชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก เหนือระดับกึ่งกลางของหลอดกลีบดอก อับเรณูสีเหลือง รูปขอบขนาด ยาว 2.5-3 ㎜. มีสีฟู หันเข้า ติดอยู่ด้านหลัง แตกตามยาว ยอดเกสรเพศเมียอยู่เหนือระดับปากหลอดกลีบดอก ก้านเกสรสีขาว เกลี้ยง ไม่มีขน ยาว 8-10 ㎜. ยอดเกสรยาว 1.5-3 ㎜. แยกเป็นสองแยก ผิวเป็นปุ่มเล็ก รังไข่ข้อวนน้ำเชื่อมติดบนแกนเดียวกัน มีหนอนรองดอกมูนขึ้นชัดเจน ผล เป็นผล

รวม รูปป้าย สีเขียวสด เขียวอ่อน หรือเหลือง เกิดจากการขยายตัวของรังไข่เชื่อมติดกัน รังไข่นูนขึ้นเป็นปุ่มปุ่ม มีร่องรอยของเกรสรเพคเมียอยู่ตรงกลางชัดเจน มี 50-90 ผลอยู่ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการผสม แต่ละผลอยู่มี 1-4 เมล็ด เนื้อเยื่อข้างในสีขาว มีน้ำมาก ผลสุกมีสีขาวแกมเหลือง กลิ่นฉุน เมล็ด รูปรีหรือรูปปีรานีดีสีน้ำตาล มีร่องตรงกลาง อาจบิดเบี้ยว กว้าง 4-6 มม. ยาว 8-11 มม. มีเยื่อบางสีขาวที่ขอบ ผิวเมล็ดเป็นคลื่น (ภาพที่ 3 ข., ค. และ ง. และ 5)

ประเทศไทย.- NORTHERN: เชียงใหม่; EASTERN: สุรินทร์; CENTRAL: กรุงเทพฯ; SOUTHEASTERN: ชลบุรี; PENINSULAR: อุบลราชธานี ภูเก็ต สตูล สงขลา

การกระจายพันธุ์.- พน่า อินเดีย อินโดจีน มาเลเซีย อินโดนีเซีย พลีบีปินส์ ออสเตรเลีย

นิเวศวิทยา.- พบท้าไปในหมู่บ้านตามชนบท ซึ่งส่วนใหญ่尼มปลูกไกวันบ้าน ระยะเวลาการออกดอกและติดผลตลอดปี

ชื่อพื้นเมือง.- มะตาเลือ (ภาคเหนือ) ยอด, ยอดบ้าน (ภาคกลาง) แยกใหญ่ (แม่ช่องสอน)

ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง.- *Choatip* 24 (PSU); *G. Congdon* 209 (PSU); *W. Kasonbua* 44 (KKU) & 76 (KKU); *A.F.G. Kerr* 12304 (BKF), 12767 (BKF), 12977 (BKF, BM, E) & 20446 (BKF); *J.F. Maxwell* 71-388 (AAU); *P. Sirirugsa* 838 (PSU); *S. Sutheesorn* 1300 (BK); *Vacharee* 800 (BK); *S. Watthana* 54 (QBG)

M. citrifolia มีลักษณะเด่นคือ ผลรูปไข่ ผลและใบมีขนาดใหญ่มากที่สุดในพืชสกุลยอ

4. *Morinda cochinchinensis* DC, Prodr. 4: 449. 1830; Pitard. in Lec., Fl. Gén. I.-C. 3: 423. 1922; Craib, Fl. Siam. Enum. 2: 175. 1932.

ไม้เลื้อย กิ่งอ่อนสีเขียว ภาคตัดขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยม มีร่องตื้นกว้างตามแนวยาว อยู่ด้านตรงกันข้าม มีขนสีน้ำตาลนุ่มหนาแน่น กิ่งแก่สีเทาหรือน้ำตาล ค่อนข้างกลม เปลือกเรียบ อาจแตกเป็นร่องยาว ขนมักหลุดร่วง ลำต้นตรงหรือคงอ เปลือกชั้นนอกสีน้ำตาลแก่หรือดำ แตกเป็นร่องหรือเป็นแผ่นบาง เปลือกชั้นในสีเหลืองอ่อน ถึงเหลืองแก่ เมื่อในสีเหลือง ใน รูปรี หรือรูปขอบนาน กว้าง 2-4 ซม. ยาว 5-12 ซม. ปลายใบแหลม เรียวแหลม ขอบใบเป็นคลื่นเล็กน้อย โคนใบรูปรีลีบ ค่อนข้างมน หรืออาจเป็นร่องลึกน้อย แผ่นใบค่อนข้างหนา มีขนทึบสองด้าน ผิวใบด้านบนสีสด เป็นเยื่อมันคล้ายแผ่นหนัง มีขนสั้นประปา ผิวใบด้านล่างสีเขียวอ่อน มีขนสีน้ำตาลนุ่มหนาแน่นและมีเส้นใบบุนชั้นเดียวกับด้านบน เส้นแขนงใบมี 7-12 คู่ ก้านใบยาว 5-10 มม. ค่อนข้างกลม หูใบเป็นคู่เชื่อมรอบข้อ เป็นเยื่อบางคล้ายปลอกปลายแหลมหรืออาจแตกตรงปลาย หูใบของกิ่งแก่ร่วงยาก ดอก เป็นช่อกระฉุกแน่น มีดอกอยู่อยู่บนฐานของรังไข่ที่อัตรรมกันเป็นก้อนกลม ออกปลายกิ่ง เป็นช่อซี่รุ่น มี 4-7 ช่อต่อ ก้านช่อต่อขยาย 1.5-2 ซม. เท่ากัน มีขนนุ่มหนาแน่น กลีบเลี้ยงสีเขียว สัน awan ไม่มีแฟก เชื่อมติดกันเป็นก้อน มีขนนุ่มสีน้ำตาลหนาแน่น กลีบดอกมี 4-6 แฉก เวลาลีกถึงปากหลอดกลีบดอก หวาน กว้าง 1-2 มม. ยาว 3-4 มม. มีขนสั้นประปาทึบสองด้าน กลีบตูมเรียงจะติดกัน หลอดกลีบต่อขยาย 2-4 มม. ด้านนอก มีขนสั้นสีขาวประปา ด้านในมีขนสีขาวนุ่มหนาแน่น ตั้งแต่ระดับกึ่งกลางของหลอดกลีบต่อจนถึงปากหลอด กลีบดอก เกรสรเพคผู้อยู่ภายใต้ในหลอดกลีบดอก มีจำนวนเท่ากันและกลีบต่อ ปลายอับเรณูญื่นอยู่ระดับปากหลอดกลีบต่อ ก้านเกรสรเพค ยาว 1-1.5 มม. ติดอยู่บนหมอนรองดอก ที่ฐานของหลอดกลีบต่อ อับเรณูรูปขอบนาน ยาว 0.5-1 มม. มีสีพู สีเหลือง หันเข้า ติดอยู่ด้านหลัง แตกตามยาว เกรสรเพคเมียอยู่ภายใต้ในหลอด กลีบต่อ ก้านเกรสรเพค ยาว 1.5-2.5 มม. เกลี้ยง ไม่มีขน ยอดเกรสรเพคเป็นก้อนกลม ปลายแยกเป็นสองพู ผิวเป็นปุ่มเล็ก รังไข่หวานน้ำ เชื่อมติดบนแกนเดียวกัน มีหมอนรองดอกนูนขึ้นชัดเจน ผล เป็นผลรวม รูปร่างค่อนข้างกลม

ออกเป็นช่อตรงปลายยอด แต่ละช่อนมี 5-11 ผลย่อย เกิดจากการขยายตัวของรังไข่เชื่อมติดกันเป็นปุ่มปุ่ม มีร่องรอยของเกสรเพศเมียชัดเจน แต่ละผลย่อยมี 1-4 เมล็ด เมือเยื่อหางในสีขาว มีน้ำมาก เมล็ดบิดเบี้ยว สีน้ำตาล กว้าง 3-4 มม. ยาว 5-6 มม. เป็นร่องตรงกลาง มีเยื่อที่ขอบ ผิวขรุขระ (ภาพที่ 6 ก. และ 7)

ประเทศไทย.- CENTRAL: สารบุรี; SOUTH-EASTERN: ชลบุรี ตราด (ภาพที่ 22 ข.)

การกระจายพันธุ์.- อินโดจีน

นิเวศวิทยา.- พบในป่าดิบชื้น ที่ระดับความสูง 50-800 ม. ออกดอกและติดผล ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงมิถุนายน

ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง.- A. Boonkongchart 7 (BK), 44 (BK, BKF), 102 (CMU) & 103 (CMU); P. Charoenchai 913 (CMU); D.J. Collins 1116 (BK); A.F.G. Kerr 12212 (BK), 12301 (BK) & 14551 (BK); J.F. Maxwell 71-461 (BK), 72-24 (BK), 74-514 (AAU, BK), 76-144 (AAU, BK), 76-414 (AAU, BK), 00-348 (CMU) & 02-122 (CMU); Put 2954 (BK); Vacharee 108 (BK)

M. cochinchinensis มีลักษณะคล้ายกับ *M. cinnamomea* แต่ทุใบหนาเป็นปolygonหุ้มปลายแหลม ในมีขนาดใหญ่กว่าประมาณครึ่งหนึ่ง แต่มีข้อหนาแน่นอย่างกว่า และก้านช่อดอกมีความยาวมากกว่า

5. *Morinda coreia* Ham., Trans. Linn. Soc. London. 13: 537. 1822; Matthew, Fl. Tamilnada Carnatic: 718. 1983. _____ *M. tinctoria* Roxb., [Hort Beng.: 15. 1814, nom. nud.] ; Hook.f., Fl. Brit. Ind. 3: 156. 1880; Pitard in Lec., Fl. Gén. I.-C. 3: 424. 1922; Kirtikar & Basu, Ind. Med. Pl. 2: 1294. 1984.

ไม้ต้น สูงถึง 15 ม. ทรงต้นเป็นพุ่มหรือเบี้ยว กิ่งก้านมักคงอ กิ่งอ่อนสีเขียว ภาคตัดขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยมน มีร่องด้านกว้างตามแนวยาว เปลืออกเรียบ เกลี้ยง ไม่มีขัน กิ่งแก่สีน้ำตาล ค่อนข้างกลม เปลือออกจะแตกเป็นร่องยาว ลำต้นตรงหรือคงอ เปลือกชั้นนอกสีน้ำตาลแก่ แตกเป็นร่องลึกคล้ายรอยไถ หรือเป็นสะเก็ด สีเหลี่ยมน้ำตาลเด็ก เปลือกชั้นในสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองแก่ เนื้อในสีเหลือง ใน รูปี หรือรูปขอบขาน กว้าง 8.5-11.5 ซม. ยาว 18-25.5 ซม. ปลายใบแหลม เรียวแหลม ขอบใบเป็นคลื่น โคนใบเรียวสอบไปสู่ก้านใบ เป็นรูปคลิ่ม แผ่นใบค่อนข้างบาง เกลี้ยง ไม่มีขัน ผิวใบด้านบนสีเขียวสด ผิวเป็นเยื่อผ้านคล้ายแผ่นหนัง ผิวใบด้านล่างสีเขียวอ่อน มีเส้นใบมุนขึ้นชัดเจนกว่าด้านบน ไม่มีคุณใบที่เกิดจากแบคทีเรีย เส้นแขนงใบมี 7-10 คู่ ระหว่างเส้นกลางใบกับเส้นแขนงใบ มีคุณใบเป็นต่อมสีน้ำตาล รอบต่อมมีขันสันสีขาวหนาแน่น ก้านใบยาว 1.2-3.5 ซม. ด้านล่างมีนกกว่าด้านบน กลางก้านมักบิดเล็กน้อย ในแห้งออกสีดำหรือสีน้ำตาลเข้ม หูใบเป็นคู่รูปสามเหลี่ยมหรือแตกตรงปลายคล้ายเกล็ดเชื่อมรอบข้อ หูใบของกิ่งแก่ร่วงง่าย ดอก เป็นช่อกระฉูกแน่น มีดอกรบอยู่บนรากของรังไข่ที่อัดรวมกันเป็นก้อนกลม หรือร ออกที่ปลายข้างด้วยอ ระหว่างชอกกิ่ง หรือแทนที่ใบอักด้านหนึ่ง โดยใบที่อยู่ด้านเดียวกับดอกรากมีขนาดเล็กกว่าด้านตรงกันข้าม มี 1-2 ช่อ ก้านช่อออกอย่างเดียว ก้านช่อติดกัน ต่อตัวกันเป็นราก หัวรากมีรากอ่อนๆ จำนวนมาก ยาว กว้าง 2.5-5 มม. ยาว 10-15 มม. เกลี้ยง ไม่มีขันทั้งสองด้าน กลีบตูมเรียงจะตัน หลอดกลีบตูมออกสีเขียวอ่อนแกร่งขาว ยาว 12-17 มม. เกลี้ยง ไม่มีขัน ทั้งสองด้าน ตอกที่มีเกสรเพศเมียลับ มีเกสรเพศเมียติดอยู่ระหว่างแยกกลีบตอก เหนือหลอดกลีบตอก มีจำนวนเท่ากับแยกกลีบตอก ก้านเกสรสีขาว ยาว 3-5 มม. เชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบตอก เหนือรากต้นกิ่งกลางของหลอดกลีบตอก เกสรเพศเมียอยู่ภายใต้กลีบตอก ก้านเกสรสีขาว ยาว 5-7 มม. ก้านเกสรสีขาว เกลี้ยง ไม่มีขัน ยอด

เกรส ยาว 5-7 น.m. แยกเป็นสองแฉก ผิวเป็นปุ่มเล็ก ตอกที่มีเกรสรูปเมี้ยง เกรสรูปเมี้ยงภายในหลอดกลีบดอก สูงระดับปากหลอดกลีบดอก หรือเหนือหลอดกลีบดอก จำนวนเท่ากับแฉกกลีบดอก ก้านเกรสสีขาว ยาว 1-2 น.m. เชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก ระดับกึ่งกลางของหลอดกลีบดอก หรือเหนือระดับกึ่งกลางของหลอดกลีบดอกเล็กน้อย ยอดเกรสรูปเมี้ยงอยู่เหนือระดับปากหลอดกลีบดอก ก้านเกรสสีขาว ยาว 13-16 น.m. เกลี้ยง ไม่มีขัน ยอดเกรสยาว 4-6 น.m. ปลายแยกเป็นสองแฉก ผิวเป็นปุ่มเล็ก อับเรณูป้อมข่าน ยาว 6-7 น.m. มีสีฟู สีเหลือง หันเข้า ติดอยู่ด้านหลัง แตกตามยาว ยื่นออกจากปากหลอดกลีบดอก รังไข่awan น้ำเชื่อมติดบนแกนเดียวกันเป็นก้อน ผล เป็นผลรวม รูปร่างกลม หรือเบี้ยว สีเขียวเข้ม เกิดจากการขยายตัวของรังไข่เชื่อมติดกัน รังไข่เป็นปุ่มระดับต่ำกว่าหรืออยู่ระดับเดียวกับผิวของผล มีร่องรอยของเกรสรูปเมี้ยงตรงกลาง มี 10-35 ผลย่อย เกลี้ยง ไม่มีขัน ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการผสม แต่ละผลย่อยมี 1-4 เมล็ด เนื้อเยื่อชั้งในสีขาว มีน้ำมาก ผลสุกสีดำ มีกลิ่นฉุน เมล็ด บิดเบี้ยว สิน้ำตาล กว้าง 3.5-5 น.m. ยาว 6-9.5 น.m. มีเยื่อบางสีขาวที่ขอบ ผิวเมล็ดชุรุระ (ภาพที่ 6 ข., ค. และ ง. และ 8)

ประเทศไทย.- SOUTH-WESTERN: อุทยานฯ กาญจนบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์; CENTRAL: สุพรรณบุรี สารบุรี; PENINSULAR: ตรัง (ภาพที่ 22 ค.)

การกระจายพันธุ์.- อินเดีย อินโดจีน

นิเวศวิทยา.- พบริปการในป่าเต็งรัง ป่าดิบเขา และป่าเบญจพรพรรณ ที่ระดับความสูง 50-1,300 น.m. ออกรดออกและติดผล ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงกรกฎาคม

ชื่อพื้นเมือง.- คุ (กะเหรี่ยง กาญจนบุรี); ໂຄ (กะเหรี่ยง); ຍອປ້າ (ท้ว่ำไป)

ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง.- BGO. Staff 6 (QBG) & 535 (QBG); W. Eidthang W-232 (BK, BKF); FTD. 1236 (BK); N. Fukuoka T-62034 (BK, BKF), T-62048 (BK, BKF), T-63666 (BK, BKF) & T-63680 (BK, BKF); H. Koyama et al. 48885 (BKF); W. Kasonbua 7 (KKU), 9 (KKU) & 24 (KKU); A.F.G. Kerr 5667 (BK, E), 6998 (BK), 20009 (BK), 20289 (BK) & 20438 (BK, E); J.F. Maxwell 71-388 (BK), 72-211 (AAU, BK), 74-262 (BK), 75-578 (AAU, BK), 76-295 (AAU, BK), 93-396 (BK, BKF, CMU), 96-306 (CMU) & 01-198 (CMU); D.J. Middleton, S. Suddee, S.J. Davies & C. Hemrat 1169 (CMU); Y. Paisooksantivatana Y 2341-89 (BK); C. Phengklai et al. 4276 (BK, BKF) & 6554 (AAU, E); Preecha 385 (BK, BKF); Put 112 (BKF); P. Sangkhachand 347 (BK) & 973 (BKF); T. Smitinand & E. Warncke 2377 (BKF); S. Sutheesorn 2296 (BK, BKF); Tippap 223 (BK); Timb Test 105 (BK, BKF); Umpai 481 (BK); C.F. van Beusekom & C. Phengklai 1236 (BKF); L. Vanpruk 456 (BKF)

M. coreia มีลักษณะเด่นคือ เป็นไม้ต้น แผ่นใบบาง เกลี้ยง ไม่มีขัน อับเรณูยื่นออกจากปากหลอดกลีบดอก และผลมีรูปร่างกลม

6. *Morinda elliptica* (Hook.f.) Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 118. 1923; Wong in Malay Nat. J. 38: 94. 1984 & in Ng, Tree Fl. Mal. 4: 377. 1989. _____ M. citrifolia var. *elliptica* Hook.f., Fl. Br. Ind. 3: 156. 1882.

ไม้ต้น สูงถึง 10 น.m. ทรงต้นเป็นพุ่มกลม ริบหรือเบี้ยว กิ่งก้านมักคงอ กิ่งอ่อนสีเขียว ภาคตัดขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยมมน มีร่องเดินกวางตามแนวยาว เปลือกเรียบ เกลี้ยง ไม่มีขัน กิ่งแกะสิน้ำตาล ค่อนข้างกลม เปลือกอาจแตกเป็นร่องยาว ลำต้นตรงหรือคงอ เปลือกชั้นนอกสิน้ำตาลแก่ แตกเป็นร่องลึกคล้ายรอยไถ หรือเป็นสะเก็ด

สีเหลี่ยมขนาดเล็ก เปลือกชั้นในสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองแก่ เนื้อในสีเหลือง ใน รูปรี หรือรูปขอบขนาน กว้าง 4-6.5 ซม. ยาว 10-19.5 ซม. ปลายใบแหลม เรียวแหลม ขอบใบเป็นคลื่น โคนใบเรียวสอบไปสู่ก้านใบเป็นรูปลิ่ม แผ่นใบค่อนข้างบาง เกลี้ยง ไม่มีขน ผิวใบด้านบนสีเขียวสด ผิวเป็นเยื่อมันคล้ายแผ่นหนัง ผิวใบด้านล่างสีเขียวอ่อน มีเส้นใบบุบเขียนชัดเจนกว่าด้านบน เส้นแขนงใบมี 6-8 ครีบระหว่างเส้นกลางใบกับเส้นแขนงใบ มีตุ่นใบเป็นต่อมสืบ嗣า รอบต่อมมีขนสั้นสีขาวหนาแน่น ก้านใบยาว 1-2.5 ซม. ด้านล่างมีนกกว่าด้านบน กลางก้านมักบิดเล็กน้อย ในแห้งออกสีดำหรือสีน้ำตาลเข้ม หูใบเป็นครีบ รูปสามเหลี่ยมหรือแท่งตรงปลายคล้ายเกล็ดเชื่อมรอบข้อ หูใบของกึ่งแก่ร่วงง่าย ดอก เป็นช่อกระ冢กแน่น มีดอกย่อยอยู่บนฐานของรังไข่ที่อัดรวมกันเป็นก้อนกลม หรือออกที่ปลายข้างตายอด ระหว่างชอกใบ ชอกกึ่งหรือแท่งที่ใบอักด้านหนึ่ง โดยใบที่อยู่ด้านเดียวกับดอกมักมีขนาดเล็กกว่าด้านตรงกันข้าม มี 1-2 ซ่อน ก้านช่อดอกยาว 3-6 ซม. เกลี้ยง ไม่มีขน กลีบเลี้ยงสีเขียวสัม อวบ ไม่มีแยก เชื่อมติดกันเป็นก้อน เกลี้ยง ไม่มีขน กลีบดอกมี 5-6 แฉก รูปขอบขนาน เว้าลึกถึงปากหลอดกลีบดอก สีขาว อวบ กว้าง 2-2.5 มน. ยาว 5.5-8 มน. เกลี้ยง ไม่มีขนทึบสองด้าน กลีบตูมเรียงจระกันหลอดกลีบดอกสีเขียวอ่อนแกมขาว ยาว 6-10 มน. เกลี้ยง ไม่มีขนทึบสองด้าน เกรสรเพศผู้อยู่เหนือหลอดกลีบดอก จำนวนเท่ากับแยกกลีบดอก ก้านเกรสรสีขาว ยาว 1-2 มน. ติดอยู่ระหว่างแยกกลีบดอก โคงออกจากหลอดกลีบดอก อันเรณูรูปขอบขนาน ยาว 5-6 มน. มีสีพุ กลีบสีเหลือง หันเข้า ติดอยู่ด้านหลัง แตกตามยาว โดยส่วนปลายของอันเรณูชี้ลงด้านล่าง ส่วนฐานยื่นออก อยู่ระดับปากหลอดกลีบดอก เกรสรเพศเมียอยู่ภายใต้หลอดกลีบดอก ก้านเกรรสีขาว ยาว 1.3-1.6 ซม. เกลี้ยง ไม่มีขน อยู่เหนือระดับปากหลอดกลีบดอก ยอดเกรษยาว 4-6 มน. ปลายแยกเป็นสองแฉก ผิวเป็นปุ่มเล็ก รังไข่อบวน้ำเชื่อมติดบนแกนเดียวกันเป็นก้อน ผล เป็นผลรวม รูปร่างกลม หรือเบี้ยว สีเขียวเข้ม เกิดจากการขยายตัวของกลีบเลี้ยงเชื่อมติดกัน รังไข่เป็นปุ่มระดับต่ำกว่าหรืออยู่ระดับเดียวกับผิวของผล มีร่องรอยของเกรสรเพศเมียอยู่ตรงกลาง มี 38-60 ผลอยู่ เกลี้ยง ไม่มีขน ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการผสม แต่ละผลยื่นขึ้น 1-4 เมล็ด เนื้อเยื่อข้างในสีขาว มีน้ำมาก ผลสุกสีดำ มีกลิ่นฉุน เมล็ด บิดเบี้ยว สีน้ำตาล กว้าง 4.5-6 มน. ยาว 6.5-8 มน. มีเยื่อบางสีขาวที่ขوب ผิวนมลีดชุรุยะ (ภาพที่ 9 ก., ข. และ ค. และ 10)

ประเทศไทย.- NORTHERN: ภาค; **PENINSULAR:** ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี กระเบี้ย ตรัง สตูล สงขลา ปัตตานี นราธิวาส (ภาพที่ 22 ค.)

การกระจายพันธุ์.- อินเดีย มาเลเซีย

นิเวศวิทยา.- พบริบบินป่าดิบชื้นและป่าเบญจพารրณ์ ที่ระดับความสูง 0-200 ม. ออกดอกและติดผลระหว่างเดือนมกราคมถึงสิงหาคม

ชื่อพื้นเมือง.- กะมูดู (นราธิวาส); ยอดเงิน (ชุมพร); ยอดป่า (ตรัง, สตูล)

ตัวอ่อนร่างพรรณไม้แห้ง.- C. Boonnab 14 (BKF); Chai-anan 430 (BKF); V. Chamchumroon (BKF); Chatchai 1026 (BKF); Chemsirivathana & Kasem 1326 (BK); G. Congdon 225 (AAU, PSU); R. Geesink & T. Santisuk 4981 (AAU, E); JRC PS 218 (PSU); W. Kasonbua 74 (KKU); A.F.G. Kerr 7637 (AAU, BK, BM, E), 11222 (AAU, BK, BM), 11717 (BK, BM), 12449 (BK, BM) & 14261 (BM, E), 14780 (AAU, BK, BM), 16716 (BK, BM) & 18831 (AAU, BK, BM); M.C. Lakshnakara 581 (BK, BM); K. Larsen et al. 41223 (BKF); K. Larsen, S.S. Larsen, A.S. Barfod, W. Nanakorn, W. Ueachirakan & P. Sirirugsa 41223; C. Niyomdhham et al. 662 (BKF), 1210 (AAU, BKF) & 1567 (BKF); C. Phenkhai et al. 12481 (BKF) & PS. 1610 (BKF); Puff & Sridith 930702-1/2 (AAU, PSU); L. Samanwanakit 87 (BK, BKF); P. Sangkhachand 1573 (BK); T. Santisuk 1240 (PSU); T. Shimizu et al. T-26507 (BKF); Snan 178 (BKF), 585 (BKF) & 725

(BKF); D.D. Soejarto et al. 5873 (BKF), 5891 (BKF) & 13204 (BKF); S. Sutheesom 3716 (BK); Sutus 33 (PSU); Tippap 127 (BK); A. Tongseedam 22 (PSU); Vacharee 630 (BK); L. Vanpruk 809 (BKF) & 2419 (BK)

M. elliptica มีลักษณะคล้ายกับ *M. coreia* คือ เป็นไม้ต้น ใบเกลี้ยง ไม่มีขัน ขอบใบเป็นคลื่น แต่ตอกมีขนาดเล็กกว่า ประมาณครึ่งหนึ่ง อับเรณูอยู่เหนือหลอดกลีบดอกชั้น และผลมีรูปร่างไม่แน่นอน ส่วนอับเรณูของ *M. coreia* ซึ่งแตกจากปากหลอดกลีบดอก และผลส่วนใหญ่มีรูปร่างค่อนข้างกลม

7. *Morinda longifolia* Craib in Kew Bull. 9: 434. 1932 & Fl. Siam. Enum. 2: 177. 1932.

ไม้พุ่ม สูงถึง 1.8 ม. ทรงตันเป็นพุ่มกลมหรือเบี้ยว กิ่งก้านมักคงอยู่ กิ่งอ่อนสีเขียว ด้านในกลวง ภาคตัดขวางเป็นรูปสามเหลี่ยมหรือสี่เหลี่ยมมน มีร่องด้านกว้างตามแนวยาว เปลือกเรียบ เกลี้ยง ไม่มีขัน กิ่งแก่สิน้ำตาลห่อหันข้างกลม ผิวเป็นมัน เปลือกอาจแตกเป็นร่องยาว ลำต้นตรง เปลือกชั้นนอกสีเทาหรือน้ำตาลแก่ ผิวเรียบเปลือกชั้นในสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองแก่ เนื้อในสีเหลือง ในรูปขอบขนาน หรือรูปหอก กว้าง 2-4 ซม. ยาว 17-18 ซม. ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ หรือเป็นคลื่นเล็กน้อย โคนใบเรียวสอบไปสู่ก้านใบเป็นรูปลิ่ม หรือเบี้ยวเล็กน้อย แผ่นใบค่อนข้างบาง ผิวใบด้านบนสีสด ผิวเป็นเยื่อมันคล้ายหนัง ผิวใบด้านล่างสีอ่อน มีเส้นใบบุบซึ่งชัดเจนกว่าด้านบน เส้นแขนงใบมี 10-17 คู่ ก้านใบยาว 5-10 ㎜. ด้านล่างมีก้านก้านมักบิดเล็กน้อย หูใบเชื่อมรอบข้อ รูปสามเหลี่ยมปลายแหลม หรือสามเหลี่ยมกว้าง หูใบของกิ่งแก่ร่วงยาก ดอก เป็นช่อกระฉุกแน่น มีดอกย่อยอยู่บนฐานของรังไข่ที่อัดรวมกันเป็นก้อนกลม หรือรี ออกระหว่างซอกกิ่ง หรือแทนที่ใบอักด้านหนึ่ง มี 1 ช่อ ก้านช่อดอก ยาว 1-1.7 ซม. เกลี้ยง ไม่มีขัน กลีบเลี้ยงสีเขียว สัน รอบ ไม่มีแฉก เชื่อมติดกัน กลีบดอกมี 5-6 แผก รูปขอบขนาน เว้าถึงปากหลอด สีขาว รอบ กว้าง 1.5-2.5 ㎜. ยาว 4-7 ㎜. กลีบตูมเรียงจردกัน ปลายกลีบออกสีขาว หลอดกลีบดอกสีเขียวอ่อนออกขาว ยาว 5-7 ㎜. ด้านนอกเกลี้ยงไม่มีขัน ด้านในมีขันนุ่มลักษณะแน่น เกสรเพศผู้อยู่ภายในหลอดกลีบดอก สูงระดับปากหลอดกลีบดอก จำนวนเท่ากับแยกกลีบดอก ก้านเกสรเชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก ยอดเกสรเพศเมียอยู่เหนือระดับปากหลอดกลีบดอก ยอดเกสรแยกเป็นสองแฉก ผิวเป็นปุ่มเล็ก รังไข่รอบม้าเชื่อมติดบนแกนเดียวกัน มีหมอนรองดอกบุบซึ่งชัดเจน ผล เป็นผลรวม รูปไข่ เกิดจากการขยายตัวของรังไข่เชื่อมติดกัน รังไข่บุบซึ่งเป็นปุ่มปม มีร่องรอยของเกสรเพศเมียอยู่ตรงกลางชัดเจน (ภาพที่ 9 ง. และ 11)

ประเทศไทย.- NORTHERN: กำแพงเพชร (ภาพที่ 22 ง.)

การกระจายพันธุ์.- พิชิตนีเดียว

ชื่อพื้นเมือง.- เพ็คน้อย

นิเวศวิทยา.- เป็นพืชป่า พบที่ระดับความสูงประมาณ 100 น. ระยะเวลาการออกดอก ประมาณเดือน พฤษภาคม

ตัวอ่อนย่างพรรณไม้แห้ง.- A.F.G Kerr 4577 (BK)

M. longifolia มีชื่อดอกที่มีลักษณะคล้ายกับชื่อดอกของ *M. citrifolia* แต่ใบมีรูปขอบขนาน หรือรูปหอก กว้าง 2-4 ซม. ยาว 17-18 ซม.

8. *Morinda pandurifolia* Kuntze, Rev. Gén. 1: 289: 1891; Craib, Fl. Siam. Enum. 2: 178. 1932.

M. pericaefolia var. *pandurifolia* Pitard in Lec., Fl. Gén. I.-C. 3: 122. 1922.

ไม้พุ่มรอเลือย กิ่งก้านตรงแตกที่ซอกใบ กิ่งอ่อนสีเขียว ภาคตัดขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยมนั้น มีร่องตื้นกว้างตามแนวยาว ผิวเปลือกธูรุระ มีขันสันสีขาวประปาอย่าง กิ่งแก่สีเทาหรือสีน้ำตาลดำ ค่อนข้างกลม มีขันสันสีขาวประปาอย่างอาจหลุดร่วง เปลือกอาจแตกเป็นร่องยาว ลำต้นตรง เปลือกชั้นนอกสีน้ำตาลแก่ แตกเป็นร่อง เปลือกชั้นในสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองแก่ เนื้อในสีเหลือง ใน รูปรี หรือรูปขอบขนาน กว้าง 3-5 ซม. ยาว 6-12 ซม. ปลายแหลม ขอบใบเรียบ หรือหยักเว้าตรงกลาง โคนใบเรียဆอบไปสู่ก้านใบเป็นรูปลิ่ม แผ่นใบค่อนข้างบาง แห้ง เกลี้ยง ไม่มีขัน ยกเว้นเส้นกลางใบและเส้นแขนงใบ มีขันสันประปาอย่าง มีผลลูกใสอยู่ด้านใน ผิวใบด้านบนสีเขียวเข้มเป็นมัน ผิวใบด้านล่างสีเขียวอ่อนมีเส้นใบบุนชันชัดเจนกว่าด้านบน เส้นแขนงใบมี 5-7 ครู่ ระหว่างเส้นกลางใบกับเส้นแขนงใบ ไม่มีตุ่มใบเป็นต่อน ก้านใบยาว 3.5-7 น.m. ด้านบนนั้นกว่าด้านล่าง มีขันสีน้ำตาลสันประปาอย่าง ในแห้งออกสีน้ำตาลหรือเขียวเข้ม ทูใบเป็นคู่ รูปสามเหลี่ยมปลายแหลมเชื่อมรอบข้อ ทูใบของกิ่งแก่ร่วงง่าย ดอก เป็นช่อกระจุกแน่น มีดอกช่ออยู่บนฐานของรังไข่ที่อัดรวมกันเป็นก้อน รูปร่างรี ออกที่ปลายข้างตายอด หรือแทนที่ใบอักด้านหนึ่ง มี 1-2 ช่อ ก้านช่อหักออกยาว 1-5 น.m. มีขันสันสีขาวประปา กลีบเลี้ยงสีเขียว สัน ขอบ ไม่มีแยก เชื่อมติดกันเป็นก้อน มีขันสันสีขาวประปา กลีบดอกมี 5-6 แยก เว้าลึกถึงปากหลอดกลีบดอก สีขาว ขอบ กว้าง 1.5-2.5 น.m. ยาว 4-6.5 น.m. ด้านนอกมีขันสันสีขาวประปา ด้านในเกลี้ยง ไม่มีขัน หรืออาจมีขันสันสีขาวประปา กลีบดูมเรียงจะดักัน รูปรี สีขาว หลอดกลีบดอกสีเขียวอ่อนแกมขาว ยาว 8.5-11 น.m. ด้านนอกมีขันสันสีขาวประปา ดอกที่มีเกรสรเพศเมียสัน ด้านในหลอดกลีบดอกมีขันสีขาวอ่อนประปา เกรสรเพศผู้ติดอยู่ระหว่างแยกกลีบดอก เหนือหลอดกลีบดอก มีจำนวนเท่ากับแยกกลีบดอก ก้านเกรสรสีขาว ยาว 2-3.5 น.m. เชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก เกรสรเพศเมียอยู่ภายใต้หลอดกลีบดอก ก้านเกรรสีขาว ยาว 3-5 น.m. มีขันสันสีขาวประปา ยอดเกรสรสีขาว 1-2 น.m. แยกเป็นสองแฉก ผิวเป็นปุ่มเล็กดอกที่มีเกรสรเพศเมียขาว ด้านในหลอดกลีบดอกมีขันสันสีขาวประปา เกรสรเพศผู้อยู่ภายใต้หลอดกลีบดอก จำนวนเท่ากับแยกกลีบดอก ก้านเกรรสีขาว ยาว 1-1.5 น.m. เชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก เหนือระดับกึ่งกลางของปากหลอดกลีบดอก ยอดเกรสรเพศเมียอยู่เหนือระดับปากหลอดกลีบดอก ก้านเกรรสีขาว ยาว 8-10 น.m. มีขันสันสีขาวประปา ยอดเกรสรสีขาว 1-2 น.m. ปลายแยกเป็นสองแฉก ผิวเป็นปุ่มเล็ก อับเรณูรูปขอบขนาน ยาว 2-3 น.m. มีสีพู สีเหลือง หันเข้า ติดอยู่ด้านหลัง แตกตามยาว รังไข่awan น้ำเชื่อมติดบนแกนเดียวกันเป็นก้อน มีหมอนรองดอกนูนชันชัดเจน ผล เป็นผลรวม รูปร่างกลม หรือเบี้ยว สีเขียว เกิดจากการขยายตัวของกลีบเลี้ยงเชื่อมติดกัน รังไข่บุนชันเป็นปุ่มปม ระดับต่ำกว่าผิวของผล มีปุ่มที่เป็นร่องรอยของเกรสรเพศเมียอยู่ตรงกลางชัดเจน มี 23-50 ผลอยู่ ล้วนใหญ่มากไม่ได้รับการผสม แต่ละผลอยู่มี 1-4 เมล็ด เนื้อยื่นข้างในสีขาว มีน้ำมาก ผลสุกสีดำ เมล็ด บิดเบี้ยว สีน้ำตาล กว้าง 3.5-5 น.m. ยาว 4-7 น.m. มีเยื่อบางที่ขอบ ผิวเมล็ดค่อนข้างเรียบ (ภาพที่ 12 และ 13)

ประเทศไทย.- NORTHERN: นครสวรรค์; NORTH-EASTERN: เลย มหาสารคาม; EASTERN: อุบลราชธานี; CENTRAL: ชัยนาท สุพรรณบุรี อ่างทอง (ภาพที่ 23 ก)

การกระจายพันธุ์.- อินโดจีน

นิเวศวิทยา.- พぶในป่าดิบแล้ง ป่าเต็งรัง บริเวณป่าเปิด มักขึ้นใกล้แม่น้ำ ที่ระดับความสูง 0-150 น. ออกดอกและติดผล ระหว่างเดือนธันวาคมถึงพฤษภาคม

ชื่อพื้นเมือง.- ยอน้ำ (ชัยนาท); ยอป่า (อ่างทอง); ยอป่าเล็ก (นครสวรรค์)

ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง.- A. Chantaramuck 127 (BK); W. Kasonbua 37 (KKU), 61 (KKU) & 62 (KKU); A.F.G. Kerr 2985 (BM), 3663 (BK, BM), 12499 (BK, BM), 18124 (BK) & 20189 (BK, BM); J.F. Maxwell 71-120 (BK), 75-570 (BK) & 98-163 (QBG); Ploenchit 1465 (BKF); PS. 1465 (BKF); Put 2533, (BK) 2645 (BK) & 2939 (AAU, BK, E); Sin 161 (BKF); T. Smitinand 2895 (BKF); T.S. 10444 (BKF), 36155 (BKF); L. Vanpruk 773 (BKF) & 1019 (BKF); Winit 565 (BK, BKF)

M. pandurifolia มีลักษณะเด่นคือ เป็นไม้พุ่มรอเลื้อย แผ่นใบบาง แห้ง กลางแผ่นใบมักเว้า มีรูปร่างคล้าย ไอกลิน เส้นแขนงใบมีขนสั้นประปะ

9. *Morinda scabrida* Craib in Kew Bull. 9: 435. 1932 & Fl. Siam. Enum. 2: 179. 1932.

ไม้พุ่ม สูงถึง 1 ม. ทรงตันเป็นพุ่มหรือเบี้ยว กิ่งก้านตรงหรือคงอ กิ่งอ่อนสีเขียวเข้ม ภาคตัดขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยมนั้น มีร่องดื่นกว้างตามแนวยาว ผิวเปลือกขรุขระ เป็นปุ่มร่อง มีขนสั้นสากระหว่างแผ่น กิ่งแก่สีน้ำตาลเข้ม ค่อนข้างกลม ผิวเปลือกขรุขระ มีขนสั้นสากระหว่างต่ำปละประปะ ขานอาจหลุดร่วง เปลือกอาจแตกเป็นร่องยาว ลักษณะตันตรงหรือคงอ เปลือกชั้นนอกสีน้ำตาลแก่ แตกเป็นร่องยาว เปลือกชั้นในสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองแก่ เนื้อในสีเหลือง ในรูปปรี รูปขอบขนาน รูปไข่กลับ หรือรูปขอบขนานแคนรูปไข่กลับ กว้าง 6-12 ซม. ยาว 17-28 ซม. ปลายใบแหลม เรียวแหลม ขอบใบเป็นคลื่น โคนใบเรียวสอบไปสู่ก้านใบเป็นรูปลิ่ม หรือเบี้ยวเล็กน้อย แผ่นใบค่อนข้างหนา ขยาย แห้ง มีขนสีขาวทั้งสองด้าน โดยเฉพาะเส้นกลางใบและเส้นแขนงใบ ผิวใบด้านบนสีเขียวสด ผิวเป็นมันคล้ายแผ่นหนัง สากระหว่างสีเขียวจะหายไป ผิวใบด้านล่างสีเขียวอ่อนแغانเทา มีเส้นใบมุนขึ้นชัดเจนและมีขนนุ่มหนาแน่นมากกว่าผิวใบด้านบน ระหว่างเส้นกลางใบกับเส้นแขนงใบ ไม่มีตุ่มใบ เส้นแขนงใบมี 6-10 คู่ ก้านใบยาว 1.5-2.6 ซม. ด้านล่างมีก้านกว่าด้านบน กลางก้านมักบิดเล็กน้อย มีขนสั้นสากระหว่างต่ำปละประปะ ใบแห้งออกสีน้ำตาลเข้ม หุบเป็นคู่เชื่อมรอบข้อ เป็นแผ่นบางรูปสามเหลี่ยมปลายแหลม หรือเรียวแหลม มีขนสั้นสีขาวประปะ หุบในของกิ่งแก่ไม่ร่วงง่าย ดอก เป็นช่อกระฉูกแน่น มีดอกย่อยอยู่บนฐานของรังไข่ที่อัดรวมกันเป็นก้อนกลม หรือร ออกที่ปลายข้างด้วย ชอกกิ่ง หรืออกระหว่างชอกใบ มี 1-4 ช่อ ดอก เป็นช่อเดี่ยวหรือช่อแยกแขนง ก้านช่อต่อกันยาว 1-3.5 ซม. มีขนสั้นสีขาวหนาแน่น กลีบเลี้ยงสีเขียว สันอบในมีแรก เชื่อมติดกันเป็นก้อน มีขนสั้นสีขาวประปะ กลีบดอกมี 4-6 แผ่น แต่ละแผ่นรูปร่างค่อนข้างร บัดตื้นไม่ถึงปากหลอดกลีบดอก สีขาว อบใน กว้าง 4-8 มน. ยาว 8-17 มน. ด้านนอกมีขนสั้นสีขาวประปะ ด้านใน เกลี้ยง ไม่มีขน กลีบดูดเรียงจัดกัน รูปรีกว้าง สีขาวหรือสีม่วง หลอดกลีบดอกสีเขียวอ่อนออกขาว ยาว 1.8-3.2 ซม. ด้านนอกมีขนสั้นสีขาวประปะ ดอกที่มีเกรสรูปเมียลีน ด้านในหลอดกลีบดอกเกลี้ยง ไม่มีขน เกรสรูปเมียลีนในหลอดกลีบดอก มีจำนวนเท่ากับแยกกลีบดอก ก้านเกรสรูปเมียลีน ยาว 1-2 มน. เชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก ระดับกึ่งกลางของหลอดกลีบดอก เกรสรูปเมียลีนในหลอดกลีบดอก ก้านเกรสรูปเมียลีน ยาว 12-15 มน. เกลี้ยง ไม่มีขน สูงระดับต่ำกว่ากึ่งกลางของหลอดกลีบดอก ยอดเกรสรูปเมียลีน ยาว 2.5-4 มน. แยกเป็นสองแฉก ผิวเป็นปุ่มเล็ก ดอกที่มีเกรสรูปเมียลีน ด้านในหลอดกลีบดอกเกลี้ยงไม่มีขน เกรสรูปเมียลีนในหลอดกลีบดอก ก้านจำนวนเท่ากับแยกกลีบดอก ก้านเกรสรูปเมียลีน ยาว 1-2 มน. เชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก ระดับต่ำกว่ากึ่งกลางของหลอดกลีบดอก ยอดเกรสรูปเมียลีนในหลอดกลีบดอก ก้านเกรสรูปเมียลีน ยาว 1.5-1.8 มน. เกลี้ยง ไม่มีขน ยอดเกรสรูปเมียลีน ยาว 2-3 มน. ปลายแยกเป็นสองแฉก ผิวเป็นปุ่มเล็ก อันเรณูรูปขอบขนาน ยาว 3-4 มน. มีสีพุ ลักษณะ หันเข้า ติดอยู่ด้านหลัง แตกตามยาว รังไข่อบน้ำเชื่อมติดบนแคนเดี่ยวกันเป็นก้อน ผล เป็นผลรวม รูปร่างไม่แน่นอน สีเขียว

เข้ม เกิดจากการขยายตัวของรังไข่เชื่อมติดกันเป็นปุ่มปน ตรงกลางเว้าบุ่นระดับต่ำกว่าผิวของผล มีร่องรอยของ เกสรเพศเมียชัดเจน ผลย่อยมี 11-50 ผล เชื่อมกัน มีขันสั้นสีขาวประปาอย่าง แต่ละผลมี 1-4 เมล็ด เนื้อเยื่อข้าง ในสีขาว มีน้ำมาก ผลสุกสีดำ เมล็ด รูปรีหรือรูปปีรามิดสีน้ำตาล กว้าง 3-4 มน. ยาว 4-6 มน. มีเยื่อบางสีขาว ที่ขอบ ผิวเมล็ดค่อนข้างเรียบ (ภาพที่ 14 และ 15)

ประเทศไทย.- SOUTH-WESTERN: กาญจนบุรี (ภาพที่ 23 ก)

การกระจายพันธุ์.- พืชถิ่นเดียว

นิเวศวิทยา.- พบในป่าดิบเขา และป่าเบญจพรรณ ที่ระดับความสูง 250-700 ม. ออกรดออกและติดผล ระหว่างเดือนมกราคมถึงมีนาคม

ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง.- *BKF 20 (BKF) & 50 (BKF); W. Kasonbua 81 (KKU) & 82 (KKU); A.F.G. Kerr 10260 (BK, BM); B. Nimanong 3 (BKF); Prayad 713 (BKF); TDBS 9657 (BKF); Prayoon 39 (BKF); Thai-Dutch 113 (BKF)*

M. scabrida มีลักษณะคล้ายกับ *M. angustifolia* แต่มีแผ่นใบค่อนข้างหนา เนื้อใบหยาบ แห้ง ผิวใบด้านบนมีขันสัก ผิวใบด้านล่างมีขันนุ่มนวลแน่น และผลย่อยเชื่อมติดกัน

10. *Morinda talmyi* Pierre ex Pitard in Lec., Fl. Gén. I.-C. 3: 426. 1922; Craib, Fl. Siam. Enum. 2: 179. 1932. — *M. persiceafolia* Ham. var. *talmyi* Pitard in Lec., Fl. Gén. I.- C. 3: 426. 1922.

— *M. nana* Craib in Kew Bull. 9: 434. 1932 & Fl. Siam. Enum. 2: 177. 1932, syn. nov.

ไม้พุ่มทอดเลือย กิ่งก้านตรงแตกที่ซอกใบ กิ่งอ่อนสีเขียว ภาคตัดขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยมมน มีร่องตื้นกว้าง ตามแนวยาว เปลือกเรียบ เกลี้ยง ไม่มีขัน กิ่งแก่สีเทาหรือน้ำตาล ค่อนข้างกลม เปลือกอาจแตกเป็นร่องยาว หรือเป็นแผ่นบาง ลำต้นสั้นตรง หรือเป็นท่อนอยู่ใต้ดิน เปลือกชั้นนอกสีน้ำตาลแก่ แตกเป็นร่องหรือเป็นแผ่น เปลือกชั้นในสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองแก่ เนื้อในสีเหลืองเข้ม ใน รูปรี รูปขอบขนาน หรือรูปหอก กว้าง 1-3.5 ซม. ยาว 3-11.5 ซม. ปลายแหลม ขอบใบเรียบ หรือเป็นคลื่นเล็กน้อย อาจหยักเว้าตื้นตรงกลาง โคนเรียวสอบ เข้าสู่ก้านใบเป็นรูปลิ่ม แผ่นใบค่อนข้างอ่อนน้ำ อาจเห็นเป็นผลึกใสอยู่ด้านใน ผิวใบด้านบนสีเขียว ผิวเป็นเยื่อ มัน เกลี้ยง ไม่มีขัน ผิวใบด้านล่างสีเขียวอ่อน มีเส้นใบบุนชั้นชัดเจนกว่าด้านบน แต่ไม่เด่นชัด เส้นแขนงใบมี 5-8 คู่ ระหว่างเส้นกลางใบกับเส้นแขนงใบ ในมีตุ่นในเป็นตุ่น ก้านใบยาว 2-7 มน. ด้านบนมีนกกว่าด้านล่าง เกลี้ยง ไม่มีขัน ในแห้งออกสีเขียว ทุ่นเป็นคู่ รูปสามเหลี่ยมกว้าง ปลายแหลม หรือเรียวแหลม ทุ่นของกิ่งแก่ ร่วงง่าย ดอก เป็นช่อกระฉูกแน่น มีดอกย่อยอยู่บนฐานของรังไข่ที่อัตรรวมกันเป็นก้อนกลม ออกที่ปลายข้างตา ยอด หรือแทนที่ใบอักด้านหนึ่ง มี 1 ช่อ ก้านช่อดอก ยาว 1-2 มน. เกลี้ยง ไม่มีขัน กลีบเลี้ยงสีเขียว สั้น อ่อน ไม่มีแรก เชื่อมติดกันเป็นก้อน เกลี้ยง ไม่มีขัน กลีบดอกมี 5-6 แฉก เวลาลีกถึงปากหลอดกลีบดอก สีขาว อ่อน กว้าง 1.5-2.5 มน. ยาว 5.5-7 มน. ด้านนอกกลีบยัง ไม่มีขัน ด้านในกลีบ ไม่มีขัน หรืออาจมีขันสั้นประปาอย กลีบตูมเรียงจะติดกัน รูปรี สีขาว หลอดกลีบดอกสีเขียวอ่อนแกมขาว ยาว 7-10 มน. ด้านนอกกลีบยัง ไม่มีขัน ดอกที่มีเกสรเพศเมียสั้น ด้านในหลอดกลีบดอกมีขันสีขาวอ่อนประปา เกสรเพศผู้ติดอยู่ระหว่างแฉกกลีบ ดอก เนื่องหลอดกลีบดอก มีจำนวนเท่ากับแฉกกลีบดอก ก้านเกสรสีขาว ยาว 3-4 มน. เชื่อมติดกับผนังหลอด กลีบดอก ระดับปากหลอดกลีบดอก เกสรเพศเมียอยู่ภายใต้ในหลอดกลีบดอก ก้านเกสรสีขาว ยาว 4-7 มน. เกลี้ยง ไม่มีขัน ยอดเกสร ยาว 2.5-3 มน. แยกเป็นสองแฉก ผิวเป็นปุ่มเล็ก ดอกที่มีเกสรเพศเมียยาว ด้านใน หลอดกลีบดอกมีขันสั้นสีขาวหนาแน่นกว่าดอกที่มีเกสรเพศเมียสั้น เกสรเพศผู้อยู่ภายใต้ในหลอดกลีบดอก สูง ระดับปากหลอดกลีบดอก จำนวนเท่ากับแฉกกลีบดอก ก้านเกสรสีขาว ยาว 1-2 มน. เชื่อมติดกับผนังหลอด

กลีบดอก ระดับเหนือกิ่งกลางของหลอดกลีบดอก ยอดเกรสรเป็คเมียอยู่เหนือระดับปากหลอดกลีบดอก ก้านเกรสรสีขาว ยาว 8-812 มม. เกลี้ยง ไม่มีขัน ยอดเกรสร ยาว 2-2.5 มม. ปลายแยกเป็นสองแฉก ผิวเป็นปุ่มเล็กอันเรซูรูปขอบขนาน ยาว 2-3 มม. มีสีพู สีเหลือง หันเข้า ติดอยู่ด้านหลัง แตกตามยาว รังไข่อวนน้ำเชื่อมติดบนแกนเดียวกันเป็นก้อน มีหมอนรองดอกนูนชั้นชัดเจน ผล เป็นผลรวม รูปร่างค่อนข้างกลม หรือเบี้ยว สีเขียว เกิดจากการขยายตัวของกลีบเลี้ยงเชื่อมติดกัน รังไข่นูนนี้เป็นปุ่มปุ่ม ระดับต่ำกว่าหรือเหนือผิวของผล มีร่องรอยของเกรสรเป็คเมียอยู่ตรงกลางชั้นเดียว มี 15-35 ผลย่อย แต่ละผลมี 1-4 เมล็ด เนื้อเยื่อข้างในสีขาว มีน้ำมูก ผลสุกสีดำ เมล็ด รูปกลมหรือรี สีน้ำตาล กว้าง 3-5 มม. ยาว 5-7 มม. มีร่องตรงกลาง ผิวค่อนข้างเรียบ (ภาพที่ 16 และ 17)

ประเทศไทย.- NORTH-EASTERN: หนองคาย นครพนม มหาสารคาม; EASTERN: ชัยภูมิ นครราชสีมา ศรีษะเกษ (ภาพที่ 23 ข.)

การกระจายพันธุ์.- อินโดจีน

นิเวศวิทยา.- พบริบบินป่าเต็งรัง หรือป่าดิบแล้ง บริเวณป่าเปิดใกล้แม่น้ำ ที่ระดับความสูงประมาณ 200 ม. ออกดอกและติดผล ระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนมิถุนายน

ชื่อพื้นเมือง.- ยอดญาไน (ตะวันออก)

ตัวอ่าย่างพรรณไม้แห้ง.- A. Chantaramuck 472 (BK); W. Kasonbua 31 (KKU), 71 (KKU) & 72 (KKU); A.F.G. Kerr 8461 (BM), 8463 (BK, BM), 19952 (BK, BM), 20470 (BK, BM) & 21334 (BK, BM, E); M.C. Lakshnakara 1309 (BK, BM); Y. Paisooksantivatana Y 1522-85 (BK); Ploenchit 1549 (BKF); P. Sangkhachand 231 (BK); T. Smitinand 4474 (BKF); S. Sutheesorn 732 (BK); TSBS 2156 (BKF)

M. talmyi มีลักษณะเด่นคือ เป็นไม้พุ่มทอตเดือย แผ่นใบค่อนข้างอวนน้ำ เกลี้ยง ไม่มีขัน เส้นใบไม่เด่นชัด เมื่อเปรียบเทียบกับพืชชนิดอื่น พบริบบินป่าเต็งรัง แต่พbn้อย รูปร่างของใบมีความแปรผันสูง

11. Morinda tomentosa Heyne ex Roth, Nov. Pl. Sp.: 147. 1821; Kurz, Forest Fl. Burma 2: 60. 1877; Craib, Fl. Siam. Enum. 2: 178. 1932. ————— M. tinctoria Roxb. var. tomentosa Hook.f., Fl. Brit. Ind. 3: 156. 1880; Gamble, Fl. Pres. Madras 4: 652. 1921; Pitard in Lec., Fl. Gén. I.-C. 3: 425. 1922 ————— M. pumila Craib in Kew Bull. 9: 434. 1932 & Fl. Siam. Enum. 2: 177. 1932, syn. nov.

ไม้ต้น สูงถึง 15 ม. ทรงต้นเป็นพุ่มรีหรือเบี้ยว กิ่งก้านมักคงอยู่ กิ่งอ่อนสีเขียว ภาคตัดขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยมนัม มีร่องด้านกว้างตามแนวยาว เปลือกเรียบ มีขันสันประปาหรือขันนูนสีขาวหนาแน่น กิ่งแกะสีน้ำตาล ค่อนข้างกลม มีขันสันสีน้ำตาลประปา ขานอาจหลุดร่วง เปลือกอาจแตกเป็นร่องยาว ลำต้นตรงหรือคงอยู่เปลือกชั้นนอกสีน้ำตาลแก่ แตกเป็นร่องลึกคล้ายรอยไฟ หรือเป็นสะเก็ดสีเหลี่ยมขนาดเล็ก เปลือกชั้นในสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองแก่ เนื้อในสีเหลือง ใน รูป หรือรูปขอบขนาน กว้าง 7-9.5 ซม. ยาว 15.5-22.8 ซม. ปลายใบแหลม เรียวแหลม ขอบใบเรียบ หรือเป็นคลื่นเล็กน้อย โคนใบเรียวสอบไปสู่ก้านใบเป็นรูปลิ่ม แผ่นใบค่อนข้างหนา มีขันทั้งสองด้าน ผิวใบด้านบนสีเขียวสด ผิวเป็นมันคล้ายแผ่นหนัง มีขันสันประปาหรือขันนูน เป็นฝ้าขาว ผิวใบด้านล่างสีเขียวอ่อน มีเส้นใบบูนชั้นชัดเจนและมีขันสีขาวหนาแน่นกว่าด้านบน และอาจมีตุ่นใบที่เกิดจากแบคทีเรีย เป็นต่อมเมือกสีเหลืองหรือสีน้ำตาลกระหายประปา เส้นแขนงใบมี 8-12 คู่ ระหว่างเส้นกลางใบกับเส้นแขนงใบ มีตุ่นใบเป็นต่อมสีน้ำตาล รอบต่อมมีขันหลิกสีขาวหนาแน่น ก้านใบยาว 1-3 ซม.

ด้านล่างนกว่าด้านบน กลางก้านมักบิดเล็กน้อย มีขนนุ่มนิ่มสีน้ำตาลหนาแน่น ในแห้งออกสีดำหรือสีน้ำตาล ทูใบ เป็นคู่ รูปสามเหลี่ยมหรือแท่งตรงปลายคล้ายเกล็ดเชื่อมรอบข้อ ทูใบของกิ่งแก่ร่วง่าย ดอก เป็นช่อกระจุก แน่น มีดอกย่อยอยู่บนฐานของรังไข่ที่อัตรากันเป็นก้อนกลม หรือร่องอกที่ปลายหัวง่าย ระหว่างซอกใบ หรือแทนที่ใบอีกด้านหนึ่ง โดยใบที่อยู่ด้านเดียวกับดอกมักมีขนาดเล็กกว่าด้านตรงกันข้างมี 1-2 ช่อ ก้านช่อ ดอก ยาว 2-4.5 ซม. มีขนนุ่มนิ่มสีขาวหนาแน่น กลีบเลี้ยงสีเขียว สัน อาจ ไม่มีแยก เชื่อมติดกันเป็นก้อน มีขนสัน ประปาห์หรือขนนุ่มเป็นผ้าลิขลา กลีบดอกมี 5-6 แฉก รูปขอบขนาน เวลาลีกถึงปากหลอดกลีบดอก สีขาว อาจ กว้าง 3-5.5 มน. ยาว 10-14.5 มน. ด้านใน เกลี้ยง ไม่มีขน ด้านนอกมีขนนุ่มนิ่มสีขาวหนาแน่น กลีบตูมเรียง จรดกัน หลอดกลีบดอกสีเขียวอ่อนแกร้มขาว ยาว 15-18 มน. ดอกที่มีเกรสรเพศเมียสัน ด้านนอกของหลอด กลีบดอกมีขนนุ่มนิ่มสีขาวหนาแน่น ด้านในมีขนสีขาวอ่อนประปาห์ เกรสรเพศผู้ติดอยู่ระหว่างหลอดกลีบดอก เหนือ หลอดกลีบดอก มีจำนวนเท่ากับหลอดกลีบดอก ก้านเกรสรสีขาว ยาว 3-4 มน. เชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก เหนือ หลอดกลีบดอก มีจำนวนเท่ากับหลอดกลีบดอก เกรสรเพศเมียสีเขียวในหลอดกลีบดอก ยาว 5-5.7 มน. ก้านเกรรสี ขาว เกลี้ยง ไม่มีขน ยอดเกรสรสีขาว ยาว 6-8.5 มน. แยกเป็นสองแฉก ผิวเป็นปุ่มเล็ก ดอกที่มีเกรสรเพศเมียขาว ด้านนอกของหลอดกลีบดอกมีขนนุ่มนิ่มหนาแน่น ด้านในเกลี้ยง ไม่มีขน เกรสรเพศผู้ติดอยู่ภายในหลอดกลีบดอก สูงระดับปากหลอดกลีบดอก จำนวนเท่ากับหลอดกลีบดอก ยอดเกรสรเพศเมียสีเขียวเหนือระดับปากหลอดกลีบดอก ก้าน เกรรสีขาว ยาว 13-16 ซม. เกลี้ยง ไม่มีขน ยอดเกรสรสีขาว ยาว 5-6 มน. ปลายแยกเป็นสองแฉก ผิวเป็นปุ่มเล็ก อับเรณูรูปขอบขนาน ยาว 5.5-6.5 มน. มีสีพุ หรือสีเหลือง หันเข้า ติดอยู่ด้านหลัง ยื่นออกจากปากหลอดกลีบดอก แตกตามยาว รังไข่อาจหันด้านบนก่อนเดียว ก้านเป็นก้อน ผล เป็นผลรวม รูปร่างกลม หรือเบี้ยว สีเขียวเข้ม เกิดจากการขยายตัวของรังไข่เชื่อมติดกัน รังไข่เป็นปุ่มระดับต่ำกว่าหรืออยู่ระดับเดียวกับผิวของผล มีร่องรอย ของเกรสรเพศเมียสีเขียวตรงกลาง มี 15-25 ผลอยู่ มีขนสันประปาห์หรือขนนุ่มนิ่มหนาแน่น ส่วนใหญ่มักไม่ได้รับ การผสม แต่ละผลอยู่มี 1-4 เมล็ด เมล็ด เนื้อเยื่อข้างในสีขาว มีน้ำมาก ผลสุกสีดำ มีกลิ่นฉุน เมล็ด บิดเบี้ยว สีน้ำ ตาล กว้าง 4.5-6.5 มน. ยาว 7-11.5 มน. มีเยื่อบางสีขาวที่ขอบ ผิวเมล็ดชรุขระ (ภาพที่ 18 และ 19)

ประเทศไทย.- NORTHERN: แม่ย่องสอน เชียงใหม่ ตาก; NORTH-EASTERN: ขอนแก่น; SOUTH-WESTERN: กาญจนบุรี ราชบุรี; SOUTH-EASTER: ชลบุรี (ภาพที่ 23 ข)

การกระจายพันธุ์.- อินเดีย พม่า อินโดจีน

นิเวศวิทยา.- พบริบบ์ในป่าเต็งรัง และป่าดิบแล้ง ที่ระดับความสูง 100-350 น. ออกดอกและติดผล ระหว่าง เดือน กุมภาพันธ์ถึงพฤษภาคม

ชื่อพื้นเมือง.- คูยี่ (กะเหรี่ยง-แม่ย่องสอน); เค瓦ะ (กะเหรี่ยง-กาญจนบุรี); เคาะขมิ้น, ยอดป่า, สะกีข, สะเกบ, หัสเกย (ภาคเหนือ); ตะลุมพุก (ขอนแก่น); ตะเกรย (ราชบุรี)

ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง.- *Amphan* 17 (BKF); *Chalerm* 141 (BKF); *Charoen* 3 (BKF); *Din* 32 (BKF), 130 (BKF) & 273 (BKF); *S. Dowson* 24 (BKF) & 62007 (BKF); *N. Fukuoka T-* 63657 (BKF); *M. Greijmans* 52 (QBG); *W. Kasonbua* 4 (KKU), 9 (KKU), 22 (KKU) & 35 (KKU); *A.F.G. Kerr* 1182 (BM), 1819 (BM), 5270 (AAU, BK) & 10605 (BK, BM); *S. Kopachon* S 13761 (QBG); *Marean* 937 (BM); *J.F. Maxwell* 7 (BKF), 75-622 (AAU, BK), 76-408 (AAU, BKF), 87-860 (BKF), 88-442 (AAU, BKF), 89-505 (BKF), 90-659 (E), 92-321 (CMU, E), 93-815 (BKF, CMU) & s.n. 102 (BK); *M. Meng* 7 (QBG); *N. Morci* 1421 (BKF); *Paiboon* 1 (BKF); *Pan* 105 (BKF); *M. Panatkool* 356 (QBG); *Phengklai et al.* 6544 (AAU, BKF, E); *S. Phengnaren* 452 (BKF); *Precha* 1 (BKF); *S. Ratanachand* 132 (BKF); *C. Sman* 1310 (BKF); *S.*

Sutheesorn 2153 (BK); *P. Suvarnakoses* 2112 (BKF); *P. Tanamatayarat* 1 (QBG); *N. Terawalthananon* 3 (BKF); *Thai-Dutch* 512 (BKF); *Uanchai* 1 (BKF); *Martin van de Bunt* 71 (CMU, BKF); *Winit* 217 (BM); *Worawat* 25 (BKF)

M. tomentosa มีลักษณะคล้ายกับ *M. coreia* แต่ใบมีขัน โดยผิวใบด้านบนมีขันสั้นประป้าย หรือขันนั่ง หนาแน่น ส่วนผิวใบด้านล่างมีขันนุ่มหนาแน่น

12. *Morinda umbellata* L., Sp. Pl.: 176. 1753; Benth. & F. Muell., Fl. Austral. 3: 423. 1866; Kurz, Forest Fl. Burma 2: 62. 1877; Hook.f., Fl. Brit. Ind. 3: 157. 1882; Gamble, Fl. Pres. Madras 4: 652. 1921; Pitard in Fl. Gén. I.-C. 3: 422. 1922; Ridl., Fl. Mal. Pen. 2: 119. 1923; Backer & Bakh.f., Fl. Java. 2: 350. 1965; Ohwi, Fl. Jap.: 826. 1965; Matthew, Fl. Tamilnadu Carnatic. 3: 719. 1983 & Fl. Palni hills.: 609. 1999; Kirtikar & Basu, Ind. Med. Pl. 2: 1296. 1984; Wong in Malay Nat. J. 38: 95. 1984 & in Ng, Tree Fl. Mal. 4: 377. 1989.

ไม้เลื้อย มักมีรากเกาะขึ้นตามก้อนหินหรือพืชชนิดอื่น กิ่งอ่อนสีเขียว ภาคตัดขวางเป็นรูปสี่เหลี่ยม มีร่องตื้นกว้างตามแนวยาว อยู่ด้านตรงกันข้าม กิ่งแก่สีเทาหรือน้ำตาล ค่อนข้างกลม เปลือกเรียบ หรืออาจแตกเป็นร่องยาว ลำต้นตรงหรือคงอ เปลือกขั้นนอกสีน้ำตาลแก่หรือดำ แตกเป็นร่องหรือเป็นแผ่นบาง เปลือกขั้นในสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองแก่ เนื้อในสีเหลือง ใน รูปรี หรือรูปของขาน กว้าง 3.3-5 ซม. ยาว 10-14.5 ซม. ปลายใบแหลม เรียวแหลม ขอบใบเป็นคลื่นเล็กน้อย โคนใบเรียวสอบไปสู่ก้านเป็นรูปลิ่ม หรืออาจเป็นร่องน้อยแฝ้นในค่อนข้างบาง เกลี้ยง ไม่มีขัน ผิวใบด้านบนสีเขียวสด ผิวเป็นเยื่อมันคล้ายแผ่นหนัง ผิวใบด้านล่างสีเขียวอ่อน มีเส้นใบมูนขึ้นชัดเจนกว่าด้านบน เส้นแข็งในมี 5-8 คู่ ระหว่างเส้นกลางใบกับเส้นแข็งใน มีตุ่มใบเป็นต่อมสีน้ำตาล รอบต่อมมีขันตรงสีขาวประป้าย ก้านใบยาว 9-12 มน. ใบแห้งสีด้ำ ทูใบเป็นคู่เชื่อมรอบข้อ เป็นเยื่อบางคล้ายปลอกหรือแตกตรงปลายคล้ายเกล็ด ทูใบของกิ่งแก่ร่วงง่าย ดอก เป็นช่อกระฉุกแน่น มีดอกย่อยอยู่บนฐานของรังไข่ที่อัตรวนกันเป็นก้อนกลม ออกที่ปลายกิ่ง เป็นช่อช่อร่วม มี 3-7 ช่อดอก ก้านช่อดอก ยาว 1.5-4.5 ซม. เท่ากัน ดอกแยกเพศอยู่ต่างต้น พับเฉพาะดอกเพศผู้ มีกลีบเลี้ยงสีเขียว สัน ยาว ไม่มีแฉก เชื่อมติดกันเป็นก้อน เกลี้ยง ในมีขัน กลีบดอกมี 4-5 แฉก สีเขียวอ่อนแกร่งขาว ยาว กว้าง 1-3 มน. ยาว 2-3.5 มน. กลีบตูมเรียงจردกัน สีเขียวอ่อน หลอดกลีบดอกสีเขียวอ่อน ยาว 2-3 มน. ด้านนอกมีขันสั้นสีขาวประป้าย ด้านในมีขันสีขาวนุ่มหนาแน่น ตั้งแต่ระดับตำแหน่งที่ก้านเกรสรเพศผู้ติดกับหลอดกลีบดอก จนถึงปากหลอดกลีบดอก เกรสรเพศผู้อยู่ภายใต้หลอดกลีบดอก มีจำนวนเท่ากับแยกกลีบดอก อยู่เหนือปากหลอดกลีบ ดอกเล็กน้อย ก้านเกรสรสีขาว ยาว 1-2 มน. เชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก ตำแหน่งกึ่งกลางของหลอดกลีบ ดอก อันเรณูรูปของขาน ยาว 1-2 มน. มีสีฟู สีเหลือง หันเข้า ติดอยู่ด้านหลัง แตกตามยาว ปลายอับเรณูยื่น ออกจากปากหลอดกลีบดอก เกรสรเพศเมียไม่เจริญ ผล เป็นผลรวม รูปวงกลม สีเขียวเข้ม รอยเชื่อมระหว่างผลย่อยอาจมีลักษณะหรือ ออกเป็นช่อตรงปลายยอด แต่ละช่อ มี 4-15 ผลย่อย เกิดจากการขยายตัวของรังไข่ เชื่อมติดกันเป็นปุ่มปุ่ม มีร่องรอยของเกรสรเพศเมียชัดเจน แต่ละผลมี 1-4 เมล็ด เนื้อเยื่อข้างในสีขาว มีน้ำมาก เมล็ด บิดเบี้ยว สีน้ำตาล กว้าง 3-4.5 มน. ยาว 3.5-5 มน. เป็นร่องตรงกลาง มีเยื่อที่ขوب ผิวขรุขระ (ภาพที่ 20 ก., ช. และ ค. และ 21)

ประเทศไทย.- EASTERN: ชัยภูมิ นครราชสีมา; SOUTH-WESTERN: กาญจนบุรี; PENINSULAR: ระนอง สุราษฎร์ธานี พังงา ปัตตานี สงขลา (ภาพที่ 23 ค.)

การกระจายพันธุ์.- อินเดีย อินโดจีน มาเลเซีย อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น พิลิปปินส์ ออสเตรเลีย

นิเวศวิทยา.- พบรากในป่าดิบชื้น ที่ระดับความสูง 0-50 ม. นักเลือยขึ้นตามต้นไม้หรือก้อนหินที่อยู่บริเวณใกล้เคียง ออกรากและติดผล ระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงกรกฎาคม

ชื่อพื้นเมือง.- ขอย่าน (ภาคใต้)

ตัวอ่อนง่ายพรรณไม้แห้ง.- *Boonchoo 100* (BK, BKF); *A. Boonkangchart 103* (CMU); *BGO. Staff 8870* (QBG); *V. Chamchumroon 200* (BKF); *P. Charoenchai 899* (CMU); *K. Chayamarit et al. 1371* (BK, BKF); *C. Chermsirivathana 35* (BK); *N. Fukuoka T-63781* (BK, BKF); *R. Geesink et al. 6818* (BKF) *6878* (BK) & *7104* (AAU, BK, BKF); *W. Kasonbua 45* (KKU) & *85* (KKU); *A.F.G. Kerr 5798* (BM, E), *7825* (AAU, BK, BM, E), *13057* (BK, BM, E), *15214* (BK), *15124* (BM), *17294* (AAU, BK, BM, E) & *18495* (BK); *Kiah 24409* (BK); *K. Larsen et al. 42523* (AAU, BK) & *45497* (QBG); *J.F. Maxwell 72-24* (AAU), *84-181* (BK, BKF, PSU), *86-678* (BK, BKF, PSU) & *87-355* (BK, BKF, PSU); *D.J. Middleton et al. 994* (CMU); *C. Niyomdhama et al. 191* (BK); *C. Niyomdhama, B. Sangkachand, M. Suangto & O. Vijitranand 191* (AAU, BKF, E); *M. Norsangsri, W. Boonchai & W. Nanakorn 1414* (QBG); *Puff & Sridith 930702-1/3* (AAU, PSU); *Put 1278* (AAU, BK, BM, E), *1452* (BK, BM) & *1512* (BK); *P. Sangkachand 822* (BK); *T. Smitinand 5593* (BK), *10040* (BK), *12005* (BK, BKF) & *70364* (BK, BKF); *P. Srirugsa 755* (PSU); *S. Sutheesorn 1177* (BK) & *2478* (BK); *N. Tanthana, J.F. Maxwell & O. Petrmotr 9* (CMU); *Th. Sørensen et al. 99485* (BK, BKF); *Tippap 129* (BK); *L. Vanpruk 810* (BK, BKF); *T. Ying 812* (BK)

M. umbellata มีลักษณะเด่นคือ ดอกเป็นช่อชั่รุ่น ใบเกลี้ยง ไม่มีขน และทุใบเป็นเยื่อบางคล้ายปลอกหรือแตกตรงปลายคล้ายเกล็ด

13. *Morinda wallichii* Kurz in Journ. As. Soc. Beng. 2: 313. 1872; Forest Fl. Burma 2: 60. 1877; Hook.f., Fl. Brit. Ind. 3: 157. 1882; Craib, Fl. Siam. Enum. 2: 178. 1932.

ไม้เลื้อย กิ่งอ่อนสีเขียว ภาคตัดขวางมีรูปร่างค่อนข้างกลม เกลี้ยง ไม่มีขน กิ่งแก่สีเทาหรือน้ำตาลดำ ค่อนข้างกลม เปลือออกเรียบ ผิวเป็นมัน ลำต้นตรงหรือคงอ เปลือกชั้นนอกสีน้ำตาลแก่หรือดำ แตกเป็นร่องหรือเป็นแผ่นบาง เปลือกชั้นในสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองแก่ เนื้อในสีเหลือง ใน รูปปี กว้างประมาณ 2.5 ซม. ยาวประมาณ 7.5 ซม. ปลายใบแหลม เรียวแหลม ขอบใบเรียบหรือเป็นคลื่นเล็กน้อย โคนใบเรียบสอบไปสู่ก้านเป็นรูปลิ่ม หรืออาจเป็นร่องลึกน้อย แผ่นใบค่อนข้างบาง เกลี้ยง ไม่มีขน ผิวใบด้านบนสีสด ผิวเป็นเยื่อมันคล้ายแผ่นหนัง ผิวใบด้านล่างสีอ่อนกว่า และมีเส้นใบมุนขึ้นชัดเจนกว่าด้านบน เส้นแซงใบมี 5-6 คู่ ก้านใบยาว 1-2 ซม. หูใบระหว่างก้านใบคล้ายปลอกเป็นแผ่นหนานปลายหยัก หรืออาจแตกตรงปลายเล็กน้อย หูใบของกิ่งแก่ร่วงง่าย ดอกเป็นช่อกระฉูกແน่น มีดอกย่อยอยู่บนฐานของรังไข่ที่อุดรวมกันเป็นก้อนกลม ออกรหัสใบคล้ายกิ่ง เป็นช่อชั่รุ่น มีประมาณ 3 ช่อต่อ ก้านช่อต่อดอกยาว 5-6 มน. เท่ากัน กลีบเลี้ยง สัน รอบ ไม่มีแยก เชื่อมติดกันเป็นก้อนเกลี้ยง ไม่มีขน กลีบดอกมี 4-5 แฉก รอบ กว้าง 0.5-1 มน. ยาว 1-2 มน. กลีบตูมเรียงจردกัน หลอดกลีบต่อ กันยาว 1-2 มน. เกลี้ยงไม่มีขน เกสรเพศผู้อยู่ภายในหลอดกลีบตอก ผล ไม่พุบ (ภาพที่ 20 ฯ.)

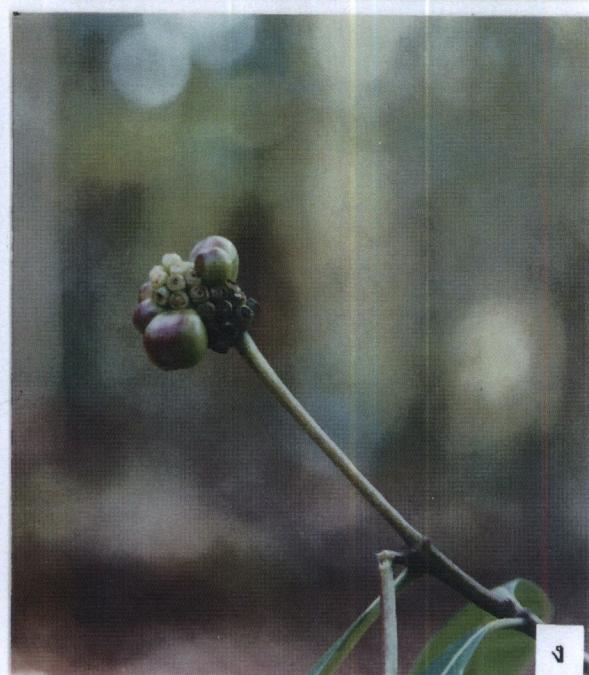
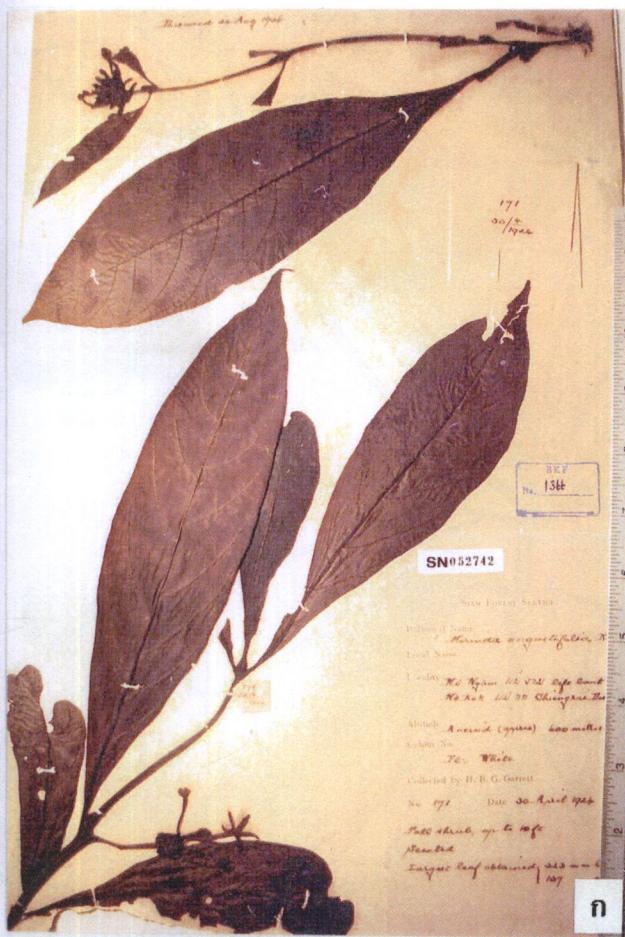
ประเทศไทย.- PENINSULAR: ตรัง (ภาพที่ 23 ฯ.)

การกระจายพันธุ์.- อินเดีย พม่า

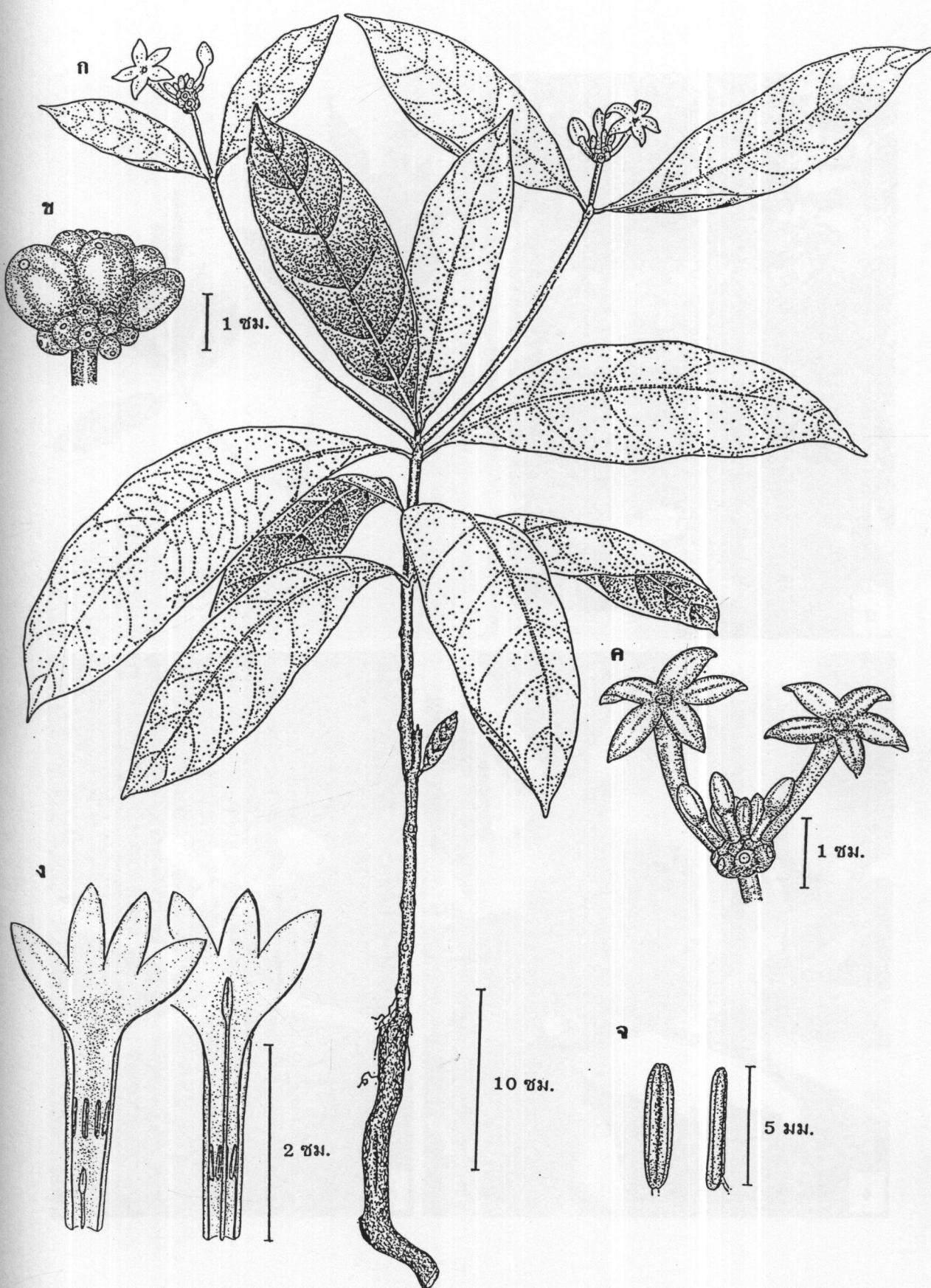
นิเวศวิทยา.- พบริบบ์ชื่น ที่ระดับความสูงประมาณ 800 ม. ออกรดออกและติดผล ประมาณเดือน สิงหาคม

ตัวอ่อนย่างพรรณไม้แห้ง.- A.F.G. Kerr 15234 (BK, BM)

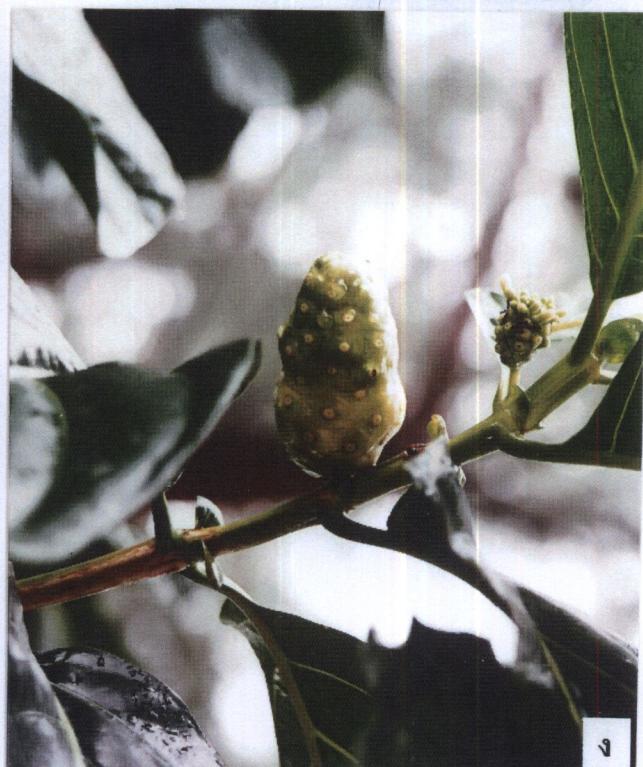
M. wallichii มีลักษณะคล้ายกับ *M. umbellata* แต่มีหูใบคล้ายปลอกค่อนข้างหนา ก้านช่อดอกสั้นกว่า และช่อดอกมีขนาดเล็กกว่าประมาณครึ่งหนึ่ง

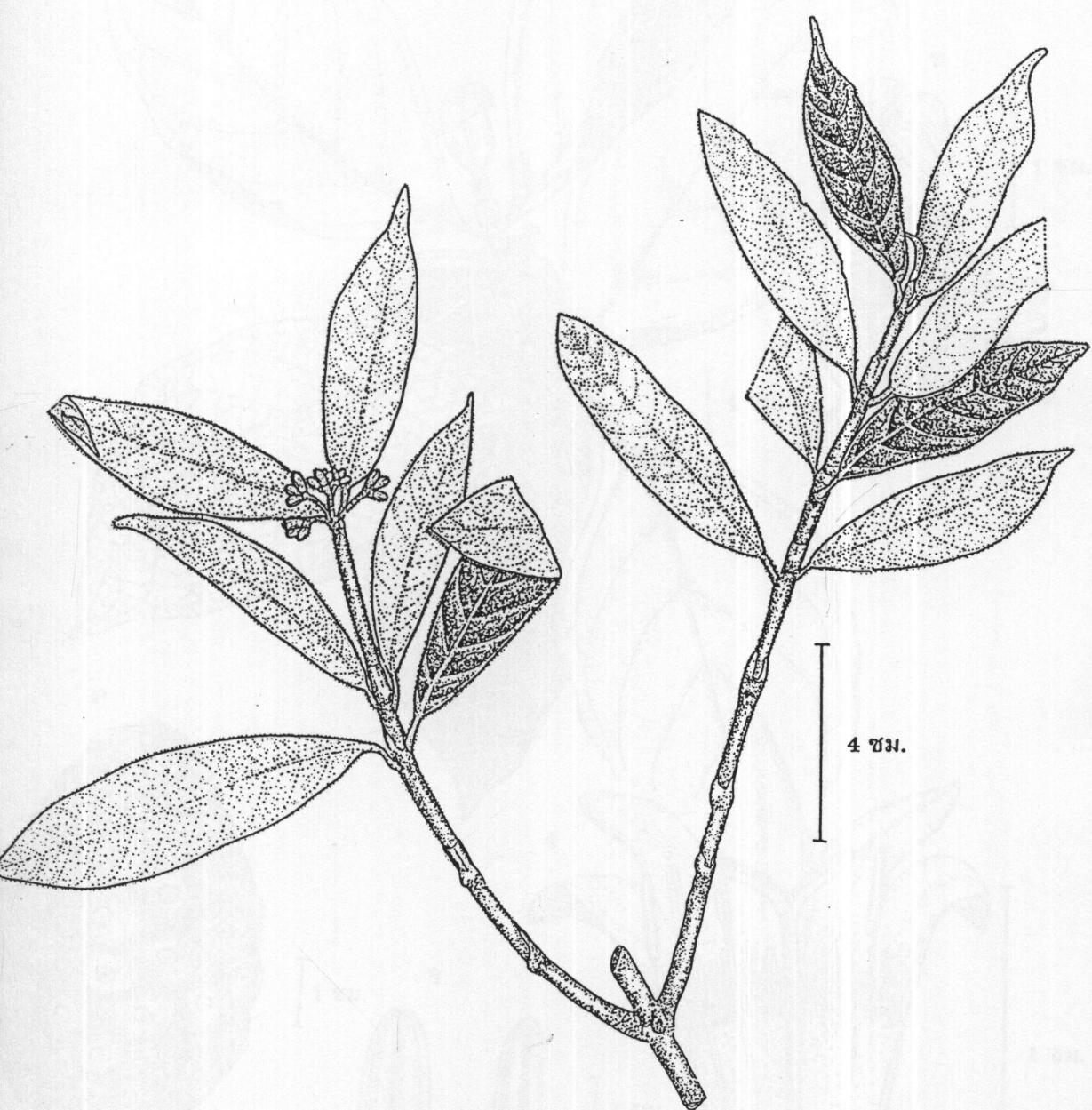
ภาพที่ 1 *M. angustifolia* var. *angustifolia*: ก. ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง; *M. angustifolia* var. *scabridula*: ข. ต้น ค. ดอก และ ง. ผล

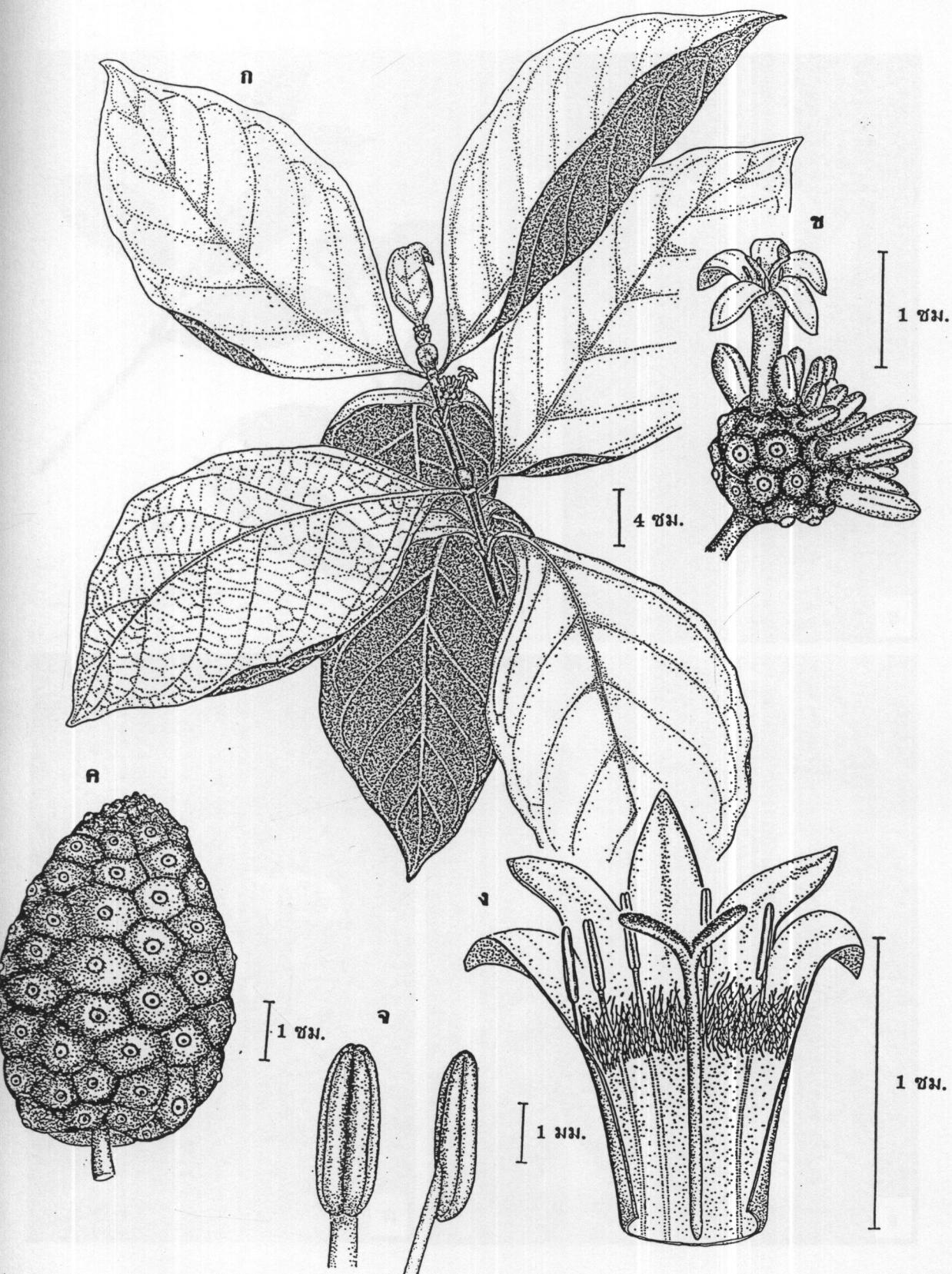
ภาพที่ 2 *M. angustifolia* var. *scabridula*: ก. ตัน ข. ผล ค. ช่อดอก ง. ลักษณะด้านในของดอกที่มีเกรสรูปเมียสั้นและยาว และ จ. อับเรณู

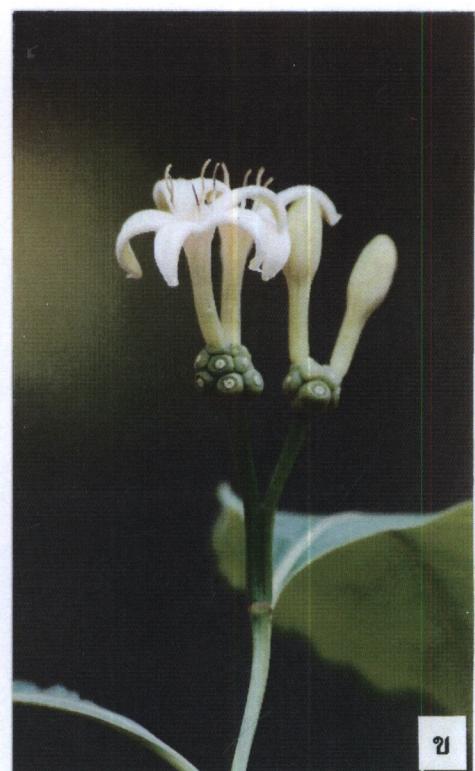
ภาพที่ 3 *M. cinnamomea* ก. ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง; *M. citrifolia*: ข. ต้น ค. ช่อดอก และ ง. ผล

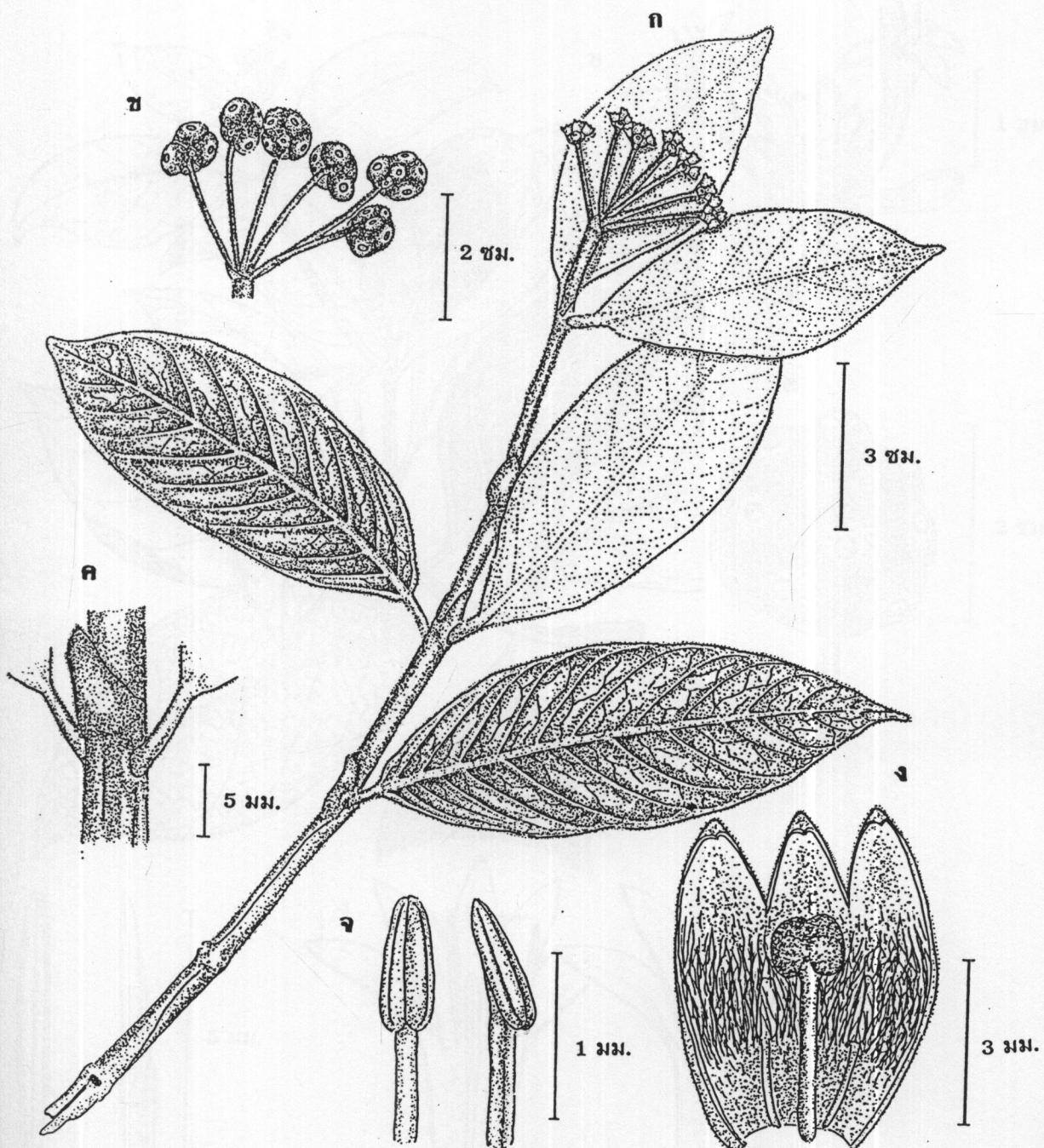
ภาพที่ 4 *M. cinnamomea*

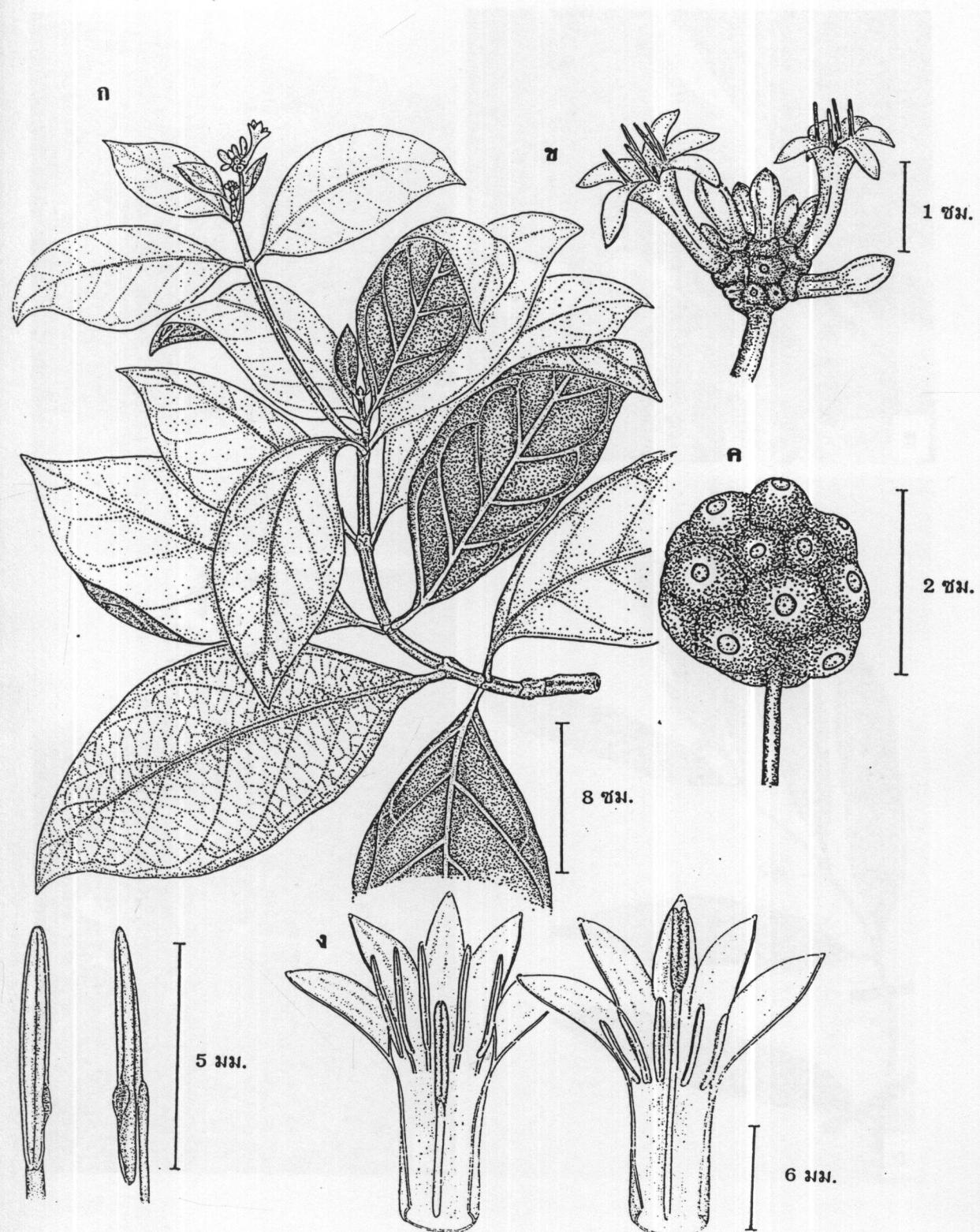
ภาพที่ 5 *M. citrifolia*: ก. กิ่ง ข. ช่อดอก ค. ผล จ. ลักษณะด้านในของดอก และ ฉ. อับเรณู

ภาพที่ 6 *M. cochinchinensis*: ก. ตัวอย่างพร器ณไม้แห้ง; *M. coreia*: ข. ดอกที่มีเกรสรเป็คเมียสัน ค. ดอกที่มีเกรสรเป็คเมียยาว และ ง. ผล

ภาพที่ 7 *M. cochinchinensis*: ก. กิ่ง ข. ผล ค. หูใบ ง. ลักษณะด้านในของดอก และ จ. อันเรณุ

ภาพที่ 8 *M. coreia*: ก. กิ่ง ข. ช่อดอก ค. ผล ง. ลักษณะด้านในของดอกที่มีเกสรเพศเมียสั้นและยาว และ จ. อับเรณุ

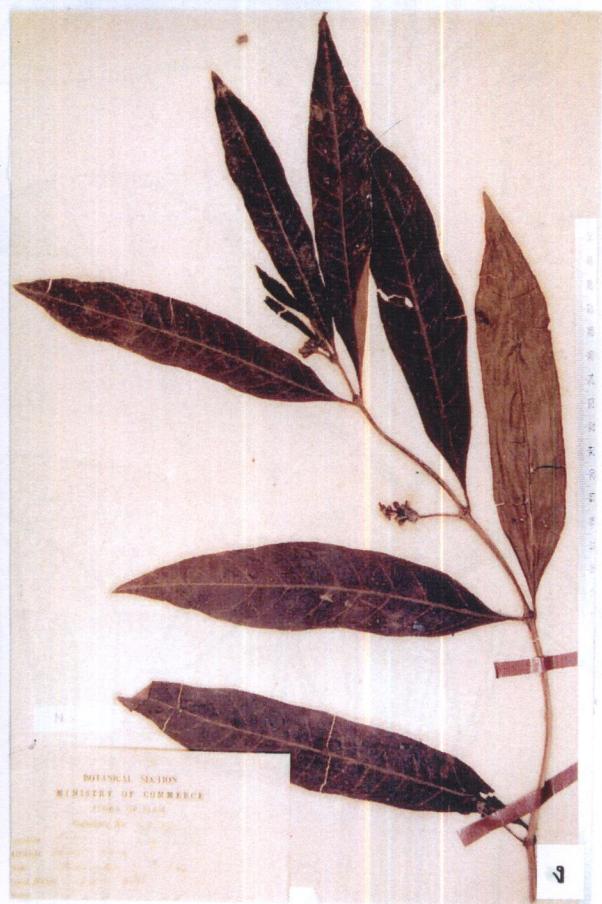
ก

ข

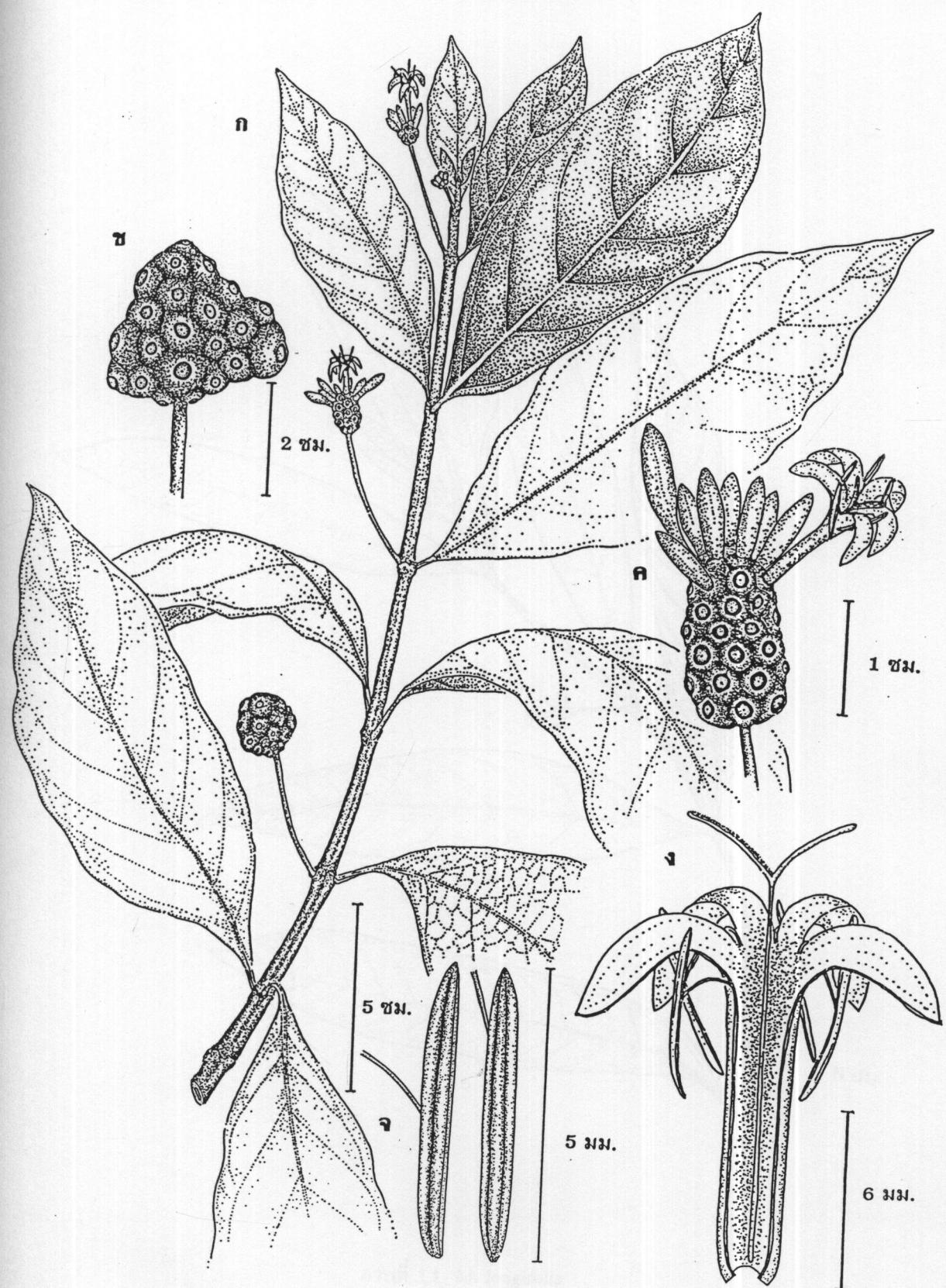

ค

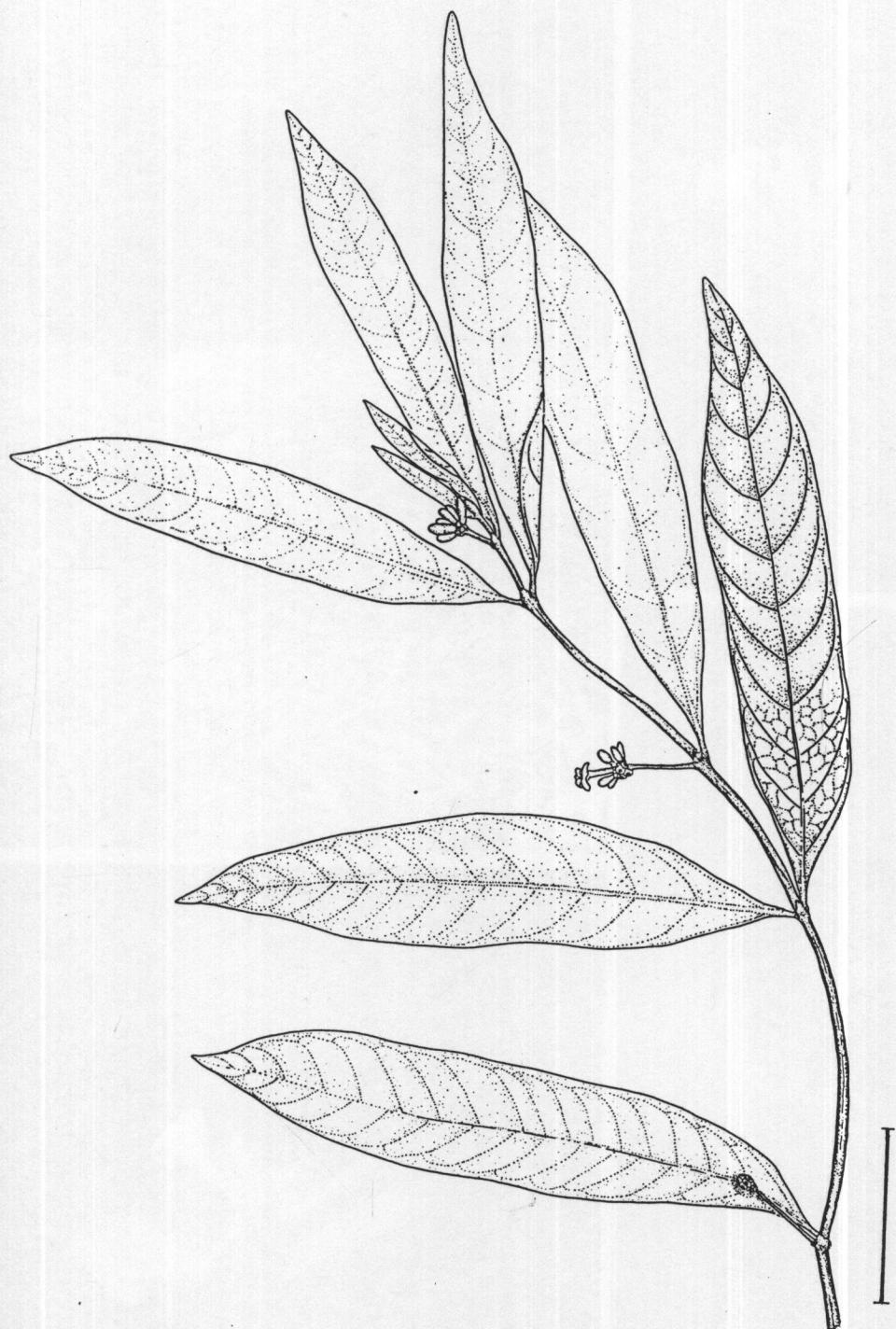

ง

ภาพที่ 9 *M. elliptica*: ก. ต้น ข. ช่อดอก และ ค. ผล; *M. longifolia*: ง. ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง

ภาพที่ 10 *M. elliptica* ก. กิ่ง ข. ผล ค. ช่อดอก ง. ลักษณะด้านในของดอก และ จ. อับเรณู

ภาพที่ 11 *M. longifolia*

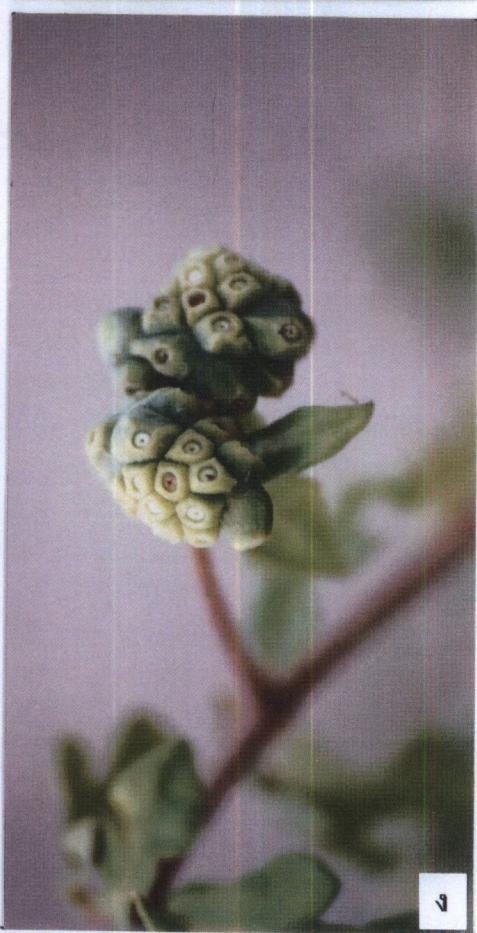
ก

ข

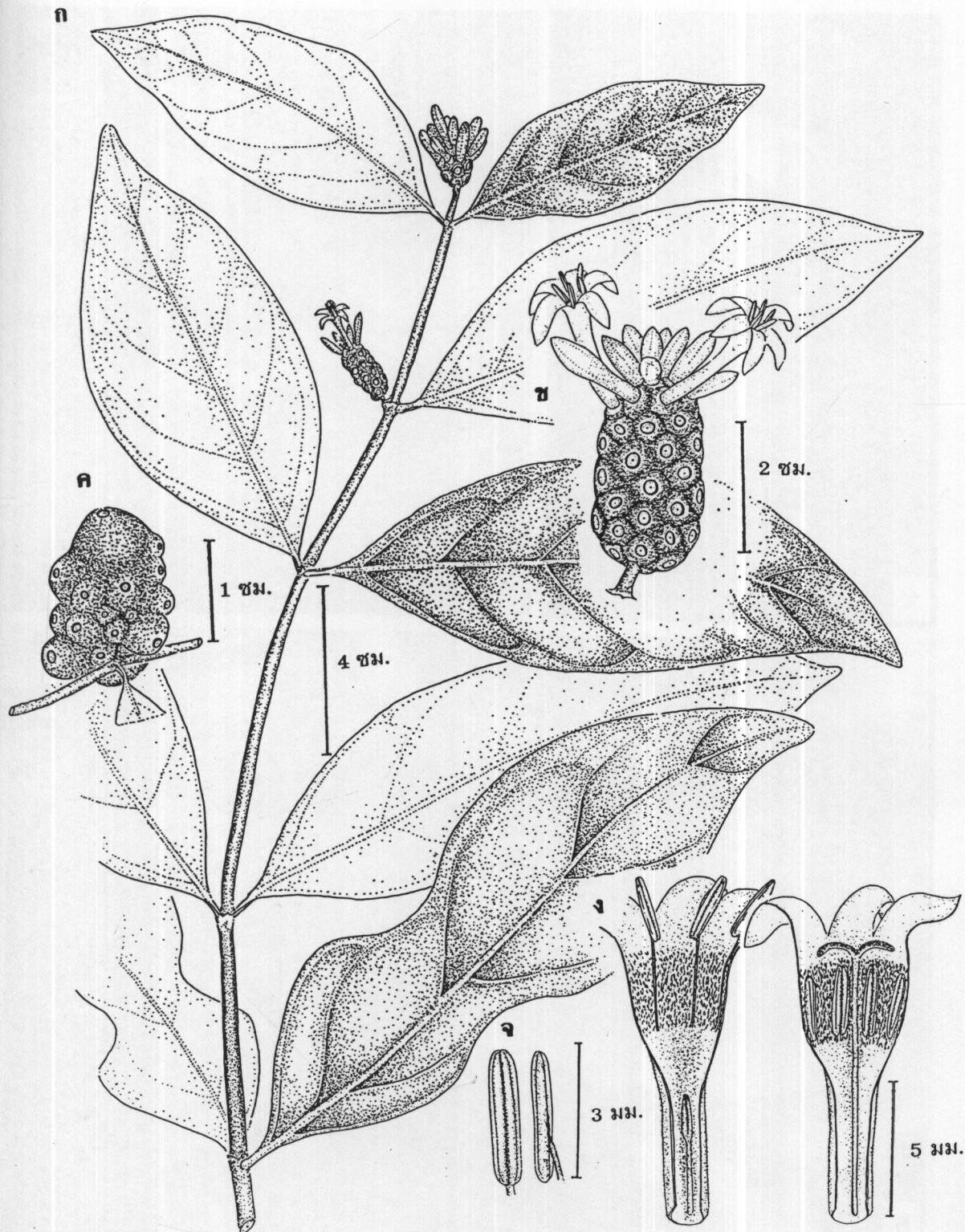

ค

ง

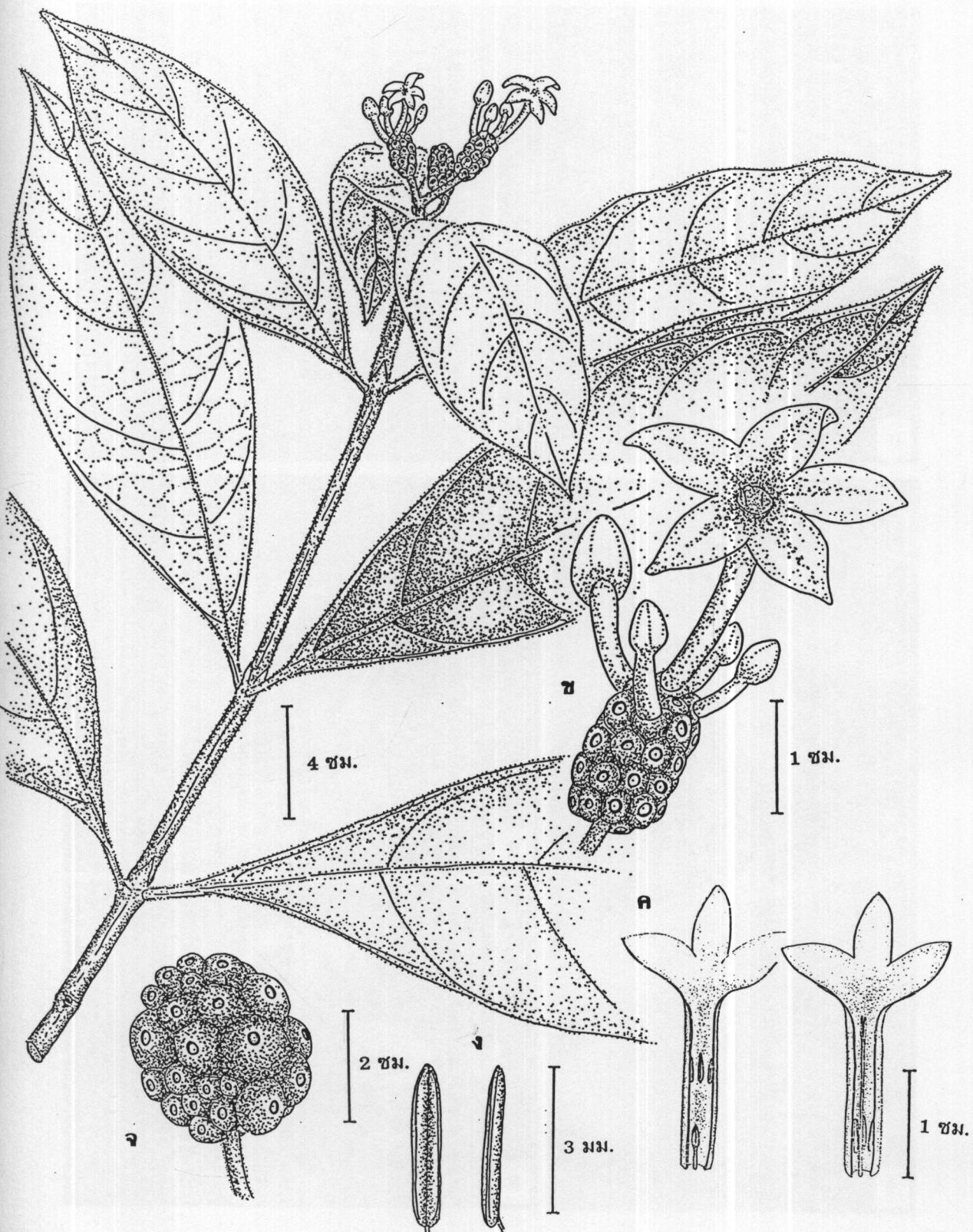
ภาพที่ 12 *M. pandurifolia* ก. ต้น ข. ดอกที่มีเกรสรเปรเมียสั้น ค. ดอกที่มีเกรสรเปรเมียยาว และ ง. ผล

ภาพที่ 13 *M. pandurifolia*: ก. กิ่ง ข. ช่อดอก ค. ผล จ. ลักษณะด้านในของดอกที่มีเกรสรูปเมียสั้นและยาว
และ ฉ. อับเรณุ

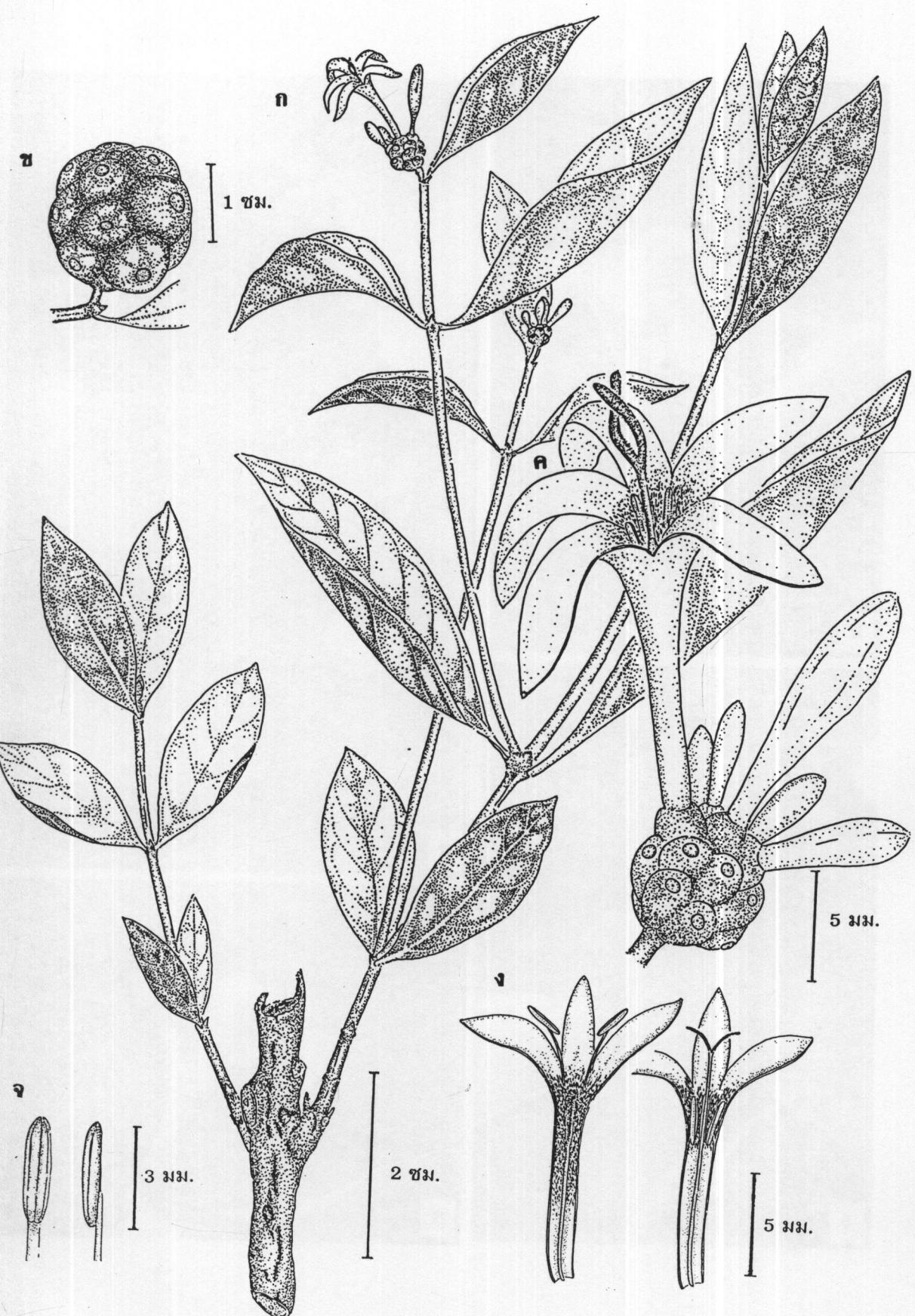
ภาพที่ 14 *M. scabrida*: ก. ต้น ข. ช่อดอก และ ค. ผล

ภาพที่ 15 *M. scabrida*: ก. กิ่ง ข. ช่อดอก ค. ลักษณะด้านในของดอกที่มีเกรสรูปเมียสั้นและยาว จ. อับเรณู และ ฉ. ผล

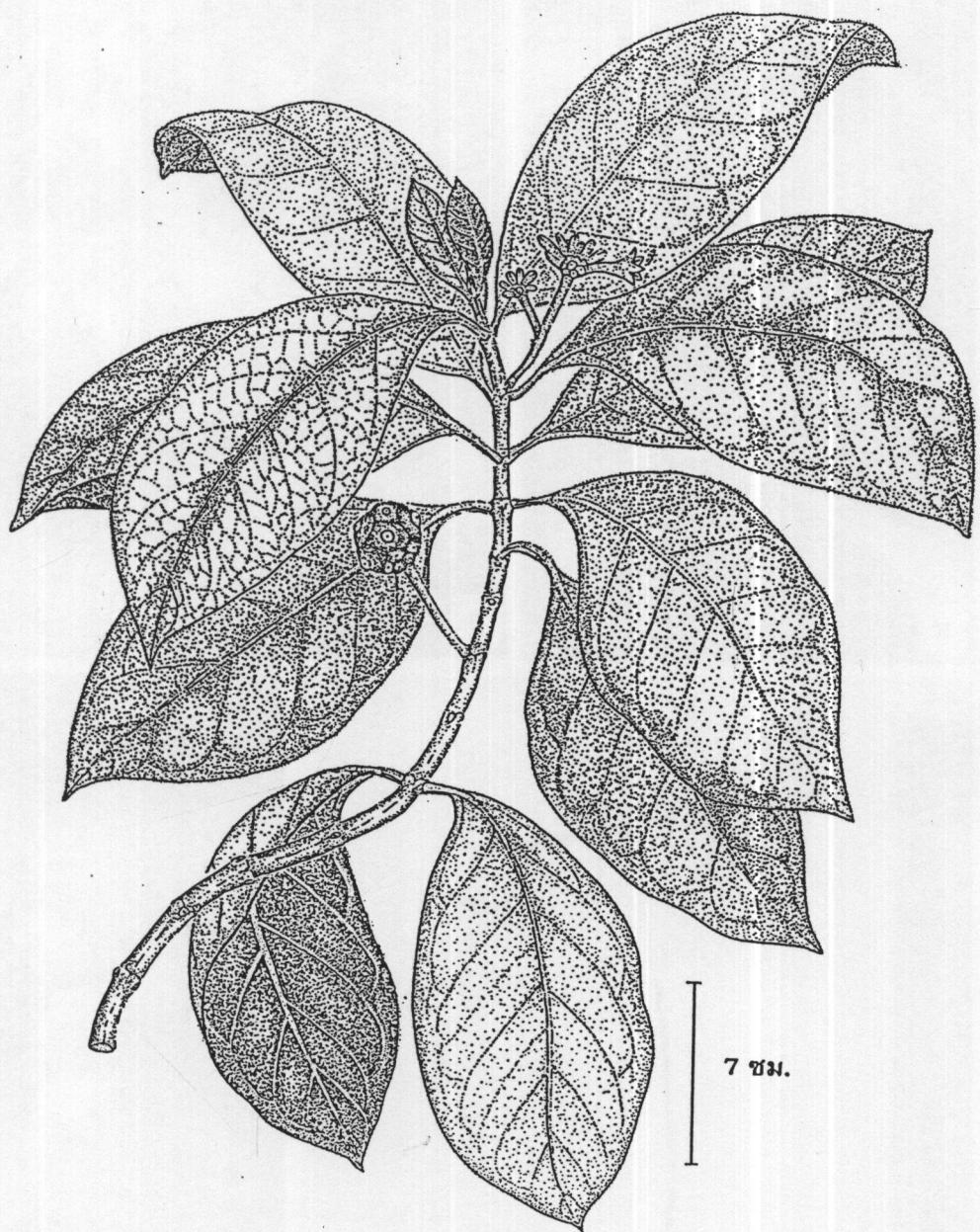
ภาพที่ 16 *M. talmyi*: ก. ต้น ข. ดอกที่มีเกรสรเป็คเมียลั้น ค. ดอกที่มีเกรสรเป็คเมียยาว และ จ. ผล

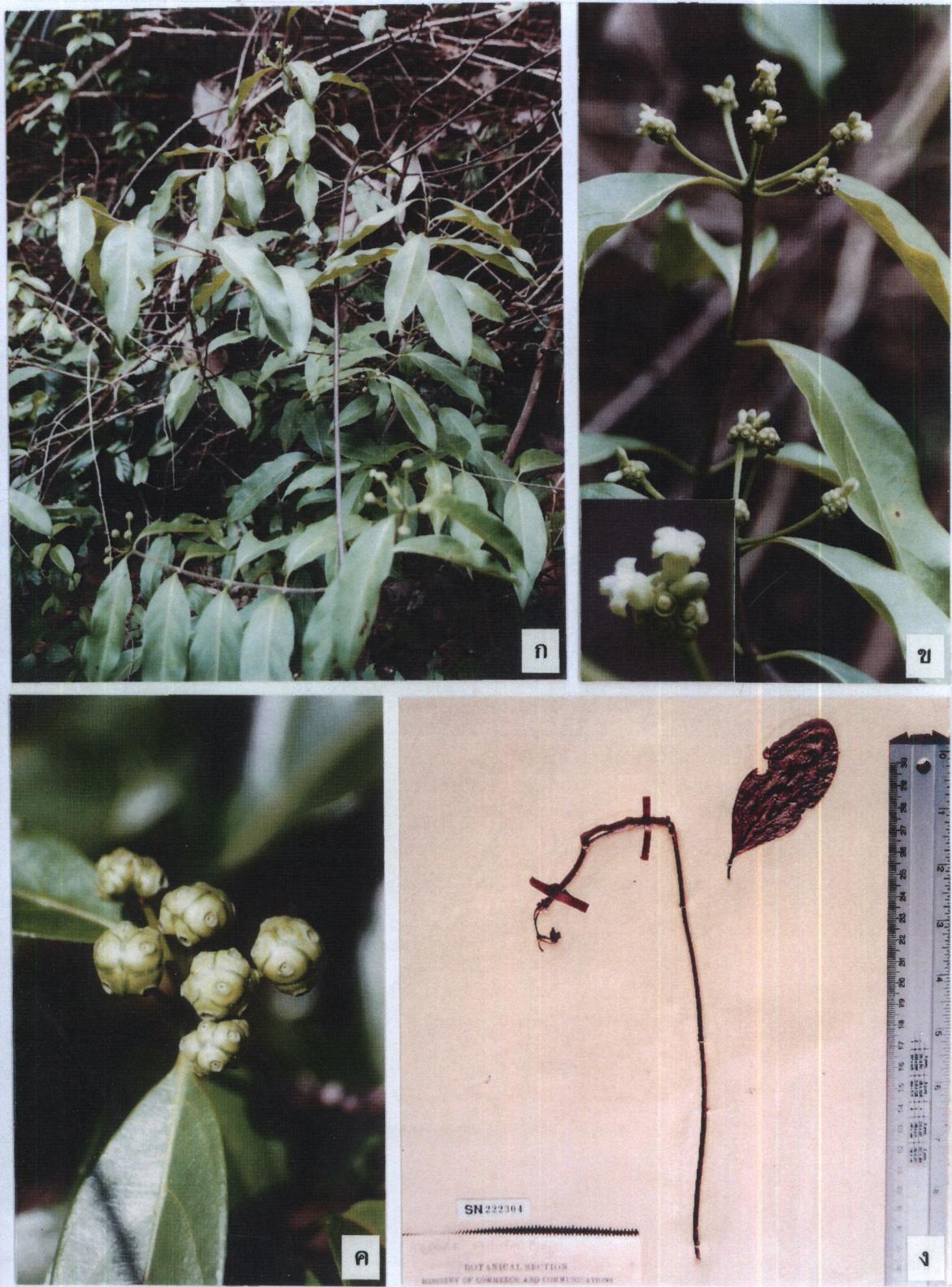
ภาพที่ 17 *M. talmyi* ก. กิ่ง ข. ผล ค. ช่อดอก ง. ลักษณะด้านในของดอกที่มีเกรสรูปเมียสั้นและยาว และ
จ. อับเรณุ

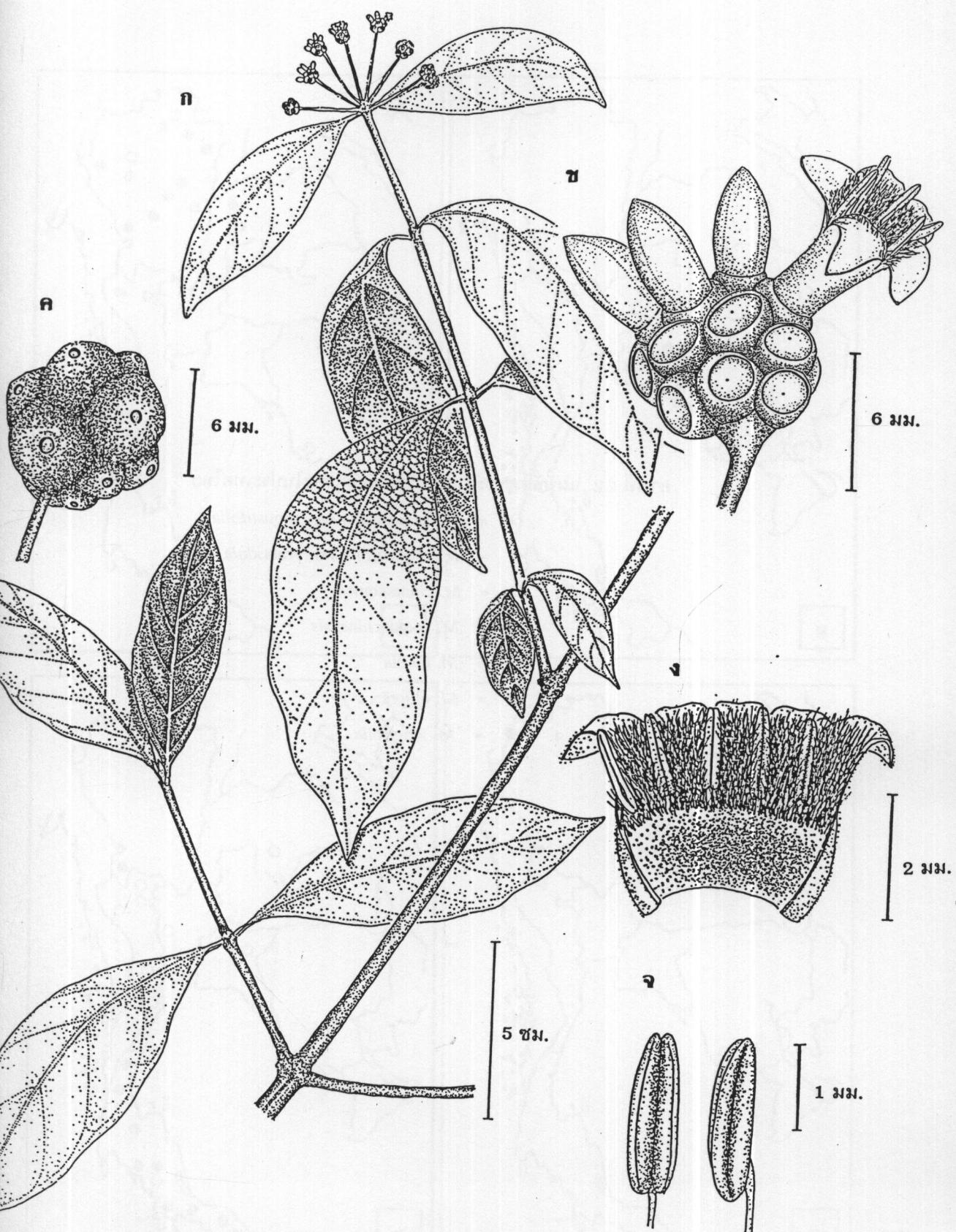
ภาพที่ 18 *M. tomentosa*: ก. ต้น ข. ดอกที่มีเกรสรเพศเมียสั้น ค. ดอกที่มีเกรสรเพศเมียยาว และ ง. ผล

ภาพที่ 19 *M. tomentosa*

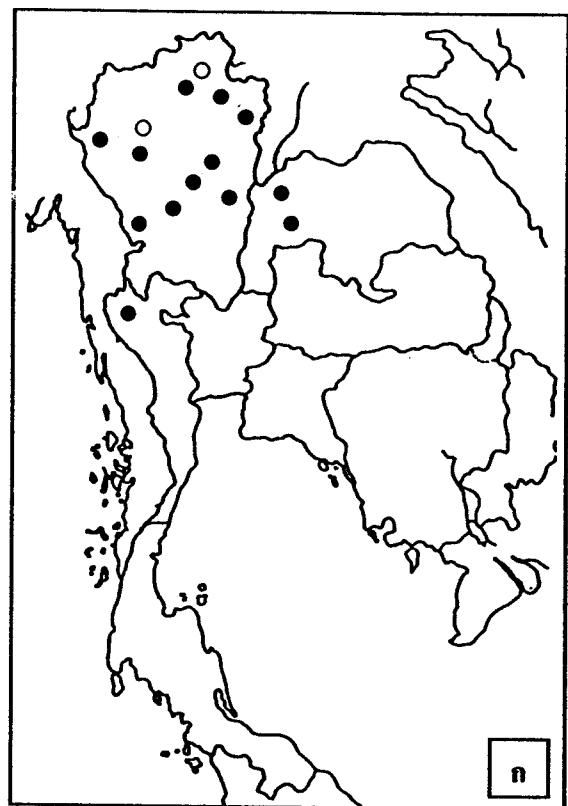
ภาพที่ 20 *M. umbellata*: ก. ต้น ข. ช่อดอก และ ค. ผล; *M. wallichii*: ง. ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง

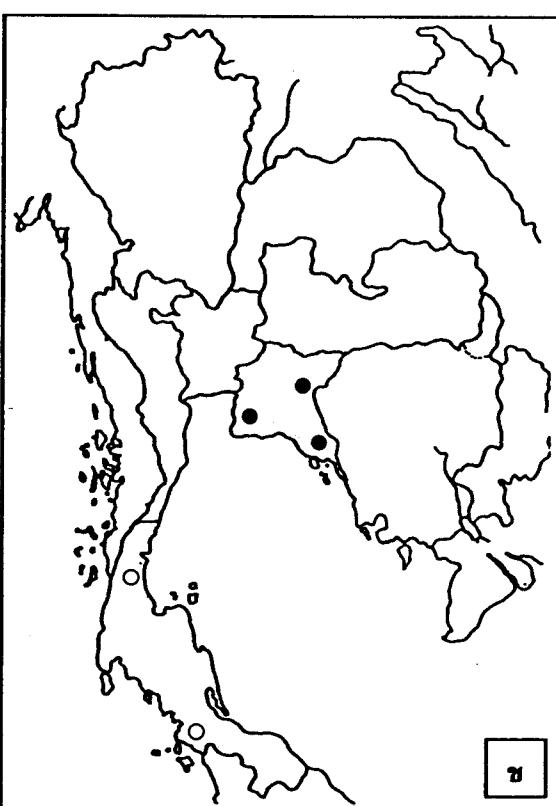
ภาพที่ 21 *M. umbellata*: ก. กิ่ง ข. ช่อดอก ค. ผล จ. ลักษณะด้านในของดอก และ ฉ. อับเรณู

ภาพที่ 22 แผนที่การกระจายพันธุ์ของพืชสกุลยอในประเทศไทย

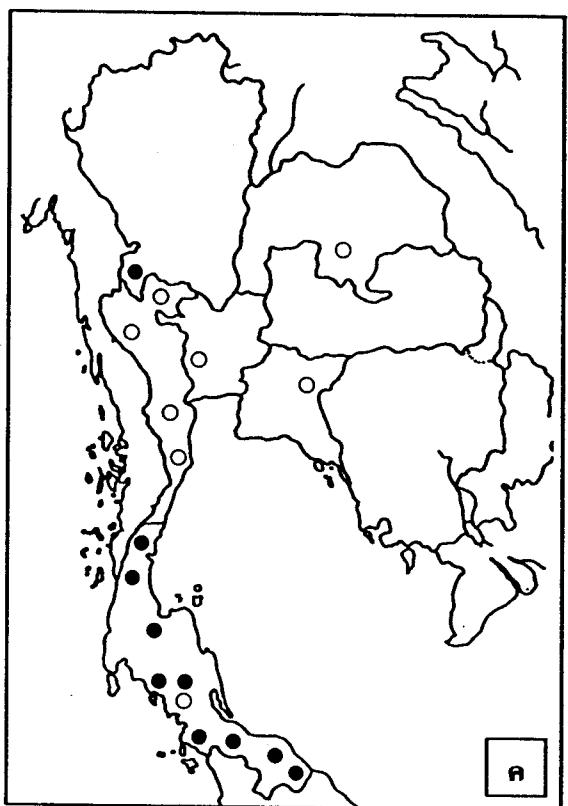
- ๑. ○ = *M. angustifolia* var. *angustifolia*
- = *M. angustifolia* var. *scabridula*
- ๒. ○ = *M. cinnamomea*
- = *M. cochinchinensis*
- ๓. ○ = *M. coreia*
- = *M. elliptica*
- ๔. ● = *M. longifolia*

n

m

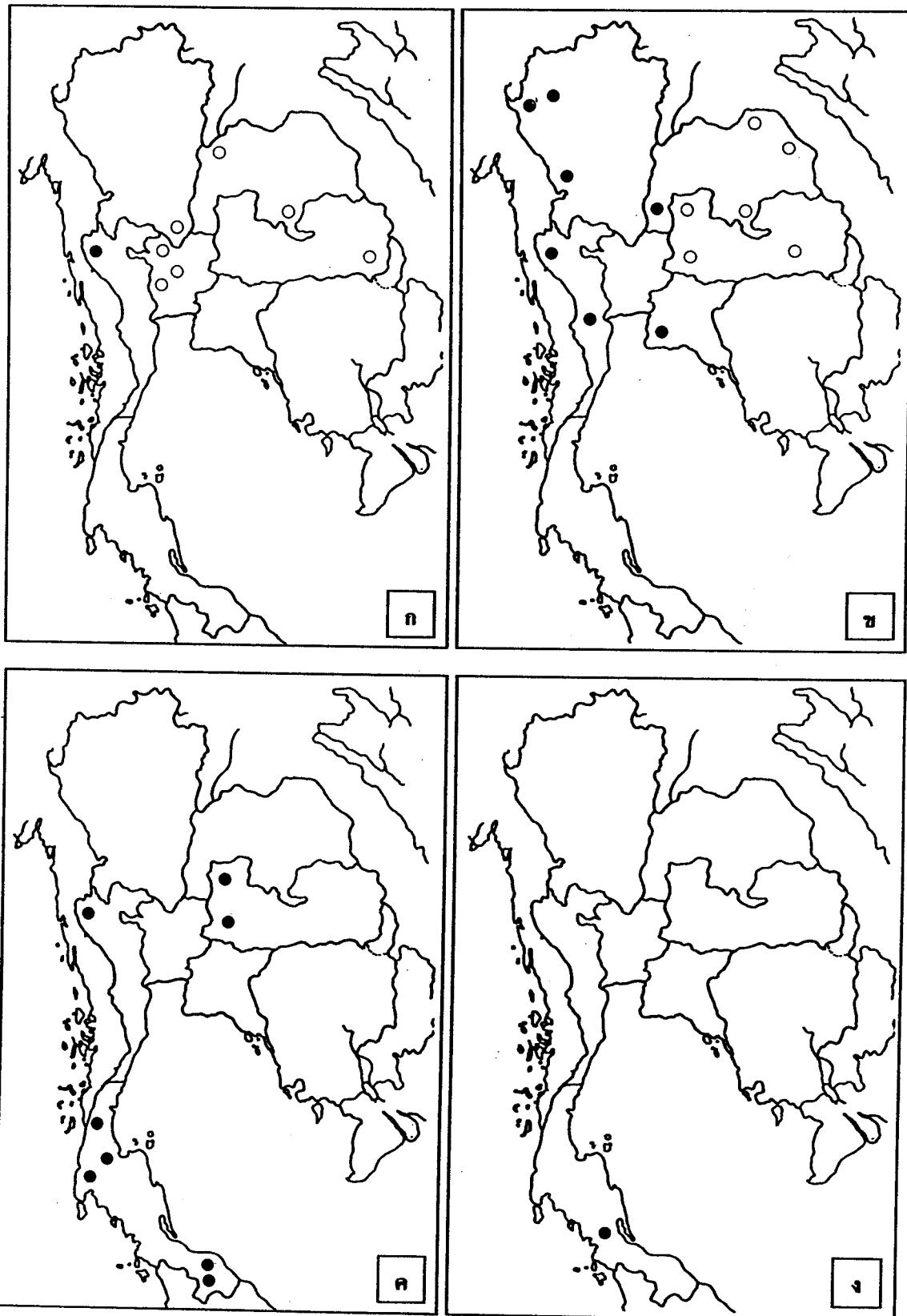
n

m

ภาพที่ 23 แผนที่การกระจายพันธุ์ของพืชสกุลยอในประเทศไทย

- ก. ○ = *M. pandurifolia*
● = *M. scabrida*
ข. ○ = *M. talmyi*
● = *M. tomentosa*
ค. ● = *M. umbellata*
ง. ● = *M. wallichii*

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาอนุกรมวิธานพืชของสกุลยอในประเทศไทย พบพีชทั้งหมด 13 ชนิด 1 พันธุ์ ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ลักษณะสัณฐานวิทยา

1.1 ลักษณะวิสาย ลักษณะวิสายของพืชสกุลยอที่พบ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ (1) มีต้น 4 ชนิด ได้แก่ *M. citrifolia*, *M. coreia*, *M. elliptica* และ *M. tomentosa* (2) ในพุ่ม 3 ชนิด 4 แทกษา ได้แก่ *M. angustifolia* var. *angustifolia*, *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. longifolia* และ *M. scabrida* (3) ในพุ่ม รอเลือย 1 ชนิด ได้แก่ *M. pandurifolia* และ (4) ในเลือย 5 ชนิด ได้แก่ *M. cinnamomea*, *M. cochinchinensis*, *M. talmyi*, *M. umbellata* และ *M. wallichii* เปลือกชั้นนอกสิน้ำตาลแก่หรือดำ แตกเป็นร่อง หรือเป็นแผ่นบาง เปลือกชั้นในสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองแก่ เนื้อในสีเหลือง กิ่งก้านคงอ ภาคตัดขวางกลม รูปสี่เหลี่ยม หรือสี่เหลี่ยมมน มีร่องด้านตามแนวยาว อยู่ด้านตรงกันข้าม

1.2 ใบ เป็นใบเดี่ยว เรียงแบบตรงข้ามสลับตั้งจาก มีลักษณะดังนี้

1.2.1 รูปร่าง พืชทุกชนิดมีใบที่มีรูปร่างเป็นรูปปรี หรือรูปขอบขนาน ยกเว้น *M. angustifolia* var. *angustifolia*, *M. angustifolia* var. *scabrida* และ *M. scabrida* มีใบที่มีรูปร่างแบบรูปไข่กลับ รูปขอบขนาน หรือรูปขอบขนานแกนรูปไข่กลับ และ *M. longifolia* มีรูปหอก หรือรูปขอบขนาน ปลายใบของพืชทุกชนิด แหลมหรือเรียวแหลม ขอบใบเรียบหรือเป็นคลื่นเล็กน้อย บางชนิดขอบใบอาจเว้าตรงกลาง ได้แก่ *M. pandurifolia* และ *M. talmyi* โดยใบเรียวสอบไปสู่ก้านเป็นรูปลิ่ม หรืออาจเบี้ยวเล็กน้อย

1.2.2 ผิวใบ ผิวใบด้านบนสีเขียวสด ผิวเป็นมันคล้ายแผ่นหนัง ผิวใบด้านล่างสีเขียวอ่อน อาจมีหรือไม่มีขน ซึ่งแบ่งได้ 3 กลุ่ม ดังนี้ (1) ในเกลี้ยง ไม่มีขน ได้แก่ *M. angustifolia* var. *angustifolia*, *M. citrifolia*, *M. coreia*, *M. elliptica*, *M. longifolia*, *M. talmyi*, *M. umbellata* และ *M. wallichii* (2) ในมีขน สั้นประปรายที่เส้นแขนงใบ ได้แก่ *M. pandurifolia* และ *M. elliptica* และ (3) ในมีขนทึบสองด้าน ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabrida*, *M. cinnamomea*, *M. cochinchinensis*, *M. scabrida* และ *M. tomentosa*

1.2.3 ขนาดของใบ สามารถแบ่งขนาดของใบออกเป็น 3 กลุ่ม คือ (1) ในขนาดใหญ่ กว้าง 14.5-25 ซม. ยาว 15.5-35.5 ซม. ได้แก่ *M. citrifolia* (2) ในขนาดกลาง กว้าง 3-11.5 ซม. ยาว 10-31.5 ซม. ได้แก่ *M. angustifolia* var. *angustifolia*, *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. coreia*, *M. elliptica*, *M. scabrida* และ *M. tomentosa* และ (3) ในขนาดเล็ก กว้าง 1-5 ซม. ยาว 3-18 ซม. ได้แก่ *M. cinnamomea*, *M. cochinchinensis*, *M. longifolia*, *M. talmyi*, *M. umbellata* และ *M. wallichii*

1.2.4 เส้นแขนงใบ พืชทุกชนิดมีเส้นใบที่ผิวใบด้านล่างมูนขึ้นชัดเจนกว่าด้านบน มีเส้นแขนงใบ 5-15 คู่ ระหว่างเส้นแขนงใบกับเส้นกลางใบ อาจมีตุ่นใบเป็นต่อมสิน้ำตาล รอบต่อมมีขนสั้นสีขาวประปราย ได้แก่ *M. citrifolia*, *M. coreia* และ *M. tomentosa*

1.2.5 ก้านใบ ยาว 5-35 น.m. ลักษณะด้านล่างของก้านใบมน ด้านบนเรียบเป็นระนาบเดียวกับแผ่นใบ กลางก้านมักบิดเล็กน้อย

1.2.6 หูใบ มีลักษณะเป็นคู่เชื่อมรอบข้อ สามารถแบ่งรูปร่างของหูใบออกเป็น 4 แบบ ดังนี้ (1) รูปสามเหลี่ยมปลายแหลมหรือเรียวแหลม ได้แก่ *M. angustifolia* var. *angustifolia*, *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. pandurifolia*, *M. scabrida* และ *M. talmyi* (2) รูปร่างคล้ายปลอกปลายตัดหรือปลายแหลม อาจแยกตรงปลายคล้ายเกล็ด ได้แก่ *M. cinnamomea*, *M. cochinchinensis*, *M. umbellata* และ *M. wallichii*

(3) รูปสามเหลี่ยมกว้างหรือรูปไข่โค้งเป็นกระพุ้งเชื่อมรอบข้อ *M. citrifolia* และ *M. longifolia* และ (4) รูปสามเหลี่ยมหรือแยกตรงปลายคล้ายเกล็ดเชื่อมรอบข้อ ได้แก่ *M. coreia*, *M. elliptica* และ *M. tomentosa*

1.3 ดอก เป็นช่อกระจุกแน่น มีดอกอยู่บนฐานของรังไข่ที่อัตรากันเป็นก้อนกลม

1.3.1 การเรียงตัวของช่อดอก แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) เป็นช่อเดี่ยวมี 1-3 ช่อ ออกที่ปลายข้างตาข่าย ระหว่างซอกใบ ซอกกิ่ง หรือแทนที่ใบอีกด้านหนึ่ง ได้แก่ *M. angustifolia* var. *angustifolia*, *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. citrifolia*, *M. coreia*, *M. elliptica*, *M. longifolia*, *M. pandurifolia*, *M. scabrida*, *M. talmyi* และ *M. tomentosa* และ (2) มี 3-7 ช่อ เป็นช่อซี่ร่ม ออกที่ปลายกิ่ง ได้แก่ *M. cinnamomea*, *M. cochinchinensis*, *M. umbellata* และ *M. wallichii*

1.3.2 กลีบเลี้ยง มีลักษณะสั้น อบอุ่น มีเม็ด และบางชนิด กลีบเลี้ยงอาจมีเฉพาะ 1-2 แผ่น เป็นหยักแหลม หรือเป็นแผ่นแข็งคล้ายใบ คงทน ไม่ร่วงง่าย ได้แก่ *M. citrifolia*

1.3.3 กลีบดอก พิชทุกชนิดมีดอกรูปดอกเข็ม สีขาว แยกเป็น 4-6 แผ่น หลอดกลีบดอกสีเขียวอ่อนออกขาว สามารถแบ่งได้โดยใช้ลักษณะของกลีบดอกดังนี้

1.3.3.1 แบ่งตามขนาดความยาว ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มที่มีความยาวน้อยกว่า 5 น.m. ได้แก่ *M. cinnamomea*, *M. cochinchinensis*, *M. umbellata* และ *M. wallichii* (2) กลุ่มที่มีความยาวระหว่าง 5-15 น.m. ได้แก่ *M. citrifolia*, *M. elliptica*, *M. longifolia*, *M. pandurifolia* และ *M. talmyi* และ (3) กลุ่มที่มีความยาวมากกว่า 15 น.m. ได้แก่ *M. angustifolia* var. *angustifolia*, *M. angustifolia* var. *scabridula* และ *M. scabrida*

1.3.3.2 แบ่งตามการมีหรือไม่มีขน ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ (1) หลอดกลีบดอกเกลี้ยงไม่มีขนทั้งสองด้าน ได้แก่ *M. angustifolia* var. *angustifolia*, *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. coreia*, *M. elliptica*, *M. scabrida* และ *M. talmyi* (2) ด้านนอกเกลี้ยง ไม่มีขน ด้านในมีขนสั้นประปา หรือขนนุ่มนวล แผ่น ได้แก่ *M. citrifolia*, *M. longifolia* และ *M. wallichii* และ (3) มีขนทั้งสองด้าน ได้แก่ *M. cinnamomea*, *M. cochinchinensis*, *M. pandurifolia*, *M. tomentosa* และ *M. umbellata*

1.3.4 เกสรเพศผู้และเกสรเพศเมีย การศึกษาครั้งนี้ มีพืชบางชนิดที่ดอกมีเกสรเพศเมียหลายแบบ ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. coreia*, *M. pandurifolia*, *M. scabrida*, *M. talmyi* และ *M. tomentosa* ส่วนพืชที่มีดอกมีเกสรเพศเมียแบบเดียว ได้แก่ *M. angustifolia* var. *angustifolia*, *M. cochinchinensis*, *M. cinnamomea*, *M. citrifolia*, *M. elliptica*, *M. longifolia*, *M. umbellata* และ *M. wallichii* ซึ่งสามารถสรุปลักษณะของเกสรเพศผู้และเกสรเพศเมียได้ดังนี้

1.3.4.1 ตำแหน่งของเกสรเพศผู้และเกสรเพศเมีย สามารถแบ่งพืชที่มีเกสรเพศเมียต่างแบบ ตามตำแหน่งของเกสรเพศผู้และเกสรเพศเมีย ออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ (1) ดอกที่มีเกสรเพศเมียสั้น เกสรเพศผู้ติดอยู่ระหว่างแฉกกลีบดอก เหนือหลอดกลีบดอก ก้านเกสรเชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก เหนือระดับปากหลอดกลีบดอก เกสรเพศเมียอยู่ภายในหลอดกลีบดอก หลอดเกสรเมียอยู่เหนือระดับปากหลอดกลีบดอก ได้แก่ *M. coreia*, *M. pandurifolia*, *M. talmyi* และ *M. tomentosa* และ (2) ดอกที่มีเกสรเพศเมียสั้น เกสรเพศผู้อยู่ภายนอกในหลอดกลีบดอก ก้านเกสรเชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก เหนือระดับกึ่งกลางของหลอดกลีบดอก เกสรเพศเมียอยู่ภายนอก ยอดเกสรเมียอยู่เหนือระดับปากหลอดกลีบดอก ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula* และ *M. scabrida* และ

สามารถแบ่งพืชที่มีเกรสรเพสเมียแบบเดียว ออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้ (1) เกรสรเพสผู้อยู่ภายใต้แสงอาทิตย์สูง ระดับป่ากหลอดกลีบดอก ก้านเกรสรเชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก เหนือระดับกึ่งกลางของหลอดกลีบ ยอดเกรสรเพสเมียอยู่เหนือระดับป่ากหลอดกลีบดอก ได้แก่ *M. cochinchinensis*, *M. cinnamomea*, *M. citrifolia*, *M. longifolia*, *M. umbellata* และ *M. wallichii* (2) เกรสรเพสผู้อยู่ภายใต้แสงอาทิตย์สูง ระดับต่ำกว่ากึ่งกลางของหลอดกลีบดอก ยอดเกรสรเพสเมียอยู่ระดับป่ากหลอดกลีบดอก ได้แก่ *M. angustifolia* var. *angustifolia* และ (3) เกรสรเพสผู้อยู่ระหว่างแฉกกลีบดอก เหนือหลอดกลีบ ดอก ก้านเกรสรเชื่อมติดกับผนังหลอดกลีบดอก เหนือระดับป่ากหลอดกลีบดอก เกรสรเพสเมียอยู่ภายใต้แสงอาทิตย์สูง ยอดเกรสรอยู่เหนือระดับป่ากหลอดกลีบดอก ได้แก่ *M. elliptica*

1.3.4.2. อับเรณุของพืชทุกชนิดมีลักษณะ รูปขอบขนาน ติดอยู่ด้านหลัง มีสีเขียว หันเข้า แต่ตามยาว เกรสรเพสเมียมีก้านเกรสรสีขาว แยกเป็นสองแฉกหรือสองพู ผิวเป็นปุ่มเล็ก

1.4 ผล เป็นผลรวม เกิดจากการขยายตัวของรังไข่เชื่อมติดกัน ยกเว้น *M. angustifolia* เป็นผลเดียว มีผลอยู่ด้านรวมกันแต่ไม่เชื่อมติดกัน รังไข่บุนชื่นเป็นปุ่มปม มีร่องรอยของเกรสรเพสเมียอยู่ตรงกลางชัดเจน รูปร่างผลของพืชทุกชนิดมีรูปร่างกลม เกือบกลม หรือมีรูปร่างไม่แน่นอน สีเขียว ผลสุกสีดำ ยกเว้น *M. citrifolia* ผลรูปรี หรือรูปไข่ ผลสุกมีลักษณะแกมเหลือง

1.5 เมล็ดของพืชทุกชนิด มีลักษณะบิดเบี้ยว สีน้ำตาล เป็นร่องตรงกลาง มีเยื่อที่ขับ ผิวขรุขระ

2. การกระจายพันธุ์

การกระจายพันธุ์ของพืชสกุลยองในประเทศไทย โดยแบ่งตามเขตพรรณพุกษชาติของประเทศไทย (ภาคผนวก ภาคที่ 43) พบว่า พืชสกุลยองมีการกระจายพันธุ์ในแต่ละภาคต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ภาคเหนือ ได้แก่ *M. angustifolia* var. *angustifolia*, *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. citrifolia*, *M. elliptica*, *M. longifolia*, *M. pandurifolia* และ *M. tomentosa*

2.2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. coreia*, *M. pandurifolia*, *M. talmyi* และ *M. tomentosa*

2.3 ภาคตะวันออก ได้แก่ *M. pandurifolia*, *M. talmyi* และ *M. umbellata*

2.4 ภาคตะวันตกเฉียงใต้ ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. citrifolia*, *M. coreia*, *M. scabrida*, *M. tomentosa* และ *M. umbellata*

2.5 ภาคกลาง ได้แก่ *M. citrifolia*, *M. cochinchinensis*, *M. coreia* และ *M. pandurifolia*

2.6 ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ *M. cochinchinensis* และ *M. tomentosa*

2.7 ภาคใต้ ได้แก่ *M. cinnamomea*, *M. citrifolia*, *M. coreia*, *M. elliptica*, *M. umbellata* และ *M. wallichii*

3. นิเวศวิทยา

ลักษณะนิเวศวิทยาของพืชสกุลยอง พบรากเพรักระยะพันธุ์ในป่าผลัดใบ ป่าเต็งรัง ป่าดิบแล้ง ป่าดิบชื้น ป่าดิบเข้า และป่าเบญจพรรณ ซึ่งพบในระดับความสูงตั้งแต่ 0-1300 ม. ออกดอกและติดผลระหว่างเดือน มกราคมถึงเดือนสิงหาคม ยกเว้น *M. citrifolia* ออกดอกและติดผลตลอดปี

วิจารณ์ผลการศึกษา

จากการศึกษา สามารถเก็บตัวอย่างพรรณไม้ในภาคสนามได้ จำนวน 8 ชนิด 1 พันธุ์ ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. citrifolia*, *M. coreia*, *M. elliptica*, *M. pandurifolia*, *M. scabrida*, *M.*

talmyi, *M. tomentosa* และ *M. umbellata* และอีก 4 ชนิด 1 พันธุ์ ไม่สามารถเก็บตัวอย่างได้ในภาคสนาม แต่ได้ศึกษาจากตัวอย่างพรรณในแห้งที่เก็บไว้ในพิพิธภัณฑ์พิช ได้แก่ *M. angustifolia* var. *angustifolia*, *M. cinnamomea*, *M. cochinchinensis*, *M. longifolia* และ *M. wallichii* ซึ่งอาจทำให้การบรรยายลักษณะทางสัณฐานวิทยาไม่ละเอียดพอ เนื่องจากตัวอย่างมีจำกัด และตัวอย่างของพรรณไม่บางชนิดเป็นตัวอย่างต้นแบบและมีเพียงชิ้นเดียว

จากการศึกษาพบว่าลักษณะที่นำมาใช้ในการจำแนกชนิดของพืชสกุลนี้ได้คือ ลักษณะวิสาย ขนาดและรูปร่างของใบ จำนวนเส้นแขนงใบ การมีขนหรือไม่มีขน ลักษณะของหูใบแบบต่างๆ ลักษณะและความยาวของช่อดอก ลักษณะของแฉกกลีบดอก ความยาวของหลอดกลีบดอก การติดของอันเรณู รูปร่างของรังไข่ที่อัตรรมกัน การเชื่อมและการแยกของผลย่อย และรูปร่างของผลรวม

การศึกษาครั้งนี้พบพืชที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันดังนี้

1. *M. cinnamomea* มีลักษณะคล้ายกับ *M. cochinchinensis*มาก แตกต่างกันที่หูใบ ความยาวของช่อดอก และขนาดของใบ

2. *M. umbellata* มีลักษณะคล้ายกับ *M. wallichii* แตกต่างกันที่หูใบ ความยาวของช่อดอก และขนาดของดอก

3. *M. elliptica* มีลักษณะคล้ายกับ *M. coreia* แต่มีบางลักษณะที่แตกต่างกันคือ ดอกของ *M. elliptica* มีขนาดเล็กกว่า ส่วนปลายของอันเรณูช่องสู่ด้านล่าง ส่วนฐานยื่นออก อยู่ร่องดับปากหลอดกลีบดอก ส่วน *M. coreia* มีขนาดของดอกใหญ่กว่า ส่วนปลายออกจากอันเรณูยื่นออกจากหลอดกลีบดอก

การระบุชื่อวิทยาศาสตร์ของพืชทั้งหมดได้ใช้รูปวิถีของประเทศไทยในภูมิภาคใกล้เคียง และใช้ข้อมูลของการศึกษาเบื้องต้น และการรวบรวมชื่อของพรรณไม้ในประเทศไทยประกอบ จากการระบุชื่อวิทยาศาสตร์ ผู้วิจัยได้คงไว้ซึ่งชื่อของพืชบางชนิดดังนี้

1. พบ *M. pandurifolia* var. *pandurifolia*, *M. pandurifolia* var. *oblonga* และ *M. pandurifolia* var. *tenuifolia* ยังคงไว้เป็นชื่อ *M. pandurifolia* เนื่องจากพืชทั้งสามแทกษะมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก แตกต่างกันเฉพาะความหนาของใบเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนรูปร่างของใบ และลักษณะของดอกและผลไม้แตกต่างพอที่จะแยกออกจากกันได้

2. พบ *M. tomentosa* ที่มีลักษณะแตกต่างกันคือ หมายเลขตัวอย่าง W. Kasonbua 4 กับหมายเลขตัวอย่าง W. Kasonbua 35 โดยที่ตัวอย่างแรกมีแผ่นใบบาง ผิวใบด้านบนมีขนสันประปราย ผิวเป็นมันคล้ายแผ่นหนัง ตัวอย่างที่สองมีแผ่นใบค่อนข้างหนา มีขนนุ่มน่า摸 หงส์สองด้าน ส่วนลักษณะอื่นๆ คล้ายคลึงกัน ซึ่งอาจเป็นลักษณะที่แปรผันภายในชนิด ซึ่งผู้ศึกษาคงไว้พืชทั้งสองหมายเลขเป็นชื่อเดียวกัน แต่ถ้าหากมีการศึกษาด้านอื่นๆ ประกอบอย่างละเอียด อาจมีการแยกพืชทั้งสองหมายเลขออกเป็นระดับพันธุ์ได้

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า จำนวนชนิดของพืชสกุลยอนประเทศไทยมีมากกว่าประเทศไทยในภูมิภาคใกล้เคียง และการศึกษาพรรณไม้ของประเทศไทยใกล้เคียงที่พบพืชสกุลยอน ซึ่งเป็นชนิดเดียวกันกับที่พบในประเทศไทยที่มีจำนวนชนิดมากที่สุดคือ การศึกษาพรรณไม้ในประเทศไทยพม่า และการศึกษาพรรณไม้ในกลุ่มประเทศอินโดจีน ซึ่งพบจำนวน 5 ชนิด เท่ากัน ส่วนพืชที่พบมากที่สุดในการศึกษาของประเทศไทยในภูมิภาคใกล้เคียงคือ *M. umbellata* และเมื่อเปรียบเทียบการการศึกษาที่มีการศึกษามาก่อน ได้แก่ การศึกษาของ Craib (1932a), Savatti (1978) และ เต็ม (2544) (ตารางที่ 1) พบว่าจำนวนชนิดที่มีการศึกษาครั้งนี้มีจำนวนน้อยกว่า เนื่องจากบางชนิดมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก ผู้ศึกษาจึงยังคงจำแนกให้เป็นชนิดเดียว และมีบางชื่อที่ผู้ศึกษาเห็นว่าเป็นชื่อพ้อง ได้แก่

1. *M. nana* เป็นชื่อพ้องของ *M. talmyi* เนื่องจาก Craib (1932a) ได้ตั้งชื่อและบันทึกไว้ว่า *M. nana* มีความแตกต่างจาก *M. talmyi* คือ ในมีขนาดเล็กกว่า แต่จากการสำรวจในภาคสนาม และศึกษาจากตัวอย่างพรรณไม้ที่เป็นตัวอย่างพรรณไม้ต้นแบบ (type specimens) ผู้ศึกษาเห็นว่า เป็นชนิดเดียวกัน เนื่องจากในของพีชชนิดนี้ มีความแปรผันมาก และตัวอย่างพรรณไม้ต้นแบบที่นำมาบรรยาย มีลักษณะเป็นยอดอ่อน ที่ยังไม่สมบูรณ์เต็มที่ ส่วนลักษณะอื่นคล้ายกัน และมีการกระจายพันธุ์อยู่ในบริเวณเดียวกัน ดังนั้นผู้ศึกษาเห็นว่า น่าจะเป็นชนิดเดียวกัน

2. *M. pumila* เป็นชื่อพ้องของ *M. tomentosa* ชั้ง Craib (1932a) ได้ตั้งชื่อไว้ แต่เมื่อผู้ศึกษาได้ตรวจสอบจากตัวอย่างพรรณไม้ที่เป็นตัวอย่างพรรณไม้ต้นแบบ พบว่าตัวอย่างมีเฉพาะใบ ไม่มีดอกและผล ซึ่งลักษณะของใบคล้ายคลึงกับในของ *M. tomentosa* มาก แต่มีขนาดเล็กกว่า ซึ่งจากการออกแบบและเก็บตัวอย่างในภาคสนาม ผู้ศึกษาเห็นว่าเป็นยอดอ่อน ซึ่งอาจทำให้เข้าใจว่าเป็นชนิดใหม่ได้

พีชสกุลยอบางชนิดเป็นพีชที่มีเกรสรเพคเมียหลายแบบ โดยมีระดับของเกรสรเพคผู้และเกรสรเพคเมียต่างกัน ทำให้เกิดการแปรผันภายในตอเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะความหนาแน่นและตำแหน่งของขน ดังนั้นจึงควรระมัดระวังในการระบุชื่อวิทยาศาสตร์ และในการศึกษาครั้งนี้มีพีชบางชนิดยังไม่ได้มีการตรวจสอบหรือเทียบเคียงกับตัวอย่างพรรณไม้ต้นแบบ และยังขาดเอกสารการบรรยายลักษณะสัณฐานวิทยาของพีชครั้งแรก (first publication) ดังนั้นจึงยังคงขาดเอกสารข้างเคียงเป็นหลัก ซึ่งอาจเกิดการคลาดเคลื่อนในการบรรยาย หรือการใช้ต้นแบบในการบรรยายต่างชนิดกัน ซึ่งอาจส่งผลให้การจำแนกชนิดในการศึกษาครั้งนี้ผิดพลาดได้

พีชสกุลยอส่วนใหญ่มีการกระจายพันธุ์ทั่วทุกภาคของประเทศไทย (ตารางที่ 2) โดยภาคที่มีจำนวนชนิดมากที่สุดคือ ภาคเหนือ รองลงมาคือภาคใต้ พีชที่มีการกระจายพันธุ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ *M. scabrida* พบเฉพาะที่จังหวัดกาญจนบุรี และ *M. longifolia* พบเฉพาะที่จังหวัดกำแพงเพชร และพีชที่มีการกระจายพันธุ์ทั่วทุกภาคของประเทศไทยได้แก่ *M. citrifolia* เนื่องจากเป็นพีชปลูก ที่มีประโยชน์หลายด้าน ทั้งเป็นยาสมุนไพร และเป็นอาหาร นอกจากนี้ในสังคมไทยยังมีความเชื่อว่า ถ้าปลูกพีชชนิดนี้ ไว้หน้าบ้าน จะมีคนยกย่องสรรเสริญ ดังนั้นจึงนิยมปลูกทั่วไป

สำหรับการศึกษาการกระจายพันธุ์ของพีชสกุลยอครั้งนี้ไม่สามารถออกแบบเก็บตัวอย่างในภาคสนามได้ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ของประเทศไทย ดังนั้นหากมีการออกแบบเก็บตัวอย่างอย่างครอบคลุมแล้ว จะทำให้การศึกษาการกระจายพันธุ์ของพีชชัดเจนยิ่งขึ้น และพีชบางชนิดมีตัวอย่างพรรณไม้แท้ในประเทศไทยเพียงชนิดละหนึ่งชิ้น หลังจากนั้นไม่มีการเก็บตัวอย่างเพิ่มเติมอีก ได้แก่ *M. longifolia* และ *M. wallichii* ซึ่งเก็บโดย A.F.G. Kerr (A.F.G. Kerr 4577 และ 15234) ดังนั้นพีชทั้งสองชนิดจึงอาจสูญพันธุ์ไปแล้วหรืออยู่ในสภาวะใกล้สูญพันธุ์สูง

นิเวศวิทยาของพีชสกุลยอ มีหลายแบบ อยู่ในระดับความสูงต่างๆ กัน และส่วนใหญ่มีช่วงเวลาในการออกดอกและติดผลจำกัด ข้อมูลของตัวอย่างพรรณไม้ที่มีในพิพิธภัณฑ์พีช มีการบันทึกไว้漫々 เมื่อเวลาผ่านไปทำให้สภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงไป เช่น มีการสร้างถนน สร้างท่อระบายน้ำ ทำให้พีชที่เคยอยู่ในบริเวณดังกล่าวถูกทำลายไป ดังนั้นจึงควรมีการวางแผนในการออกแบบเก็บตัวอย่างที่ดี

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบรายชื่อพืชสกุลยอที่มีการสำรวจในประเทศไทย

พืช	Craib (ค.ศ. 1932)	Savatti (ค.ศ. 1978)	เต็ม (พ.ศ. 2544)	การศึกษาครั้งนี้ (พ.ศ. 2546)
1. <i>M. angustifolia</i> var. <i>angustifolia</i>	✓	✓	✓	✓
2. <i>M. angustifolia</i> var. <i>scabridula</i>	✓	✓	✓	✓
3. <i>M. cinnamomea</i>	✓	-	-	✓
4. <i>M. citrifolia</i>	✓	✓	✓	✓
5. <i>M. cochinchinensis</i>	✓	-	-	✓
6. <i>M. coreia</i>	✓	-	✓	✓
7. <i>M. elliptica</i>	✓	✓	✓	✓
8. <i>M. longifolia</i>	✓	-	-	✓
9. <i>M. nana</i>	✓	-	✓	= <i>M. talmyi</i> ✓
10. <i>M. pandurifolia</i>	✓	-	✓	
11. <i>M. pandurifolia</i> var. <i>oblonga</i>	✓	✓	✓	= <i>M. pandurifolia</i>
12. <i>M. pandurifolia</i> var. <i>tenuifolia</i>	✓	-	✓	= <i>M. pandurifolia</i>
13. <i>M. persiceafolia</i>	-	✓	-	-
14. <i>M. pumila</i>	✓	-	-	= <i>M. tomentosa</i>
15. <i>M. scabrida</i>	✓	-	-	✓
16. <i>M. talmyi</i>	✓	-	✓	✓
17. <i>M. tinctoria</i>	-	✓	-	= <i>M. coreia</i>
18. <i>M. tinctoria</i> var. <i>tomentosa</i>	-	✓	-	= <i>M. tomentosa</i>
19. <i>M. tomentosa</i>	✓	-	✓	✓
20. <i>M. umbellata</i>	✓	✓	✓	✓
21. <i>M. wallichii</i>	✓	-	-	✓

ตารางที่ 2 นิเวศวิทยาและการกระจายพันธุ์ของพืชสกุลยในประเทศไทย

พืช	การกระจายพันธุ์						นิเวศวิทยา (ป่า)	ระดับความสูง (ม.)	ช่วงเวลาออกดอก และติดผล
	N	NE	E	SW	C	SE			
1. <i>M. angustifolia</i>	✓	-	-	-	-	-	ป่าเต็งรัง, ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง, ป่าดินแบน, ป่าดินbez, ป่าเบญจพรรณ	600-1,000 120-1,200	เมฆาคม-ตุลาม มกราคม-พฤษภาคม
1.1 var. <i>angustifolia</i>	✓	✓	-	✓	-	-	ป่าดินbez, ป่าเบญจพรรณ	0-700	เมฆาคม-เมษายน ต่อตี
1.2 var. <i>scabridula</i>	-	-	-	-	-	✓	พะก้าป	50-800	กุมภาพันธ์-มิถุนายน กุมภาพันธ์-กรกฎาคม
2. <i>M. cinnamomea</i>	-	-	-	-	-	✓	ป่าดินbez	0-700	เมฆาคม-สิงหาคม
3. <i>M. citrifolia</i>	✓	-	✓	✓	-	✓	พะก้าป	c. 100	พฤศจิกายน
4. <i>M. cochinchinensis</i>	-	-	-	✓	✓	-	ป่าดินbez	0-150	ธันวาคม-พฤษภาคม
5. <i>M. coreia</i>	-	-	-	✓	✓	-	ป่าดินแบน, ป่าดินbez, ป่าเบญจพรรณ	50-1,300	กุมภาพันธ์-กรกฎาคม
6. <i>M. elliptica</i>	✓	-	-	-	-	✓	ป่าดินbez, ป่าเบญจพรรณ	0-200	มกราคม-สิงหาคม
7. <i>M. longifolia</i>	✓	-	-	-	-	-	พะก้าป	c. 200	พฤศจิกายน
8. <i>M. pandurifolia</i>	✓	✓	✓	-	✓	-	ป่าเต็งรัง, ป่าดินแบน	250-700	ธันวาคม-พฤษภาคม
9. <i>M. scabrida</i>	-	-	-	✓	-	-	ป่าดินbez, ป่าเบญจพรรณ	c. 200	มกราคม-มีนาคม
10. <i>M. talmyi</i>	-	✓	✓	✓	-	-	ป่าเต็งรัง, ป่าดินแบน	100-350	กุมภาพันธ์-พฤษภาคม
11. <i>M. tomentosa</i>	✓	✓	-	✓	-	✓	ป่าเต็งรัง, ป่าดินแบน	0-50	มกราคม-กรกฎาคม
12. <i>M. umbellata</i>	-	-	✓	✓	-	-	ป่าดินbez	c. 800	สิงหาคม
13. <i>M. wallichii</i>	-	-	-	-	-	✓	ป่าดินbez		

หมายเหตุ: N = Northern (ภาคเหนือ), NE = North-Eastern (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ), E = Eastern (ภาคตะวันออก), SW = South-Western (ภาคตะวันตกเฉียงใต้), C = Central (ภาคกลาง), SE = South-Eastern (ภาคตะวันออกเฉียงใต้), PEN = Peninsular (ภาคใต้)

บทที่ 3

กายวิภาคศาสตร์

กายวิภาคศาสตร์พืช เป็นการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการเกิด การเติบโต การเจริญของเนื้อเยื่อ ..และเซลล์ชนิดต่างๆ ภายในส่วนของพืช ซึ่งมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการศึกษาถึงรูปร่างลักษณะภายนอกของพืช จึงเป็นวิทยาศาสตร์พื้นฐานที่มีความสำคัญสำหรับการศึกษาเกี่ยวกับพืชหลายด้าน รวมทั้งการศึกษาด้านอนุกรมวิธาน และวิวัฒนาการของพืชด้วย (เทียมใจ คอมกฤษ, 2541) โดยสามารถนำลักษณะทางกายวิภาคศาสตร์มาใช้ในการระบุชนิด หรือวิเคราะห์พืชที่มีปัญหาด้านวิวัฒนาการและการจำแนก ซึ่งส่วนของพืชที่สามารถนำมาศึกษาได้คือใบ เนื่องจากใบมีลักษณะกายวิภาคศาสตร์หลายอย่างที่สามารถนำมาจำแนกชนิดของพืชได้ เช่น ลักษณะของเซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิว ผิวเคลือบคิวติน ปากใบ และลักษณะของเนื้อเยื่อในชั้นมีโซฟิลล์ เป็นต้น (Judd และ คณะ, 1999) ดังนั้นในการศึกษาครั้นนี้ เป็นการศึกษากายวิภาคศาสตร์แผ่นใบของพืชสกุลยอ โดยการลอกผิวใบและการตัดตามขวางโดยผ่านกรรมวิธีพาราฟิน (paraffin method) เพื่อศึกษาลักษณะกายวิภาคศาสตร์ที่จะนำมาช่วยในการจำแนกพืชสกุลยอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Metcalfe และ Chalk (1957) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะกายวิภาคศาสตร์ของพืชใบเลี้ยงคู่ พบร้า เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวของพืชวงศ์เข็มมีผนังเซลล์เรียบหรือเป็นคลื่น อาจมีชนเป็นแบบเซลล์เดียว หรือ หลายเซลล์เรียงตัวแบบแคลเดียวหรือเป็นกระжу กับน้อยที่มีชนเป็นแบบรูปปีล (peltate hair) และบางชนิดมีชนที่มีส่วนปลายโค้งอ หรือเป็นแบบเซลล์เดียวที่มีผนังเซลล์หนา มีผลึกขนาดเล็กอยู่ภายใน ส่วนใหญ่มีปากใบ เป็นแบบพาราไซติก (paracytic) ที่เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง พบน้อยที่เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบน และเซลล์ชั้นเซลล์คุณ (subsidiary cell) ของพืชแต่ละชนิดเรียงตัวแตกต่างกัน บางชนิดเซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนมีผนังเซลล์ เป็นปุ่มเล็ก (papillae) กระจายทั่วไป

Robbrecht (1988) รวบรวมข้อมูลด้านกายวิภาคศาสตร์ของใบในพืชวงศ์เข็ม พบร้าปากใบส่วนใหญ่เป็นแบบพาราไซติก มีเฉพาะในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง พบน้อยที่มีในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน ระหว่างเซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวมักมีช่องสารหลัง (secretory cavity) กระจายประปราย ชั้นมีโซฟิลล์ (mesophyll) มีผลึกขนาดใหญ่ ซึ่ง อาจเป็นผลึกรูปดาวหรือรูปแท่ง มีลักษณะเป็นจุดโปรดังไส แต่พืชในพื้นที่ที่แห้งแล้งอาจเห็นในชั้ดเจน หรือเป็นจุดขนาดเล็กๆ ที่เนื้อเยื่อชั้นผิว

Johansson (1994) ศึกษาพืชสกุลยอบนเกาะ New Caledonia พบร้ากายวิภาคศาสตร์ของพืชสกุลยอ นี้ เนื้อเยื่อชั้นผิวที่มีผิวเคลือบคิวตินแตกต่างกัน ปากใบเป็นแบบพาราไซติก หรือบางครั้งเป็นแบบแอนโนไมไซติก (anomocytic) โดยทั่วไปพืชสาระสมที่เป็นผลึกรูปเข็ม รูปกลมหรือยาวแบบ เชลล์แพลิเชด (palisade) มีรูปร่างคล้ายกับเซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิว

Puff และ Iggersheim (1994) ศึกษาพืชวงศ์เข็ม สกุล *Mussaendaopsis* พบร้าลักษณะกายวิภาคศาสตร์ของพืชสกุลนี้ มีปากใบเป็นแบบพาราไซติก มีเฉพาะที่เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง และ *M. beccariana* มีผิวเคลือบคิวตินด้านบนชัดเจนกว่าด้านล่าง มีเนื้อเยื่อชั้นรองจากผิว 2 ชั้น เนื้อเยื่อล้ำเลียงบริเวณเส้นกลางใบมีรูปร่างเกือบกลม มีเยื่อหุ้มท่อลำเลียงเป็นเชลล์สเกลล์เรงคินา (sclerenchyma) ชั้นมีโซฟิลล์ประกอบด้วยเชลล์แพลิเชดหนึ่งชั้น และเชลล์สปองจี (spongy) อยู่อย่างหลวมๆ มีผลึกจำนวนมากกระจายทั่วไป

Dessein และคณะ (2001) ศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยาและกายวิภาคศาสตร์ของพืชวงศ์เข็ม สกุล *Virectaria* พบร่วมกับในของพืชสกุลนี้ มีผิวเคลือบคิวตินในชั้ดเจน เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวมีรูปร่างเป็นรูปเหลี่ยม หรือรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเซลล์เป็นคลื่น ไม่มีเนื้อเยื่อชั้นรองจากผิว เนื้อเยื่อลำเลียงบริเวณเส้นใบมีผลึกรูปดาว หรือผลึกรูปแท่งจำนวนมากกระจายทั่วไป นัดท่อลำเลียงมีรูปร่างคล้ายพัด มีเยื่อหุ้มท่อลำเลียงล้อมรอบหนึ่งชั้น ซึ่งเป็นเซลล์พาราเรงคิมานาดใหญ่ที่ไม่มีคลอโรฟลาสต์ ชั้นมีไซฟล์ประกอบด้วยเซลล์แพลิเชตสองชั้น และเซลล์สปองจิ 1-2 ชั้น เรียงตัวอย่างหลวงๆ มีคลอโรฟลาสต์ขนาดใหญ่จำนวนมาก

อุปกรณ์และวิธีการศึกษา

ศึกษากายวิภาคศาสตร์แผ่นใบของพืชสกุลยอ จำนวน 9 ชนิด 10 ตัวอย่าง (ตารางที่ 3) โดยเลือกใบที่เดิบ โตเต็มวัยและสมบูรณ์มารักษาเซลล์ไว้ใน FAA 70% ใช้เวลาอย่างน้อย 24 ชั่วโมง แล้วนำส่วนกลาง (เมื่อแบ่ง แผ่นใบเป็น 3 ส่วนตามยาว) ไปศึกษาโดยการลอกผิวใบ และตัดตามยาวโดยผ่านกรรมวิธีพาราฟิน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3 ตัวอย่างพืชที่นำมาศึกษากายวิภาคศาสตร์ของแผ่นใบ

พืช	ตัวอย่างพร้อมไม้แห้ง
1. <i>M. angustifolia</i> var. <i>scabridula</i>	W. Kasonbua 69 (KKU)
2. <i>M. citrifolia</i>	W. Kasonbua 44 (KKU)
3. <i>M. coreia</i>	W. Kasonbua 7 (KKU)
4. <i>M. elliptica</i>	W. Kasonbua 74 (KKU)
5. <i>M. pandurifolia</i>	W. Kasonbua 37 (KKU)
6. <i>M. scabrida</i>	W. Kasonbua 81 (KKU)
7. <i>M. taimyi</i>	W. Kasonbua 31 (KKU)
8. <i>M. tomentosa</i>	W. Kasonbua 4 (KKU)
9. <i>M. tomentosa</i>	W. Kasonbua 35 (KKU)
10. <i>M. umbellata</i>	W. Kasonbua 45 (KKU)

1. กรรมวิธีการลอกผิว

1.1 นำตัวอย่างที่รักษาไว้ใน FAA มาล้างด้วยน้ำกลั่น แล้วใช้ใบมีดโกนลอกผิวเพื่อศึกษาทั้งผิวใบด้านบนและด้านล่าง

1.2 นำชิ้นตัวอย่างที่ลอกผิวแล้วมาขึ้นรูปด้วยสีชาฟราโนน (safranin) 1% ในน้ำ นาน 12-24 ชั่วโมง

1.3 ล้างสีส่วนเกินออกด้วยน้ำกลั่น และดึงน้ำออกด้วยแอลกอฮอล์ 30% 50% 70% 95% 100% (absolute alcohol) และแอลกอฮอล์ 100% ผสมกับไซเลน (xylene) อัตราส่วน 1 : 1 ขั้นตอนละ 5-10 นาที แล้วแช่ในไซเลนบริสุทธิ์ 5 นาที ผนิกสไลต์ด้วย DePeX แล้วศึกษาและบันทึกภาพด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง

2. การศึกษาด้วยกรรมวิธีพาราฟิน (อัจฉรา ธรรมถาวร, 2538)

2.1 นำตัวอย่างที่รักษาไว้ใน FAA มาตัดตามช่วงผ่านเส้นกลางใบ และขอบใบด้วยใบมีดโกน ให้ได้ชิ้นตัวอย่างขนาดประมาณ 0.3×0.8 มม. แล้วดูดอากาศออกจากเซลล์ด้วยอุปกรณ์การดูดอากาศ (suction pump) และแช่ต่อใน FAA อย่างน้อย 24 ชั่วโมง

2.2 นำตัวอย่างมาล้างออกด้วยแอลกอฮอล์ 50%

2.3 ดึงน้ำออกจากตัวอย่างด้วย TBA (tertiary butyl alcohol) ลำดับความเข้มข้น (grade) จาก 1 ถึง 5 และ TBA บริสุทธิ์ ตามลำดับ แต่ละชั้นตอนแช่ตัวอย่างไว้ 24 ชั่วโมง

2.4 นำพาราฟินเข้าสู่เซลล์ตัวอย่าง โดยนำตัวอย่างไปแช่ไว้ในสารละลายที่มีส่วนผสมของ TBA บริสุทธิ์ กับ paraffin oil อัตราส่วน 1 : 1 ชั้นตอนละ 24 ชั่วโมง จากนั้นนำไปแช่ในพาราฟินบริสุทธิ์หลอมเหลวที่อุณหภูมิประมาณ 60 องศาเซลเซียส เปเลี่ยนพาราฟิน 3 ครั้ง แต่ละครั้งแช่ประมาณ 6 ชั่วโมง

2.5 ผึ้งตัวอย่างในพาราฟินบริสุทธิ์ ปล่อยให้แห้งแล้วนำไปติดบนแผ่นไม้

2.6 นำตัวอย่างไปตัดโดยใช้ไมโครโตومแบบเลื่อน (sliding microtome) ตัดจนได้รีบบ้อน (ribbon) แล้วนำไปติดบนสไลด์ ที่เคลือบด้วย haupt's adhesion โดยยึดรีบบ้อนด้วยฟอร์มัลไดไฮด์ 4% และทำให้แห้งโดยเครื่องอุ่นสไลด์ ล้างสไลด์โดยแช่ในไซลิน และแช่ในสารละลายที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์กับไซลินอัตราส่วน 1 : 1 และในสารละลายที่มีส่วนผสมของไซลินกับอีเทอร์อัตราส่วน 1 : 1 แล้วนำสไลด์ไปแช่ในแอลกอฮอล์ 100% 95% และ 70% ตามลำดับ ทุกชั้นตอนใช้เวลา 5 นาที

2.7 ข้อมตัวอย่างด้วยสีชาฟราวน์ 5% ในน้ำ เป็นเวลา 24 ถึง 48 ชั่วโมง ล้างสีด้วยน้ำ และดึงน้ำออกด้วยแอลกอฮอล์ 95% ที่มีกรดพริก (pricric acid) อยู่ 0.5% เป็นเวลา 10 วินาที และแช่ในแอลกอฮอล์ 95% ที่มีแอมโนเนียม 4–5 หยด ต่อแอลกอฮอล์ 100 มล. เป็นเวลา 2 นาที และแช่ในแอลกอฮอล์ 95% อย่างน้อย 10 นาที ย้อมสไลด์ด้วยสีฟ้าสต์กริน (fast green) เป็นเวลา 1 วินาที

2.8 ล้างสีส่วนเกินออกด้วยสารละลายที่มีส่วนผสมของน้ำมันกานพลู (clove oil) และแอลกอฮอล์ 100% และไซลิน อัตราส่วน 25 : 50 : 25 โดยปริมาตร แล้วแช่ในสารละลายที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์กับไซลิน อัตราส่วน 1 : 1 โดยปริมาตร และไซลินบริสุทธิ์ ขั้นตอนละ 5 นาที

2.9 ผนึกสไลด์ด้วย DePeX ศึกษาและบันทึกภาพด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง

ผลการศึกษา

จากการศึกษาภายในวิภาคศาสตร์แผ่นใบ โดยการลอกผิวใบและการตัดตามช่วงโดยผ่านกรรมวิธีพาราฟิน ของพืชสกุลยอด 9 ชนิด 10 ตัวอย่าง พร้อมสร้างรูปวิถีทางระบุชนิด และบรรยายลักษณะสกุลและชนิด

Morinda L.

เนื้อเยื่อชั้นผิวที่ผิวใบทั้งสองด้านมีผิวเคลือบคิวตินเป็นร่องชัดเจนหรือไม่ชัดเจน เซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวแต่ละด้านเรียกว่าชั้นเดียว เมื่อมองจากการลอกผิวใบ เซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนมีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้า เหลี่ยม หรือมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเซลล์เรียบหรือเป็นคลื่น เซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเซลล์เป็นคลื่นมากกว่าด้านบน เซลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบเรียงตัวเป็นระเบียบ มีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้า เหลี่ยม หรือสี่เหลี่ยมด้านไม่เท่าขนาดเล็กแคนยากว่าเซลล์บริเวณแผ่นใบ เมื่อมองจากการตัดตามช่วง เซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านมีรูปร่างเกือบกลม รี หรือมีรูปร่างไม่แน่นอน เซลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบมีรูปร่างเกือบ

กลม รี หรือสี่เหลี่ยม มีขนาดเล็กกว่าเซลล์บริเวณแผ่นใบ ปกใบเป็นแบบพาราไซติกอยู่ระดับเดียวกับเนื้อเยื่อชั้นผิว พับเฉพาะในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง แต่บางชนิดพับในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน และเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีปักใบหนาแน่นกว่าด้านบน บางชนิดมีขันที่ประกอบด้วยเซลล์ 2-11 เซลล์ เรียงเป็น列าเดียว กระจายทั่วไปในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน และชนในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างส่วนใหญ่มีความยาวและหนาแน่นมากกว่าด้านบน บางชนิดมีช่องสารหลั่งหรือมีผนังเซลล์เป็นปุ่มเล็กกระจายประปรายทั่วไปในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน ระบบเนื้อเยื่อค้ำเลี้ยงของเส้นกลางใน มีมัดท่อค้ำเลี้ยงเดียงข้าง (collateral bundle) ที่มีรูปร่างคล้ายหัวใจ เกือบกลม หรือคล้ายตัวยู อาจมีหรือไม่มีเยื่อหุ้มท่อค้ำเลี้ยง ที่เป็นแบบเซลล์เส้นไขอยู่ติดกับไฟลเอ็น ดัดออกไปเป็นเนื้อเยื่อพาร์คินมาที่เซลล์มีรูปร่างเกือบกลม และมีเนื้อเยื่อคอลเลงคินามาติดอยู่ทั่วทั้งบริเวณความโคงของเส้นใบด้านบน หรืออยู่ติดเส้นใบด้านบนและด้านล่าง 1-11 ชั้น มีผลğıรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนกลมกระจายทั่วไปเส้นใบย่อยของพืชทุกชนิด มีมัดท่อค้ำเลี้ยงเดียงข้างที่มีรูปร่างเกือบกลมหรือรี อาจมีแบบเซลล์เส้นไขอยู่ติดกับไฟลเอ็นลักษณะเดียวกันกับเนื้อเยื่อค้ำเลี้ยงบริเวณเส้นกลางใน ชั้นเมโซฟิลล์มีผลğıรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนหรือเป็นแท่งกระจายทั่วไป เซลล์แพลิเชตตุรัสสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือเป็นแท่งแคบยาวเรียงเป็นชั้นเดียว เซลล์สปองจิรูปร่างไม่แน่นอนเรียงตัวหลวงๆ ไม่เป็นระเบียบ 2-5 ชั้น มีช่องว่างระหว่างเซลล์มาก โดยเฉพาะบริเวณตรงปากใบ ภายในเซลล์มีเม็ดกลมเล็กติดสีข้อม ขอบใบตรงหรือโค้ง มีเนื้อเยื่อคอลเลงคินามาติดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวเข้าไป 1-6 ชั้น

รูปวิธานระบุชนิด

1. มัดท่อค้ำเลี้ยงที่เส้นกลางในมีรูปร่างคล้ายตัวยู
2. มัดท่อค้ำเลี้ยงที่เส้นกลางใน มีแบบเซลล์เส้นไขอยู่ติดกับไฟลเอ็น
 3. เนื้อเยื่อชั้นผิวนมีขันทั้งสองด้าน
 3. เนื้อเยื่อชั้นผิวไม่มีขัน
 6. *M. scabrida*
3. เนื้อเยื่อชั้นผิวไม่มีขัน
2. *M. coreia*
2. มัดท่อค้ำเลี้ยงที่เส้นกลางใน ไม่มีแบบเซลล์เส้นไขอยู่ติดกับไฟลเอ็น
 4. มีเซลล์ที่มีผนังเซลล์เป็นปุ่มเล็กในเนื้อเยื่อชั้นผิว
 5. *M. pandurifolia*
 2. *M. citrifolia*
 4. ไม่มีเซลล์ที่มีผนังเซลล์เป็นปุ่มเล็กในเนื้อเยื่อชั้นผิว
1. มัดท่อค้ำเลี้ยงที่เส้นกลางในมีรูปร่างคล้ายหัวใจ เกือบกลมหรือรี
 5. มัดท่อค้ำเลี้ยงที่เส้นกลางในมีรูปร่างเกือบกลมหรือรี
 6. มัดท่อค้ำเลี้ยงที่เส้นกลางใน มีแบบเซลล์เส้นไขอยู่ติดกับไฟลเอ็น
 1. *M. angustifolia* var. *scabridula*
 6. มัดท่อค้ำเลี้ยงที่เส้นกลางใน ไม่มีแบบเซลล์เส้นไขอยู่ติดกับไฟลเอ็น
 4. *M. elliptica*
 5. มัดท่อค้ำเลี้ยงที่เส้นกลางในมีรูปร่างคล้ายหัวใจ
 7. เนื้อเยื่อชั้นผิวนมีขันทั้งสองด้าน
 8. มัดท่อค้ำเลี้ยงที่เส้นกลางใน มีแบบเซลล์เส้นไขอยู่ติดกับไฟลเอ็น
 8. *M. tomentosa*
 9. *M. tomentosa*
 9. ไม่มีเซลล์ที่มีผนังเซลล์เป็นปุ่มเล็กในเนื้อเยื่อชั้นผิว
 7. *M. talmyi*
 10. *M. umbellata*

1. *Morinda angustifolia* var. *scabridula*

เนื้อเยื่อชั้นผิวที่ผิวใบทั้งสองด้านมีผิวเคลือบคิวตินเป็นร่องชัดเจน เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวแต่ละด้านเรียงเป็นชั้นเดียว เมื่อมองจากการลอกผิวใบ เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเชลล์เป็นคลื่น โดยผนังเชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างเป็นคลื่นมากกว่าด้านบน เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบเรียงตัวเป็นระเบียบ มีรูปร่างสี่เหลี่ยมถึงหกเหลี่ยมขนาดเล็กแคบยาวกว่าเชลล์บริเวณแผ่นใบ เมื่อมองจากการตัดตามขวาง เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านมีรูปร่างไม่แน่นอน เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนมีขนาดใหญ่กว่าด้านล่าง เชลล์บริเวณเส้นใบมีรูปร่างเกือบกลม หรือ มีขนาดเล็กกว่าเชลล์บริเวณแผ่นใบ ปากใบเป็นแบบพาราไซติกอยู่ระดับเดียวกับเนื้อเยื่อชั้นผิว พับเฉพาะที่ผิวใบด้านล่าง มีขนาดครอบด้วยสองเชลล์เรียงกันเป็นแฉว กระจายทั่วไปในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน และในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างหนาแน่นมากกว่าด้านบน ระบบเนื้อเยื่อท่อลำเลียงที่เส้นกลางใน มีดัดห่อลำเลียงเดียงซังที่มีรูปร่างเกือบกลม มีเยื่อหุ้มท่อลำเลียงเป็นແບບเชลล์เส้นไขอยู่ติดกับไฟลเอ็ม 1-5 ชั้น ถัดออกไปเป็นเนื้อเยื่อพาราเรนคิมาที่เชลล์มีรูปร่างเกือบกลม และมีเนื้อเยื่อคอลเลงคิมา (collenchyma) อยู่ทั่วทั้งบริเวณความโค้งของเส้นใบด้านบน และอยู่ดัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวของเส้นใบด้านล่าง 1-6 ชั้น มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนกลมกระจายประปราย มัดท่อลำเลียงเดียงซังของเส้นใบอยู่รูปร่างเกือบกลม มีແບບเชลล์เส้นไขอยู่ติดกับไฟลเอ็ม 1-3 ชั้น แต่ไม่ล้อมตลอดท่อลำเลียง ชั้นมีโซฟิลล์มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนหรือเป็นแท่งกระจายทั่วไป เชลล์แพลิเชตรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือเป็นแท่งแคบยาวเรียงเป็นชั้นเดียว เชลล์สปองจิรูปร่างไม่แน่นอน มี 2-5 ชั้น เรียงตัวหลวมๆ ไม่เป็นระเบียบ ภายในเชลล์มีเม็ดกลมเล็กติดสิ้ย้อม ขอบใบโค้ง มีเนื้อเยื่อคอลเลงคิมาถัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวเข้าไป 1-4 ชั้น (ภาพที่ 24)

2. *Morinda citrifolia*

เนื้อเยื่อชั้นผิวที่ผิวใบทั้งสองด้านมีผิวเคลือบคิวตินไม่ชัดเจน เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวแต่ละด้านเรียงเป็นชั้นเดียว เมื่อมองจากการลอกผิวใบ เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนมีรูปร่างสี่เหลี่ยมถึงหกเหลี่ยม ผนังเชลล์เรียบ เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเชลล์เป็นคลื่น เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบเรียงตัวเป็นระเบียบ มีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้าแคบยาวขนาดเล็กกว่าเชลล์บริเวณแผ่นใบ เมื่อมองจากการตัดตามขวาง เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนมีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือเกือบกลม เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีรูปร่างไม่แน่นอนขนาดเล็กกว่าด้านบน เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบมีรูปร่างสี่เหลี่ยมถึงหกเหลี่ยม มีขนาดเล็กกว่าเชลล์บริเวณแผ่นใบ ปากใบเป็นแบบพาราไซติกอยู่ระดับเดียวกับเนื้อเยื่อชั้นผิว พับเฉพาะในผิวใบด้านล่าง มีช่องสารหลั่งกระจายประปรายทั่วไปในผิวใบทั้งสองด้าน ระบบเนื้อเยื่อท่อลำเลียงที่เส้นกลางใน มีมัดท่อลำเลียงเดียงซังที่มีรูปรถลักษณะด้วย ไม่มีเยื่อหุ้มท่อลำเลียงที่เป็นແບບเชลล์เส้นไขอยู่ติดกับไฟลเอ็ม ถัดออกไปเป็นเนื้อเยื่อพาราเรนคิมาที่เชลล์มีรูปร่างเกือบกลม และมีเนื้อเยื่อคอลเลงคิมาอยู่ทั่วทั้งบริเวณความโค้งของเส้นใบด้านบน และอยู่ดัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวของเส้นใบด้านล่าง 1-11 ชั้น มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนกลมกระจายประปราย มัดท่อลำเลียงเดียงซังของเส้นใบอยู่รูปทรงเกือบกลม ไม่มีແບບเชลล์เส้นไขอยู่ติดกับไฟลเอ็ม ชั้นมีโซฟิลล์มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนหรือเป็นแท่งกระจายทั่วไป เชลล์แพลิเชตรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือเป็นรูปแท่งแคบยาวเรียงเป็นชั้นเดียว และเชลล์สปองจิรูปร่างไม่แน่นอน มี 5-9 ชั้น เรียงตัวหลวมๆ ไม่เป็นระเบียบ ภายในเชลล์มีเม็ดกลมเล็กติดสิ้ย้อม ขอบใบโค้ง มีเนื้อเยื่อคอลเลงคิมาถัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวเข้าไป 1-3 ชั้น (ภาพที่ 25)

3. *Morinda coreia*

เนื้อเยื่อชั้นผิวที่ผิวใบทั้งสองด้านมีผิวเคลือบคิวตินเป็นร่องชัดเจน เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวแต่ละด้านเรียงเป็นชั้นเดียว เมื่อมองจากการลอกผิวใบ เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนมีรูปร่างสี่เหลี่ยมถึงหกเหลี่ยม ผนังเชลล์เรียบ เชลล์เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเชลล์เป็นคลื่น เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบเรียงตัวเป็นระเบียบ มีรูปร่างสี่เหลี่ยมถึงหกเหลี่ยมเป็นแท่งแคนบยาวขนาดเล็กกว่าเชลล์บริเวณแผ่นใบ เมื่อมองจากการดัดตามขวาง เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านมีรูปร่างไม่แน่นอน เชลล์เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีขนาดเล็กกว่าด้านบน เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบมีรูปร่างเกือบกลม หรือรี มีขนาดเล็กกว่าเชลล์บริเวณแผ่นใบ ปากใบเป็นแบบพาราไซติกอยู่ร่องดับเดียวกับเนื้อเยื่อชั้นผิว พบร่องที่เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง ระบบเนื้อเยื่อท่อลำเลียงที่เส้นกลางใบ มีมัดท่อลำเลียงเดียงข้างที่มีรูปร่างคล้ายตัวยู มีเยื่อหุ้มท่อลำเลียงเป็นແอบเชลล์เส้นใหญ่อยู่ติดกับโพลเย็น 1-8 ชั้น ถัดออกไปเป็นเนื้อเยื่อพาร์คิมาที่เชลล์มีรูปร่างเกือบกลม และมีเนื้อเยื่อคอลเลงคิม่าอยู่ถัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนและด้านล่างของเส้นใบ 1-7 ชั้น มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนกลมกระจายทั่วไป มัดท่อลำเลียงเดียงข้างของเส้นใบย่อยรูปร่างเกือบกลม มีແอบเชลล์เส้นใหญ่อยู่ติดกับโพลเย็น 1-3 ชั้น ชั้นมีโซฟิล์ มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนหรือเป็นแท่งกระจายทั่วไป เชลล์แพลิเซดรูปแท่งสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือรูปแท่งแคนบยาวเรียงเป็นชั้นเดียว เชลล์สปองจิรูปร่างไม่แน่นอน มี 5-6 ชั้น เรียงตัวหลวงๆ ไม่เป็นระเบียบ ภายในเชลล์มีเม็ดกลมเล็กติดสีข้อม ขอบใบโคง มีเนื้อเยื่อคอลเลงคิม่าถัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวเข้าไป 1-6 ชั้น (ภาพที่ 26)

4. *Morinda elliptica*

เนื้อเยื่อชั้นผิวที่ผิวใบทั้งสองด้านมีผิวเคลือบคิวตินเป็นร่องชัดเจน เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวแต่ละด้านเรียงเป็นชั้นเดียว เมื่อมองจากการลอกผิวใบ เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเชลล์ของเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนเรียบหรือเป็นคลื่นเล็กน้อย ผนังเชลล์ของเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างเป็นคลื่น เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบเรียงตัวเป็นระเบียบ มีรูปร่างสี่เหลี่ยมถึงหกเหลี่ยมเป็นแท่งยาวขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีขนาดใกล้เคียงกับเชลล์บริเวณแผ่นใบ เมื่อมองจากการดัดตามขวาง เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านมีรูปร่างไม่แน่นอน เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนมีขนาดใหญ่กว่าด้านล่าง เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบของเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบน มีรูปร่างเกือบกลม หรือรี มีขนาดใกล้เคียงกับเชลล์บริเวณแผ่นใบ เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบของเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง มีขนาดใกล้เคียงกับเชลล์บริเวณแผ่นใบ ปากใบเป็นแบบพาราไซติกอยู่ร่องดับเดียวกับเนื้อเยื่อชั้นผิว พบร่องที่เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง อาจมีชนิดที่ประกอบด้วย 2-3 เชลล์ กระจายประปรายในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน ระบบเนื้อเยื่อท่อลำเลียงที่เส้นกลางใบ มีมัดท่อลำเลียงเดียงข้างที่มีรูปร่างเกือบกลมหรือรี ไม่มีเยื่อหุ้มท่อลำเลียงที่เป็นແอบเชลล์เส้นใหญ่อยู่ติดกับโพลเย็น ถัดออกไปเป็นเนื้อเยื่อพาร์คิมาที่เชลล์มีรูปร่างเกือบกลม และมีเนื้อเยื่อคอลเลงคิม่าอยู่ทั่วทั้งบริเวณความโคงของเส้นใบด้านบน และอยู่ถัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างของเส้นใบ 1-8 ชั้น มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนกลมกระจายทั่วไป มัดท่อลำเลียงเดียงข้างของเส้นใบย่อยรูปร่างเกือบกลมหรือรี ไม่มีແอบเชลล์เส้นใหญ่อยู่ติดกับโพลเย็น ชั้นมีโซฟิล์ มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนหรือเป็นแท่งกระจายทั่วไป เชลล์แพลิเซดรูปแท่งแคนบยาวเรียงเป็นชั้นเดียว เชลล์สปองจิรูปร่างไม่แน่นอน มี 4-8 ชั้น เรียงตัวหลวงๆ ไม่เป็นระเบียบ ภายในเชลล์มีเม็ดกลมเล็กติดสีข้อม ขอบใบโคง มีเนื้อเยื่อคอลเลงคิม่าถัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวเข้าไป 1-2 ชั้น (ภาพที่ 27)

5. *Morinda pandurifolia*

เนื้อเยื่อชั้นผิวที่ผิวใบทั้งสองด้านมีผิวเคลือบคิวตินเป็นร่องชัดเจน เซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวแต่ละด้านเรียงเป็นชั้นเดียว เมื่อมองจากการลอกผิวใบ เซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเซลล์เป็นคลื่น โดยเซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างเป็นคลื่นมากกว่าด้านบน เซลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบเรียงตัวเป็นระเบียบ มีรูปร่างไม่แน่นอนเป็นแท่งยาวขนาดเล็กกว่าเซลล์บริเวณแผ่นใบ เมื่อมองจากการตัดตามขวาง เซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านมีรูปร่างไม่แน่นอน เซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนมีขนาดใหญ่กว่าด้านล่าง เซลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบมีรูปร่างไม่แน่นอน มีขนาดเล็กกว่าเซลล์ที่อยู่บริเวณแผ่นใบ ปากใบเป็นแบบพาราไซติกอยู่ระดับเดียวกัน เนื้อเยื่อชั้นผิว พบเฉพาะในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง มีเซลล์ที่มีผนังเซลล์เป็นปุ่มเล็กกระจาดหัวไปในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน โดยเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างเซลล์มีรูปร่างรียาว ส่วนด้านบนมีรูปร่างกลม และมีหนาแน่นมากกว่าด้านล่าง ระบบเนื้อเยื่อท่อลำเลียงที่เส้นกลางใบ มีนัดท่อลำเลียงเดียงข้างที่มีรูปร่างคล้ายตัวหยู ไม่มีเยื่อหุ้มท่อลำเลียงที่เป็นแผ่นเซลล์เส้นไขอยู่ติดกับโพลเย็น ถัดออกไปเป็นเนื้อเยื่อพาร์คิมาภูรังไม่แน่นอน และมีเนื้อเยื่อคอลเลงคิมายู่ทวั่งบริเวณความโค้งของเส้นใบด้านบน และอยู่ติดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวของเส้นใบด้านล่าง 1-7 ชั้น มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนกลมกระจาดหัวไป มัดท่อลำเลียงเดียงข้างของเส้นใบย่อยรูปร่างเกือบกลม ไม่มีแผ่นเซลล์เส้นไขอยู่ติดกับโพลเย็น ชั้นมีโซฟิล์ส์มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนหรือเป็นแท่งกระจาดหัวไป เซลล์แพลเชอรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือเป็นรูปแท่งกลมยาวเรียงกัน มี 2-3 ชั้น และเซลล์ สปองจูรูปร่างไม่แน่นอน มี 2-5 ชั้น เรียงกันหลวมๆ ไม่เป็นระเบียบ ภายในเซลล์มีเม็ดกลมเล็กติดสีข้อม ขอบใบโคง มีเนื้อเยื่อคอลเลงคิมามัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวเข้าไป 1-2 ชั้น (ภาพที่ 28)

6. *Morinda scabrida*

เนื้อเยื่อชั้นผิวที่ผิวใบด้านบนมีผิวเคลือบคิวตินชัดเจนกว่าด้านล่าง เซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวแต่ละด้านเรียงเป็นชั้นเดียว เมื่อมองจากการลอกผิวใบ เซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเซลล์เป็นคลื่น โดยผนังเซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างเป็นคลื่นมากกว่าด้านบน เซลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบเรียงตัวเป็นระเบียบ มีรูปร่างเป็นแท่งแคบยาวขนาดเล็กกว่าเซลล์บริเวณแผ่นใบ เมื่อมองจากการตัดตามขวาง เซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนมีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือเกือบกลม เซลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีรูปร่างไม่แน่นอนขนาดเล็กกว่าด้านบน เซลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบมีรูปร่างเกือบกลมหรือรี มีขนาดเล็กกว่าเซลล์บริเวณแผ่นใบ ปากใบเป็นแบบพาราไซติกอยู่ระดับเดียวกัน เนื้อเยื่อชั้นผิว พบเฉพาะในผิวใบด้านล่าง มีนัดท่อประกอบด้วย 2-8 เซลล์ เรียงเป็นแท่ง กระจาดหัวไปในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน ระบบเนื้อเยื่อท่อลำเลียงที่เส้นกลางใบ มีนัดท่อลำเลียงเดียงข้างที่มีรูปร่างคล้ายตัวหยู มีเยื่อหุ้มท่อลำเลียงเป็นแผ่นเซลล์เส้นไขอยู่ติดกับโพลเย็น 1-4 ชั้น แต่ไม่ล้อมตลอดท่อลำเลียง ถัดออกไปเป็นเนื้อเยื่อพาร์คิมาที่เซลล์มีรูปร่างเกือบกลม และมีเนื้อเยื่อคอลเลงคิมายู่ทวั่งบริเวณความโค้งของเส้นใบด้านบน และอยู่ติดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวของเส้นใบย่อยรูปร่างเกือบกลมหรือรี มีแผ่นเซลล์เส้นไขอยู่ติดกับโพลเย็น 1-7 ชั้น แต่ไม่ล้อมตลอดท่อลำเลียง ชั้นมีโซฟิล์ส์มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนหรือเป็นแท่งกระจาดหัวไป เซลล์แพลเชอรูปแท่งแคบยาวเรียง 1-2 ชั้น และเซลล์สปองจูรูปร่างไม่แน่นอน มี 6-9 ชั้น เรียงตัวหลวมๆ ไม่เป็นระเบียบ ภายในเซลล์มีเม็ดกลมเล็กติดสีข้อม ขอบใบตรง มีเนื้อเยื่อคอลเลงคิมามัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวเข้าไป 1-3 ชั้น (ภาพที่ 29)

7. Morinda talmyi

เนื้อเยื่อชั้นผิวที่ผิวใบทั้งสองด้านมีผิวเคลือบคิวตินเป็นร่องชัดเจน เป็นชั้นเดียว เมื่อมองจากการลอกผิวใบ เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนมีรูปร่างสี่เหลี่ยมลิงก์หกเหลี่ยม ผนังเซลล์เป็นเชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเซลล์เป็นคลื่น เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบเรียงตัวเป็นระเบียบ มีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้าแคบยาวขนาดเล็กกว่าเซลล์บริเวณแผ่นใบ เมื่อมองจากการตัดตามขวาง เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านมีรูปร่างไม่แน่นอน เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนมีขนาดใหญ่กว่าด้านล่าง เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบมีรูปร่างคล้ายหัวใจ มีขนาดเล็กกว่าเซลล์บริเวณแผ่นใบ ปากใบเป็นแบบพาราไซติกอยู่ระดับเดียวกับเนื้อเยื่อชั้นผิว พนเฉพาะในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง มีช่องสารหลั่งและเซลล์ที่มีผนังเซลล์เป็นปุ่มเล็กๆ ร่วงกลมหรือรักระยะหัวไปในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน และมีจำนวนใกล้เคียงกัน ระบบเนื้อเยื่อท่อลำเลียงที่เส้นกลางใบ มีมัดท่อลำเลียงเดียงข้างที่มีรูปร่างคล้ายด้าย ไม่มีเยื่อหุ้มท่อลำเลียงที่เป็นແນບเชลล์เส้นใหญ่ติดกับโพลีเอ็น ถัดออกไปเป็นเนื้อเยื่อพาราเรนคิมาที่เซลล์มีรูปร่างเกือบกลม และมีเนื้อเยื่อคอลเลงคิมายู่ทั้งบริเวณความโคงของเส้นใบด้านบน และอยู่ดัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวของเส้นใบด้านล่าง 1-6 ชั้น มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนกลมกระยะหัวไป มัดท่อลำเลียงเดียงข้างของเส้นใบย่อยมีรูปร่างเกือบกลม มีແນບเชลล์เส้นใหญ่ติดกับโพลีเอ็น 1-3 ชั้น มีโซฟิลล์มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนหรือเป็นแท่งกระยะหัวไป เชลล์แพลเชดรูปร่างไม่แน่นอนเรียงกัน 1-4 ชั้น เชลล์สปองเจรูปร่างไม่แน่นอน มี 4-7 ชั้น เรียงกันหวานๆ ไม่เป็นระเบียบภายในเชลล์มีเม็ดกลมเล็กติดสียอด ขอบใบโคลง มีเนื้อเยื่อคอลเลงคิมากัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวเข้าไป 1-3 ชั้น (ภาพที่ 30)

8. Morinda tomentosa (W. Kasonbua 4)

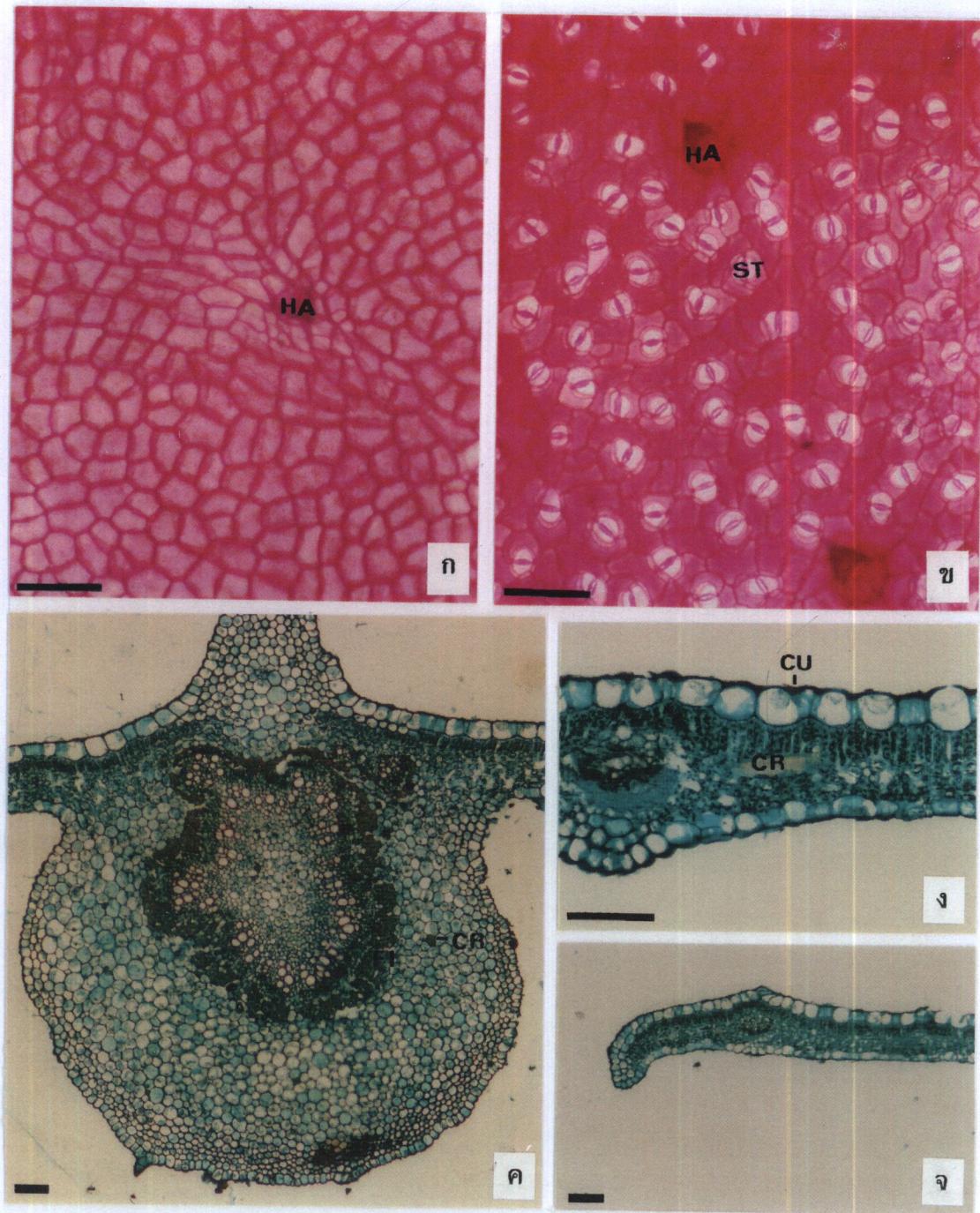
เนื้อเยื่อชั้นผิวที่ผิวใบทั้งสองด้านมีผิวเคลือบคิวตินเป็นร่องชัดเจน เป็นชั้นเดียว เมื่อมองจากการลอกผิวใบ เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนมีรูปร่างสี่เหลี่ยมลิงก์หกเหลี่ยม ผนังเซลล์เป็นเรียบ เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเซลล์เป็นคลื่น เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบเรียงตัวเป็นระเบียบ มีรูปร่างสี่เหลี่ยมด้านไม่เท่าเป็นແນບยาวขนาดเล็ก มีขนาดใกล้เคียงกับเซลล์บริเวณแผ่นใบ เมื่อมองจากการตัดตามขวาง เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านมีรูปร่างไม่แน่นอน เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีขนาดเล็กกว่าด้านบน เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบมีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้า เกือบกลม หรือ มีขนาดเล็กกว่าเซลล์บริเวณแผ่นใบ ปากใบเป็นแบบพาราไซติกอยู่ระดับเดียวกับเนื้อเยื่อชั้นผิว พนเฉพาะในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน และเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีความหนามากกว่าด้านบน ขนาดป่องกดด้วย 2-5 เชลล์ เรียงเป็นແຕวเดียว กระยะประปายในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน แต่ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีหนาแน่นมากกว่า และส่วนใหญ่ขึ้นที่มีจำนวนเซลล์มากกว่าด้านบน ระบบเนื้อเยื่อท่อลำเลียงที่เส้นกลางใบ มีมัดท่อลำเลียงเดียงข้างที่มีรูปร่างคล้ายหัวใจ มีเยื่อหุ้มท่อลำเลียงเป็นແນບเชลล์เส้นใหญ่ติดกับโพลีเอ็น 1-5 ชั้น ถัดออกไปเป็นเนื้อเยื่อพาราเรนคิมาที่เซลล์มีรูปร่างเกือบกลม และมีเนื้อเยื่อคอลเลงคิมายู่ทั้งบริเวณความโคงของเส้นใบด้านบน และอยู่ดัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวของเส้นใบด้านล่าง 1-3 ชั้น มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนกลมกระยะหัวไป มัดท่อลำเลียงเดียงข้างของเส้นใบย่อยรูปร่างเกือบกลมหรือ มีແນບเชลล์เส้นใหญ่ติดกับโพลีเอ็น 1-3 ชั้น ชั้นมีโซฟิลล์มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนหรือเป็นแท่งกระยะหัวไป เชลล์แพลเชดรูปแท่งสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือเป็นแท่งແคนยาวเรียงเป็นชั้นเดียว เชลล์สปองเจรูปร่างไม่แน่นอน 6-8 ชั้น เรียงตัวหวานๆ โดยเฉพาะบริเวณตรงปากใบ ภายในเชลล์มีเม็ดกลมเล็กติดสียอด ขอบใบโคลง มีเนื้อเยื่อคอลเลงคิมากัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวเข้าไป 1-5 ชั้น (ภาพที่ 31)

9. Morinda tomentosa (W. Kasonbua 35)

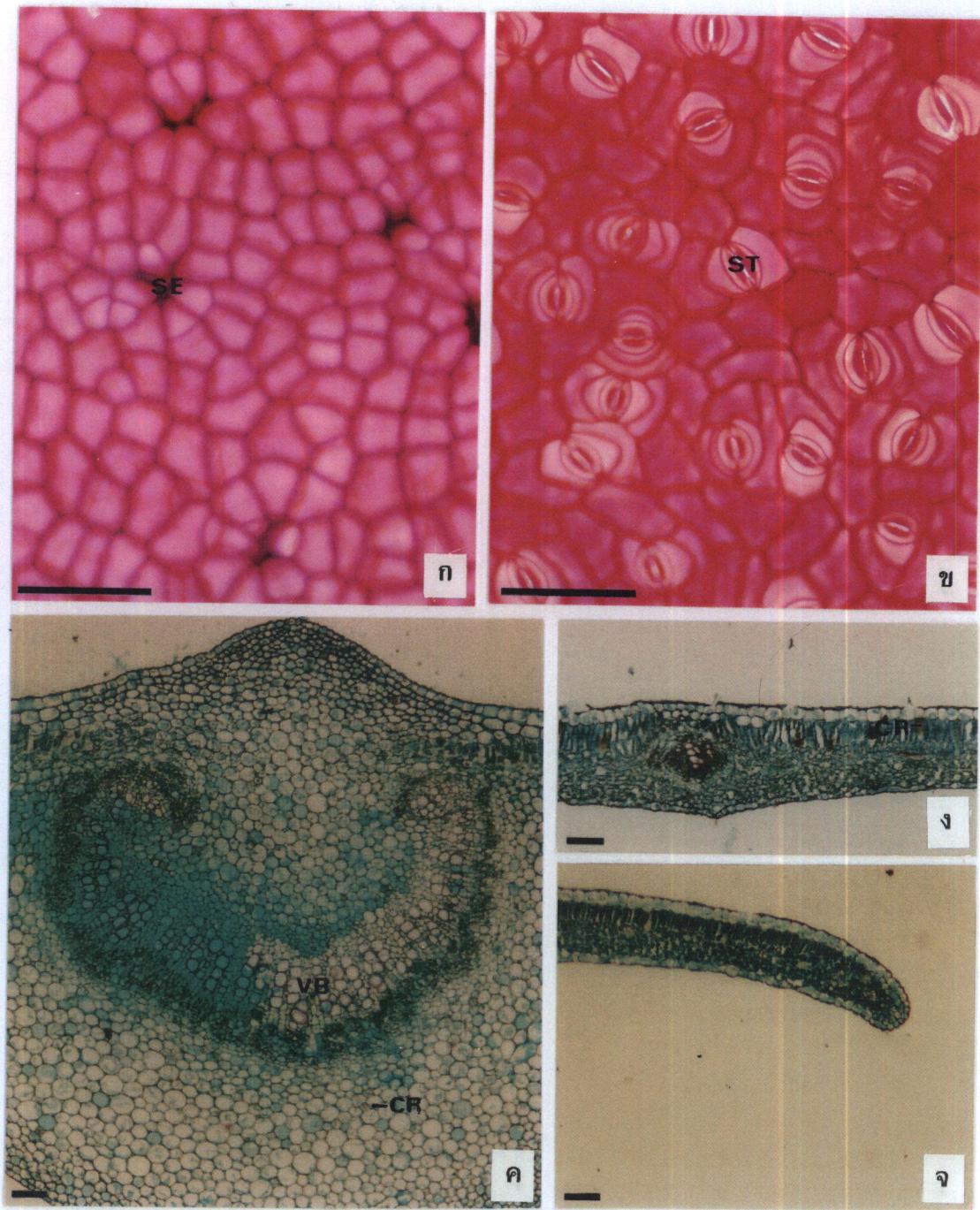
เนื้อเยื่อชั้นผิวที่ผิวใบทั้งสองด้านมีผิวเคลือบคิวตินเป็นร่องชัดเจน เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวแต่ละด้านเรียงเป็นชั้นเดียว เมื่อมองจากการลอกผิวใบ เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นทั้งสองด้านมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเชลล์เป็นคลื่นโดยเชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีผนังเชลล์เป็นคลื่นมากกว่าด้านบน เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบเรียงตัวเป็นระเบียบ มีรูปร่างสี่เหลี่ยมแคบยาวขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีขนาดใกล้เคียงกับเชลล์บริเวณแผ่นใบ เมื่อมองจากการตัดตามขวาง เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านมีรูปร่างไม่แน่นอน เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีขนาดเล็กกว่าด้านบน เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบมีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้า เกือบกลม หรือรี มีขนาดเล็กกว่าเชลล์บริเวณเส้นใบปากใบเป็นแบบพาราไซติกอยู่ร่องดับเดียวกับเนื้อเยื่อชั้นผิว พบรูปใบในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน แต่ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีหนาแน่นมากกว่าด้านบน ขนาดป กองกระยะ 1-11 เชลล์ เรียงเป็นແຕวเดียว กระจายหนาแน่นในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน แต่ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีหนาแน่นมากกว่า และส่วนใหญ่มีจำนวนเชลล์มากกว่าด้านบน ระบบเนื้อเยื่อท่อลำเลียงที่เส้นกลางใบ มีนัดท่อลำเลียงเดียงข้างที่มีรูปร่างคล้ายหัวใจ ไม่มีແຕบเชลล์เส้นใหญ่อยู่ติดกับไฟลเอ็ม ถัดออกไปเป็นเนื้อเยื่อพาร์คินมาที่เชลล์มีรูปร่างเกือบกลม และมีเนื้อเยื่อคอลเลงคิมาอยู่ทั้งบริเวณความโถงของเส้นใบด้านบน และอยู่ติดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวของเส้นใบด้านล่าง 1-6 ชั้น มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนหรือเป็นแท่งกระจายทั่วไป เชลล์แพลเชดรูปแท่งสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือเป็นแท่งแคบยาวเรียง 1-2 ชั้น เชลล์สปองจีรูปร่างไม่แน่นอน 5-11 ชั้น เรียงตัวห่วงๆ ภายในเชลล์มีเม็ดกลมเล็กติดสีข้อม ขอบใบโค้ง มีเนื้อเยื่อคอลเลงคิมาถัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวเข้าไป 4-6 ชั้น (ภาพที่ 32)

10. Morinda umbellata

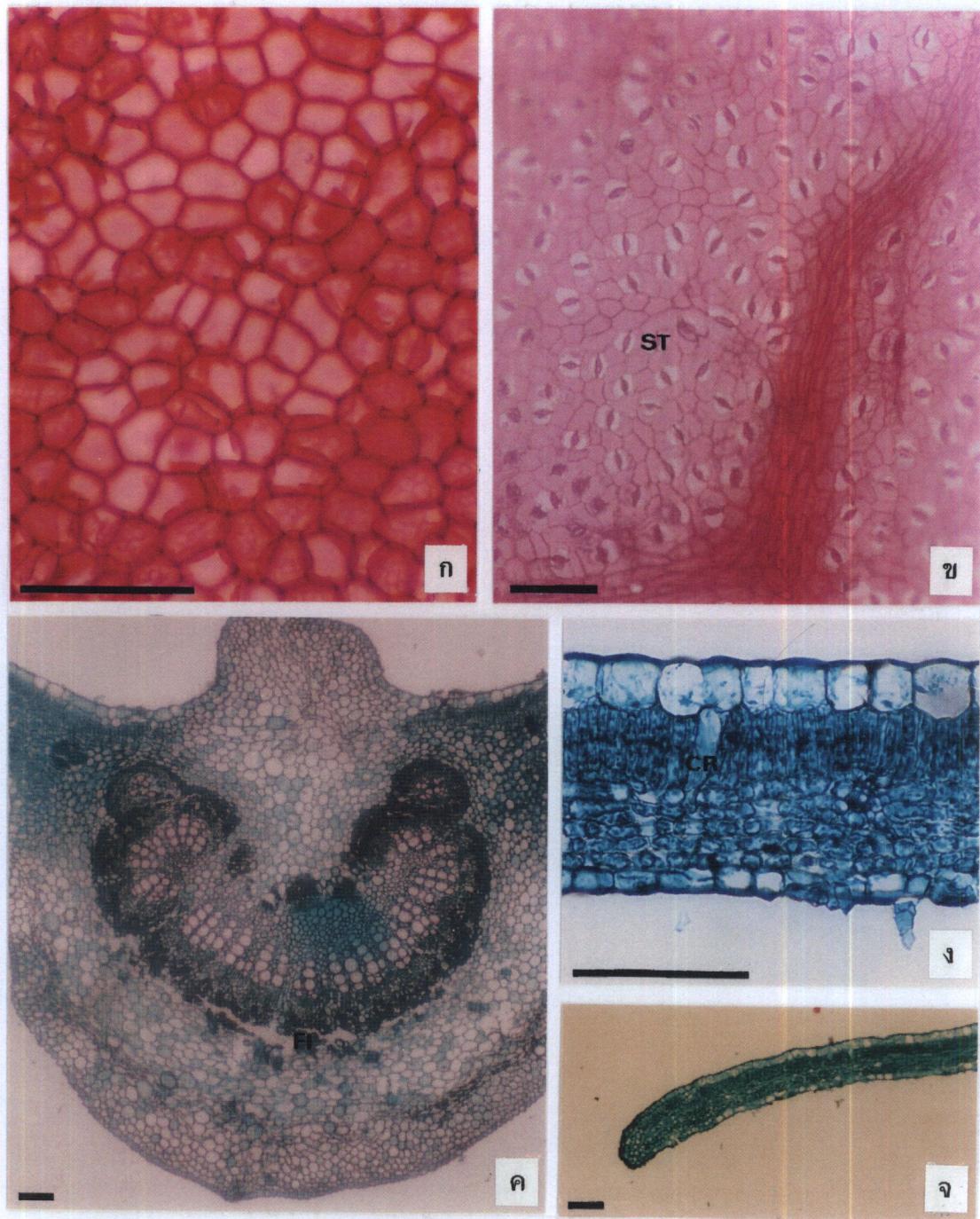
เนื้อเยื่อชั้นผิวในผิวใบทั้งสองด้านมีผิวเคลือบคิวตินเป็นร่องชัดเจน เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวแต่ละด้านเรียงเป็นชั้นเดียว เมื่อมองจากการลอกผิวใบ เชลล์เนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเชลล์เป็นคลื่นแต่เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างเป็นคลื่นมากกว่าด้านบน เชลล์บริเวณเส้นใบเรียงตัวเป็นระเบียบ มีรูปร่างไม่แน่นอนแคบยาวขนาดกว่าเชลล์บริเวณแผ่นใบ เมื่อมองจากการตัดตามขวาง เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านมีรูปร่างไม่แน่นอน เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีขนาดเล็กกว่าด้านบน เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบมีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้า เกือบกลม หรือรี มีขนาดเล็กกว่าเชลล์ที่อยู่บริเวณแผ่นใบ ปากใบเป็นแบบพาราไซติกอยู่ร่องดับเดียวกับเนื้อเยื่อชั้นผิว พบรูปใบในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน ระบบเนื้อเยื่อท่อลำเลียงที่เส้นกลางใบ มีนัดท่อลำเลียงเดียงข้างที่มีรูปร่างคล้ายหัวใจ มีແຕบเชลล์เส้นใหญ่อยู่ติดกับไฟลเอ็ม 1-4 ชั้น ถัดออกไปเป็นเนื้อเยื่อพาร์คินมาที่เชลล์มีรูปร่างเกือบกลม และเนื้อเยื่อคอลเลงคิมาอยู่ทั้งบริเวณความโถงของเส้นใบด้านบน และอยู่ติดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวของเส้นใบด้านล่าง 1-6 ชั้น มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนกลมกระจายทั่วไป มีนัดท่อลำเลียงเดียงข้างของเส้นใบย่อยรูปร่างเกือบกลม นีແຕบเชลล์เส้นใหญ่อยู่ติดกับไฟลเอ็ม 1-3 ชั้น แต่ไม่ทุนตลดอทท่อลำเลียง ชั้นมีไซฟล์ล์มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนหรือเป็นแท่งกระจายทั่วไป เชลล์แพลเชดรูปแท่งสี่เหลี่ยมผืนผ้าเป็นแท่งแคบยาว 1-2 ชั้น เชลล์สปองจีมีรูปร่างไม่แน่นอน 3-7 ชั้น เรียงตัวห่วงๆ ไม่เป็นระเบียบ ภายในเชลล์มีเม็ดกลมเล็กติดสีข้อม ขอบใบโค้ง มีเนื้อเยื่อคอลเลงคิมาถัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวเข้าไป 1-4 ชั้น (ภาพที่ 33)

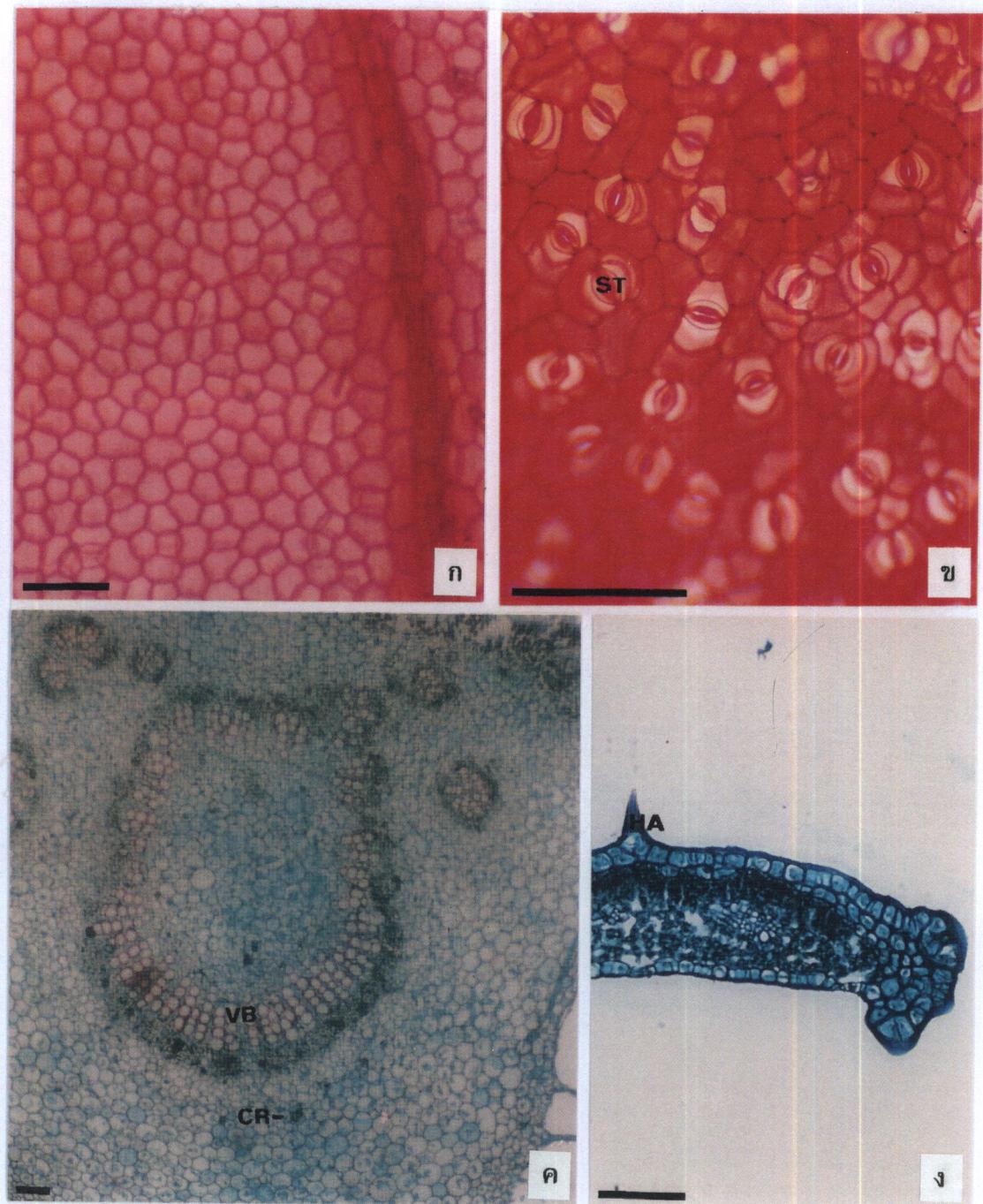
ภาพที่ 24 *M. angustifolia* var. *scabridula*: ก. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อยื่อ
ลำเลียงของเส้นกลางใบ, ง. มีโซฟิล์ และ จ. ขอบใบ; CR = ผลึก, CU = ผิวเคลือบคิวติน, FI =
เซลล์เส้นใย, HA = ชน และ ST = ปากใบ (สเกล = 100 ไมโครเมตร)

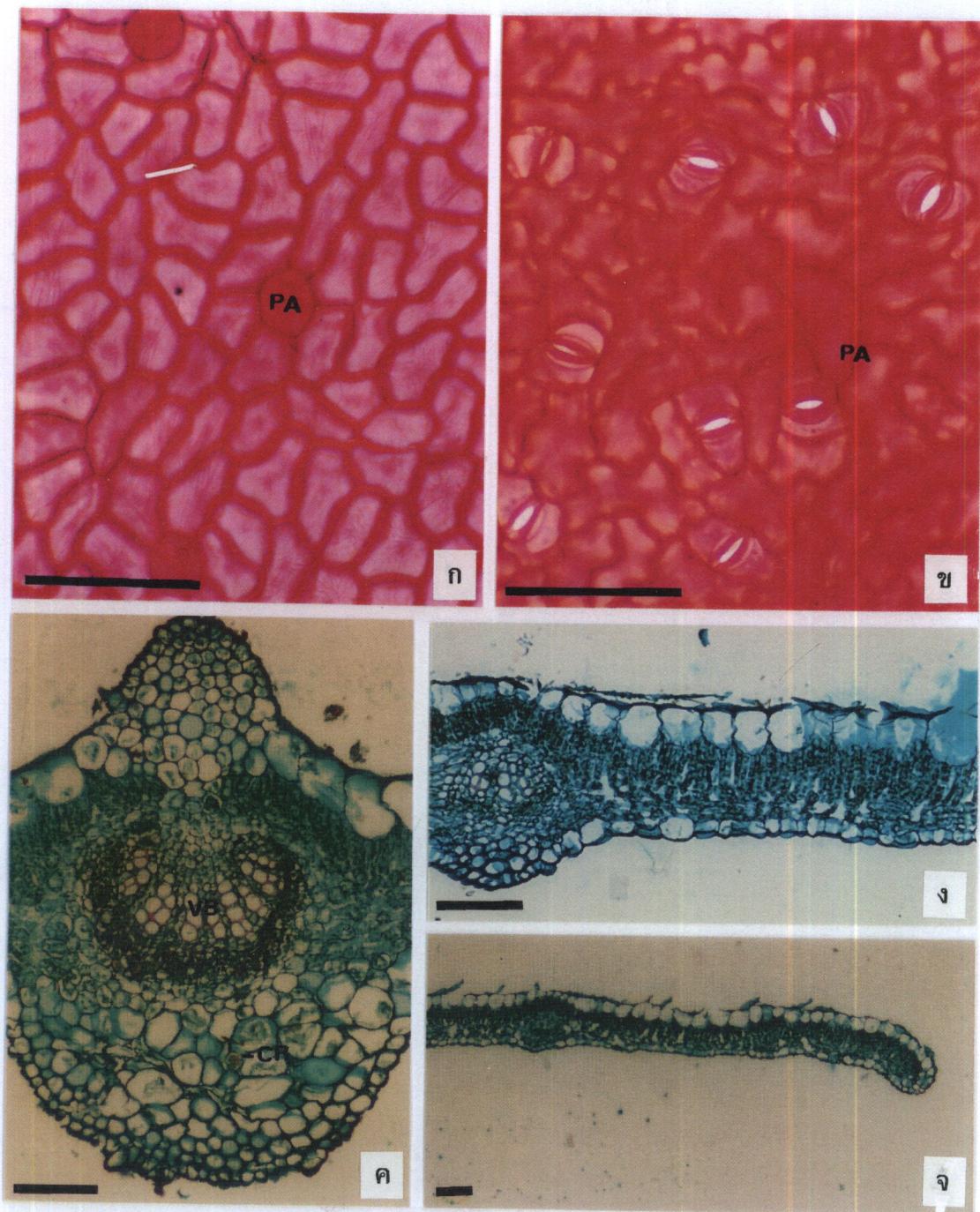
ภาพที่ 25 *M. citrifolia*: ก. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อเยื่อล้ำเลียงของเส้น
กลางใบ, ง. มีโซฟิล์ส และ จ. ขอบใบ; CR = ผลึก, SE = ช่องสารหลัง, ST = ปากใบ และ VB
= มัดท่อล้ำเลียง (สเกล = 100 ไมโครเมตร)

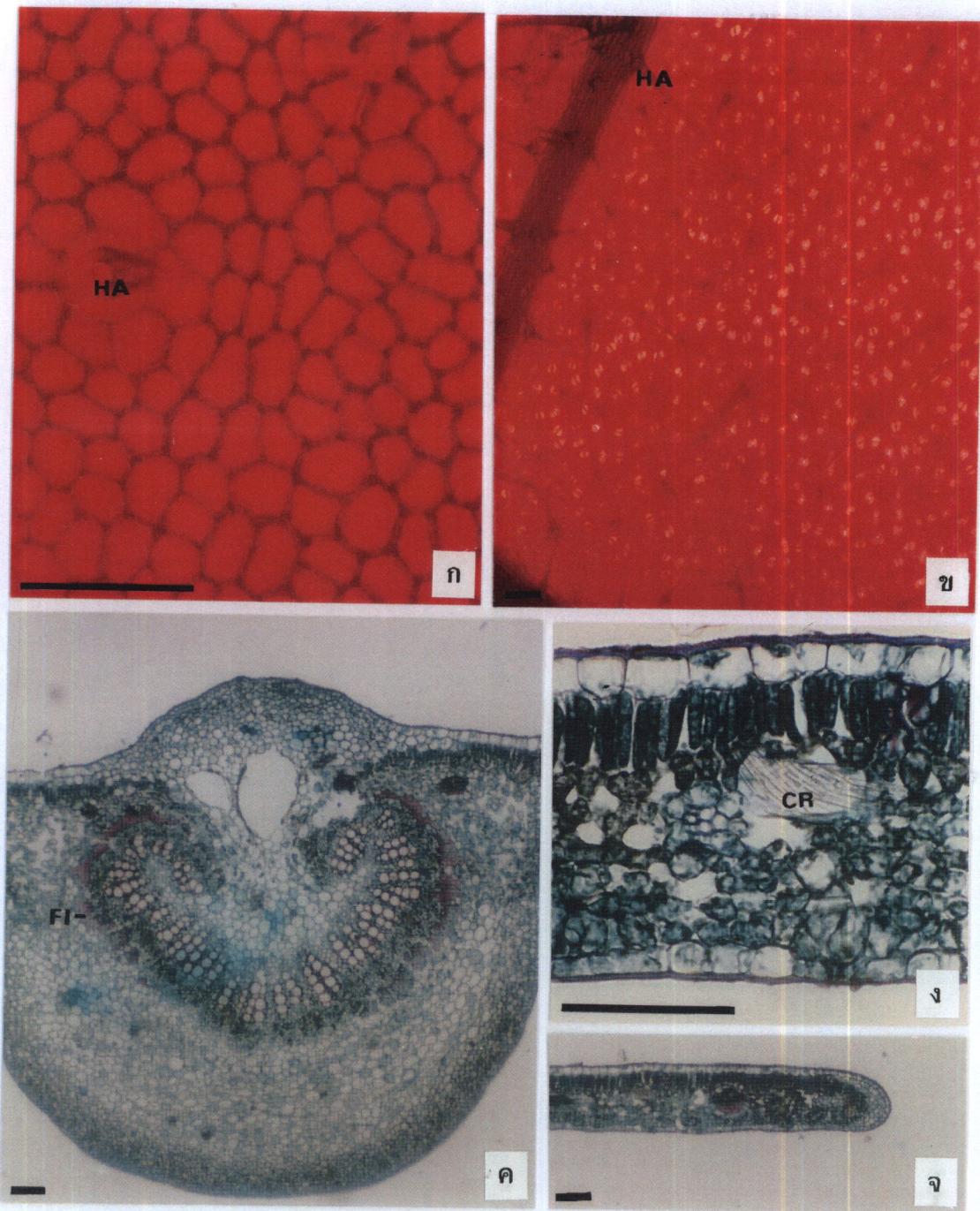
ภาพที่ 26 *M. coreia*: ก. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อเยื่อล้ำเลียงของเส้นกลาง
ใบ, ง. มีโซฟิล์ และ จ. ขอบใบ; CR = ผลึก, FI = เชลล์เส้นใย และ ST = ปากใบ
(สเกล = 100 ไมโครเมตร)

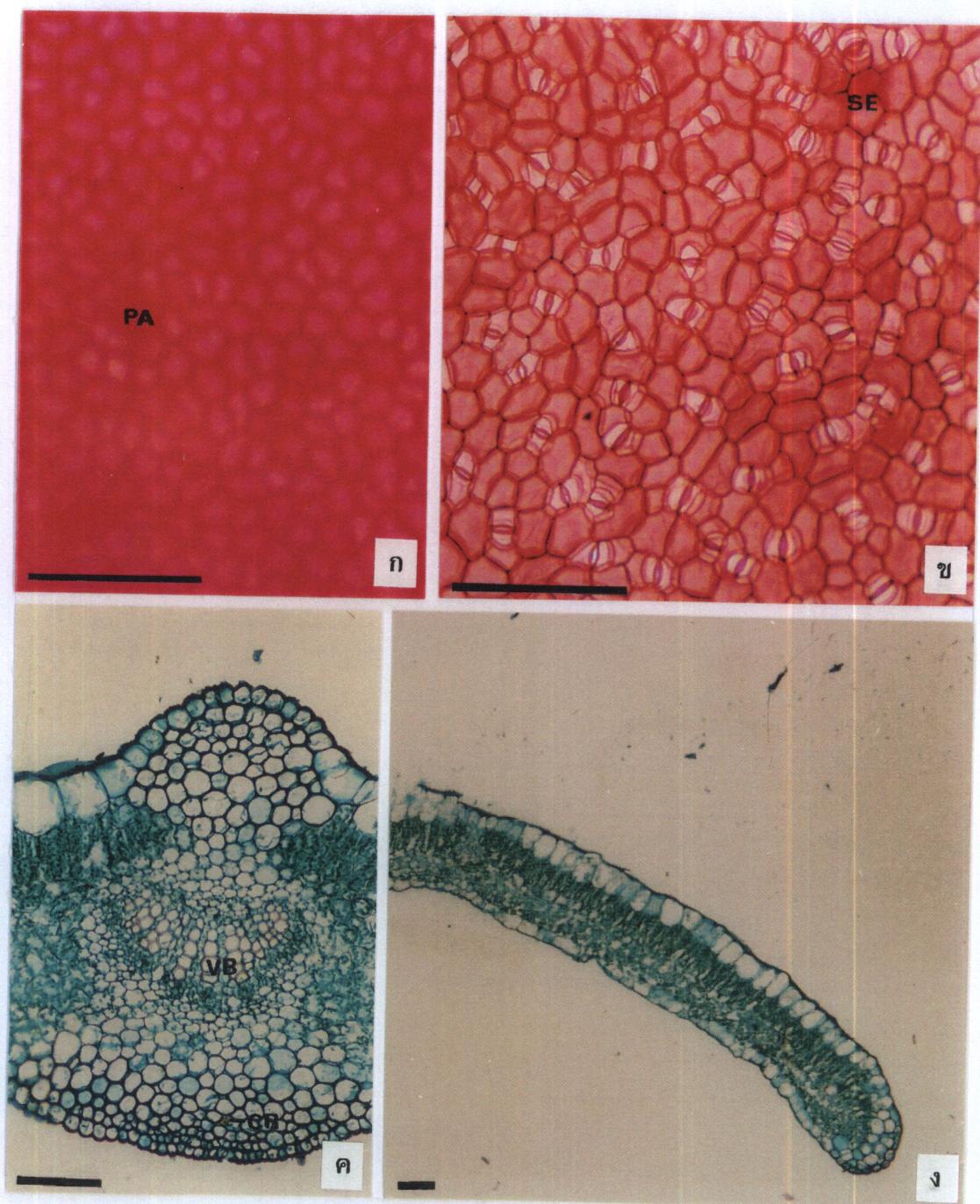
ภาพที่ 27 *M. elliptica*: ก. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อยื่อจำเลียงของเส้นกลางใบ และ จ. ขอบใบ; CR = พลีก, HA = ขน, ST = ปากใบ และ VB = มัดห่อจำเลียง (สเกล = 100 ไมโครเมตร)

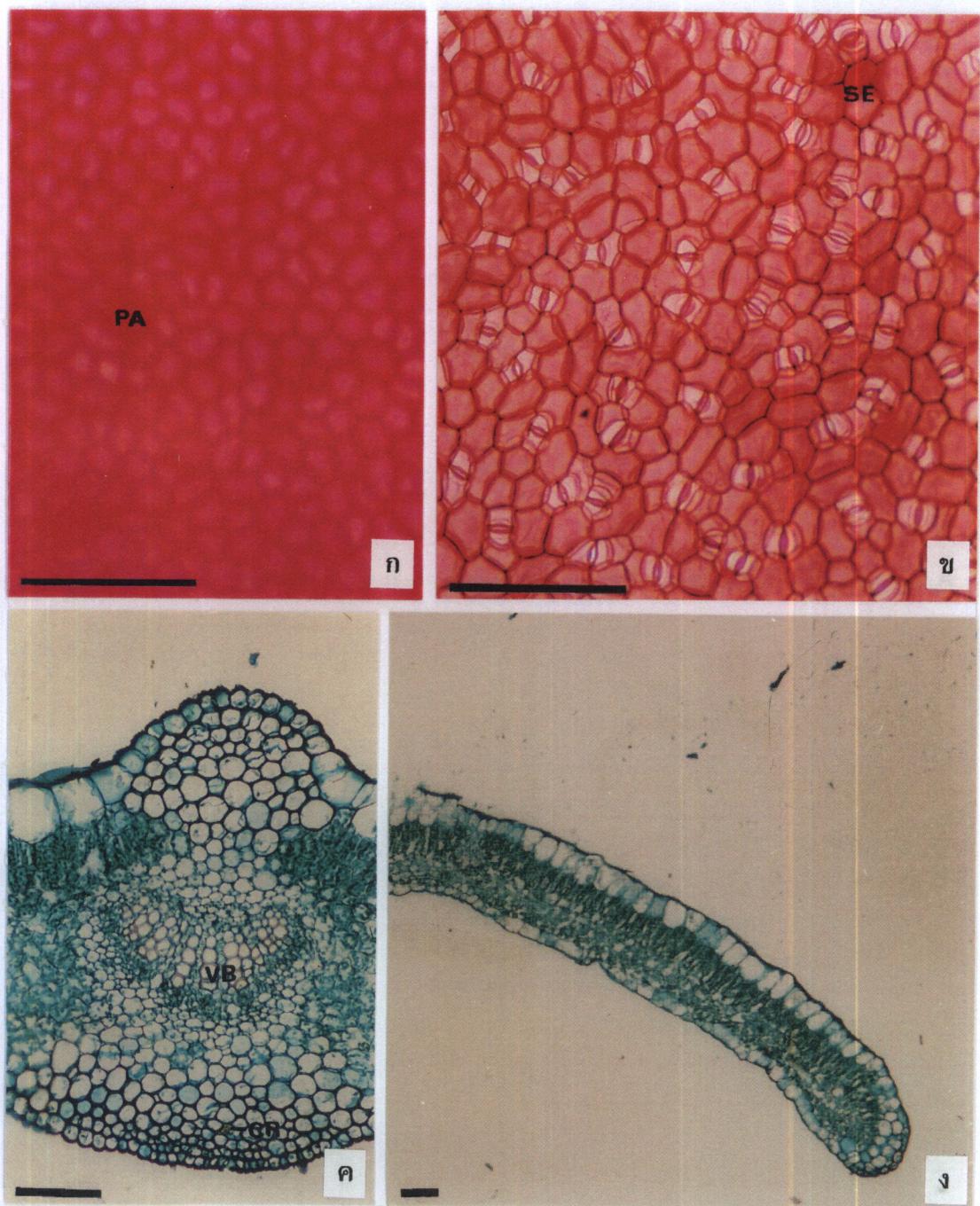
ภาพที่ 28 *M. pandurifolia*: ก. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อเยื่อลำเลียงของเส้น
กลางใบ, ง. มีโซฟิลล์ และ จ. ขอบใบ; CR = ผลึก, PA = ปุ่มเล็ก และ VB = มัดท่อลำเลียง
(สเกล = 100 ไมโครเมตร)

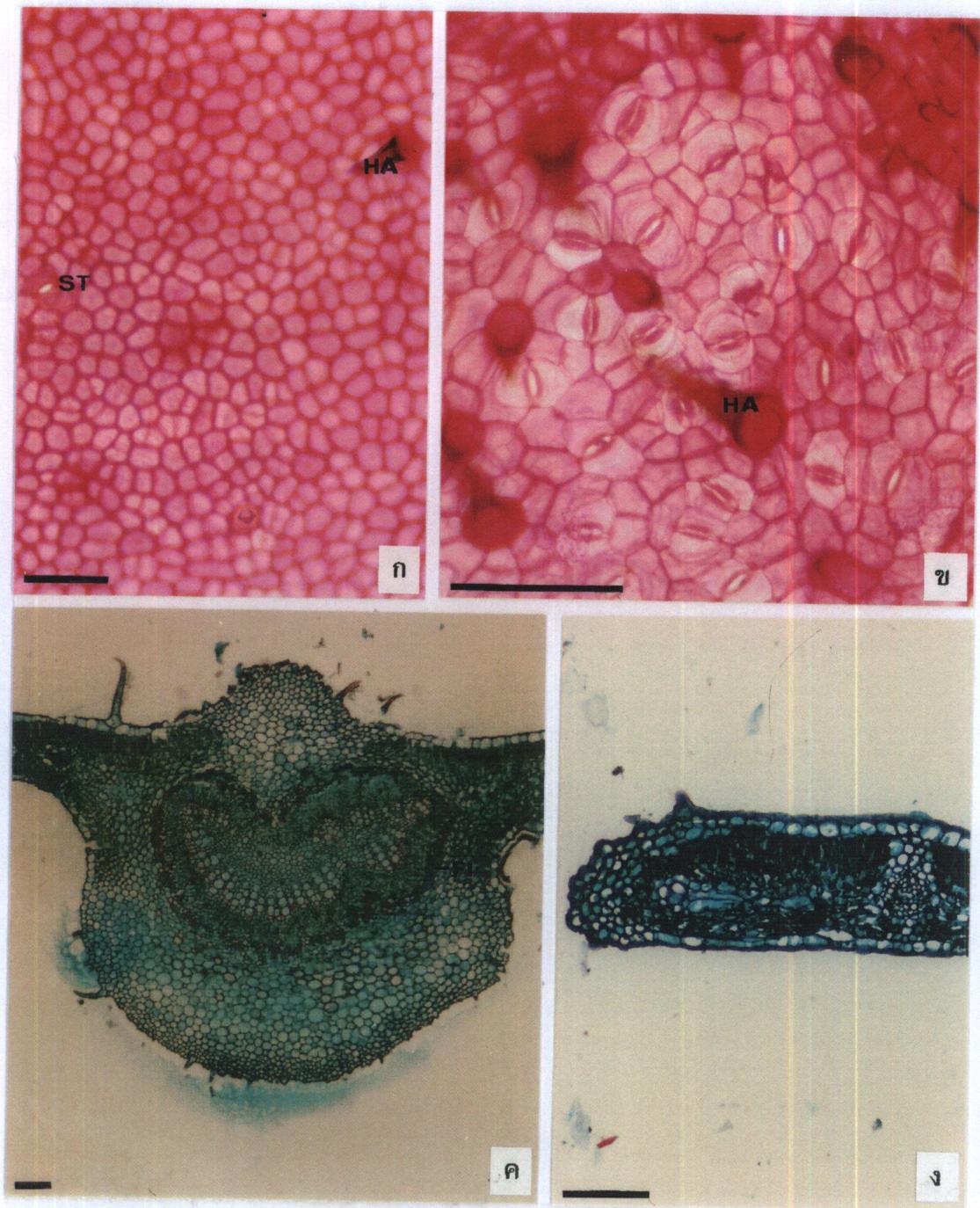
ภาพที่ 29 *M. scabrida*: ก. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อเยื่อล้ำเลียงของเส้นกลางใบ, ง. มีโซฟิล์ต และ จ. ขอบใบ; CR = ผลึก, FI = เชลล์เส้นใย และ HA = ขน (สเกล = 100 ไมโครเมตร)

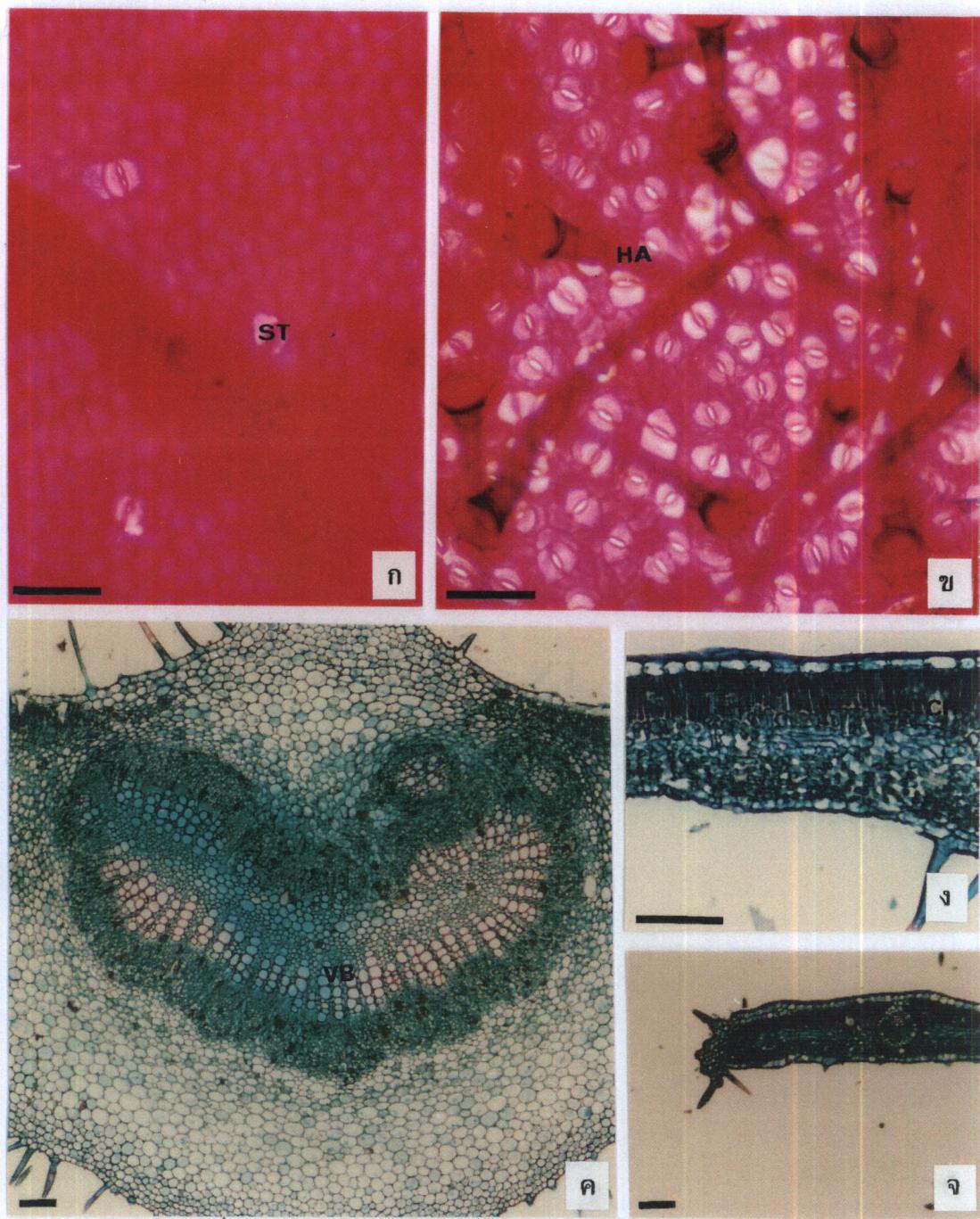
ภาพที่ 30 *M. talmyi*: ก. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อเยื่อล้ำเลียงของเส้นกลาง
ใบ และ ง. ขอบใบ; CR = ผลึก, PA = ปุ่มเล็ก, SE = ช่องสารหลัง และ VB = มัดห่อล้ำเลียง
(สเกล = 100 ไมโครเมตร)

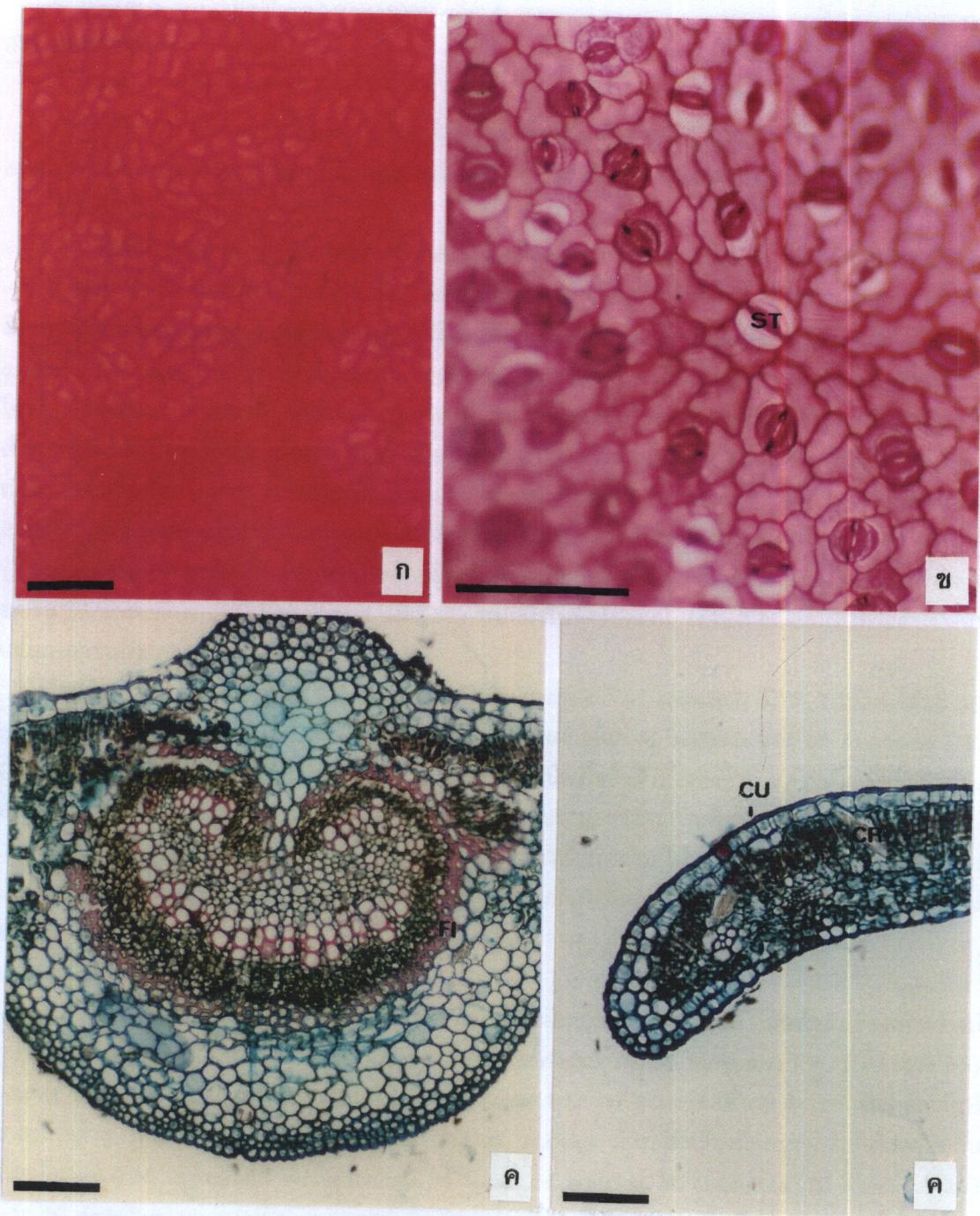
ภาพที่ 30 *M. talmyi*: ก. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อเยื่อลำเลียงของเส้นกลาง
ใบ และ ง. ขอบใบ; CR = ผลึก, PA = ปุ่มเล็ก, SE = ช่องสารหลัง และ VB = มัดห่อลำเลียง
(สเกล = 100 ไมโครเมตร)

ภาพที่ 31 *M. tomentosa* (W. Kasonbua 4): ก. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อเยื่อล้ำเลียงของเส้นกลางใบ และ ง. ขอบใบ; HA = ขน, FI = เชลล์เส้นใย และ ST = ปากใบ (สเกล = 100 ไมโครเมตร)

ภาพที่ 32 *M. tomentosa* (W. Kasonbua 35): ก. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อเยื่อล้ำเลี้ยงของเส้นกลางใบ, จ. มีโซฟิล์ และ จ. ขอบใบ; CR = ผลึก, HA = ขน, ST = ปากใบ และ VB = มัดห่อลำเลี้ยง (สเกล = 100 ไมโครเมตร)

ภาพที่ 33 *M. umbellata*: ก. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบน, ข. เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง, ค. เนื้อเยื่อล้ำเลียงของเส้นกลางใบ และ ค'. ขอบใบ; CR = พลีก, CU = ผิวเคลือบคิวติน, FI = เชลล์เส้นใย และ ST = ปากใบ (สเกล = 100 ไมโครเมตร)

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาภัยวิภาคศาสตร์แผ่นใบของพืชสกุลยอ จำนวน 9 ชนิด 10 ตัวอย่าง โดยการลอกผิวและตัดตามขวางโดยผ่านกรวยวิพารฟิน มีลักษณะภัยวิภาคศาสตร์ของพืชที่ศึกษาโดยสรุปดังนี้ (ตารางที่ 4)

1.1 เนื้อเยื่อชั้นผิว

พืชที่ศึกษา ส่วนใหญ่มีผิวเคลือบคิวตินเป็นร่องชัดเจน ยกเว้น *M. citrifolia* มีผิวเคลือบคิวตินไม่ชัดเจน เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวแต่ละด้านเรียงเป็นชั้นเดียว เมื่อมองจากการลอกผิวไป พืชที่มีเชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนมีรูปร่างสี่เหลี่ยมถึงหกเหลี่ยม ผนังเชลล์เรียบ ได้แก่ *M. citrifolia* ส่วนที่มีผนังเชลล์เป็นคลื่น ได้แก่ *M. coreia* และ *M. talmyi* นอกจากนั้นมีเชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเชลล์เป็นคลื่น เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างของพืชทุกชนิดมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเชลล์เป็นคลื่น เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบเรียงตัวเป็นระเบียบ มีรูปร่างสี่เหลี่ยมถึงหกเหลี่ยม หรือสี่เหลี่ยมด้านไม่เท่าແคนยาวขนาดเล็กกว่าเชลล์บริเวณแผ่นใบ เมื่อมองจากการตัดตามขวาง เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้านมีรูปร่างเกือบกลม รี หรือมีรูปร่างไม่แน่นอน เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบมีรูปร่างเกือบกลม รี หรือสี่เหลี่ยม มีขนาดเล็กกว่าเชลล์บริเวณแผ่นใบ

ปากใบของพืชทุกชนิดเป็นแบบพาราไซติกอยู่ระหว่างตับเดียวกับเนื้อเยื่อชั้นผิว มีเฉพาะที่เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง ยกเว้น *M. tomentosa* (W. Kasonbua 4 และ 35) พบที่ผิวใบทั้งสองด้าน แต่ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีหนาแน่นมากกว่าด้านบน

พืชที่มีขันที่ประกอบด้วยเชลล์ 2 เชลล์ ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula* มี 2-5 เชลล์ ได้แก่ *M. elliptica* และ *M. tomentosa* (W. Kasonbua 4) มี 2-11 เชลล์ ได้แก่ *M. scabrida* และ *M. tomentosa* (W. Kasonbua 35) ซึ่งขันเรียงกันเป็นແղาเดียว กระจายทั่วไปในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน แต่ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างส่วนใหญ่มีโพรโคมที่มีความยาวและหนาแน่นมากกว่าด้านบน นอกจากนี้เป็นพืชที่ไม่มีขัน

พืชที่มีช่องสารหลั่งกระจายประป้ายทั่วไปในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน ได้แก่ *M. citrifolia* และ *M. talmyi* และพืชที่มีเชลล์ที่ผนังเชลล์เป็นปุ่มเล็กกระจายทั่วไปในเนื้อเยื่อชั้นผิวทั้งสองด้าน ได้แก่ *M. pandurifolia* และ *M. talmyi*

1.2 ระบบเนื้อเยื่อล้ำเลี้ยง

เส้นกลางใบของพืชทุกชนิดมีผลกรุปเข้มรวมกันเป็นก้อนกลมกระจายทั่วไป นัดท่อลำเลี้ยงเดียงข้างมีรูปร่างคล้ายหัวใจ ได้แก่ *M. talmyi*, *M. tomentosa* (W. Kasonbua 4), *M. tomentosa* (W. Kasonbua 35) และ *M. umbellata* มีรูปร่างเกือบกลมหรือรี ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula* และ *M. elliptica* และมีรูปร่างคล้ายด้วย ได้แก่ *M. citrifolia* *M. coreia* และ *M. scabrida* นัดท่อลำเลี้ยงมีแบบเชลล์เส้นไขอยู่ติดกับไฟลเอิม ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. coreia*, *M. scabrida*, *M. tomentosa* (W. Kasonbua 35) และ *M. umbellata* นอกจากนี้มีแบบเชลล์เส้นไขอยู่ติดกับไฟลเอิม และรอบเนื้อเยื่อลำเลี้ยงของพืชทุกชนิดมีเนื้อเยื่อพาร์คินที่เชลล์มีรูปร่างเกือบกลม และมีเนื้อเยื่อคลอเลงคิมาติดอยู่ทั่วทั้งบริเวณความโค้งของเส้นใบ ด้านบน หรืออยู่ติดเส้นใบด้านบนและด้านล่าง 1-11 ชั้น เส้นใบย่อยของพืชทุกชนิดมีรูปร่างเกือบกลมหรือรี อาจมีแบบเชลล์เส้นไขอยู่ติดกับไฟลเอิมลักษณะเดียวกันกับเนื้อเยื่อลำเลี้ยงบริเวณเส้นกลางใบ แต่ไม่ล้อมตลอดท่อลำเลี้ยง

1.3 ชั้นมีโซฟิลล์

ชั้นมีโซฟิลล์ของพืชทุกชนิดมีผลกรุปเข้มรวมกันเป็นก้อนหรือเป็นแห่งແคนยาวกระจายประป้ายทั่วไป เชลล์แพลิเซตเป็นรูปแห่งสี่เหลี่ยมผืนผ้า และเชลล์สปองจีรูปร่างไม่แน่นอน เรียงตัวหลวงๆ ไม่เป็นระเบียบ มีช่องว่างระหว่างเชลล์มาก โดยเฉพาะตำแหน่งตรงปากใบ ภายในเชลล์มีเม็ดกลมเล็กติดลิ้ย้อน

1.4 ขอบใบ

ขอบใบโคล์ง พับในพืชส่วนใหญ่ที่ศึกษา ยกเว้น *M. scabrida* และ *M. coreia* ที่มีขอบใบตรง และขอบใบของพืชทุกชนิดมีเนื้อเยื่อคอลเลเจคิตามัดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวเข้าไปตั้งแต่ 1-6 ชั้น

วิจารณ์ผลการศึกษา

1. จากการศึกษาสามารถนำลักษณะกายวิภาคศาสตร์มาใช้ในการจำแนกชนิดพืชสกุลนี้ออกจากกันได้อย่างชัดเจน โดยใช้รูปร่างของนัดห่อลำเลียง การมีหรือไม่มีเยื่อหุ้มห่อลำเลียง ปุ่มเล็กที่เนื้อเยื่อชั้นผิว และชั้น

2. จากผลการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาของ Metcalfe และ Chalk (1957) และ Robbrecht (1988) พบว่าลักษณะกายวิภาคศาสตร์แผ่นใบของพืชสกุลยอ เป็นลักษณะที่พับได้ทั่วไปในพืชวงศ์เข็ม และเมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาของ Johansson (1994) ซึ่งพบว่าปากใบของพืชสกุลนี้มีแบบแอนโนโนไซติกด้วยแต่การศึกษาครั้งนี้ พบเฉพาะปากใบแบบพาราไซติกเท่านั้น ส่วนการศึกษาพืชสกุลอื่นในวงศ์เดียวกัน ได้แก่ พืชสกุล *Mussaendopsis* ซึ่งศึกษาโดย Puff และ Iggersheim (1994) พบว่า เนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนของพืชสกุลนี้มีเนื้อเยื่อชั้นรองจากผิว 2 ชั้น แต่พืชสกุลยอไม่มีเนื้อเยื่อชั้นรองจากผิว และพืชสกุล *Virectaria* ซึ่งศึกษาโดย Deseine และคณะ (2001) พบว่าพืชสกุลนี้มีผลึกแบบรูปแท่งและรูปดาวกระจายอยู่ประปราย แต่พืชสกุลยอ มีเฉพาะผลึกรูปแท่งเท่านั้น

3. การศึกษาครั้งนี้ ได้ศึกษา *M. tomentosa* 2 ตัวอย่าง ได้แก่ *W. Kasonbua* 4 กับ *W. Kasonbua* 35 เนื่องจากแผ่นใบ ตอก และผลของตัวอย่าง *W. Kasonbua* 35 มีขนาดหนาแน่นและมีแผ่นใบหนากกว่าตัวอย่าง *W. Kasonbua* 4 เล็กน้อย ซึ่งเมื่อศึกษาด้านกายวิภาคศาสตร์ของแผ่นใบพบว่า *W. Kasonbua* 35 มีขนาดหนาแน่นมากกว่า เนื้อเยื่อห่อลำเลียงไม่มีແບນเซลล์เส้นใยอยู่ติดกับโฟลเอิม เซลล์แพลิเชดเรียงเป็นชั้นเดียว เซลล์สปองเจริญตัวหollow 6-8 ชั้น ส่วน *W. Kasonbua* 4 มีແບນเซลล์เส้นใยอยู่ติดกับโฟลเอิม 1-4 ชั้น เซลล์แพลิเชดเรียงตัว 1-2 ชั้น เซลล์สปองเจริญตัวหollow 5-11 ชั้น ความแตกต่างของพืชทั้งสองตัวอย่างนี้ อาจเกิดขึ้นจากความแปรผันทางพันธุกรรม ซึ่งอาจสามารถแยกออกเป็นพันธุ์ใหม่ได้ เนื่องจากกระจายพันธุ์อยู่ในพื้นที่เดียวกัน แต่ต้องศึกษาด้านอื่นๆ ประกอบด้วย เช่น ชีววิทยาโมเลกุล วิทยาเซลล์ และวิทยาเอ็นบีโอ เป็นต้น

4. ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างลักษณะกายวิภาคศาสตร์กับนิเวศวิทยา เนื่องจากพืชที่เจริญในที่ต่างกัน คือ บริเวณชั้นดินกับแห้งแล้ง มีลักษณะกายวิภาคศาสตร์ที่บ่งบอกถึงลักษณะนิเวศวิทยาไม่แตกต่างกัน เช่น การเคลื่อนของคิวติน ซึ่งว่าระหว่างเซลล์ในชั้นมีโซฟิล์ส และระดับของปากใบ เป็นต้น

จากการศึกษา จะพบว่าการศึกษากายวิภาคศาสตร์มีความสำคัญต่ออนุกรมวิธานพืช โดยสามารถนำข้อมูลมาใช้ร่วมกับลักษณะทางสัณฐานวิทยา เพื่อให้การจำแนกมีความชัดเจนยิ่งขึ้น และการศึกษากายวิภาคศาสตร์ แผ่นใบของพืชสกุลยอในครั้งนี้ เป็นการเพิ่มพูนข้อมูลด้านกายวิภาคศาสตร์ของพืชวงศ์เข็มในประเทศไทย เนื่องจากในปัจจุบันข้อมูลด้านกายวิภาคศาสตร์ของพืชวงศ์นี้จำกัด ดังนั้นหากมีการศึกษาเพิ่มเติมอย่างครอบคลุมแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์ในการจำแนกพืชในกลุ่มนี้มีปัญหาได้ดียิ่งขึ้น

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบลักษณะภูมิภาคตามเขตของพืชสกุลยอ จำนวน 9 ชนิด 10 ตัวอย่าง

พืช	น้ำอี้อื้อชั่นดิ										น้ำท่อเลี้ยงขอน เลี้ยงกลางใน				น้ำท่อเลี้ยงขอน เลี้ยงใหญ่				ขوبใบ	
	ต้นบน		ต้นล่าง		ต้นบน		ต้นบน		ต้นบน		ต้นบน		ต้นบน		ต้นบน		ต้นบน		ต้นบน	
	รูปร่าง	ผั้งเซลล์	รูปร่าง	ผั้งเซลล์	รูปร่าง	ผั้งเซลล์	รูปร่าง	ผั้งเซลล์	รูปร่าง	ผั้งเซลล์	รูปร่าง	ผั้งเซลล์	รูปร่าง	ผั้งเซลล์	รูปร่าง	ผั้งเซลล์	รูปร่าง	ผั้งเซลล์	ชื่นดูลส์เรตินา จากเนื้อเยื่อชั้นผิว	
1. <i>M. angustifolia</i> var. <i>scabridula</i>	SI	LO	SI	LO*	LE	+	-	-	-	-	RS	+	-	CU	+	CU	+	CU	1-4	
2. <i>M. citrifolia</i>	QU	SM	SI	LO	LE	-	-	+	US	-	US	-	US	-	US	-	CU	1-3		
3. <i>M. coreia</i>	QU	SM	SI	LO	LE	-	-	-	US	+	US	-	US	+	US	+	CU	1-6		
4. <i>M. elliptica</i>	SI	LO, SM	SI	LO*	LE	+	-	-	RS	-	RS	-	US	-	ST	-	ST	1-2		
5. <i>M. pandurifolia</i>	SI	LO	SI	LO*	LE	-	+	-	US	-	US	-	US	-	CU	-	CU	1-2		
6. <i>M. scabrida</i>	SI	LO	SI	LO*	LE	+	-	-	US	+	US	+	US	+	ST	+	ST	1-3		
7. <i>M. talmyi</i>	QU	LO	SI	LO*	LE	-	+	+	HS	-	HS	-	HS	-	CU	-	CU	1-3		
8. <i>M. tomentosa</i> (W. Kasonbua 4)	QU	LO	SI	LO*	LE*, UE	+	-	-	HS	+	HS	+	HS	+	ST	+	ST	4-6		
9. <i>M. tomentosa</i> (W. Kasonbua 35)	SI	LO	SI	LO*	LE*, UE	+	-	-	HS	+	HS	+	HS	+	ST	1-5	ST	1-5		
10. <i>M. umbellata</i>	SI	LO	SI	LO*	LE	-	-	-	HS	+	HS	+	HS	+	CU	+	CU	1-4		

หมายเหตุ: CU = รูปร่างคงที่, HS = รูปร่างคล้ายพืชต้นๆ, LE = น้ำอี้อื้อชั่นผิวต้นล่าง, LO = น้ำอี้อื้อชั่นผิวต้นบน, QU = ผั้งเซลล์เป็นคนเดียว, RS = รูปร่างเหลี่ยมผิงหักเหลี่ยม, SI = รูปร่างไม่นั่นนอน, SM = ผั้งเซลล์เรียบ, ST = รูปร่างตรง, UE = เนื้อเยื่อชั้นผิวต้นบน, US = รูปร่างคล้ายพืชต้นบน, + = มี, - = ไม่มี และ * = ไม่แน่ใจ

บทที่ 4

เรณูวิทยา

เรณูวิทยา เป็นการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของเรณูและสปอร์ของพืช ซึ่งถือเป็นราชฐานสำคัญ ที่มีความสัมพันธ์ กับงานอื่น ๆ หลายด้าน เช่น ด้านธรรมชาติ และนิเวศวิทยา โดยรวมคือ และนิเวศวิทยา เป็นต้น นอกจากนี้สามารถนำลักษณะ ของสัณฐานวิทยาเรณู มาใช้ในการศึกษาทางอนุกรมวิธานพืช และนำไปเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม พืชได้ (ลาวัลย์ รักสัตย์, 2539) ดังนั้นเพื่อให้การศึกษาอนุกรมวิธานของพืชสกุลยอมมีความสมบูรณ์มากขึ้น จึงได้นำการศึกษาด้านเรณูวิทยามาประกอบ เพื่อศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยาเรณู ที่คาดว่าจะสามารถนำมาใช้ใน การจำแนกพืชสกุลนี้ได้ โดยนำตัวอย่างลักษณะเรณูมาผ่านกระบวนการกรองอะซีโตไลซิส แล้วศึกษาด้วยกล้อง จุลทรรศน์แบบใช้แสง และกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Erdtman (1952) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะสัณฐานวิทยาเรณูกับอนุกรมวิธานพืช พบว่า เรณูของพืชวงศ์เข็ม เป็นเม็ดเดี่ยว รูปร่างของเรณูเป็นแบบ prolate ถึง suboblate มีช่องเปิดชนิดประกอบ แบบ ร่องช้อนทับแบบบูรุ 2-4 ช่อง แบบร่อง 3 ช่องหรือมากกว่า และแบบบูรุ 3 รู และศึกษาพืชสกุลยอ 1 ชนิด คือ *M. longifolia* พบว่า รูปร่างของเรณูเป็นแบบ suboblate มีช่องเปิดชนิดประกอบ เป็นแบบร่องช้อนทับแบบบูรุ 3 ช่อง ความหนาของชั้น sexine เท่ากับ nexine ลวดลายของผนังชั้นนอกเป็นแบบ reticulate

Nair (1970) ศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยาของเรณูในพืชดอก พบว่า ลักษณะโดยทั่วไปของเรณูในพืชวงศ์ เข็ม เป็นเม็ดเดี่ยว มีช่องเปิดแบบร่องช้อนทับแบบบูรุ 2-4 ช่อง หรือช่องเปิดแบบบูรุ 3 รู

Philip และ Mathew (1978) ศึกษาดอกของพืชที่มีเกรสรเพคเมียต่างแบบ และศึกษาลักษณะสัณฐานเรณู ของ *M. tinctoria* พบว่า พืชที่มีก้านเกรสรเพคเมียสัมมิชนิดของลักษณะของเรณูใหญ่กว่าพืชที่มีก้านเกรสรเพคเมีย ยาว

Huang (1972) ศึกษาลักษณะของเรณูของพะยอมไม้ในได้หัวน้ำ ชิงมีพืชสกุลยอ 3 ชนิด ได้แก่ *M. citrifolia*, *M. parvifolia* และ *M. umbellata* พบว่าเรณูของพืชสกุลยอเป็นแบบเม็ดเดี่ยว ขนาด 23-60 x 27-70 ในໂຄຣເມຕຣ ຮູປ່າງຂອງເຮັດເປົ້າແບບ oblate ถึง prolate ຮູປ່າງໃນແນວໜ້າເປົ້າແບບ 3-4 ช่อง มีລວດລາຍຂອງຜັນໜັນອຸກເປົ້າແບບ reticulate ຄວາມໜາງຂອງຜັນໜັນອຸກ 2.5-3 ໃນໂຄຣເມຕຣ

ประนอม จันทร์โภทัย และคณะ (2526) ได้เตรียมรวบรวมสไลด์และศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของเรณูของ พะยอมไม้บานวงศ์ โดยมีพืชวงศ์เข็ม 5 ชนิด คือ หญ้าลิ้นจี่ (*Hedyotis corymbosa*) เข็มบ้าน (*Ixora cocinea*) กระท่อมหมู (*Mitragyna brunonis*) ตอนยา (*Mussaenda philippinca*) และหญ้าท่าพระ (*Richadia brasiliensis*) พบว่าเรณูของพืชวงศ์นี้ มีลักษณะเป็นเม็ดเดี่ยว สมมาตรรัศมี มีข้อแบบ isopolar ຮູປ່າງຂອງເຮັດ ເປົ້າແບບ oblate spheroidal และ subprolate มีช่องเปิดชนิดประกอบ เป็นแบบร่องช้อนทับแบบบูรุ และแบบบูรุ 4 รู มีลວດລາຍຂອງຜັນໜັນ psilate reticulate และ granular

Robbrecht (1988) ศึกษาพืชวงศ์เข็มที่มีเนื้อไม้ในในเขตต้อน พบว่าลักษณะเรณูของพืชวงศ์นี้ ส่วนใหญ่มี ช่องเปิดชนิดประกอบ เป็นแบบร่องช้อนทับแบบบูรุ 3 ช่อง ตำแหน่งร่องเปิดเรียงตัวในແນວສູນຢູ່ສູງ ຜັນໜັນ ນຸກເປົ້າແບບ tectate หรือ semi-tectate ລວດລາຍຂອງຜັນໜັນອຸກແບບ reticulate

Igershein และ Robbrecht (1993) ศึกษาลักษณะของพืชในสกุล Prismatomerideae เพื่อเปรียบเทียบกับพืชสกุล Morindeae พบว่าลักษณะสำคัญที่พืชทั้งสองสกุลแตกต่างกันคือ พลาเซนตา (placenta) และ ออวูล (ovule) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้รวมรวมข้อมูลด้านเรณูวิทยาของพืชในสกุล Prismatomerideae 2 ชนิด ได้แก่ *Prismatomeris baccariana* และ *P. glabra* พบว่ามีลักษณะเรณูเหมือนกันคือ รูปร่างของเรณูค่อนข้างกลม มีขนาดเล็กถึงขนาดกลาง (20-40 ในเมตร) มีช่องเปิดชนิดประกอบ แบบร่องช้อนทับแบบรู 3 ช่อง รูปร่างของผนังชั้นนอกเป็นแบบร่องแท

Johansson (1994) ศึกษาพืชสกุลยอนแกะ New Caledonia พบว่าสัณฐานวิทยาเรณูของพืชสกุลยอนมีลักษณะคล้ายกันคือ เรณูมีลักษณะเป็นเม็ดเดียว มีรูปแบบ isopolar สมมาตรรัศมี ขนาดกลาง (25-63 x 27-58 ในเมตร) รูปร่างของเรณูในแนวขั้วกลม หรือ round-triangular มีช่องเปิดชนิดประกอบ เป็นแบบร่องช้อนทับแบบรู 3 ช่อง หรือบางครั้งมี 4 ช่อง และลวดลายของผนังชั้นนอกเป็นแบบ reticulate หรือ microreticulate

คณิต แวงวาริต (2544) ศึกษาละอองเรณูของพืชวงศ์เข็ม สกุลหอยลิ้น (Hedyotis L.) ในประเทศไทยจำนวน 10 ชนิด โดยมีพืชที่มีเกรสรเพคเมียต่างแบบ จำนวน 2 ชนิด ได้แก่ *H. capitellata* var. *pedicellata* และ *H. hedyotidea* var. *pitardiana* พบรูปแบบของพืชทั้งสองชนิดมีลักษณะคล้ายคลึงกันคือ เรณูของดอกที่มีเกรสรเพคเมียตั้นนี้รูปร่างในแนวขั้วกลม ลวดลายของผนังชั้นนอกเป็นแบบ perforate และมีขนาดใหญ่กว่าเรณูของดอกที่มีเกรสรเพคเมียตัวอื่นๆ ส่วนเรณูของดอกที่เกรสรเพคเมียตัวอื่นๆ มีรูปร่างในแนวขั้วเป็นแบบ inter-subangular และมีลวดลายของผนังชั้นนอกเป็นแบบ foveolate

อุปกรณ์และวิธีการศึกษา

ศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยาเรณูของพืชสกุล Morindeae จำนวน 9 ชนิด 17 ตัวอย่าง (ตารางที่ 5) โดยนำตัวอย่างมาเตรียมด้วยกรรมวิธีอะซีโตไลซิส และศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง และกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 5 ตัวอย่างพืชที่นำมาศึกษาละอองเรณู

พืช	ตัวอย่างพร้อมไนแหนง
1. <i>M. angustifolia</i> var. <i>scabridula</i> *	W. Kasonbua 87 (KKU)
2. <i>M. angustifolia</i> var. <i>scabridula</i> **	W. Kasonbua 88 (KKU)
3. <i>M. citrifolia</i>	W. Kasonbua 76 (KKU)
4. <i>M. coreia</i> *	W. Kasonbua 24 (KKU)
5. <i>M. coreia</i> **	W. Kasonbua 9 (KKU)
6. <i>M. elliptica</i>	W. Kasonbua 74 (KKU)
7. <i>M. pandurifolia</i> *	W. Kasonbua 61 (KKU)
8. <i>M. pandurifolia</i> **	W. Kasonbua 62 (KKU)
9. <i>M. scabrida</i> *	W. Kasonbua 81 (KKU)
10. <i>M. scabrida</i> **	W. Kasonbua 82 (KKU)
11. <i>M. talmyi</i> *	W. Kasonbua 71 (KKU)

ตารางที่ 5 ตัวอย่างพืชที่นำมาศึกษาละอองเรณู (ต่อ)

พืช	ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง
12. <i>M. talmyi</i> **	<i>W. Kasonbua 72 (KKU)</i>
13. <i>M. tomentosa</i> *	<i>W. Kasonbua 4 (KKU)</i>
14. <i>M. tomentosa</i> **	<i>W. Kasonbua 9 (KKU)</i>
15. <i>M. tomentosa</i> *	<i>W. Kasonbua 22 (KKU)</i>
16. <i>M. tomentosa</i> **	<i>W. Kasonbua 35 (KKU)</i>
17. <i>M. umbellata</i>	<i>W. Kasonbua 85 (KKU)</i>

หมายเหตุ: * = ดอกที่มีก้านเกรสรเพคเมียลัน ** = ดอกที่มีก้านเกรสรเพคเมียรา

กรรมวิธีอะซีโตไอลชิส

นำตัวอย่างมาต้มด้วย KOH ที่เดือด เพื่อกำจัดสิ่งสกปรก เทผ่านด้วยกรองลงในถ้วยกระเบื้อง แล้วถ่ายลงในหลอดทดลอง เพื่อล้างละอองเรณู เทน้ำทึบ เติม glacial acetic acid เพื่อกำจัดน้ำให้หมด แล้วเติม acetolysis mixture (9 : 1 acetic anhydride : conc. sulfuric acid) นำไปอุ่นในน้ำที่กำลังเดือด 1 นาที ล้าง acetolyzed pollen grain ด้วยน้ำกลั่น 2 ครั้ง แล้วกำจัดน้ำออก โดยเติม alcohol ความเข้มข้น 75%, 95% และ 100% ตามลำดับ (ทุกขั้นตอนก่อนเปลี่ยนสารต้องนำเข้าเครื่องปั่นด้วยความเร็ว 3,000 รอบ ต่อ นาที นาน 1 นาที ให้เรณูแตกตะกรอนที่ก้นหลอด) แยกตัวอย่างออกเป็น 2 ส่วน เพื่อศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสงและกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด

1. การเตรียมตัวอย่างเพื่อศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ล้างเรณูด้วย benzene ผ่านเครื่องปั่นแล้วเททิ้ง แล้วถ่ายเรณูที่ตกค้างอยู่กับหลอด ลงในขวดแก้วขนาดเล็ก แล้วเติม silicone oil ลงไปในขวด 2-3 หยด เก็บไว้ให้ benzene ระเหยไปหมด แล้วนำไป mount เป็นสไลด์ถาวร ศึกษาและวัดลักษณะสัณฐานวิทยาเรณู และบันทึกภาพไว้ หลังจากศึกษาเสร็จแล้ว เก็บรักษาไว้ที่ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2. การเตรียมตัวอย่างเพื่อศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด นำเรณูที่ผ่านกรรมวิธีอะซีโตไอลชิส ที่อยู่ในแอลกอฮอล์ 100% มาติดบน stub เคลือบด้วยทอง และศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราดเพื่อศึกษาผิวของเรณู

การแบ่งขนาด (ภาคผนวก ตารางที่ 8) การแบ่งรูปร่าง (ภาคผนวก ตารางที่ 9) และค่าศัพท์ที่เกี่ยวกับการศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยาเรณู ใช้ตาม Erdtman (1952)

ผลการศึกษา

จากการศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยาเรณูของพืชสกุลยอ จำนวน 9 ชนิด 17 ตัวอย่าง มีผลการศึกษาดังนี้

1. *Morinda angustifolia* var. *scabridula*

ดอกที่มีก้านเกรสรเพคเมียสัน เรณูเป็นแบบเม็ดเดี่ยว สมมาตรแบบรัศมี มีข้อแบบ isopolar ความยาวของแกนตามแนวระหว่างช้า 30-50 ในเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 37.5-55 ในเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ suboblate-oblate spheroidal รูปร่างของเรณูในแนวข้อแบบรูปกลม มีช่องเปิดแบบร่องช้อนทับแบบรู จำนวน 3 ช่อง ความยาวร่อง 25-40 ในเมตร ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางรู 6.25-10 ในเมตร ผนังชั้นนอกหนา 2.5-5 ในเมตร มีลวดลายของผนังชั้นนอกแบบ reticulate ดอกที่มีก้านเกรสรเพคเมียรา เรณูมีลักษณะคล้ายกับเรณูของดอกที่มีก้านเกรสรเพคเมียสัน ความยาวของแกนตามแนวระหว่างช้า 35-45 ในเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 35-47.5 ในเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ oblate spheroidal ความยาวร่อง 25-37.5 ในเมตร ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางรู 5-10 ในเมตร ผนังชั้นนอกหนา 2.5-3.75 ในเมตร (ภาพที่ 34 ก, ข และ ค)

2. *Morinda citrifolia*

เรณูเป็นแบบเม็ดเดี่ยว สมมาตรแบบรัศมี มีข้อแบบ isopolar ความยาวของแกนตามแนวระหว่างช้า 42.5-47.5 ในเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 50-55 ในเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ suboblate-oblate spheroidal รูปร่างของเรณูในแนวข้อแบบรูปกลม มีช่องเปิดแบบร่องช้อนทับแบบรู จำนวน 3 ช่อง ความยาวร่อง 32.5-37.5 ในเมตร ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางรู 7.5-10 ในเมตร ผนังชั้นนอกหนา 2.5-5 ในเมตร มีลวดลายของผนังชั้นนอกแบบ reticulate (ภาพที่ 34 ง, จ และ ฉ)

3. *Morinda coreia*

ดอกที่มีก้านเกรสรเพคเมียสัน เรณูเป็นแบบเม็ดเดี่ยว สมมาตรแบบรัศมี มีข้อแบบ isopolar ความยาวของแกนตามแนวระหว่างช้า 32.5-40 ในเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 37.5-42.5 ในเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ oblate spheroidal รูปร่างของเรณูในแนวข้อแบบรูปกลม มีช่องเปิดแบบร่องช้อนทับแบบรู จำนวน 3 ช่อง ความยาวร่อง 26.25-30 ในเมตร ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางรู 3.75-7.5 ในเมตร ผนังชั้นนอกหนา 2.25-3.25 ในเมตร มีลวดลายของผนังชั้นนอกแบบ reticulate ดอกที่มีก้านเกรสรเพคเมียรา เรณูมีลักษณะคล้ายกับเรณูของดอกที่มีก้านเกรสรเพคเมียสัน ความยาวของแกนตามแนวระหว่างช้า 32.5-36.2 ในเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 35-41.2 ในเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ oblate spheroidal ความยาวร่อง 22.5-27.5 ในเมตร ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางรู 4.5-6.2 ในเมตร ผนังชั้นนอกหนา 2.5-3.7 ในเมตร (ภาพที่ 35 ก, ข และ ค)

4. *Morinda elliptica*

เรณูเป็นแบบเม็ดเดี่ยว สมมาตรแบบรัศมี มีข้อแบบ isopolar ความยาวของแกนตามแนวระห่วงข้า 35-41.2 ในโครเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 37.5-45 ในโครเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ suboblate รูปร่างของเรณูในแนวข้อแบบรูปกลม มีช่องเปิดแบบร่องช้อนทับแบบรู จำนวน 3 ช่อง ความยาวร่อง 25-30 ในโครเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 5-8.75 ในโครเมตร ผนังชั้นนอกหนา 2.5-3.75 ในโครเมตร มีลวดลายของผนังชั้นนอกแบบ reticulate (ภาพที่ 35 ง, จ และ ฉ)

5. *Morinda pandurifolia*

ดอกที่มีก้านเกรสรเพสเมียสัน เรณูเป็นแบบเม็ดเดี่ยว สมมาตรแบบรัศมี มีข้อแบบ isopolar ความยาวของแกนตามแนวระห่วงข้า 37.5-42.5 ในโครเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 40-42.5 ในโครเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ oblate spheroidal รูปร่างของเรณูในแนวข้อแบบรูปกลม มีช่องเปิดแบบร่องช้อนทับแบบรู จำนวน 3 ช่อง ความยาวร่อง 20-32.5 ในโครเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 3.75-6.25 ในโครเมตร ผนังชั้นนอกหนา 2.25-3.75 ในโครเมตร มีลวดลายของผนังชั้นนอกแบบ reticulate ดอกที่มีก้านเกรสรเพสเมียร้า เเรณูมีลักษณะคล้ายกับเรณูของดอกที่มีก้านเกรสรเพสเมียสัน ความยาวของแกนตามแนวระห่วงข้า 33.75-37.5 ในโครเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 36.25-42.5 ในโครเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ oblate spheroidal ความยาวร่อง 27.5-30 ในโครเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 5-7.5 ในโครเมตร ผนังชั้นนอกหนา 2-3 ในโครเมตร (ภาพที่ 36 ก, ข และ ค)

6. *Morinda scabrida*

ดอกที่มีก้านเกรสรเพสเมียสัน เรณูเป็นแบบเม็ดเดี่ยว สมมาตรแบบรัศมี มีข้อแบบ isopolar ความยาวของแกนตามแนวระห่วงข้า 35-40 ในโครเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 37.5-41.25 ในโครเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ oblate spheroidal รูปร่างของเรณูในแนวข้อแบบรูปกลม มีช่องเปิดแบบร่องช้อนทับแบบรู จำนวน 3 ช่อง ความยาวร่อง 25-30 ในโครเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 5-7.5 ในโครเมตร ผนังชั้นนอกหนา 2-3.75 ในโครเมตร มีลวดลายของผนังชั้นนอกแบบ reticulate ดอกที่มีก้านเกรสรเพสเมียร้า เเรณูมีลักษณะคล้ายกับเรณูของดอกที่มีก้านเกรสรเพสเมียสัน ความยาวของแกนตามแนวระห่วงข้า 32.5-37.5 ในโครเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 35-40 ในโครเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ oblate spheroidal ความยาวร่อง 22.5-32.5 ในโครเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 3.75-7.5 ในโครเมตร ผนังชั้นนอกหนา 2.5-3 ในโครเมตร (ภาพที่ 36 ง, จ และ ฉ)

7. *Morinda talmyi*

ดอกที่มีก้านเกรสรเพสเมียสัน เรณูเป็นแบบเม็ดเดี่ยว สมมาตรแบบรัศมี มีข้อแบบ isopolar ความยาวของแกนตามแนวระห่วงข้า 37.5-42.5 ในโครเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 42.5-45 ในโครเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ oblate spheroidal รูปร่างของเรณูในแนวข้อแบบรูปกลม มีช่องเปิดแบบร่องช้อนทับแบบรู จำนวน 3 ช่อง ความยาวร่อง 30-35 ในโครเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 6.25-8.75

ในโครเมตร ผนังชั้นนอกหนา 2.5-3.75 ในโครเมตร มีลวดลายของผนังชั้นนอกแบบ reticulate ตอกที่มีก้านเกรสรเพสเมียขาว เรณูมีลักษณะคล้ายกับเรณูของตอกที่มีก้านเกรสรเพสเมียสัน ความยาวของแกนตามแนวระหว่างข้า 32.5-35 ในโครเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 34.5-40 ในโครเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ oblate spheroidal ความยาวร่อง 25-30 ในโครเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 5-8.75 ในโครเมตร ผนังชั้นนอกหนา 2-5 ในโครเมตร (ภาพที่ 37 ก, ข และ ค)

8. *Morinda tomentosa* (W. Kasonbua 4 และ W. Kasonbua 9)

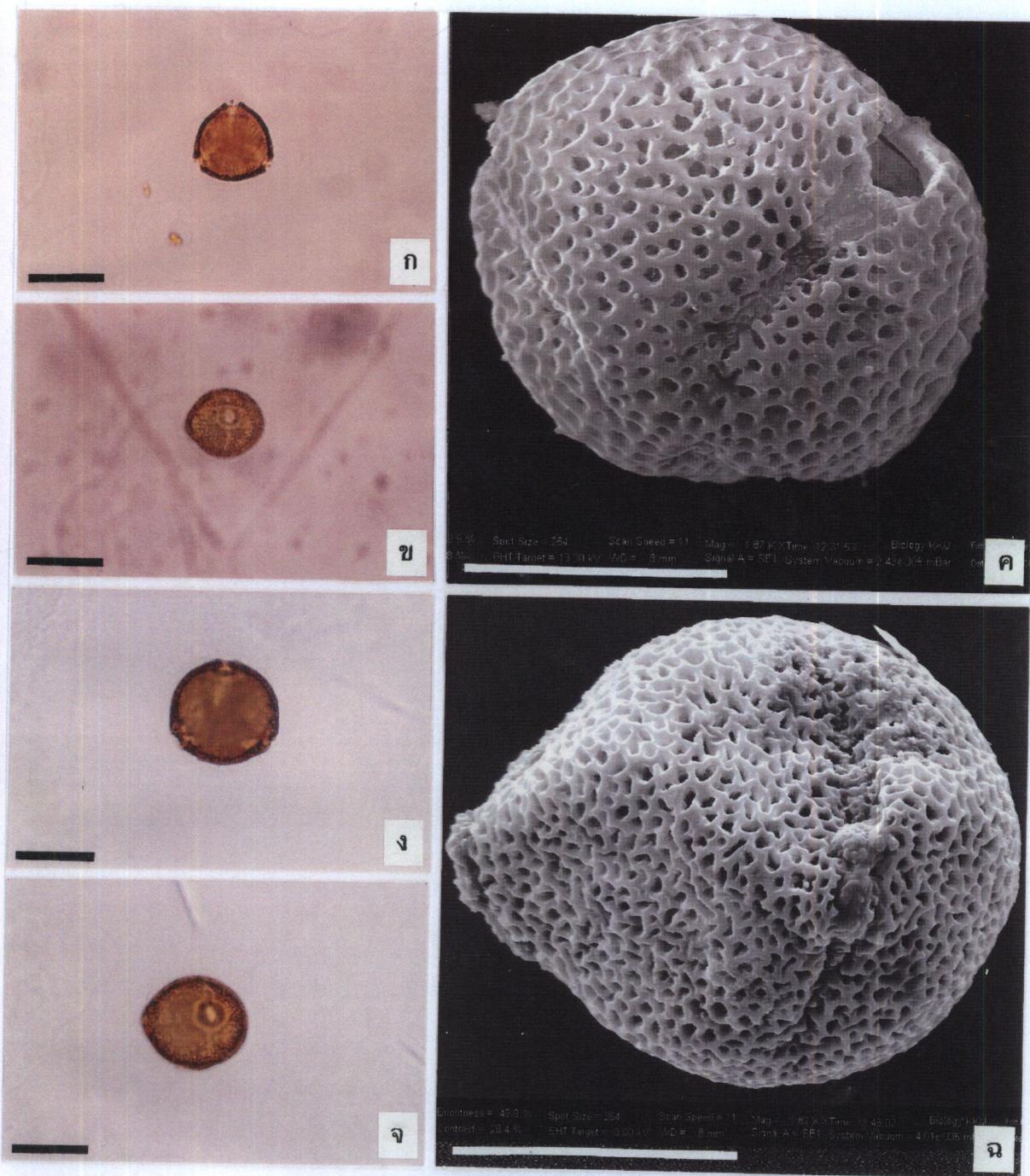
ตอกที่มีก้านเกรสรเพสเมียสัน เรณูเป็นแบบเม็ดเดี่ยว สมมาตรแบบรัศมี มีข้อแบบ isopolar ความยาวของแกนตามแนวระหว่างข้า 35-40 ในโครเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 37.5-43.75 ในโครเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ oblate spheroidal รูปร่างของเรณูในแนวข้าแบบรูปกลม มีช่องเปิดแบบร่องช้อนทับแบบรู จำนวน 3 ช่อง ความยาวร่อง 27.5-32.5 ในโครเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 5-8 ในโครเมตร ผนังชั้นนอกหนา 2.5-3.75 ในโครเมตร มีลวดลายของผนังชั้นนอกแบบ reticulate ตอกที่มีก้านเกรสรเพสเมียขาว เรณูมีลักษณะคล้ายกับเรณูของตอกที่มีก้านเกรสรเพสเมียสัน ความยาวของแกนตามแนวระหว่างข้า 32.5-36.25 ในโครเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 37.5-41.25 ในโครเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ suboblate ความยาวร่อง 25-30 ในโครเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 3.75-6.25 ในโครเมตร ผนังชั้นนอกหนา 2-3.75 ในโครเมตร (ภาพที่ 37 ง, จ และ ฉ)

9. *Morinda tomentosa* (W. Kasonbua 22 และ W. Kasonbua 35)

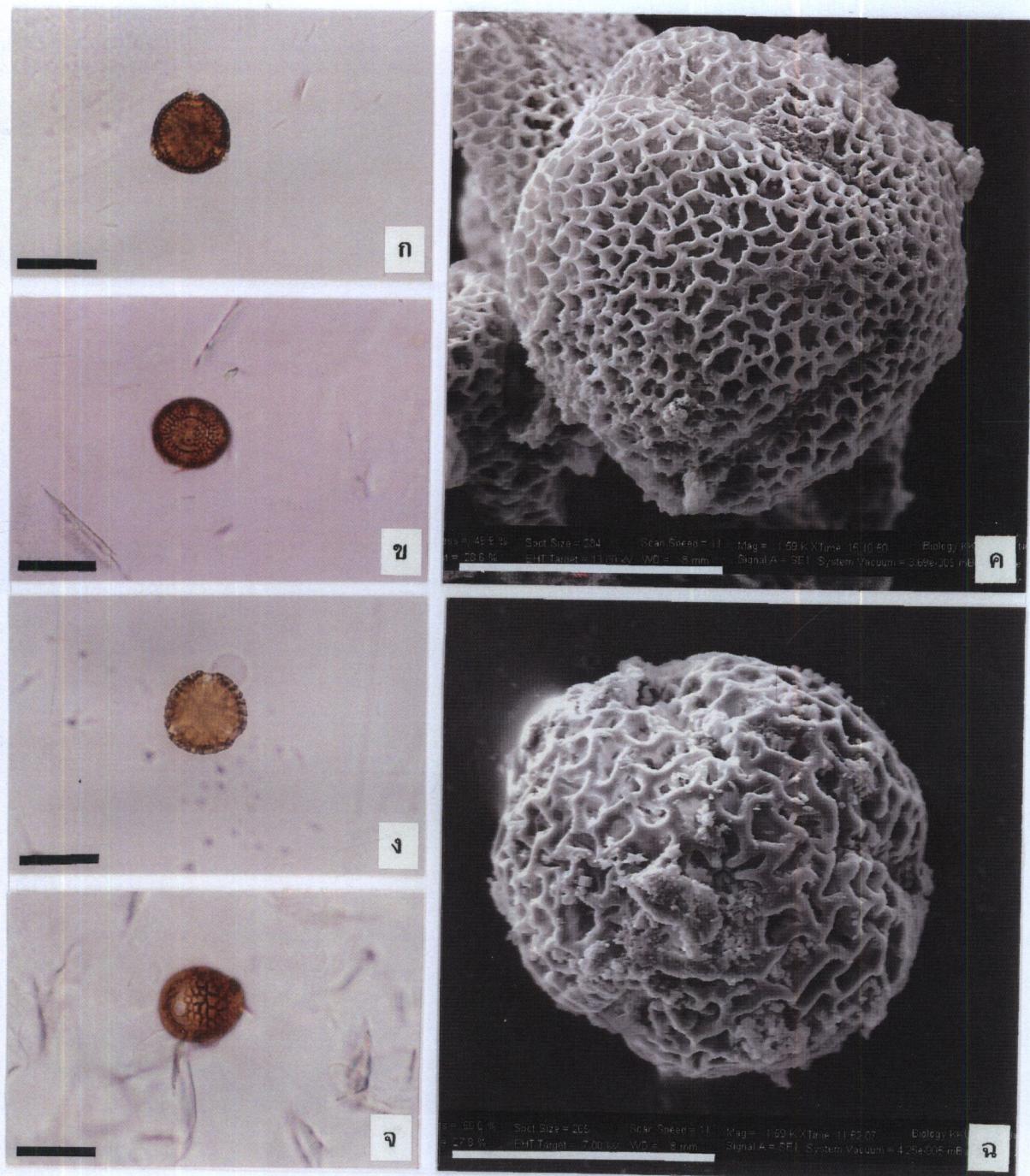
ตอกที่มีก้านเกรสรเพสเมียสัน เรณูเป็นแบบเม็ดเดี่ยว สมมาตรแบบรัศมี มีข้อแบบ isopolar ความยาวของแกนตามแนวระหว่างข้า 35-38.75 ในโครเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 37.5-42.5 ในโครเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ suboblate รูปร่างของเรณูในแนวข้าแบบรูปกลม มีช่องเปิดแบบร่องช้อนทับแบบรู จำนวน 3 ช่อง ความยาวร่อง 25-30 ในโครเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 6.25-8.75 ในโครเมตร มีลวดลายของผนังชั้นนอกแบบ reticulate ผนังชั้นนอกหนา 2.5-3.75 ในโครเมตร ตอกที่มีก้านเกรสรเพสเมียขาว เรณูมีลักษณะคล้ายกับเรณูของตอกที่มีก้านเกรสรเพสเมียสัน ความยาวของแกนตามแนวระหว่างข้า 35-37.5 ในโครเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 38.75-42.5 ในโครเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ oblate spheroidal ความยาวร่อง 25-30 ในโครเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 6.25-8.75 ในโครเมตร ผนังชั้นนอกหนา 2.5-3.75 ในโครเมตร (ภาพที่ 38 ก, ข และ ค)

10. *Morinda umbellata*

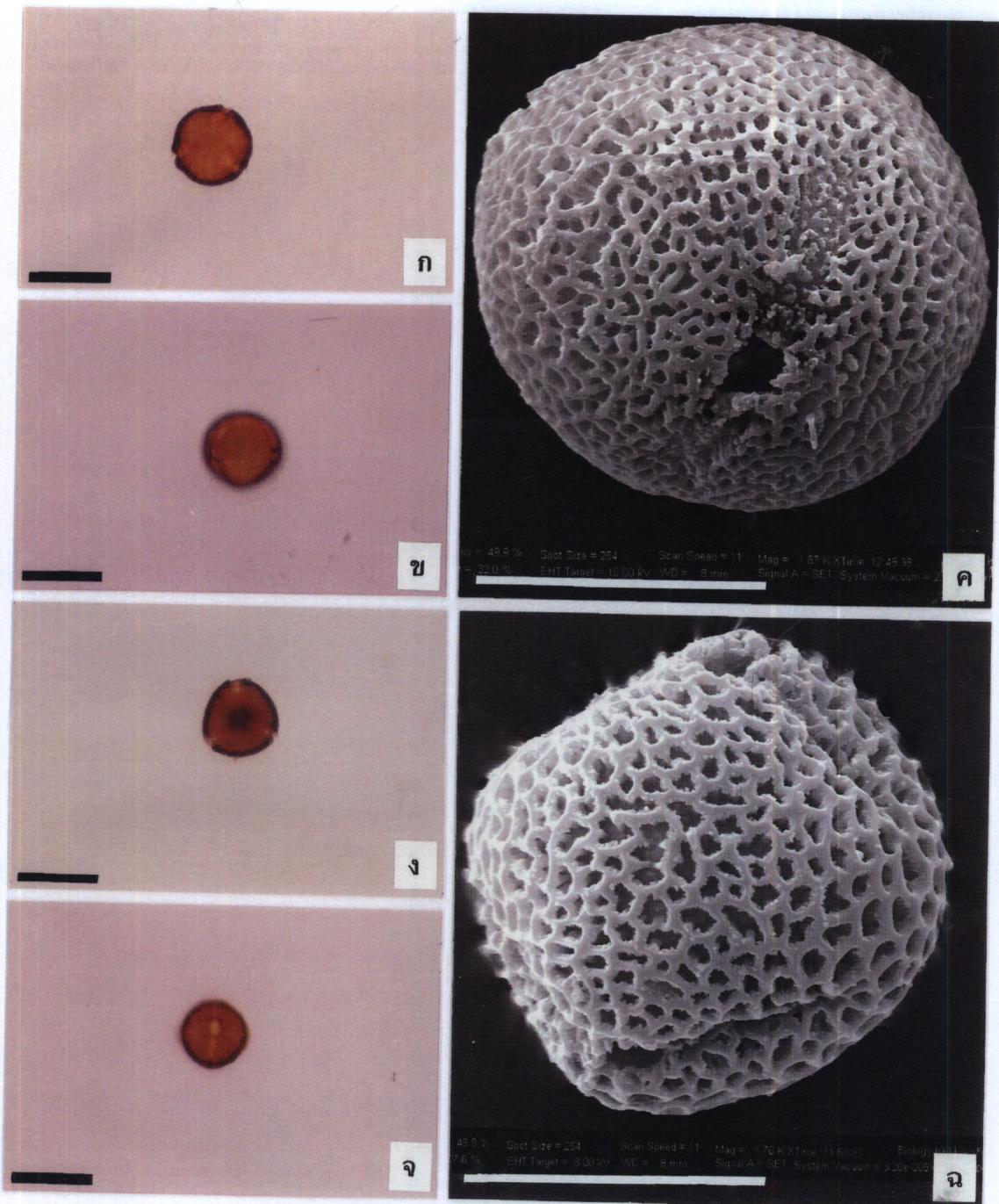
เรณูเป็นแบบเม็ดเดี่ยว สมมาตรแบบรัศมี มีข้อแบบ isopolar ความยาวของแกนตามแนวระหว่างข้า 31.25-35 ในโครเมตร ความยาวของแกนตามแนวเส้นศูนย์สูตร 32.5-37.5 ในโครเมตร รูปร่างของเรณูเป็นแบบ oblate spheroidal มีช่องเปิดแบบร่องช้อนทับแบบรู จำนวน 3 ช่อง ความยาวร่อง 22.5-27.5 ในโครเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 5-7.5 ในโครเมตร รูปร่างของเรณูในแนวข้าแบบรูปกลม ผนังชั้นนอกหนา 2-3 ในโครเมตร มีลวดลายของผนังชั้นนอกแบบ reticulate (ภาพที่ 38 ง, จ และ ฉ)

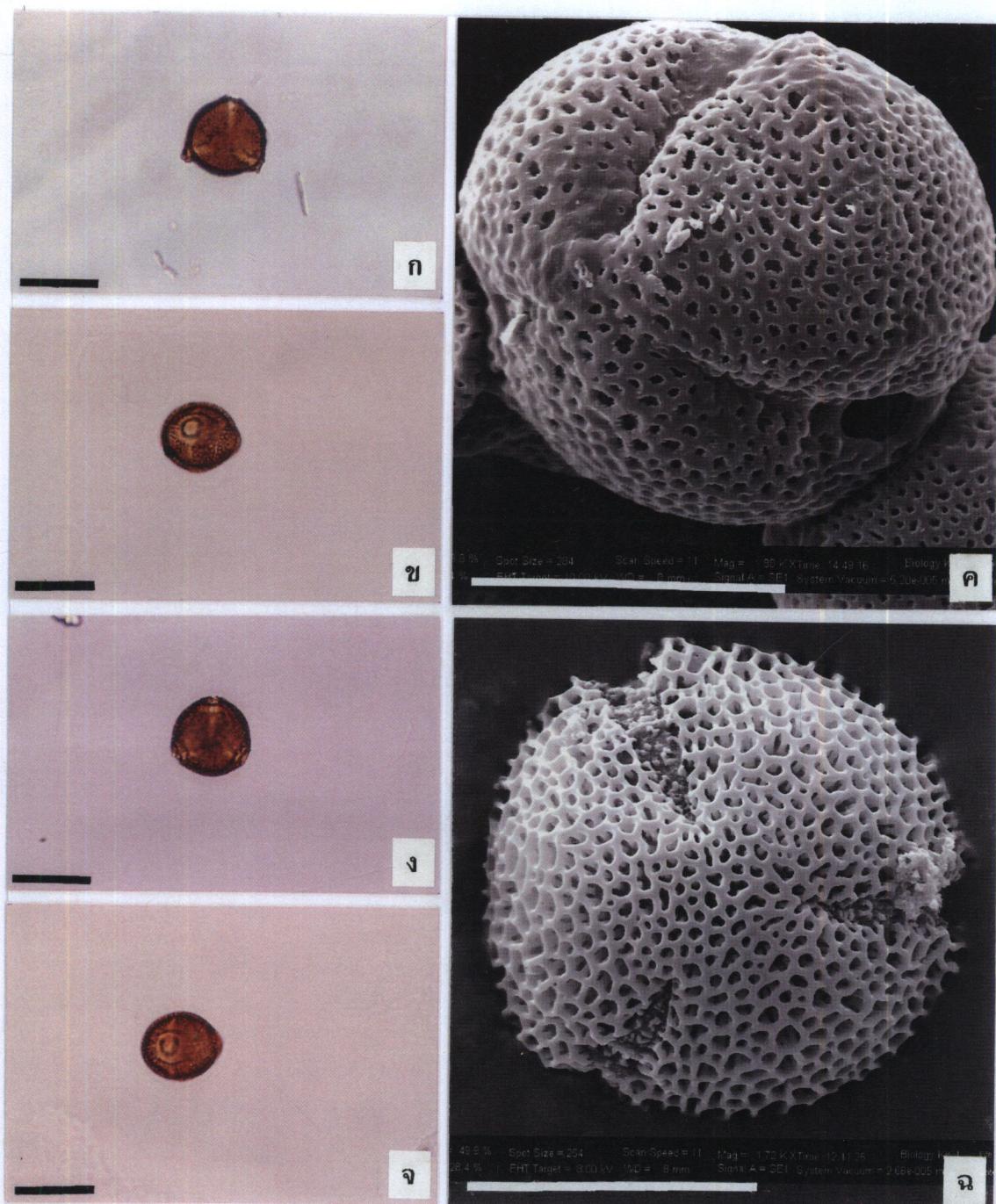
ภาพที่ 34 ลักษณะเรณูที่ศีกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง: ก. และ ข. *M. angustifolia* var. *scabridula* และ ค. และ ฉ. *M. citrifolia* (สเกล = 40 ไมโครเมตร); ลวดลายของผนังชั้นนอกที่ศีกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องการด: ค. *M. angustifolia* var. *scabridula* และ ฉ. *M. citrifolia* (สเกล = 20 ไมโครเมตร)

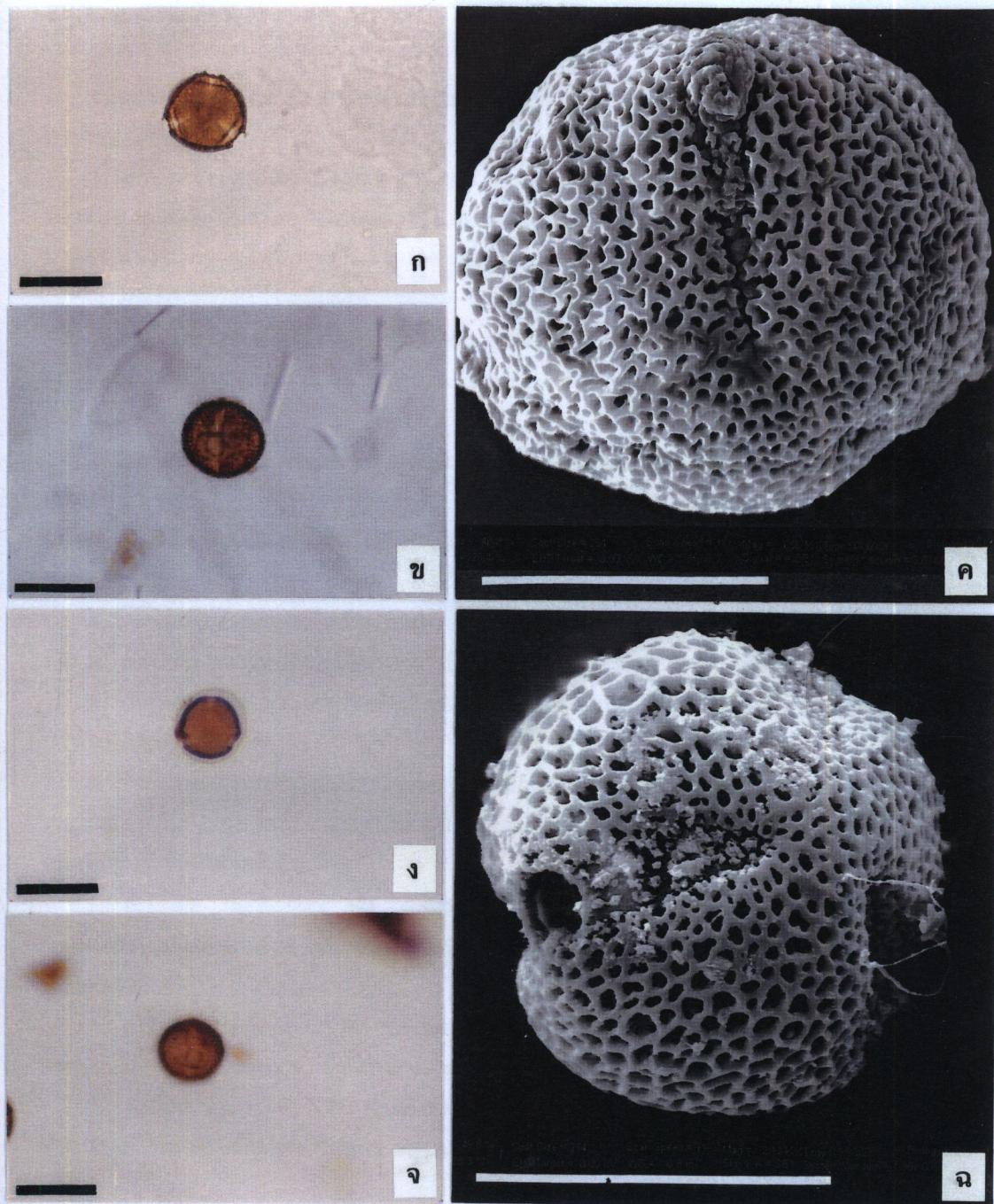
ภาพที่ 35 ลักษณะเรณูที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง: ก. และ ข. *M. coreia* และ ง. และ จ. *M. elliptica* (สเกล = 40 ไมโครเมตร); ลวดลายของผนังชั้นนอกที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์ อิเล็กตรอนแบบส่องกราด: ค. *M. coreia* และ ฉ. *M. elliptica* (สเกล = 20 ไมโครเมตร)

ภาพที่ 36 ลักษณะเรณูที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง: ก. และ ข. *M. pandurifolia* และ จ. และ ฉ. *M. scabrida* (สเกล = 40 ไมโครเมตร); ลวดลายของผนังชั้นนอกที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องการดู: ค. *M. pandurifolia* และ ฉ. *M. scabrida* (สเกล = 20 ไมโครเมตร)

ภาพที่ 37 ลักษณะเรณูที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง: ก. และ ข. *M. talmyi* และ จ. และ ฉ. *M. tomentosa* (W. Kasonbua 4) (สเกล = 40 ไมโครเมตร); ลวดลายของผนังชั้นนอกที่ศึกษาด้วย กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด: ค. *M. talmyi* และ ฉ. *M. tomentosa* (W. Kasonbua 4) (สเกล = 20 ไมโครเมตร)

ภาพที่ 38 ลักษณะเรณูที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง: ก. และ ข. *M. tomentosa* (W. Kasonbua 35) และ จ. และ ฉ. *M. umbellata* (สเกล = 40 ไมโครเมตร); ลวดลายของผังชั้นนอกที่ศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องการดู: ค. *M. tomentosa* (W. Kasonbua 35) และ ฉ. *M. umbellata* (สเกล = 20 ไมโครเมตร)

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยาเรณูของพืชสกุลยอในประเทศไทย จำนวน 9 ชนิด 17 ตัวอย่าง สรุปผล การศึกษาได้ดังนี้ (ตารางที่ ๖)

1. ลักษณะสัณฐานวิทยาเรณูของพืชทุกชนิดมีลักษณะร่วมเหมือนกันคือ เป็นเม็ดเดี่ยว สมมาตรแบบรัศมี มีข้อแบบ isopolar รูปร่างของเรณูในแนวข้ามเป็นแบบรูปกลม มีช่องเปิดแบบร่องช้อนทับแบบรู จำนวน 3 ช่อง ลักษณะผนังชั้นนอกของพืชทุกชนิดเป็นแบบ reticulate

2. รูปร่างของเรณูมี 3 แบบ คือ

2.1 แบบ oblate spheroidal ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula* (W. Kasonbua 88), *M. coreia*, *M. pandurifolia*, *M. scabrida*, *M. talmyi*, *M. tomentosa* (W. Kasonbua 4), *M. tomentosa* (W. Kasonbua 35) และ *M. umbellata*

2.2 แบบ oblate spheroidal-suboblate ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula* (W. Kasonbua 87) และ *M. citrifolia*

2.3 แบบ suboblate ได้แก่ *M. elliptica*, *M. tomentosa* (W. Kasonbua 9) และ *M. tomentosa* (W. Kasonbua 22)

3. ขนาดเรณูของพืชทุกชนิดมีขนาดกลาง (30-45 ไมโครเมตร) ยกเว้น *M. angustifolia* var. *scabridula* และ *M. citrifolia* ขนาดของเรณูมีขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ (42.5-55 ไมโครเมตร)

4. ความยาวร่อง เส้นผ่านศูนย์กลางของรู และ ความหนาของผนังชั้นนอก ของพืชแต่ละชนิดมีความ สัมพันธ์กับขนาดของเรณู

5. พืชที่มีดอกที่มีเกรสรเพศเมียต่างแบบ ส่วนใหญ่มีลักษณะสัณฐานวิทยาเรณูคล้ายคลึงกัน แต่มีขนาดของ เรณูแตกต่างกัน โดยพืชที่มีเกรสรเพศเมียสั้นกว่าขนาดเรณูใหญ่กว่าพืชที่มีเกรสรเพศเมียยาวเล็กน้อย และมีบาง ชนิดที่มีรูปร่างแตกต่างกันคือ

5.1 *M. angustifolia* var. *scabridula* (W. Kasonbua 87) มีรูปร่างของเรณูเป็นแบบ oblate spheroidal-suboblate ส่วน *M. angustifolia* var. *scabridula* (W. Kasonbua 88) มีรูปร่างแบบ oblate spheroidal

5.2 *M. tomentosa* (W. Kasonbua 4) มีรูปร่างของเรณูเป็นแบบ oblate spheroidal ส่วน *M. tomentosa* (W. Kasonbua 9) มีรูปร่างแบบ suboblate

5.3 *M. tomentosa* (W. Kasonbua 22) มีรูปร่างของเรณูเป็นแบบ suboblate ส่วน *M. tomentosa* (W. Kasonbua 35) มีรูปร่างเป็นแบบ oblate spheroidal

วิจารณ์ผลการศึกษา

1. จากผลการศึกษาของ Erdtman (1952) และ Nair (1970) พบว่าเรณูของพืชวงศ์เข็มมีช่องเปิดชนิด ประกอบ แบบร่องช้อนทับแบบรู 2-4 ช่อง แบบร่อง 3 ช่องหรือมากกว่า และแบบรู 3 รู แต่การศึกษาครั้นนี้พบ ว่าเรณูของพืชสกุลยօมีช่องเปิดแบบเดียวเท่านั้นคือ ช่องเปิดชนิดประกอบ แบบร่องช้อนทับแบบรู 3 ช่อง ส่วน ลักษณะอื่น ๆ เป็นลักษณะโดยทั่วไปที่พบในพืชวงศ์เข็ม ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกัน

2. เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาของ Erdtman (1952) ที่ได้ศึกษาพืชสกุลนี้ 1 ชนิด ได้แก่ *M. longifolia* พบร่วมกับผลการศึกษาสอดคล้องกัน และเมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาของ Huang (1972) และ Johansson

(1994) ซึ่งพบว่าเรณุของพืชสกุลย้อมีช่องเปิดชนิดประกอบ เป็นแบบร่องข้อนทับแบบรู 3 หรือ 4 ช่อง แต่การศึกษาครั้งนี้พบเพียง 3 ช่องเท่านั้น ส่วนลักษณะอื่นๆ มีผลการศึกษาสอดคล้องกัน

3. สามารถแบ่งรูปร่างของเรณุออกเป็น 3 แบบ คือ oblate spheroidal, oblate spheroidal-suboblate และ suboblate ซึ่งเป็นลักษณะที่คล้ายกันมาก เนื่องจากค่าอัตราส่วนของความยาวของแกนตามแนวขวางกับความยาวแกนตามแนวศูนย์สูตร มีค่าแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จึงไม่สามารถนำมาใช้จำแนกได้ชัดเจน

4. ลวดลายของผนังชั้นนอกของพืชทุกชนิดเป็นแบบเดียวกันคือ reticulate แต่อาจมีความละเอียดแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของพืชแต่ละชนิด ที่ความมีการศึกษาเพิ่มเติม

5. พืชที่ดอกมีเกรสรเพคเมียต่างแบบ มีลักษณะสัณฐานวิทยาเรณุคล้ายคลึงกัน แต่มีขนาดต่างกันเล็กน้อย โดยพืชที่มีเกรสรเพคเมียสั้น มีขนาดของเรณุใหญ่กว่าพืชที่มีเกรสรเพคเมียยาว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Philip และ Mathew (1978) และพืชบางชนิด ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. tomentosa* (W. Kasonbua 4 และ 9) และ *M. tomentosa* (W. Kasonbua 22 และ 35) มีทั้งขนาดและรูปร่างแตกต่างกัน ซึ่งอาจเกิดจากความผันแปรทางพันธุกรรมของพืช แต่จากการศึกษาพืชสกุลหญ้าลิ้นย์ที่มีเกรสรเพคเมียต่างแบบ จำนวน 2 ชนิด ของคณิต แวงวาสิต (2544) พบว่าเรณุของดอกที่มีเกรสรเพคเมียสั้นและยาวมีรูปร่างในแนวขวาง ลวดลายของผนังชั้นนอก และขนาดของเรณุแตกต่างกัน

6. เมื่อเปรียบเทียบลักษณะสัณฐานวิทยาเรณุของพืชสกุลยกับ *Prismatomeris baccariana* และ *P. glabra* ซึ่งศึกษาโดย Iggerschein และ Robbrecht (1993) จากผลการศึกษาพบว่ามีลักษณะสัณฐานวิทยาเรณุคล้ายคลึงกัน ตั้งนั้นอาจไม่สามารถใช้ลักษณะสัณฐานวิทยาเรณุในการแยกพืชทั้งสองเผ่าออกจากกันได้

7. การศึกษาครั้นี้ได้ศึกษาเรณุของ *M. tomentosa* 4 ตัวอย่าง คือ W. Kasonbua 4, 9, 22 และ 35 เนื่องจากมีลักษณะสัณฐานวิทยาแตกต่างกันเล็กน้อยคือ แผ่นใบ ดอกและผลของ W. Kasonbua 22 และ 35 มีขนนุ่มหนาแน่นและมีแผ่นใบหนากว่า W. Kasonbua 4 และ 9 ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะสัณฐานวิทยาเรณุของพืชทั้งหมดคล้ายคลึงกัน ซึ่งความแตกต่างของลักษณะดังกล่าวอาจเกิดจากการแปรผันทางพันธุกรรม จึงต้องศึกษาต่อไปอีกครั้ง

จากการศึกษา พบว่าสัณฐานวิทยาเรณุของพืชสกุลย้อมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก แตกต่างกันเฉพาะขนาดและรูปร่างเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จึงไม่สามารถใช้จำแนกชนิดได้ชัดเจน แต่ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้นนี้ สามารถนำไปใช้ประกอบพิจารณาร่วมกับการศึกษาด้านสัณฐานวิทยา และเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาและการวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบลักษณะบรรษณของพืชสกุลข้อม จำนวน 9 ชนิด 17 ตัวอย่าง

พืช	ขนาด (ในไมครอน)		รูปร่าง (P/E)	CO (ไมครอนตร)	PO (ไมครอนตร)	EX (ไมครอนตร)	ลักษณะ
	P	E					
1. <i>M. angustifolia</i> var. <i>scabridula</i> *	40 ± 5.05 (30-50)	45.25 ± 5.19 (37.5-55)	suboblate-oblate spheroidal (0.88)	32.75 ± 4.32 (25-40)	8.12 ± 1.4 (6.25-10)	3.42 ± 0.8 (2.5-5)	reticulate
2. <i>M. angustifolia</i> var. <i>scabridula</i> **	40.5 ± 3.29 (35-45)	42.75 ± 3.98 (35-47.5)	oblate spheroidal (0.94)	30 ± 3.9 (25-37.5)	7.12 ± 1.68 (5-10)	2.85 ± 0.5 (2.5-3.75)	reticulate
3. <i>M. citrifolia</i>	46.12 ± 1.71 (42.5-47.5)	52.02 ± 1.67 (50-55)	suboblate-oblate spheroidal (0.88)	34.75 ± 2.18 (32.5-37.5)	8.25 ± 1.05 (7.5-10)	3.3 ± 0.66 (2.5-5)	reticulate
4. <i>M. coreia</i> *	35.87 ± 2.41 (32.5-40)	39.75 ± 1.84 (37.5-42.5)	oblate spheroidal (0.9)	28.25 ± 1.44 (26.25-30)	5.02 ± 1.02 (3.75-7.5)	2.82 ± 0.35 (2.25-3.25)	reticulate
5. <i>M. coreia</i> **	34.3 ± 1.58 (32.5-36.2)	38.0 ± 1.97 (35-41.2)	oblate spheroidal (0.9)	25.7 ± 1.68 (22.5-27.5)	5.3 ± 0.64 (4.5-6.2)	2.8 ± 0.37 (2.5-3.7)	reticulate
6. <i>M. elliptica</i>	37.3 ± 1.6 (35-41.2)	42.6 ± 2.53 (37.5-45)	suboblate (0.87)	27.7 ± 2.36 (25-30)	7.0 ± 1.18 (5-8.75)	3 ± 0.59 (2.5-3.75)	reticulate
7. <i>M. pandurifolia</i> *	39.3 ± 1.49 (37.5-42.5)	41.62 ± 1.18 (40-42.5)	oblate spheroidal (0.94)	28.5 ± 3.32 (20-32.5)	5.07 ± 0.86 (3.75-6.25)	2.87 ± 0.63 (2.25-3.75)	reticulate
8. <i>M. pandurifolia</i> **	35.62 ± 1.58 (33.75-37.5)	38.62 ± 2.16 (36.25-42.5)	oblate spheroidal (0.92)	27.75 ± 1.56 (27.5-30)	6.5 ± 0.98 (5-7.5)	2.5 ± 0.33 (2-3)	reticulate
9. <i>M. scabrida</i> *	38 ± 1.58 (35-40)	39.25 ± 1.41 (37.5-41.25)	oblate spheroidal (0.96)	27.75 ± 1.95 (25-30)	6.25 ± 1.17 (5-7.5)	2.75 ± 0.62 (2 -3.75)	reticulate

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบลักษณะเครழของพืชสกุลยอ จำนวน 9 ชนิด 17 ตัวอย่าง (ต่อ)

พืช	ขนาด (ไมโครเมตร)		รูปร่าง (P/E)	CO (ไมโครเมตร)	PO (ไมโครเมตร)	EX (ไมโครเมตร)	ลวดลาย
	P	E					
10. <i>M. scabrida</i> **	34.75 ± 1.29 (32.5-37.5)	36.75 ± 2.05 (35-40)	oblate spheroidal (0.94)	26.25 ± 2.63 (22.5-32.5)	6 ± 1.22 (3.75-7.5)	2.75 ± 0.37 (2.5-3)	reticulate
11. <i>M. talmyi</i> *	39.5 ± 2.22 (37.5-42.5)	43.62 ± 1.14 (42.5-45)	oblate spheroidal (0.9)	31.5 ± 1.74 (30-35)	7.6 ± 0.92 (6.25-8.75)	2.9 ± 51 (2.5-3.75)	reticulate
12. <i>M. talmyi</i> **	33.7 ± 1.02 (32.5-35)	37.7 ± 1.66 (34.5-40)	oblate spheroidal (0.89)	27.5 ± 1.9 (25-30)	6.7 ± 1.21 (5-8.75)	2.4 ± 0.17 (2-5)	reticulate
13. <i>M. tomentosa</i> * (W. Kasonbua 4)	37.25 ± 1.41 (35-40)	41 ± 1.74 (37.5-43.75)	oblate spheroidal (0.9)	27 ± 2.26 (27.5-32.5)	6.6 ± 1.11 (5-8)	3 ± 0.47 (2.5-3.75)	reticulate
14. <i>M. tomentosa</i> ** (W. Kasonbua 9)	33.75 ± 1.44 (32.5-36.25)	38.75 ± 1.44 (37.5-41.25)	suboblate (0.87)	26.75 ± 1.67 (25-30)	5.72 ± 0.83 (3.75-6.25)	2.9 ± 0.55 (2-3.75)	reticulate
15. <i>M. tomentosa</i> * (W. Kasonbua 22)	36.87 ± 1.47 (35-38.75)	42 ± 1.78 (37.5-42.5)	suboblate (0.87)	28 ± 1.88 (25-30)	7.5 ± 0.83 (6.25-8.75)	3 ± 0.45 (2.5-3.75)	reticulate
16. <i>M. tomentosa</i> * (W. Kasonbua 35)	36.37 ± 1.37 (35-37.5)	40.37 ± 1.32 (38.75-42.5)	oblate spheroidal (0.9)	26.62 ± 1.56 (25-30)	7.5 ± 0.83 (6.25-8.75)	3.17 ± 0.37 (2.5-3.75)	reticulate
17. <i>M. umbellata</i>	33.62 ± 1.37 (31.25-35)	34.62 ± 1.86 (32.5-37.5)	oblate spheroidal (0.97)	24.5 ± 1.58 (22.5-27.5)	6 ± 1.14 (5-7.5)	2.62 ± 0.25 (2-3)	reticulate

หมายเหตุ: * = ต้องการมีก้านทรงพอดีเมื่อตั้ง, ** = ต้องการเก็บรักษาเมื่อยาง, P = ความยาวใบตามแนวนอน, E = ความยาวใบตามแนวนอนขวาง, CO = ความยาวร่อง, PO = ความกว้างช่อง, EX = ความหนาของผนังช้อนอก, เลขในวงเล็บแสดงค่าความยาว

บทที่ 5

การศึกษาอนุกรมวิธานเชิงตัวเลข

ความแปรผันและการปรับตัวของพืชในธรรมชาติ อาจก่อให้เกิดปัญหาในการจัดกลุ่มหรือการจำแนกชนิด ของพืช ดังนั้นจึงจำเป็นต้องนำความรู้หลักฐานมาช่วย เพื่อให้การจำแนกใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งในการศึกษาด้านอนุกรมวิธานพืช นอกจากการใช้ลักษณะทางสัณฐานวิทยา กายวิภาคศาสตร์ และเรณูวิทยา แล้ว วิธีการที่นิยมอีกสาขาหนึ่ง ได้แก่ การนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อช่วยในการจำแนก หรือเรียกการศึกษาด้านนี้ว่า อนุกรมวิธานเชิงตัวเลข

อนุกรมวิธานเชิงตัวเลข หรือซึ่อเรียกในความหมายเดียวกันได้อีกคือ taxometrics, taximetrics หรือ taxonometrics เป็นสาขานึงของอนุกรมวิธาน เกิดขึ้นจากการพัฒนาและความก้าวหน้าของคอมพิวเตอร์ โดยผู้ที่นำการศึกษาด้านนี้มาใช้ครั้งแรกคือ Sneath และ Sokal ซึ่งได้ตีพิมพ์หลักการและรายละเอียดในหนังสือ Principles of Numerical taxonomy หลังจากนั้นได้ปรับปรุงใหม่ และตีพิมพ์ในหนังสือ Numerical taxonomy (Stace, 1989) ซึ่งเป็นการศึกษาที่ใช้หลักทางคณิตศาสตร์ในการจัดกลุ่มทางอนุกรมวิธาน รวมถึงการศึกษาด้านวิวัฒนาการชาติพันธุ์ โดยอาศัยพื้นฐานทางสถานะของลักษณะหน่วยอนุกรมวิธานนั้น ๆ แล้วประมวลรายละเอียดของลักษณะไปเป็นค่าทางคณิตศาสตร์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ทางสถิติหรือวิธีการทางคณิตศาสตร์อื่น ๆ (Sneath และ Sokal, 1973) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การจำแนกลงมีชีวิตเป็นจริงตามธรรมชาติ ซึ่งการจำแนกจะคงที่ ถึงแม้ลักษณะนั้นจะมีความหลากหลายมาก หรือมีลักษณะใหม่เพิ่มเข้ามา (Dann และ Everitt, 1982)

ในการศึกษาพืชสกุลยօครรัตน์ ได้ศึกษาอนุกรมวิธานเชิงตัวเลขร่วมกับการศึกษาด้านอื่น เพื่อตรวจสอบการแปรผันที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มประชากรของพืชสกุลยօที่พบในประเทศไทย และคัดเลือกลักษณะที่ชัดเจนที่นำมาใช้ในการจัดจำแนก ซึ่งจะศึกษาทางด้าน phenetic classification โดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative data) ของลักษณะสัณฐานวิทยามาใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งใช้หลักการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคุณ (multivariate analysis) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย (factor analysis) และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (discriminant analysis)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Chantaranothai (1989) ศึกษาอนุกรมวิธานเชิงตัวเลขของพืชสกุลหัว (*Eugenia* L. s.l.) ในประเทศไทย ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม โดยใช้ลักษณะสัณฐานวิทยา 21 ลักษณะ เพื่อหาข้อจำกัดและขอบเขตของพืชสกุล *Acmena*, *Cleistocalyx*, *Eugenia* s.s., และ *Syzygium* ผลการศึกษาพบว่า การใช้ลักษณะทางปริมาณในการวิเคราะห์เพียงอย่างเดียว ไม่สามารถแยกพืชสกุล *Acmena* และสกุล *Eugenia* s.s. ออกจากสกุล *Syzygium* ได้ แต่สามารถแยกพืชสกุล *Cleistocalyx* ออกได้อย่างชัดเจน และสามารถใช้ขนาดของดอกและลักษณะของโคนใบในการแยกพืชสกุล *Syzygium* ออกเป็น 2 กลุ่ม

ปรีชา ประเทพา (2533) ศึกษานิเวศพันธุศาสตร์ของพืชสกุลต้วนแบบช้าง (*Afgekia* Craib) ในประเทศไทย จำนวน 2 ชนิด คือ ถ้วนแบบช้าง (*A. sericea*) และกันภัย (*A. mahidolae*) โดยวิเคราะห์ลักษณะสัณฐานวิทยา เชลล์พันธุศาสตร์ รวมทั้งลักษณะทางสรีรวิทยาทางประการ เพื่อหาความสัมพันธ์ด้านวิวัฒนาการ ซึ่งใน

การวิเคราะห์ลักษณะทางสัณฐานวิทยา ได้ศึกษาด้วยเทคนิคการจำแนกกลุ่ม โดยใช้ลักษณะทางสัณฐานวิทยา 20 ลักษณะ พบว่ามี 16 ลักษณะ ที่สามารถใช้ในการจัดจำแนกพืชทั้งสองชนิดได้

รัตน์ พลวัฒน์ (2539) ศึกษาอนุกรมวิธานเชิงตัวเลขของประชากรเพรินลินกุรัม (*Pyrtrosia eberhardtii*) จำนวน 7 ประชากร โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรพหุคุณ 3 เทคนิคคือ การวิเคราะห์ปัจจัย การวิเคราะห์จัดกลุ่ม และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม โดยใช้ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของใบ ลำต้น และสเกล รวมทั้งหมด 9 ลักษณะ ลักษณะกายวิภาคของต้นและใบ 10 ลักษณะ และลักษณะโครงสร้างที่ใช้ในการสืบพันธุ์ 7 ลักษณะ เพื่อตรวจสอบว่า ความแปรผันภายในและระหว่างประชากรมีมากพอที่จะทำให้แยกเพรินลินกุรัมออกเป็นระดับต่างๆ หรือเป็นแต่ละชนิด ผลการศึกษาพบว่า ยังไม่สามารถแยกเพรินลินกุรัมแต่ละประชากร ออกเป็นระดับที่ต่างๆ หรือเป็นชนิดใหม่ได้ เนื่องจากการแปรผันภายในและระหว่างกลุ่มประชากรทั้ง 7 ประชากร ยังไม่นักพอ

Weber (1997) ศึกษาความแปรผันของลักษณะสัณฐานวิทยาของ *Solidago gigantea* จำนวน 22 ประชากร ในประเทศไทยและยุโรป ซึ่งวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย โดยใช้ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพของลักษณะสัณฐานวิทยาและจำนวนโครโนไซม ผลการวิเคราะห์พบว่า มีแคนปัจจัย 3 ปัจจัย ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ 56.5 เปอร์เซ็นต์

Hodálová และ Marhold (1998) ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะสัณฐานวิทยาของ *Senecio germanicus* และ *S. nemorensis* กับ *S. dacicus* ซึ่งเป็นพืชชนิดใหม่ที่พบริบูรณ์ในประเทศไทย โดยใช้ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของดอกมาวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพบว่า มีแคนปัจจัย 4 ปัจจัย ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ 60.12 เปอร์เซ็นต์ และจากการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม พบรักษณะที่ใช้จำแนกพืชทั้งสามชนิดออกจากกันได้ดีคือ จำนวนของลิ้นใบ จำนวนของดอกย้อย และจำนวนใบประดับย้อยของใบในระดับ

Mario (2000) ได้ใช้หลักในการวิเคราะห์ลักษณะสัณฐานวิทยาของพืชสกุล *Datura* จำนวน 7 ชนิด ได้แก่ *D. discolor*, *D. inoxia*, *D. kymatocarpa*, *D. lanosa*, *D. metel*, *D. pruinosa* และ *D. reburta* ผลการศึกษาพบว่า สามารถแยกพืชทั้ง 7 ชนิด ออกเป็น 3 กลุ่ม โดยใช้ความยาวของอันเรณู ความหนาของผนังเมล็ด การแตกของผล ความยาวของหลอดกลีบดอก ความยาวของกลีบเลี้ยง ความยาวของเกรสรเพดผู้ ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ได้สันนิษฐานว่า *D. metel* อาจแยกออกจาก *D. inoxia* เนื่องจากมีลักษณะทางสัณฐานวิทยาที่คล้ายกัน

จัล ลีรติวงศ์ (2544) ศึกษาอนุกรมวิธานเชิงตัวเลขของพืชสกุลพนมสารคร (*Clerodendrum L.*) จำนวน 10 ชนิด ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยและการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม โดยใช้ลักษณะทางสัณฐานวิทยาจำนวน 13 ลักษณะ พบทั่วไปของพืชชนิดใหม่ที่มีความแปรปรวนระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มแตกต่างกันไม่ชัด หรือมีนักพอ จึงไม่สามารถนำมาใช้จำแนกชนิดพืชในกลุ่มพืชที่ศึกษาได้อย่างชัดเจน

อุปกรณ์และวิธีการศึกษา

ศึกษาอนุกรมวิธานเชิงตัวเลขของพืชสกุลพนมสารคร จำนวน 9 ประชากร (ตารางที่ 7) โดยกำหนดลักษณะทางสัณฐานวิทยาที่ใช้ศึกษา 20 ลักษณะ นำมาวัด หรือนับจำนวน ลักษณะละ 30 ค่า โดยใช้ไม้บรรทัดวัดความยาว ใช้เวอร์เนียร์วัดเส้นผ่านศูนย์กลาง และใช้ไม้ปิรัดมุน ซึ่งรายละเอียดของวิธีการวัดมีดังนี้ (ภาพที่ 39)

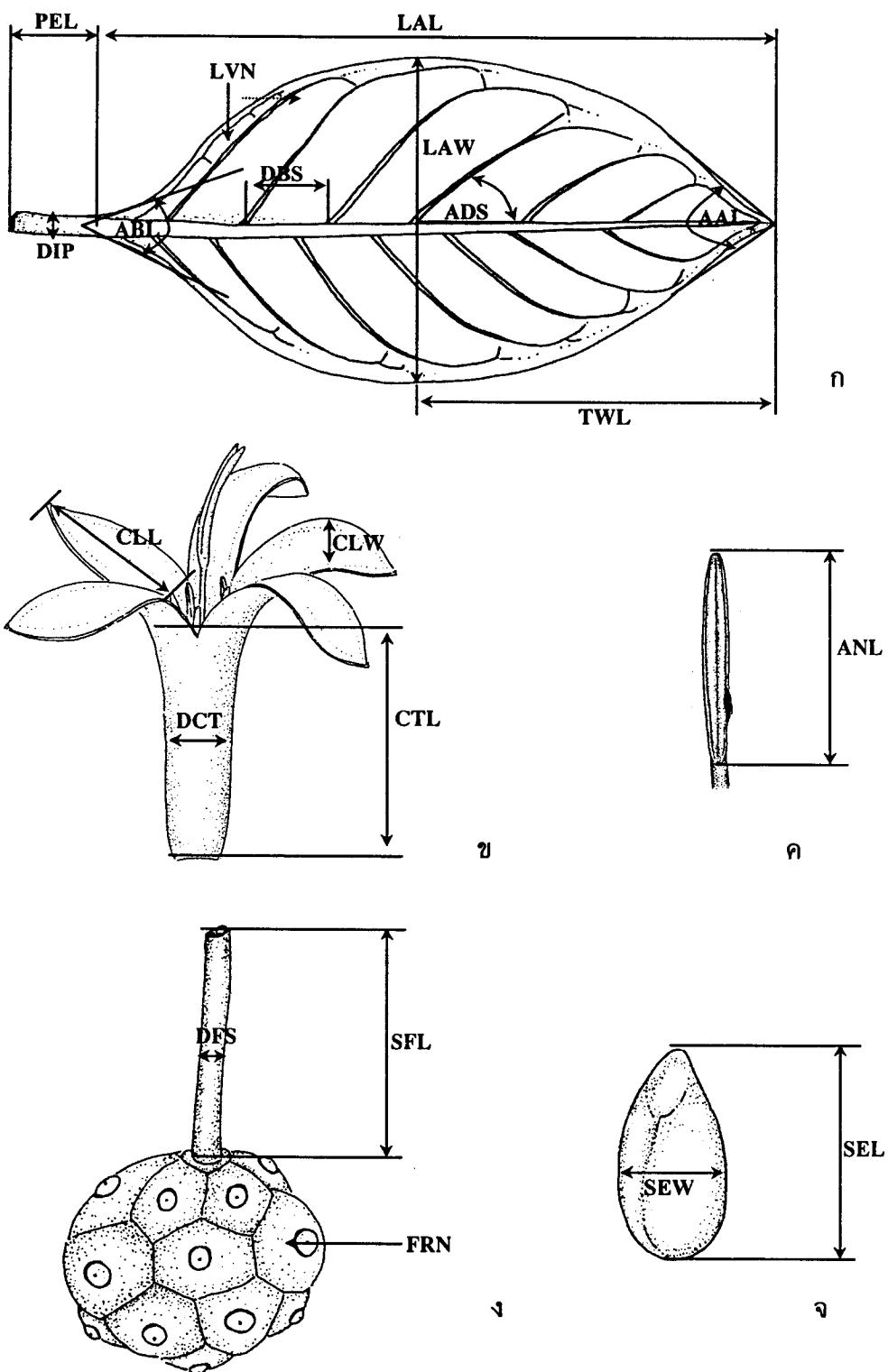
- ความกว้างของแผ่นใบ (Lamina width, LAW) วัดความกว้างของใบจากขอบใบด้านหนึ่งไปยังขอบใบอีกด้านหนึ่ง วงในแนวตั้งจากกับเส้นกลางใบ ตรงตำแหน่งกว้างที่สุดของแผ่นใบ หน่วยที่ใช้คือมิลลิเมตร
- ความยาวของแผ่นใบ (Lamina length, LAL) วัดความยาวของแผ่นใบ จากตำแหน่งโคนไปถึงปลายสุดของใบ หน่วยที่ใช้คือมิลลิเมตร

3. ต่าແໜ່ງກວ້າງສຸດດຶງປລາຍໃບ (The most widest to leave apex, TWL) ວັດຄວາມຍາວຕັ້ງແຕ່ຕໍ່ແໜ່ງກວ້າງສຸດຂອງແຜ່ນໃບປລາຍໃບ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອມິລິເມຕຣ
4. ເສັ້ນຜ່ານສູນຢັກລາງຂອງກ້ານໃບ (Diameter of petiole, DIP) ວັດເສັ້ນຜ່ານສູນຢັກລາງຂອງກ້ານໃບຕໍ່ແໜ່ງຕຽງການຂອງກ້ານໃບ ດ້ານທີ່ຢູ່ຮະນາເທື່ອກັນແຜ່ນໃບ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອມິລິເມຕຣ
5. ຄວາມຍາວຂອງກ້ານໃບ (Petiole length, PEL) ວັດຄວາມຍາວຂອງກ້ານໃບ ຈາກຕໍ່ແໜ່ງກ້ານໃບທີ່ຕິດກັບກີ່ຈົນດຶງຕໍ່ແໜ່ງໂຄນໃບ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອມິລິເມຕຣ
6. ມຸນທີ່ປລາຍໃບ (Angle at the apex of leaves, AAL) ວັດມຸນທີ່ປລາຍໃບ ຕາມແນວເສັ້ນຂອບໃບທັ້ງສອງດ້ານຂອງເສັ້ນກາງໃບ ທ່າມມັກທີ່ປລາຍໃບ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອອຳກາ
7. ມຸນທີ່ໂຄນໃບ (Angle at the base of leaves, ABL) ວັດມຸນທີ່ໂຄນໃບ ຕາມແນວເສັ້ນຂອບໃບທັ້ງສອງດ້ານຂອງເສັ້ນກາງໃບ ທ່າມມັກທີ່ໂຄນໃບ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອອຳກາ
8. ຈຳນວນເສັ້ນແຂນໃບ (Lamina vein number, LVN) ນັບຈຳນວນເສັ້ນແຂນໃບທັ້ງໝົດ ທີ່ເຫັນຊັດຕ້ວຍຕາເປົ່າ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອຈຳນວນເສັ້ນ
9. ຮະຍະໜ່າງຮ່າງວ່າງເສັ້ນແຂນໃບ (Distance between secondary vein, DBS) ວັດຮະຍະໜ່າງຮ່າງວ່າງເສັ້ນແຂນໃບຄູ່ທີ່ທ່າງກັນນາກທີ່ສຸດ ຕາມແນວເສັ້ນກາງໃບ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອມິລິເມຕຣ
10. ມຸນຂອງເສັ້ນແຂນໃບ (Angle of divergence of the secondary vein, ADS) ວັດມຸນຂອງເສັ້ນແຂນໃບທີ່ອຟູ້ໃນແນວກົ່ງກາງຂອງແຜ່ນໃບ ໂດຍວັດຕາມແນວເສັ້ນແຂນໃບທ່າມມັກເສັ້ນກາງໃບ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອອຳກາ
11. ເສັ້ນຜ່ານສູນຢັກລາງຂອງຫລອດກັບດອກ (Diameter of corolla tube, DCT) ວັດເສັ້ນຜ່ານສູນຢັກລາງຂອງຫລອດກັບດອກ ຕຽງຕໍ່ແໜ່ງຕຽງການຂອງຫລອດກັບດອກ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອມິລິເມຕຣ
12. ຄວາມຍາວຂອງຫລອດກັບດອກ (Corolla tube length, CTL) ວັດຄວາມຍາວຂອງຫລອດກັບດອກ ຈາກໂຄນກັບດອກຈົນດຶງໂຄນຂອງແຊກກັບດອກ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອມິລິເມຕຣ
13. ຄວາມກວ້າງຂອງແຊກກັບດອກ (Corolla lobe width, CLW) ວັດຄວາມກວ້າງຂອງແຊກກັບດອກຈາກຂອບດ້ານທີ່ໄປຢັ້ງຂອບດ້ານທີ່ໄປຢັ້ງ ວັງໃນແນວຕັ້ງຈາກກັບເສັ້ນແຊກກັບດອກ ຕຽງຕໍ່ແໜ່ງທີ່ກວ້າງທີ່ສຸດ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອມິລິເມຕຣ
14. ຄວາມຍາວຂອງແຊກກັບດອກ (Corolla lobe length, CLL) ວັດຄວາມຍາວຂອງແຊກກັບດອກຈາກໂຄນແຊກກັບດອກຈົນປລາຍແຊກກັບດອກ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອມິລິເມຕຣ
15. ຄວາມຍາວຂອງອັບເຮັງ (Anther length, ANL) ວັດຄວາມຍາວຂອງອັບເຮັງ ຈາກປລາຍດ້ານທີ່ໄປຢັ້ງປລາຍອົກດ້ານທີ່ຂອງອັບເຮັງ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອມິລິເມຕຣ
16. ເສັ້ນຜ່ານສູນຢັກລາງຂອງກ້ານຜລ (Diameter of fruit stalk, DFS) ວັດເສັ້ນຜ່ານສູນຢັກລາງຂອງກ້ານຜລ ຕຽງຕໍ່ແໜ່ງຕຽງການຂອງຄວາມຍາວກ້ານຜລ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອມິລິເມຕຣ
17. ຄວາມຍາວຂອງກ້ານຜລ (Stalk of fruit length, SFL) ວັດຄວາມຍາວຂອງກ້ານຜລ ຈາກໂຄນກ້ານທີ່ຕິດກັບກີ່ຈົນດຶງຕໍ່ແໜ່ງທີ່ຕິດກັບຜລ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອມິລິເມຕຣ
18. ຈຳນວນຜລຍ່ອຍ (Fruitlet number, FRN) ນັບຈຳນວນຜລຍ່ອຍທັ້ງໝົດທີ່ຮ່ວມກັນເປັນກຸ່ມທີ່ຮ່ວມມືດີດກັນເປັນກ້ອນ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອຜລ
19. ຄວາມກວ້າງຂອງເມລື້ດ (Seed width, SEW) ວັດຄວາມກວ້າງຂອງເມລື້ດຈາກຂອບດ້ານທີ່ໄປຢັ້ງຂອບດ້ານທີ່ໃນແນວຕັ້ງຈາກກັບຂອບດ້ານທີ່ມີຄວາມກວ້າງນາກທີ່ສຸດ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອມິລິເມຕຣ
20. ຄວາມຍາວຂອງເມລື້ດ (Seed length, SEL) ວັດຄວາມຍາວຂອງເມລື້ດຈາກສູາເມລື້ດໄປຢັ້ງປລາຍອົກດ້ານທີ່ຂອງເມລື້ດ ມ່ວຍທີ່ໃຊ້ຄືອມິລິເມຕຣ

สร้างตารางเมตริกซ์ของลักษณะกับหน่วยการศึกษา และนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ ด้วยเทคนิค การวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม โดยใช้โปรแกรม SPSS for windows 11

ตารางที่ 7 รายชื่อของพืชสกุลของแต่ละหน่วยการศึกษา จำนวน 9 ประชากร สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม

ประชากร	พืช	ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง
1	<i>M. angustifolia</i> var. <i>scabridula</i>	W. Kasonbua 87, 88 (KKU)
2	<i>M. citrifolia</i>	W. Kasonbua 44, 76 (KKU)
3	<i>M. coreia</i>	W. Kasonbua 7, 9, 24 (KKU)
4	<i>M. elliptica</i>	W. Kasonbua 74 (KKU)
5	<i>M. pandurifolia</i>	W. Kasonbua 37, 61, 62 (KKU)
6	<i>M. scabrida</i>	W. Kasonbua 81, 82 (KKU)
7	<i>M. talmyi</i>	W. Kasonbua 71, 72 (KKU)
8	<i>M. tomentosa</i>	W. Kasonbua 22, 35 (KKU)
9	<i>M. umbellata</i>	W. Kasonbua 45, 85 (KKU)

ภาพที่ 39 การวัดลักษณะของพิชสกุลยอ เพื่อศึกษาอนุกรมวิธานเชิงตัวเลข ก. ใน บ. ดอก ค. อับเรณู ง. ผล และ จ. เมล็ด

ผลการศึกษา

จากการศึกษาอนุกรรมวิธานเชิงตัวเลขของพืชสกุลยอในประเทศไทย จำนวน 9 ประชาร์ โดยใช้ลักษณะทางสัณฐานวิทยา 20 ลักษณะ นำข้อมูลที่ได้ (ภาคผนวก ตารางที่ 10-18) มาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ภาคผนวก ตารางที่ 19) และวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จัดกลุ่ม ซึ่งมีผลการศึกษาดังนี้

1. การวิเคราะห์ปัจจัย

จากการศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัย พบร่วมกันปัจจัย (factor) ที่มีค่าไอกenen (eigenvalue) มากกว่า 2 จำนวน 3 แกน ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้รวมทั้งสิ้น (cumulative %) 80.49 เปอร์เซ็นต์ (ภาคผนวก ตารางที่ 20) และทุกดั้งแปร (variable) มีค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (communality) มากกว่า 0.5 ยกเว้น บุนท์โคนใบ และความกว้างของเมล็ด (ภาคผนวก ตารางที่ 21) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักปัจจัยของตัวแปร (factor loading) ของลักษณะต่างๆ ของแต่ละแกนปัจจัย ที่ยังไม่ได้บุนท์โคน (ภาคผนวก ตารางที่ 22) พบร่วมกันปัจจัยที่ 1 ประกอบด้วยลักษณะที่แสดงขนาด ได้แก่ ความยาวของใบ ความกว้างของก้านใบ ตัวแห่งกว้างสุดถึงปลายใบ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านผล เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านใบ ความกว้างของใบ ระยะห่างระหว่างเส้นแขนงใบ เส้นผ่านศูนย์กลางของหลอดกลีบดอก ความกว้างของหลอดกลีบดอก ความยาวของเมล็ด ความยาวของหลอดกลีบดอก ความยาวของอับเรณู และความยาวของหลอดกลีบดอก และลักษณะที่แสดงจำนวน ได้แก่ จำนวนเส้นแขนงใบ แกนปัจจัยที่ 2 ประกอบด้วยลักษณะแสดงจำนวน ได้แก่ จำนวนผลย่อย ลักษณะที่แสดงบุนท์โคนใบ และบุนท์โคนที่ปลายใบ และลักษณะที่แสดงขนาด ได้แก่ ความกว้างของเมล็ด และแกนปัจจัยที่ 3 ประกอบด้วยลักษณะแสดงบุนท์โคน ได้แก่ บุนท์โคนของเส้นแขนงใบ และลักษณะที่แสดงขนาด ได้แก่ ความยาวของเมล็ด แต่เมื่อหุนท์โคนแล้ว (ภาคผนวก ตารางที่ 23) พบร่วมกันปัจจัยที่ 1 ประกอบด้วยลักษณะที่แสดงขนาด ได้แก่ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านผล ความกว้างของใบ ระยะห่างระหว่างเส้นแขนงใบ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านใบ ตัวแห่งกว้างสุดถึงปลายใบ ความยาวของใบ จำนวนผลย่อย ความยาวของเมล็ด ความยาวของก้านใบ และความกว้างของเมล็ด แกนปัจจัยที่ 2 ประกอบด้วยลักษณะแสดงจำนวน ได้แก่ จำนวนเส้นแขนงใบ ลักษณะที่แสดงขนาด ได้แก่ ความยาวของหลอดกลีบดอก ความยาวของหลอดกลีบดอก ความกว้างของหลอดกลีบดอก ความยาวของอับเรณู และลักษณะที่แสดงบุนท์โคน ได้แก่ บุนท์โคนใบ แกนปัจจัยที่ 3 ประกอบด้วยลักษณะแสดงบุนท์โคน ได้แก่ บุนท์โคนของเส้นแขนงใบ และบุนท์โคนที่ปลายใบ และลักษณะที่แสดงขนาด ได้แก่ ความยาวของก้านผล และเส้นผ่านศูนย์กลางของหลอดกลีบดอก ซึ่งทุกลักษณะมีค่าน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรมากกว่า 0.5 และสามารถนำค่าความสัมพันธ์ของน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรของแต่ละแกนปัจจัยมาแสดงเป็นแผนภาพได้ดังภาพที่ 40

2. ผลการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม

จากการกำหนดกลุ่มประชาร์เป็น 9 กลุ่ม เมื่อนำลักษณะทางสัณฐานทางวิทยาทั้ง 20 ลักษณะ เข้าสู่การวิเคราะห์ พบร่วม ได้สมการการจัดจำแนกกลุ่ม 8 สมการ มี 7 สมการ ที่มีค่าไอกenenมากกว่า 1 (ภาคผนวก ตารางที่ 24) และแสดงว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มมากกว่าความแตกต่างภายในกลุ่ม พิจารณาค่าวิงค์แลมดา (Wilks' lambda) ซึ่งใช้ในการทดสอบสมมุติฐานเกี่ยวกับค่ากลางของแต่ละกลุ่ม พบร่วมทุกสมการมีค่าวิงค์แลมดา้อยกว่า 1 และค่านัยสำคัญ น้อยกว่า 0.05 และแสดงว่าทุกสมการมีค่ากลางไม่เท่ากัน และเมื่อพิจารณาค่าความแปรปรวนของสมการการจัดกลุ่ม (% of Variance) ตั้งแต่สมการที่ 1 ถึงสมการที่ 7 มีค่าตั้งนี้คือ 70.077, 18.149, 4.201, 3.386, 2.060, 1.519 และ 0.435 จึงควรใช้สมการที่ 1 ในการทำนายกลุ่มให้กับประชาร์ต่างๆ เนื่องจากสามารถอธิบายความแปรผันของข้อมูลได้สูงที่สุด ภาคผนวกในตารางที่ 25 และแสดงค่า

สัมประสิทธิ์ของสมการการจำแนกกลุ่มที่อยู่ในรูปมาตรฐาน ในสมการที่ 1 มีตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบคือ จำนวนเส้นแข่งใน เส้นผ่านศูนย์กลางของหลอดกลีบดอก ความยาวของแผลกลีบดอก และเส้นผ่านศูนย์กลาง ของก้านผล สมการที่ 2 และ 8 มีตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบ สมการละ 1 ลักษณะ คือ ความยาวของอับเรณู และ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านใน ตามลำดับ สมการที่ 3 มีตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบคือ ความกว้างของใบ และ มนุของเส้นแข่งใน สมการที่ 4 มีตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบคือ ความยาวของหลอดกลีบดอก, ความยาว ของก้านผล และ จำนวนผลย้อย สมการที่ 5 มีตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบคือ ความยาวของก้านใน, มนุที่ปลาย ใน และ มนุที่โคนใน สมการที่ 6 มีตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบคือ ความยาวของใบ และสมการที่ 7 มีตัวแปรที่ เป็นองค์ประกอบคือ ความกว้างของเมล็ด และ ความยาวของเมล็ด และเมื่อพิจารณาควบคู่กับค่าสัมประสิทธิ์ ของสมการจำแนกกลุ่มที่เป็นคะแนนดิน (ภาคผนวก ตารางที่ 26) ได้ค่าตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบในแต่ละสม การเหมือนกัน เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะสัณฐานวิทยากับสมการจำแนกกลุ่ม (ภาค ผนวก ตารางที่ 27) ได้ตัวแปรที่มีความสำคัญในการจัดจำแนกของแต่ละสมการดังนี้ สมการที่ 1 มีตัวแปรที่ เป็นองค์ประกอบคือ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านผล, ความยาวของแผลกลีบดอก, จำนวนเส้นแข่งใน และ ความยาวของก้านใน สมการที่ 2 มีตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบคือ ความยาวของอับเรณู และ ความยาวของแผล กลีบดอก สมการที่ 3 มีตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบคือ ความกว้างของใบ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านใน ตำแหน่งกว้างสุดถึงปลายใน และ ระยะห่างระหว่างเส้นแข่งใน สมการที่ 4 มีตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบคือ ความยาวของหลอดกลีบดอก ความยาวของใบ ความยาวของก้านผล จำนวนผลย้อย และมนุของเส้นแข่งใน สมการที่ 5 และ 6 มีตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบ สมการละ 1 ตัวแปร คือ มนุที่โคนใน และ มนุที่ปลายใน ตาม ลำดับ และสมการที่ 7 มีตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบคือ ความกว้างของเมล็ด และ ความยาวของเมล็ด ส่วนสม การที่ 8 ไม่มีตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบ ซึ่งเมื่อนำค่าคะแนนมาตรฐานเหล่านี้ มาหาค่าสัมประสิทธิ์ของการ จำแนกกลุ่ม ซึ่งคำนวนโดยใช้สมการ Fisher ได้ค่าดังภาคผนวกในตารางที่ 28 ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการจัดกลุ่ม ของพืชที่ไม่ทราบกลุ่มได้ จากภาคผนวกในตารางที่ 29 แสดงเบอร์เช็นต์การทำงานกลุ่มประชากรของพืชสกุล ยอด เมื่อกำหนดให้กลุ่มประชากรเป็น 9 กลุ่ม ซึ่งจากการวิเคราะห์ ได้ค่าความถูกต้องของการทำงานกลุ่มประชากรของพืชสกุล ยอด เมื่อกำหนดให้กลุ่มประชากรเป็น 9 กลุ่ม ซึ่งจากการวิเคราะห์ ได้ค่าความถูกต้องของการทำงานกลุ่มจากสม การโดยรวม 99.3 เปอร์เซ็นต์ เมื่อพิจารณาการจัดจำแนกประชากรที่แสดงเป็นแผนภาพประกอบ ผลการ วิเคราะห์ดังภาพที่ 42 ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. coreia*, *M. scabrida* และ *M. tomentosa* กลุ่มที่ 2 ได้แก่ *M. citrifolia* กลุ่มที่ 3 ได้แก่ *M. pandurifolia*, *M. talmyi* และ *M. umbellata* และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ *M. elliptica* นำลักษณะการแบ่งกลุ่มประชา กกรทั้ง 4 กลุ่ม ไปวิเคราะห์อีกครั้ง เพื่อยืนยันผลการจัดจำแนกกลุ่มที่ถูกต้อง พบร่วมได้สมการการจัดกลุ่ม 3 สม การ ทุกสมการมีค่าไオเกนมากกว่า 1 (ภาคผนวก ตารางที่ 30) พิจารณาค่าวิจิตรและดา พบร่วมทุกสมการมีค่า น้อยกว่า 1 และเมื่อพิจารณาค่าความแปรปรวนของสมการจัดกลุ่ม ตั้งแต่สมการที่ 1 ถึง 3 มีค่าดังนี้คือ 80.219, 15.224 และ 40.555 จึงควรใช้สมการที่ 1 ในการจำแนกกลุ่ม ในตารางที่ 31 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ ของสมการจัดจำแนกแต่ละสมการที่อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน สมการที่ 1 มีตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบคือ ความยาวของใบ จำนวนเส้นแข่งใน เส้นผ่านศูนย์กลางของหลอดกลีบดอก ความยาวของหลอดกลีบดอก และ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านผล สมการที่ 2 มีตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบคือ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านใน, ความ ยาวของก้านใน มนุที่ปลายใน ความยาวของหลอดกลีบดอก ความยาวของอับเรณู และความยาวของก้านผล สม การที่ 3 มีตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบคือ ความกว้างของใบ ตำแหน่งกว้างสุดถึงปลายใน มนุที่โคนใน จำนวนผล ย้อย ความกว้างของเมล็ด และความยาวของเมล็ด และเมื่อพิจารณาควบคู่กับค่าสัมประสิทธิ์ของสมการจัดจำแนก แต่ละสมการที่เป็นคะแนนดิน (ภาคผนวก ตารางที่ 32) ได้ค่าตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบในแต่ละสมการ เหมือนกัน เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะสัณฐานวิทยาที่ใช้ในการวิเคราะห์การจัด

จำแนกกับสมการจัดจำแนก (ภาคผนวก สมการที่ 33) ได้ด้วยแปรที่มีความสำคัญในการจัดจำแนกของแต่ละสมการดังนี้ สมการที่ 1 มิตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบคือ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านผล ความยาวของแฉกกลีบดอก เส้นผ่านศูนย์กลางของหลอดกลีบดอก จำนวนเส้นแขนงใบ และความยาวของก้านใบ สมการที่ 2 มิตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบคือ ความยาวของอับเรณุ ความยาวของหลอดกลีบดอก นูนของเส้นแขนงใบ ความยาวของก้านผล และความกว้างของแฉกกลีบดอก และสมการที่ 3 มิตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบคือ ความกว้างของใบ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านใบ ตัวแทนง瓜วังสุดถึงปลายใบ ความยาวของใบ จำนวนผลย้อย ความยาวของเมล็ด ระยะห่างระหว่างเส้นแขนงใบ ความยาวของอับเรณุ ความกว้างของเมล็ด และ นูนที่โคนใบ ซึ่งเมื่อนำค่าคะแนน มาตรฐานเหล่านี้ มาหาค่าสัมประสิทธิ์ของการจำแนกกลุ่ม ซึ่งคำนวนโดยใช้สมการ Fisher ได้ค่าดังภาคผนวกในตารางที่ 34 แสดงเปอร์เซ็นต์การทำนายกลุ่มประชากรของพืชสกุลยอ เมื่อกำหนดกลุ่มประชากร จำนวน 4 กลุ่ม ผลการวิเคราะห์ แสดงในภาคผนวก ตารางที่ 35 ได้ค่าความถูกต้องของการทำนายกลุ่มจากสมการโดยรวม 100 เปอร์เซ็นต์

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาลักษณะความผันแปรของพืชสกุลยอในประเทศไทย จำนวน 9 ประชากร โดยวิธีอนุกรมวิธาน เชิงตัวเลข ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยและการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ปัจจัย

ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า ทุกลักษณะมีความสำคัญต่อแกนปัจจัย โดยมี 3 แกน ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ 88.49 เปอร์เซ็นต์ แกนปัจจัยที่ 1 ประกอบด้วยลักษณะที่แสดงขนาด ได้แก่ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านผล ความกว้างของเมล็ด ระยะห่างระหว่างเส้นแขนงใบ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านใบ ตัวแทนง瓜วังสุดถึงปลายใบ ความยาวของใบ จำนวนผลย้อย ความยาวของเมล็ด ความยาวของก้านใบ และความกว้างของเมล็ด แกนปัจจัยที่ 2 ประกอบด้วยลักษณะแสดงจำนวน ได้แก่ จำนวนเส้นแขนงใบ ลักษณะที่แสดงขนาด ได้แก่ ความยาวของหลอดกลีบดอก ความยาวของแฉกกลีบดอก ความกว้างของแฉกกลีบดอก ความยาวของอับเรณุ และลักษณะที่แสดงนูน ได้แก่ นูนที่โคนใบ แกนปัจจัยที่ 3 ประกอบด้วยลักษณะแสดงนูน ได้แก่ นูนของเส้นแขนงใบ และนูนที่ปลายใบ และลักษณะที่แสดงขนาด ได้แก่ ความยาวของก้านผล และเส้นผ่านศูนย์กลางของหลอดกลีบดอก

2. การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม

ผลการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มของพืชสกุลยอ เมื่อกำหนดกลุ่มประชากรเป็น 9 กลุ่ม ได้เปอร์เซ็นต์ความถูกต้องในการจำแนกกลุ่มโดยรวม 99.3 เปอร์เซ็นต์ และเมื่อกำหนดกลุ่มจากแผนภาพการกระจายของประชากรพืชสกุลนี้ จำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. coreia*, *M. scabrida* และ *M. tomentosa* กลุ่มที่ 2 ได้แก่ *M. citrifolia* กลุ่มที่ 3 ได้แก่ *M. pandurifolia*, *M. talmyi* และ *M. umbellata* และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ *M. elliptica* ได้เปอร์เซ็นต์ความถูกต้องโดยรวม 100 เปอร์เซ็นต์ แสดงว่าการจัดกลุ่มนี้ความเชื่อถือได้เป็นอย่างดี จากลักษณะสัณฐานวิทยา 20 ลักษณะ พบร่วมกับลักษณะที่เหมาะสมที่ใช้ในการจำแนกกลุ่มพืชสกุลนี้มี 5 ลักษณะ ได้แก่ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านผล ความยาวของแฉกกลีบดอก เส้นผ่านศูนย์กลางของหลอดกลีบดอก จำนวนเส้นแขนงใบ และความยาวของก้านใบ ซึ่งเป็นลักษณะที่มีความแปรผันในธรรมชาติสูง

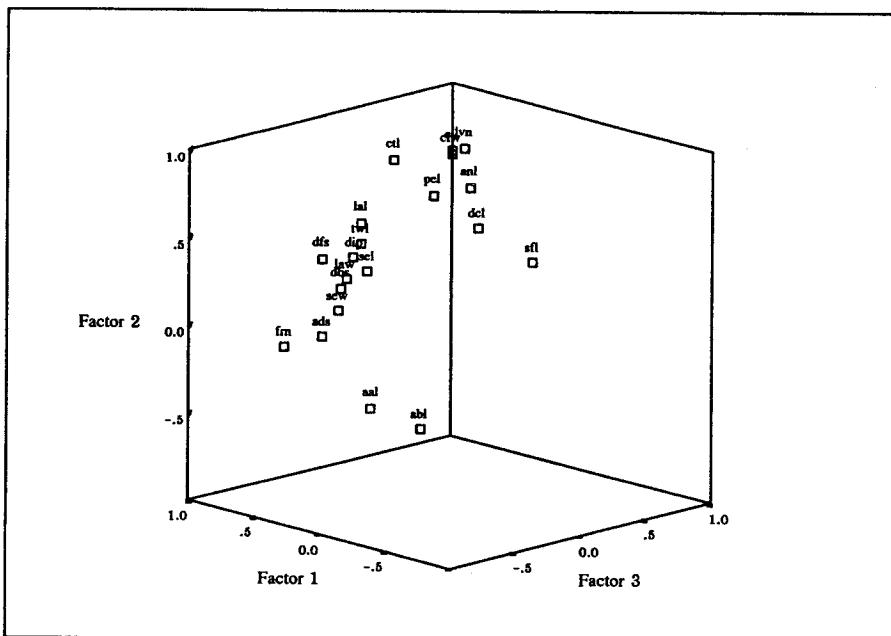
วิจารณ์ผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย สามารถลดจำนวนตัวแปรหลาย ๆ ตัว โดยการรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันให้อยู่ในปัจจัยเดียวกันได้ ซึ่งภายหลังจากที่ได้สกัดปัจจัยแล้ว ทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมากกว่า 0.5 ยกเว้น มนุษย์ใน และความกว้างของเมล็ด แสดงว่าลักษณะนี้มีความสำคัญน้อย ส่วนลักษณะอื่น ๆ มีความหมายสนในการนำมาใช้อธิบายความแปรผันของข้อมูลได้ดี การเปลี่ยนสภาพของตัวแปรหรือลักษณะทั้ง 20 ลักษณะ ไปเป็นปัจจัย จากการพิจารณาค่าไオเกนในตารางที่ 20 ซึ่งเมื่อนำไปสร้างกราฟ แสดงได้ดังภาพที่ 41 พิจารณาเพียง 3 ปัจจัย พบว่าแต่ละปัจจัยมีค่าไอเกนมากกว่า 2 โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ 80.49 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งถือเป็นค่าที่มีความเพียงพอในการนำไปใช้อธิบายความแปรผันของข้อมูลทั้ง 20 ตัวได้เป็นอย่างดี (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธ์ และกรณีการ สุขเกษม, 2523) แต่เมื่อพิจารณาแต่ละแกน พบร่วมกัน พบว่าปัจจัยแต่ละแกนมีค่าความแปรผันต่ำกว่า ต่ำ จำเป็นต้องใช้ลักษณะสัณฐานวิทยาที่เป็นองค์ประกอบในทุกแกนปัจจัยร่วมกัน จึงจะได้ค่าความแปรผันที่ชัดเจน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาของ Weber (1997) รัตน พลวัฒน์ (2539) Hodálová และ Marhold (1998) และจารุ ลิตริติวงศ์ (2541) เปอร์เซ็นต์ของค่าความแปรผันที่ได้ในการศึกษาครั้งนี้มีค่าสูงกว่า อาจเนื่องจากพืชสกุลยอมความแปรผันมากกว่า แต่อย่างไรก็ตามยังขึ้นอยู่กับจำนวนตัวแปรหรือลักษณะ และจำนวนแกนของปัจจัยที่ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้ศึกษาด้วย

จากการวิเคราะห์จัดกลุ่ม ได้เปอร์เซ็นต์ความถูกต้องของการทำนายกลุ่มประชากรโดยรวม 99.3 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้เป็นอย่างดี (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธ์ และกรณีการ สุขเกษม, 2523) ดังนั้น ในการพิจารณาผลการทำนายกลุ่มของการวิเคราะห์จัดกลุ่มได้แบ่งออกถึงการจัดกลุ่มที่ดี อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาภาพที่ 42 แสดงการจำแนกกลุ่มของประชากรพืชสกุลยอดอกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. coreia*, *M. scabrida* และ *M. tomentosa* กลุ่มที่ 2 *M. citrifolia* กลุ่มที่ 3 ได้แก่ *M. pandurifolia*, *M. talmyi* และ *M. umbellata* และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ *M. elliptica* ซึ่งเมื่อนำไปวิเคราะห์การจัดจำแนกอีกครั้ง เพื่อทดสอบความถูกต้องในการจัดกลุ่ม ผลการวิเคราะห์ได้เปอร์เซ็นต์ความถูกต้องในการทำนายกลุ่ม 100 เปอร์เซ็นต์ แสดงว่ามีความถูกต้องในการจัดกลุ่ม ดังนั้นจึงสามารถจำแนกประชากรของพืชสกุลนี้ออกได้เป็นกลุ่มเท่านั้น ไม่สามารถจำแนกแต่ละประชากรออกเป็นระดับชนิดได้ทุกชนิด ถึงแม้ความแปรผันของประชากรระหว่างกลุ่มมากกว่าภายในกลุ่มก็ตาม แต่ความแปรผันดังกล่าวมีความแตกต่างกันไม่มากหรือไม่นักพอ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาของ Chantaranothai (1989) และ Mario (2000) มีผลการศึกษาคล้ายคลึงกันคือ สามารถแบ่งออกได้เป็นกลุ่มเท่านั้น

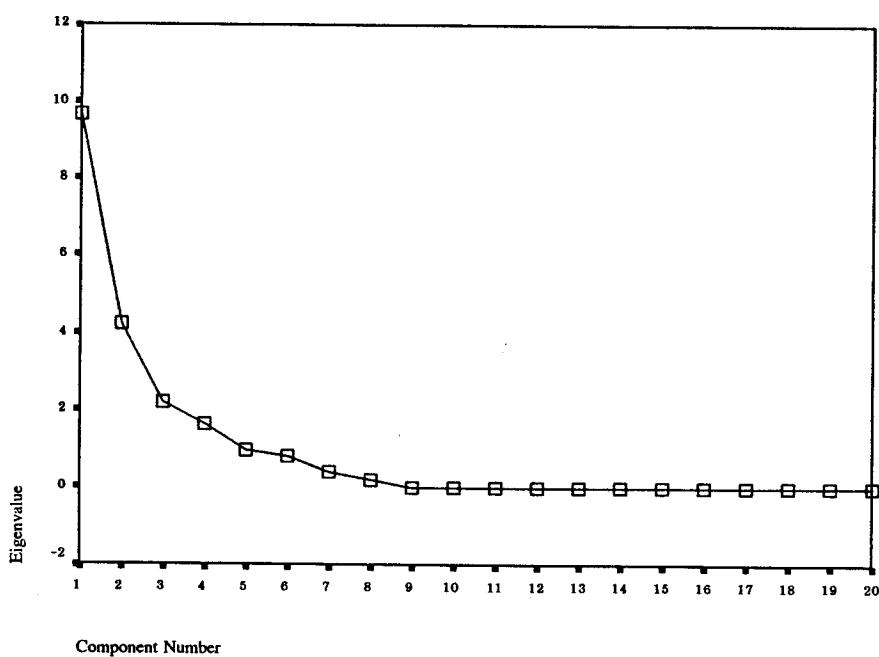
จากการวิเคราะห์ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของพืชสกุลยอ โดยวิธีอนุกรมวิธานเชิงตัวเลข สามารถนำลักษณะทางสัณฐานวิทยาที่มีความแตกต่างกันทางสถิติ มาใช้ร่วมพิจารณาในการสร้างรูปวิถี ซึ่งจะใช้ลักษณะใดนั้น ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้ศึกษา ทั้งนี้ต้องพิจารณาร่วมกับข้อมูลเชิงคุณภาพประกอบด้วย

Component Plot in Rotated Space

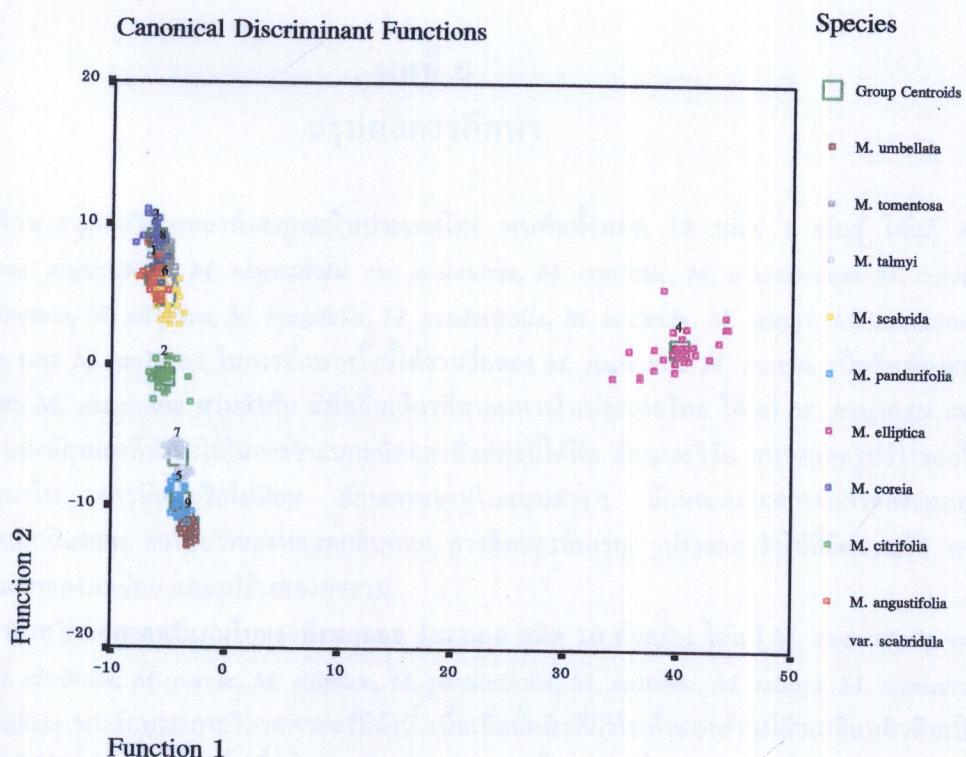

ภาพที่ 40 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรแต่ละเกณฑ์ปัจจัย

Scree Plot

ภาพที่ 41 ค่าไオเกนของแต่ละปัจจัย โดยเรียงจากมากไปน้อย

ภาพที่ 42 แผนภาพแสดงผลการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มลักษณะสัณฐานวิทยาของประชากรพืชสกุลยอ

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาอนุกรมวิธานของพืชสกุลยอในประเทศไทย พบพีชทั้งหมด 13 ชนิด 1 พันธุ์ ได้แก่ *M. angustifolia* var. *angustifolia*, *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. citrifolia*, *M. cinnamomea* *M. coreia*, *M. cochinchinensis*, *M. elliptica*, *M. longifolia*, *M. pandurifolia*, *M. scabrida*, *M. talmyi*, *M. tomentosa*, *M. umbellata* และ *M. wallichii* ในการศึกษาครั้งนี้ได้รวมชื่อของ *M. nana* และ *M. pumila* เป็นชื่อพ้องของ *M. talmyi* และ *M. tomentosa* ตามลำดับ มีพืชลินเดียวที่พบเฉพาะในประเทศไทย ได้แก่ *M. longifolia* และ *M. scabrida* และลักษณะที่น่ามาใช้ในการจำแนกชนิดของพืชสกุลนี้ได้คือ ลักษณะวิสาย ขนาดและรูปร่างของใบจำนวนเส้นแขนงใบ การมีขันหรือไม่มีขัน ลักษณะของหูใบแบบต่างๆ ลักษณะและความยาวของช่อดอก ลักษณะของแฉกกลิบดอก ความยาวของหลอดกลิบดอก การติดของอับเรณู รูปร่างของรังไข่ที่อุดรวมกัน การเชื่อมและการแยกของผลย่อย และรูปร่างของผลรวม

การศึกษาภายในภาคศาสตร์แผ่นใบของพืชสกุลยอ จำนวน 9 ชนิด 10 ตัวอย่าง ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. citrifolia*, *M. coreia*, *M. elliptica*, *M. pandurifolia*, *M. scabrida*, *M. talmyi*, *M. tomentosa* และ *M. umbellata* พบลักษณะภายในภาคศาสตร์มีดังนี้ เนื้อเยื่อชั้นผิวที่ผิวใบหั้งสองด้านมีผิวเคลือบคิวตินเป็นร่องซัดเจนหรือไม่ซัดเจน เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวแต่ละด้านเรียงเป็นชั้นเดียว เมื่อมองจากการลอกผิวใบ เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านบนมีรูปร่างสี่เหลี่ยมถึงหกเหลี่ยม หรือมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเชลล์เรียบหรือเป็นคลื่น เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างมีรูปร่างไม่แน่นอน ผนังเชลล์เป็นคลื่นมากกว่าด้านบน เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบเรียงตัวเป็นระเบียบ มีรูปร่างสี่เหลี่ยมถึงหกเหลี่ยม หรือสี่เหลี่ยมด้านไม่เท่าขนาดเล็กแคบมากกว่าเชลล์บริเวณแผ่นใบ เมื่อมองจากการตัดตามขวาง เชลล์ในเนื้อเยื่อชั้นผิวหั้งสองด้านมีรูปร่างเกือบกลม ร หรือมีรูปร่างไม่แน่นอน เชลล์ที่อยู่บริเวณเส้นใบมีรูปร่างเกือบกลม ร หรือสี่เหลี่ยม มีขนาดเล็กกว่าเชลล์บริเวณแผ่นใบ ปากใบเป็นแบบพาราไซติกอยู่รูระดับเดียวกับเนื้อเยื่อชั้นผิว พบเฉพาะในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่าง แต่บางชนิดพบในเนื้อเยื่อชั้นผิวหั้งสองด้าน และเมื่อยื่อชั้นผิวด้านล่างมีปากใบหนาแน่นกว่าด้านบน บางชนิดมีขันที่ประกอบด้วยเชลล์ 2-11 เชลล์ เรียงเป็นแຄดเดียว กระจาดทั่วไปในเนื้อเยื่อชั้นผิวหั้งสองด้าน และขันในเนื้อเยื่อชั้นผิวด้านล่างส่วนใหญ่มีความยาวและหนาแน่นมากกว่าด้านบน บางชนิดมีช่องสารหลังหรือมีผนังเชลล์เป็นปุ่มเล็กกระจาดประปาทั่วไปในเนื้อเยื่อชั้นผิวหั้งสองด้าน ระบบเนื้อเยื่อล้าเลียงของเส้นกล้าใบ มีมัดท่อล้าเลียงเดียงข้าง (collateral bundle) ที่มีรูปร่างคล้ายหัวใจ เกือบกลม หรือคล้ายตัวยู อาจมีหรือไม่มีเยื่อหุ้มท่อล้าเลียง ที่เป็นແບบเชลล์เส้น ไอยุ่ติดกับไฟลเอ็น ถัดออกไปเป็นเนื้อเยื่อพาร์คินมาที่เชลล์มีรูปร่างเกือบกลม และมีเนื้อเยื่อคอลเลเจลคิติดอยู่ทั่วหั้งบริเวณความโคงของเส้นใบด้านบน หรืออยู่ดัดเส้นใบด้านบนและด้านล่าง 1-11 ชั้น มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนกลมกระจาดทั่วไป เส้นใบยื่อยของพืชทุกชนิด มีมัดท่อล้าเลียงเดียงข้างที่มีรูปร่างเกือบกลมหรือร่องมีແບบเชลล์เส้นไอยุ่ติดกับไฟลเอ็นลักษณะเดียวกับเนื้อเยื่อล้าเลียงบริเวณเส้นกล้าใบ ชั้นมีไฟลล์มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนกลมกระจาดทั่วไป เส้นใบยื่อยของพืชทุกชนิด มีมัดท่อล้าเลียงเดียงข้างที่มีรูปร่างเกือบกลมหรือร่องมีແບบเชลล์เส้นไอยุ่ติดกับไฟลเอ็นลักษณะเดียวกับเนื้อเยื่อล้าเลียงบริเวณเส้นกล้าใบ ชั้นมีไฟลล์มีผลึกรูปเข็มรวมกันเป็นก้อนกลมกระจาดทั่วไป เชลล์แพลเชตตุรัสสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือเป็นแท่งแคบยาว เรียงเป็นชั้นเดียว เชลล์สปองจีร์รูปร่างไม่แน่นอนเรียงตัวหลวงๆ ไม่เป็นระเบียบ 2-5 ชั้น มีช่องว่างระหว่างเชลล์มาก โดยเฉพาะบริเวณตรงปากใบ ภายในเชลล์มีเม็ดกลมเล็กติดสีข้อม ขอบใบตรงหรือโค้ง มีเนื้อเยื่อคอลเลเจลคิติดจากเนื้อเยื่อชั้นผิวเข้าไป 1-6 ชั้น ซึ่งจากการศึกษาสามารถนำลักษณะภายในภาคศาสตร์มาใช้ในการจำแนกชนิดพืชสกุลนี้ออกจากกันได้อย่างชัดเจน โดยใช้รูปร่างของมัดท่อล้าเลียง การมีหรือไม่มีเยื่อหุ้มท่อล้าเลียง ปุ่มเล็กที่เนื้อเยื่อชั้นผิว และไฟล์

การศึกษาเรณูวิทยา โดยศึกษาสัณฐานวิทยาเรณูของพืชสกุลยอ จำนวน 9 ชนิด 17 ตัวอย่าง *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. citrifolia*, *M. coreia*, *M. elliptica*, *M. pandurifolia*, *M. scabrida*, *M. talmyi*, *M. tomentosa* และ *M. umbellata* พบร่วมกันของพืชทุกชนิดมีลักษณะร่วมเหมือนกันคือ เป็นเม็ดเดียว สมมาตรแบบรัศมี มีข้อแบบ isopolar ขนาดของเรณู 30-55 ในเมตร รูปร่างของเรณูมี 3 แบบ คือ แบบ oblate spheroidal, oblate spheroidal-suboblate และ suboblate รูปร่างในแนวขวางเป็นแบบรูปกลม มีช่องเปิดแบบร่องซ้อนทับแบบรู จำนวน 3 ช่อง ความยาวร่อง ความกว้างของรู และ ความหนาของผนังชั้นนอกของพืช แต่ละชนิดมีความสัมพันธ์กับขนาดของเรณู ลวดลายผนังชั้นนอกของพืชทุกชนิดเป็นแบบ reticulate พืชที่มีเม็ดออกที่มีเกรสรูเพียบหลายแบบ ส่วนใหญ่มีลักษณะลักษณะลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่มีขนาดของเรณูแตกต่างกัน โดยพืชที่มีเกรสรูเพียบสั้น มีขนาดเรณูใหญ่กว่าพืชที่มีเกรสรูเพียบยาวเล็กน้อย และมีบางชนิดที่มีรูปร่างแตกต่างกัน พบร่วมสัณฐานวิทยาเรณูของพืชสกุลยอ มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก จึงไม่สามารถใช้จำแนกชนิดได้ชัดเจน

ศึกษาอนุกรมวิธานเชิงตัวเลขของพืช จำนวน 9 ชนิด ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. citrifolia*, *M. coreia*, *M. elliptica*, *M. longifolia*, *M. pandurifolia*, *M. scabrida*, *M. talmyi*, *M. tomentosa* และ *M. umbellata* ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสรุปได้ว่า ทุกลักษณะมีความสำคัญต่อแกนปัจจัย โดยมี 3 แกน ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลได้ 80.49 เปอร์เซ็นต์ แกนปัจจัยที่ 1 ประกอบด้วยลักษณะที่แสดงขนาด ได้แก่ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านผล ความกว้างของเมล็ด ระยะห่างระหว่างเส้นแขนงใบ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านใบ ตัวແນ່ນกว้างสุดถึงปลายใบ ความยาวของใบ จำนวนผลย้อย ความยาวของเมล็ด ความยาวของก้านใบ และความกว้างของเมล็ด แกนปัจจัยที่ 2 ประกอบด้วยลักษณะแสดงจำนวน ได้แก่ จำนวนเส้นแขนงใบ ลักษณะที่แสดงขนาด ได้แก่ ความยาวของหลอดกลีบดอก ความยาวของแยกกลีบดอก ความกว้างของแยกกลีบดอก ความยาวของอับเรณู และลักษณะที่แสดงมนุ ได้แก่ มนุที่โคนใบ แกนปัจจัยที่ 3 ประกอบด้วยลักษณะแสดงมนุ ได้แก่ มนุของเส้นแขนงใบ และมนุที่ปลายใบ และลักษณะที่แสดงขนาด ได้แก่ ความยาวของก้านผล และเส้นผ่านศูนย์กลางของหลอดกลีบดอก ส่วนการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม ผลการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มของพืชสกุลยอ เมื่อกำหนดกลุ่มเป็น 9 ประชากร ได้เปอร์เซ็นต์ความถูกต้องในการจำแนกกลุ่มโดยรวม 99.3 เปอร์เซ็นต์ และเมื่อกำหนดกลุ่มจากแผนภูมิการกระจายของประชากรพืชสกุลนี้ จำนวน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ได้แก่ *M. angustifolia* var. *scabridula*, *M. coreia*, *M. scabrida* และ *M. tomentosa* กลุ่มที่ 2 ได้แก่ *M. citrifolia* กลุ่มที่ 3 ได้แก่ *M. pandurifolia*, *M. talmyi* และ *M. umbellata* และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ *M. elliptica* ได้เปอร์เซ็นต์ความถูกต้องโดยรวม 100 เปอร์เซ็นต์ จากลักษณะสัณฐานวิทยา 20 ลักษณะ พบร่วมลักษณะที่เหมาะสมที่ใช้ในการจำแนกกลุ่มพืชสกุลนี้ 5 ลักษณะ ได้แก่ เส้นผ่านศูนย์กลางของก้านผล ความยาวของแยกกลีบดอก เส้นผ่านศูนย์กลางของหลอดกลีบดอก จำนวนเส้นแขนงใบ และความยาวของก้านใบ ซึ่งเป็นลักษณะที่มีความแปรผันในธรรมชาติสูง อย่างไรก็ตามไม่สามารถนำผลการวิเคราะห์มาใช้ในการจำแนกชนิดของพืชในกลุ่มที่ศึกษาได้อย่างชัดเจน เนื่องจากพืชทั้ง 9 ประชากร มีความแปรปรวนระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มแตกต่างกันไม่นักพอ

ข้อเสนอแนะ

- การศึกษาพืชสกุลยอในครั้งนี้ มีพืชบางชนิดที่ไม่ได้เก็บเดียวกับตัวอย่างพร้อมไว้ต้นแบบ และบางชนิดไม่มีเอกสารอ้างอิงการตั้งพืชครั้งแรก จึงอาจเกิดการผิดพลาดในการระบุชื่อได้

2. ในการออกแบบและเก็บตัวอย่างในภาคสนามอาจไม่ครอบคลุมทั่วประเทศ พืชบางชนิดมีข้อมูลตัวอย่างพิเศษแห่งที่มีการเก็บมาก่อน ซึ่งเมื่อตามไปเก็บซ้ำ มากไม่พบพิเศษใหม่ เนื่องจากสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไป เช่น มีการสร้างท่อระบายน้ำ อุปกรณ์ทางเดินดิน เป็นต้น
3. การศึกษาภายในวิภาคศาสตร์ เรณูวิทยา และอนุกรมวิธานเชิงตัวเลขของพืชสกุลยอในครั้งนี้ เป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการศึกษาอนุกรมวิธานพืช ซึ่งถ้ามีการนำการศึกษาด้านอื่น ๆ มาประกอบเพิ่มเติม เช่น ชีวโนเลกุล โครโนโซน เฉลลวิทยา หรือการศึกษาแขนงอื่น ๆ ก็จะทำให้การศึกษาของพืชสกุลยอเป็นระบบชีวนักกรมวิธาน (biosystematics) มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

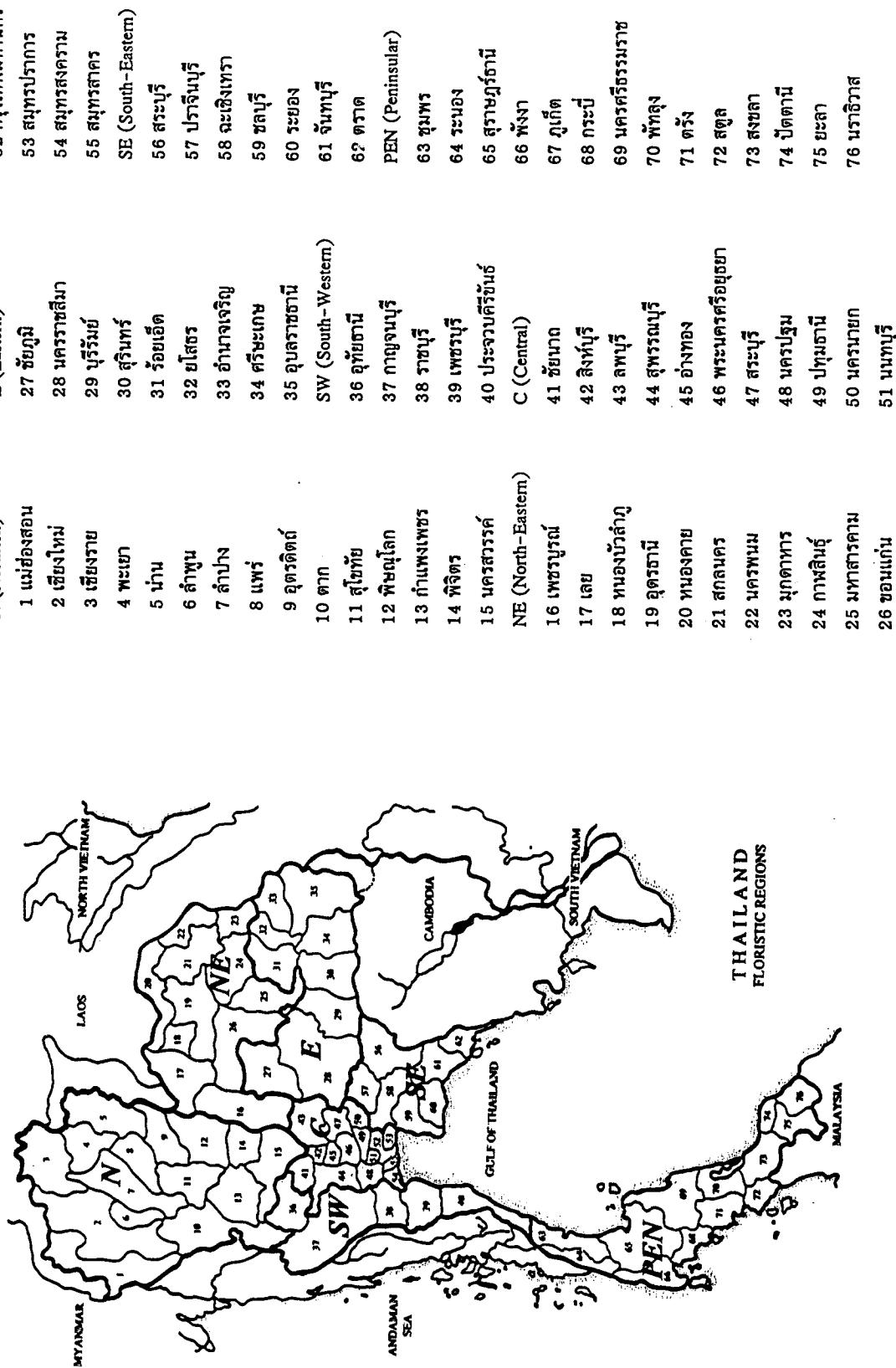
- คณะกรรมการประสานงานวิจัยและพัฒนาทรัพยากรบ่าไม้และไม้โตเรือเนกประสงค์. 2540. ไม้อเนกประสงค์ กินได้. เพื่องฟ้า พริ้นติ้ง จำกัด, กรุงเทพฯ.
- คณิต แวงวาสิต. 2544. พิชสกุลหญ้าลีนู (*Hedyotis L.*) ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร- มหาบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จรัส ลีริติวงศ์. 2544. พิชสกุลพันธุ์สวาร์ค (*Clerodendrum L.*) วงศ์กะเพรา (*Lamiaceae*) ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร- มหาบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จำลอง เพ็งคล้าย, ระหวชัย สันติสุข, ชุมศรี ชัยอนันต์, บุศบรรณ ณ สงขลา และ ลีนา ผู้พัฒพงศ์. 2518. ไม้ที่มี คุณค่าทางเศรษฐกิจของไทย. ตอนที่ 2. หอพรรณไม้ กรมป่าไม้, กรุงเทพฯ.
- ไชยอน การ์ดเนอร์, พินดา สิทธิสุนทร และ วิไลวรรณ อันสารสุนทร. 2543. ต้นไม้เมืองเหนือ. โครงการจัด พิมพ์ค่ำไฟ, กรุงเทพฯ.
- ทวีศักดิ์ ชิติเมธารใจน์. 2541. การศึกษาสภาพป่าและพรรณพฤกษาติดในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกูเวียง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร- มหาบัณฑิต สาขาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เทียมใจ คงกฤษ. 2541. ภาษาวิภาคของพฤกษ์. พิมพ์ครั้งที่ 4. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- เต็ม สมิตินันทน์. 2544. ชื่อพรรณไม้แห่งประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. ประชาชนจำกัด, กรุงเทพฯ.
- ประนอม จันทรโโนมทัย. 2544. ปฏิบัติการอนุกรรมวิหารพืช. โรงพิมพ์ลังนานาวิทยา, ขอนแก่น.
- ประนอม จันทรโโนมทัย และก่อ่องกานดา ชยานฤทธ. 2543. การศึกษาด้านพืช. ใน: บทความปริทัศน์งานวิจัยด้าน ความหลากหลายทางชีวภาพในประเทศไทย. วิสุทธิ์ ใบไม้ และคณะ (บรรณาธิการ). หน้า 78-88. Work Press Printing, กรุงเทพฯ.
- ประนอม จันทรโโนมทัย, เอ农อ ทัศนศร, อัจฉรา ธรรมถาวร และ สมพงษ์ ธรรมถาวร. 2526. รายงานผลงาน วิจัยเรื่อง โครงการเตรียมรวมรวมสไลต์และศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของเรณูของพรรณไม้บางวงศ์. คณะ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประชา ประเทศไทย. 2533. นิเวศพันธุศาสตร์ของพิชสกุลถั่วแบงช้าง (*Afgekia Craib*) ในประเทศไทย. วิทยา นิพนธ์วิทยาศาสตร- มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มานะ โคตรโสก้า 2538. การศึกษาเบื้องต้นของพิชสกุลยอ (*Morinda L.*) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. โครงการวิจัยปริญญาตรี ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รสิน พลวัฒน์. 2539. ใบโอลิสเทมาติกส์ของประชากร斐ร์นลินกุรัม (*Pyrrosia eberhardtii (Christ) Ching*) ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร- มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลง กรณ์มหาวิทยาลัย.
- лавลัย รักสัตย์. 2539. ละอองเรณู. โอเดียนล็อตเตอร์, กรุงเทพฯ.
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก. 2541. พันธุพืชอนุรักษ์. โรงพิมพ์ พพ แอนด์ พี, พิษณุโลก.
- สุชาติ ประสิทธ์รัฐสินธุ และ บรรณิการ สุขเก瞒. 2533. เทคนิคทางสถิติขั้นสูงสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมพิวเตอร์ และโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC⁺ เล่ม 1-3. โรงพิมพ์ภารพพิมพ์, กรุงเทพฯ.
- สมนึก ผ่องอ้ำไฟ. 2539. การสำรวจพรรณไม้บัวเรือนพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช. ภาควิชาชีววิทยา ป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- อัจฉรา ธรรมดาวร. 2538. คู่มือทำสำลีต์ถาวรเนื้อเยื่อพืชโดยกรรมวิธีพาราฟิน. ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Backer, C.A. and Bakhuizen van den Brink, R.C. 1965. *Flora of Java*. Vol. 3. N.V.P. Noordhoff Groningen, Netherlands.
- Bakhuizen van den Brink, R.C. 1975. A Synoptical Key to Genera of the Rubiaceae of Thailand. *Thai Forest Bulletin (Botany)*. 9: 15-55.
- Brandis, D. 1906. *Indian Trees*. New Connaught Place, Dehra Dun, India.
- Bentham, G. and Mueller, F. 1866. *Flora Australiensis*. Vol. 3. Lovell Reeve, London.
- Chantaranothai, P. 1989. The Taxonomy of *Eugenia* L. *sensu lato* (Myrtaceae) in Thailand. Unpublished Thesis. University of Dublin, Dublin.
- Craig, W.G. 1932a. Contribution to the Flora of Siam XXXVI. *Bulletin of Miscellaneous Information*. 9: 425-437.
- _____. 1932b. *Florae Siamensis Enumeratio : A list of Plant Known*. Vol. 2. Siam Society, Bangkok.
- David A.S. and Koyama T. 1998. Cyperaceae. In: *Flora of Thailand*. T. Santisuk and K. Larsen (Eds.), Vol 6, part. 4, pp. 247-485. Diamond Printing, Bangkok.
- Dessein, S., Jansen, S., Huysmans, S., Robbrecht, E. and Smets, E. 2001. A morphological and anatomical survey of *Virectaria* (African Rubiaceae), with a discussion of its taxonomic position. *Botanical Journal of the Linnean Society*. 137: 1-29.
- Dann, G. and Everitt, B.S. 1982. *An introduction to mathematical taxonomy*. Cambridge University Press, London.
- Erdtman, G. 1952. *Pollen Morphology and Plant Taxonomy*. Hafner Publishing, New York.
- Gamble, J.S. 1921. *Flora of Residency of Madras*. Part 4. The Authority of the Secretary of State for India in Council, London.
- Hara, H. 1966. *The Flora of Eastern Himalaya*. The University of Tokyo Press, Japan.
- Hsiao, J.H. 1973. A numerical taxonomic study of the genus *Platanus* base on morphological and phenetic characters. *American Journal of Botany*. 60 (7): 678-684.
- Hodálová, I. and Marhold, K. 1998. Morphometric comparison of *Senecio germanicus* and *S. nemorensis* (Compositae) with a new species from Romania. *The Linnean Society London*. 128: 277-290.
- Hooker, J.D. 1880. *Flora of British India*. Vol. 3. L. Reeve, India.
- Huang, T.C. 1972. *Pollen Flora of Taiwan*. National University Botany Department Press, Taiwan.
- Igersheim, A. and Robbrecht, E. 1993. The character states and relationships of the Prismatomerideae (Rubiaceae - Rubioideae). Comparisons with *Morinda* and comments on the circumscription of the Morindeae s. str. *Opera Botanica Belgica*. 6: 61-79.
- Jew-Ming. 1978. *Flora of Taiwan*. Vol. 4. Epoch Publishing, Taiwan.
- Johansson, J.T. 1994. The genus *Morinda* (Morindeae, Rubioideae, Rubiaceae) in New Caledonia: Taxonomy and Phylogeny. *Opera Botanica Belgica*. 122: 1-67.

- Judd, W.S., Campeell, C.S., Kellogg, E.A. and Steven, P.F. 1999. *Plant Systematics*. Sinauer Associates, Massachusetts.
- Kirtikar, K.R. and Basu B.D. 1984. *Indian Medicinal Plant*. Vol. 2. Goyal Offset Printers, New Delhi.
- Kurz, S. 1877. *Flora of British Burma*. Vol2. Office of the Superintendent of Government Printing, Calcutta.
- Matthew, K.M. 1983. *The Flora of the Tamilnadu Carnatic*. The Diocesan Press, India.
- _____. 1999. *The Flora of the Palni hill, South India*. SCTP offset Press, India.
- Mario, L. 2000. Phenetic analysis of *Datura* section *Dutra* (Solanaceae) in Mexico. *Botanical Journal of the Linnean Society*. 133: 493-570.
- Merrill, E. D. 1912. *A Flora of Manila*. Bureau of Printing, Manila.
- _____. 1923. *An Enumeration of Philippines Flowering Plant*. Bureau of Printing, Manila.
- Metcalfe, C.R. and Chalk, L. 1957. *Anatomy of the Dicotyledon*. Vol 2. Oxford University Press, London.
- Nair, F.S.P. 1970. *Pollen Morphology of Angiosperms*. Barnes & Noble, New York.
- Ninh, T.N. 1985. Genus *Morinda* L. (Rubiaceae) in Vietnam. *Journal of Biology*. 7(4): 39-41.
- Ohwi, J. 1965. *Flora of Japan*. Smithsonian Institution, Washington, D.C.
- Pallithanam, J.M. 2001. *A Pocket Flora of the Sirumalai Hills*. SCTP Offset Press, India.
- Parham, J. W. 1964. *Plants of the Fiji Islands*. The Government Press, Suva, Fiji.
- Philip, O. and Mathew, P.M. 1978. Heterostyly and pollen dimorphism in *Morinda tinctoria* Roxb. *New Botanist*. 5: 47-51.
- Pitard J. 1924. Rubiaéae. In: *Flora of Générale De L' Indo-Chine*. Lecomte, M.H. (Ed.), Fas. 1-4, pp. 20-442. Masson et Cie Éditeurs, Paris.
- Puff, C. and Iggersheim, A. 1994. The character states of *Mussaendopsis* Baill. (Rubiaceae-Coptosapeltiae). *Flora*. 186: 161-178.
- Ridley, H.N. 1923. *The Flora of the Malay Peninsula*. Vol. 2. Reeve, London.
- Robbrecht, E. 1988. Tropical Woody Rubiaceae. *Opera Botanica Belgica*. 1: 13-271.
- Roxburgh, W. 1824. *Flora Indica*. Vol. 2. The Mission Press, New York.
- Schmidt, T. 1916. Flora of Koh Chang: Contribution to the Knowledge of Vegetative in the Gulf of Siam. *Botanisk Tidsskrift*. 24(3): 190-191.
- Sneath, P.H.A. and Sokal, R.R. 1973. *Numerical Taxonomy*. W.H. Freedom & Company, San Francisco.
- Stace, C.A. 1989. *Plant Taxonomy and Biosystematics*. Cambridge University Press, London.
- Suvatti, C. 1978. *Flora of Thailand*. Vol. 2. Kurusapa Ladprao Press, Bangkok.
- Weber, E. 1997. Phenotypic variation of the introduced perennial *Solidago gigantea* in Europe. *Nordic Journal of Botany*. 17(6): 631-637.
- Wong, K.M. 1984. A synopsis of *Morinda* (Rubiaceae) in the Malay Peninsula, With two new species. *Malayan Nature Society*. 38: 89-98.

. 1989. Rubiaceae. In: **Tree Flora of Malaya**. Ng, F.S.P. (Ed.), Vol. 4, pp. 324-431.
Art Printing Work, Kuala Lumpur.

ภาคผนวก

ภาพที่ 43 เชตกรกรุงราชายพนธ์และแผนที่จังหวัดของประเทศไทย (จากหนังสือพรรณพ敦ชาติของประเทศไทย เล่ม 6 (4))

ตารางที่ 8 การแบ่งขนาดของเรณู

ขนาด	ขนาดของเรณู (ในไมโครเมตร)
Very small spore	น้อยกว่า 10
Small spore	10-25
Medium spore	25-50
Large spore	50-100
Very large spore	100-200
Gigantic spore	มากกว่า 200

(Erdtman, 1952)

ตารางที่ 9 การแบ่งรูปร่างของเรณู

รูปร่าง	P/E	100 x P/E
Peroblate	น้อยกว่า 4/8	น้อยกว่า 50
Oblate	4/8-6/8	50-75
Subspheroidal	6/8-8/6	75-133
suboblate	6/8-7/8	75-88
oblate spheroidal	7/8-8/8	88-100
prolate spheroidal	8/8-8/7	100-114
subprolate	8/7-8/6	114-113
Prolate	8/6-8/4	133-200
Perprolate	มากกว่า 8/4	มากกว่า 200

(Erdtman, 1952)

ตารางที่ 10 ชื่อและตัวอย่างของ *M. angustifolia* var. *scabridula* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
LAW (มม.)	83.0	90.0	87.0	95.0	72.0	80.0	82.0	98.0	71.0	94.0
LAL (มม.)	263.0	270.0	269.0	264.0	217.0	213.0	258.0	265.0	240.0	266.0
TWL (มม.)	145.0	120.0	112.0	138.0	107.0	95.0	121.0	130.0	124.0	137.0
DIP (มม.)	2.5	2.0	2.4	2.5	2.2	3.1	3.1	3.7	3.5	3.8
PEL (มม.)	14.0	27.0	15.0	17.0	20.0	19.0	15.0	21.0	17.0	15.0
AAL (องศา)	25	30	35	30	30	30	30	30	20	25
ABL (องศา)	40	25	30	35	30	40	40	35	40	40
LVN (เส้น)	20	18	20	19	20	20	19	19	20	20
DBS (มม.)	40.0	32.0	31.0	39.0	24.0	30.0	44.0	35.0	30.0	40.0
ADS (องศา)	45	55	50	50	55	60	55	55	50	55
DCT (มม.)	2.2	2.3	1.9	2.1	2.3	2.0	1.9	2.2	2.1	1.9
CTL (มม.)	23.0	27.0	25.0	25.0	25.0	26.0	24.0	26.0	27.0	25.0
CLW (มม.)	5.5	5.0	5.5	4.0	5.0	5.0	6.0	5.0	5.0	5.0
CLL (มม.)	12.0	12.0	13.0	12.0	11.0	14.0	11.0	12.0	15.0	13.0
ANL (มม.)	5.0	5.0	5.0	5.0	5.5	5.5	5.5	5.5	4.5	4.5
DFS (มม.)	2.7	3.0	3.1	2.4	2.7	3.5	2.7	3.3	2.8	3.1
SFL (มม.)	11.0	21.0	15.0	10.0	14.5	8.0	23.0	15.0	11.5	5.0
FRN (ผด)	33	31	29	36	37	33	25	29	26	32
SEW (มม.)	5.0	6.0	6.0	4.0	7.0	6.0	5.0	5.0	4.0	5.0
SEL (มม.)	9.0	7.0	10.0	7.0	9.0	10.0	8.0	8.0	8.0	10.0

ตารางที่ 10 ชื่อและลักษณะสัณฐานวิทยาของ *M. angustifolia* var. *scabridula* ที่นับไปใช้ในการเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์พันธุ์ แบ่งเป็นกลุ่มๆ กัน (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
LAW (มม.)	75.0	82.0	70.0	90.0	92.0	58.0	72.0	72.0	77.0	72.0
LAL (มม.)	243.0	282.0	315.0	300.0	263.0	227.0	285.0	270.0	258.0	253.0
TWL (มม.)	124.0	117.0	125.0	134.0	139.0	105.0	133.0	152.0	117.0	123.0
DIP (มม.)	4.0	3.0	2.2	3.5	1.9	3.0	2.8	4.1	3.0	3.0
PEL (มม.)	16.0	16.0	14.0	23.0	12.0	25.0	20.0	22.0	20.0	16.0
AAL (องศา)	30	25	25	30	30	30	40	30	25	20
ABL (องศา)	40	40	40	45	45	55	40	40	30	35
LVN (เส้น)	18	20	26	24	26	19	23	27	21	19
DBS (มม.)	37.0	37.0	27.0	33.0	50.0	30.0	34.0	25.0	31.0	35.0
ADS (องศา)	50	55	55	50	55	55	50	60	55	50
DCT (มม.)	2.0	2.6	2.0	1.8	2.0	2.0	1.9	1.8	2.1	1.7
CTL (มม.)	27.0	27.0	26.0	27.0	20.0	25.0	27.0	25.0	25.0	27.0
CLW (มม.)	4.5	3.5	5.0	4.0	6.0	4.0	3.0	5.0	5.0	4.0
CLL (มม.)	14.0	14.0	11.0	13.0	12.0	11.0	13.0	13.0	12.5	12.0
ANL (มม.)	4.5	4.5	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0
DFS (มม.)	3.5	2.5	2.5	3.1	2.5	2.5	2.7	2.8	3.8	2.1
SFL (มม.)	20.0	11.0	8.5	10.5	36	17	12.5	41	8.0	18.0
FRN (ผส.)	30	33	37	29	34	26	34	37	30	33
SEW (มม.)	4.0	4.5	5.5	7.0	5.0	5.0	4.0	5.0	5.0	5.5
SEL (มม.)	7.0	7.0	9.0	9.0	7.0	7.0	6.5	6.5	7.0	5.5

ตารางที่ 10 ข้อมูลตัวอย่างและสัณฐานวิทยาของ *M. angustifolia* var. *scabridula* ที่นำไปใช้ในการวินิเคราะห์ปัจจัย และการวินิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
LAW (มม.)	75.0	68.0	82.0	71.0	75.0	70.0	64.0	74.0	72.0	85.0
LAL (มม.)	253.0	263.0	281.0	247.0	220.0	231.0	213.0	236.0	215.0	298.0
TWL (มม.)	136.0	128.0	136.0	129.0	97.0	99.0	124.0	109.0	114.0	135.0
DIP (มม.)	2.9	2.8	2.6	3.0	2.5	1.9	2.8	2.9	1.4	3.2
PEL (มม.)	20.0	21.0	20.0	18.0	18.0	15.0	15.0	15.0	12.0	20.0
AAL (องศา)	20	25	25	35	30	35	30	30	20	40
ABL (องศา)	35	30	30	45	40	40	35	45	35	35
LVN (เส้น)	21	22	20	18	21	22	18	23	18	26
DBS (มม.)	42.0	30.0	26.0	28.0	32.0	32.0	27.0	30.0	30.0	28.0
ADS (องศา)	60	50	50	55	55	50	55	65	60	60
DCT (มม.)	2.1	1.9	2.0	2.1	2.1	1.6	1.8	1.9	2.1	1.7
CTL (มม.)	26.0	26.0	25.0	27.0	20.0	23.0	23.0	23.0	24.0	26.0
CLW (มม.)	6.0	4.0	3.0	5.0	5.0	4.0	4.5	5.0	5.0	5.0
CLL (มม.)	10.0	13.0	14.0	12.5	11.0	12.0	12.0	10.0	12.0	12.0
ANL (มม.)	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0
DFS (มม.)	3.3	3.0	3.9	2.0	2.4	2.5	3.0	3.0	3.7	2.9
SFL (มม.)	11.0	9.0	13.5	16.0	35.0	10.5	10.0	10.0	11.0	9.0
FRN (ผล)	27	33	24	26	34	18	29	37	32	33
SEW (มม.)	4.5	4.5	5.0	3.5	3.5	4.0	4.0	4.0	4.0	5.0
SEL (มม.)	6.0	6.5	6.0	5.5	5.5	4.5	5.0	5.5	6.0	6.0

ตารางที่ 11 ข้อมูลถั่วเมล็ดสัมภาระในรากของ *M. citrifolia* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวินิจฉัยที่จำแนกตาม

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
LAW (มม.)	155.0	168.0	145.0	162.0	144.0	145.0	171.0	134.0	162.0	129.0
LAL (มม.)	320.0	273.0	266.0	335.0	229.0	290.0	266.0	289.0	263.0	259.0
TWL (มม.)	165.0	146.0	156.0	170.0	150.0	161.0	150.0	139.0	146.0	139.0
DPL (มม.)	4.7	5.3	5.6	5.7	4.4	4.6	5.8	5.0	5.2	8.0
PEL (มม.)	20.0	13.0	13.0	25.0	20.0	16.0	18.0	16.0	15.0	12.0
AAL (องศา)	60	70	65	65	100	80	60	80	75	80
ABL (องศา)	60	80	65	65	50	80	80	65	80	80
LVN (เส้น)	16	12	14	12	16	11	12	14	11	12
DBS (มม.)	45.0	55.0	40.0	58.0	38.0	59.0	46.0	49.0	52.0	46.0
ADS (องศา)	40	65	50	50	40	45	60	50	40	60
DCT (มม.)	2.1	2.2	2.4	2.0	2.0	2.0	2.1	2.1	2.1	2.1
CTL (มม.)	10.0	7.0	11.5	10.5	9.0	10.0	11.0	10.0	9.5	11.0
CLW (มม.)	2.5	2.0	3.0	2.0	3.0	2.5	3.5	2.5	2.5	2.5
CLL (มม.)	5.0	5.0	5.5	5.5	6.0	6.0	5.0	6.0	6.0	5.0
ANL (มม.)	3.5	3.5	3.5	3.5	3.5	3.5	3.5	3.5	3.5	3.5
DFS (มม.)	3.9	4.0	3.8	4.1	3.2	4.3	4.4	4.0	4.6	4.5
SFL (มม.)	6.0	4.5	8.0	10.5	7.0	6.0	9.5	7.0	7.0	13.0
FRN (ผล)	72	70	74	75	66	83	85	80	76	73
SEW (มม.)	6.0	5.0	6.0	5.5	5.5	5.0	6.0	4.5	5.0	5.0
SEL (มม.)	10.0	9.0	8.0	10.0	9.0	9.8	9.0	9.5	9.5	10.0

ตารางที่ 11 ข้อมูลลักษณะพื้นฐานวิทยาของ *M. citrifolia* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
LAW (มม.)	157.0	139.0	156.0	130.0	172.0	162.0	204.0	170.0	175.0	226.0
LAL (มม.)	307.0	256.0	268.0	294.0	342.0	342.0	305.0	308.0	349.0	345.0
TWL (มม.)	184.0	133.0	139.0	158.0	173.0	215.0	168.0	176.0	197.0	203.0
DIP (มม.)	5.3	4.4	5.4	4.8	5.9	5.8	6.9	6.3	6.6	7.0
PEL (มม.)	21.0	19.0	15.0	27.0	18.0	19.0	11.0	5.9	18.0	19.0
AAL (องศา)	90	70	70	55	75	70	65	55	75	70
ABL (องศา)	50	70	80	55	80	75	95	70	75	75
LVN (เดือน)	13	10	12	12	14	15	12	12	14	15
DBS (มม.)	55.0	50.0	50.0	49.0	50.0	68.0	59.0	50.0	57.0	52.0
ADS (องศา)	4.5	5.0	5.0	5.0	6.0	5.0	5.5	5.0	5.5	6.0
DCT (มม.)	2.2	2.2	2.3	2.0	1.9	2.1	2.1	1.8	2.1	2.4
CTL (มม.)	11.5	9.5	11.0	10.0	10.0	11.0	10.0	10.0	10.0	10.0
CLW (มม.)	2.0	2.5	2.5	2.0	3.0	3.0	3.0	2.0	2.5	3.0
CLL (มม.)	6.0	5.0	6.0	5.5	5.5	5.5	5.5	5.5	5.0	6.0
ANL (มม.)	3.4	3.4	3.4	3.4	3.4	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0
DFS (มม.)	5.1	4.0	4.3	3.6	3.9	3.5	4.0	3.9	3.7	5.1
SFL (มม.)	17.0	5.0	14.0	9.0	4.5	8.0	6.0	7.5	6.5	8.0
FRN (ผล)	84	80	85	84	70	72	77	82	72	91
SEW (มม.)	5.0	5.0	6.0	5.0	4.0	5.0	5.0	4.5	4.5	4.5
SEL (มม.)	10.0	9.5	8.5	9.0	9.0	10.0	10.0	11.5	11.5	10.0

ตารางที่ 11 ข้อมูลลักษณะสัณฐานวิทยาของ *M. citrifolia* ที่น้ำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
LAW (มม.)	235.0	120.0	206.0	202.0	166.0	224.0	163.0	121.0	139.0	171.0
LAL (มม.)	356.0	300.0	351.0	307.0	319.0	332.0	268.0	158.0	254.0	270.0
TWL (มม.)	187.0	155.0	213.0	163.0	176.0	186.0	155.0	130.0	127.0	131.0
DIP (มม.)	6.4	4.3	6.5	7.3	5.6	6.7	5.7	4.1	4.7	5.6
PEL (มม.)	21.0	12.0	13.0	15.0	13.0	20.0	14.0	12.0	14.0	16.0
AAL (องศา)	75	70	75	65	60	60	75	70	70	70
ABL (องศา)	70	65	90	90	65	90	90	60	70	85
LVN (เส้น)	14	14	14	12	13	14	10	13	13	12
DBS (มม.)	57.0	62.0	52.0	50.0	63.0	52.0	59.0	45.0	44.0	52.0
ADS (องศา)	55	45	55	60	50	50	55	45	50	45
DCT (มม.)	2.4	1.8	2.1	1.8	2.1	2.0	2.3	2.2	2.2	2.3
CTL (มม.)	10.5	10.5	10.0	10.0	8.0	10.0	10.0	9.0	10.5	10.0
CLW (มม.)	2.0	1.5	2.5	2.5	2.0	2.5	2.0	2.5	2.5	3.0
CLL (มม.)	5.0	5.0	5.0	5.5	5.0	6.0	5.0	6.0	5.0	6.0
ANL (มม.)	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.3	3.3	3.3	3.3
DFS (มม.)	3.9	4.0	4.3	4.2	4.3	3.5	3.5	4.5	4.0	3.5
SFL (มม.)	7.5	6.0	16.0	5.0	11.0	8.0	8.0	6.5	14.0	9.0
FRN (ผล)	70	67	75	66	75	67	63	87	57	50
SEW (มม.)	4.0	4.5	4.5	4.0	5.0	5.5	5.0	4.0	5.0	5.0
SEL (มม.)	10.0	10.0	9.5	8.5	10.5	9.5	9.5	10.0	9.5	9.5

ตารางที่ 12 ข้อมูลลักษณะตัวบานวิทยาของ *M. coreia* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
LAW (มม.)	111.0	107.0	85.0	107.0	111.0	109.0	95.0	107.0	85.0	99.0
LAL (มม.)	245.0	223.0	194.0	241.0	239.0	201.0	235.0	255.0	193.0	273.0
TWL (มม.)	129.0	114.0	102.0	151.0	123.0	107.0	127.0	115.0	103.0	97.0
DIP (มม.)	3.7	3.6	2.7	3.7	3.7	3.5	3.6	3.7	3.0	3.1
PEL (มม.)	19.0	16.0	12.0	18.0	21.0	19.0	24.0	27.0	15.0	18.0
AAL (องศา)	45	35	40	35	40	40	35	45	45	50
ABL (องศา)	45	50	50	55	50	55	50	55	50	45
LVN (สีน้ำเงิน)	18	18	16	18	20	16	19	20	18	17
DBS (มม.)	34.0	34.0	33.0	29.0	28.0	41.0	30.0	38.0	29.0	36.0
ADS (องศา)	40	40	40	35	40	35	40	35	40	35
DCT (มม.)	2.5	2.4	2.4	2.3	2.4	2.7	2.9	2.2	2.5	2.5
CTL (มม.)	11.0	15.0	13.0	15.0	13.5	14.0	12.0	16.0	14.0	14.5
CLW (มม.)	3.5	4.5	4.0	4.5	3.5	4.0	5.0	4.0	4.0	4.0
CLL (มม.)	10.0	15.5	12.0	14.5	13.0	12.5	14.0	13.0	13.5	14.5
ANL (มม.)	6.5	6.5	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	6.5	7.0
DFS (มม.)	2.3	1.9	2.3	2.0	1.6	2.5	2.5	2.3	2.4	2.5
SFL (มม.)	47.0	37.0	43.0	31.0	29.0	37.0	48.0	40.0	58.0	51.0
FRN (ผล)	20	19	16	18	15	17	23	17	21	21
SEW (มม.)	4.5	4.0	4.0	4.0	3.5	4.5	4.0	3.5	4.0	4.5
SEL (มม.)	7.0	8.5	9.0	7.5	6.0	8.0	9.0	7.0	7.0	8.5

ตารางที่ 12 ข้อมูลค่าคงเด tamworth ของ *M. coreia* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (ต่อ)

ตัวแปร (หน่วย)	ค่าที่									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
LAW (มม.)	113.0	92.0	86.0	108.0	104.0	86.0	100.0	101.0	93.0	101.0
LAL (มม.)	237.0	241.0	227.0	218.0	207.0	218.0	213.0	226.0	230.0	210.0
TWL (มม.)	117.0	130.0	121.0	116.0	104.0	115.0	108.0	101.0	109.0	121.0
DIP (มม.)	3.9	3.4	3.3	3.4	3.2	3.4	3.5	3.5	3.4	3.2
PEL (มม.)	22.0	20.0	21.0	19.0	17.0	25.0	25.0	22.0	30.0	17.0
AAL (องศา)	45	35	40	50	45	45	55	30	45	40
ABL (องศา)	50	55	50	55	55	45	55	50	50	50
LVN (ล้าน)	18	16	20	17	16	18	19	19	20	19
DBS (มม.)	32.0	35.0	30.0	35.0	33.0	35.0	35.0	25.0	33.0	34.0
ADS (องศา)	35	45	35	35	45	35	30	45	40	35
DCT (มม.)	2.5	2.2	2.4	2.7	2.9	2.5	2.5	2.1	2.7	2.4
CTL (มม.)	13.5	12.0	15.0	17.0	13.0	15.0	13.5	16.0	16.0	15.0
CLW (กม.)	3.0	4.0	4.0	4.5	4.5	4.5	4.0	4.5	5.0	4.0
CLL (มม.)	13.0	10.5	14.5	14.5	13.5	12.0	13.0	12.0	14.0	13.5
ANL (มม.)	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5
DFS (มม.)	2.0	2.1	2.2	1.7	2.2	1.7	2.1	1.7	2.0	2.5
SFL (มม.)	38.0	64.0	30.0	38.0	35.0	30.0	31.0	34.0	25.0	29.0
FRN (ผล)	19	23	20	22	16	34	16	22	19	14
SEW (มม.)	4.0	4.0	3.5	4.0	3.5	3.5	4.0	5.0	4.0	3.5
SEL (มม.)	9.0	9.0	7.5	8.0	8.0	8.5	8.0	8.0	8.5	9.0

ตารางที่ 12 ข้อมูลลักษณะและสัณฐานวินพิทยานของ *M. coreia* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
LAW (มม.)	91.0	88.0	92.0	109.0	106.0	83.0	103.0	83.0	89.0	83.0
LAL (มม.)	214.0	219.0	188.0	221.0	200.0	187.0	213.0	192.0	182.0	184.0
TWL (มม.)	101.0	106.0	97.0	131.0	103.0	99.0	98.0	104.0	100.0	80.0
DIP (มม.)	3.3	3.2	3.1	4.4	3.4	2.9	3.4	2.9	2.8	3.0
PEL (มม.)	24.0	23.0	17.0	14.0	13.0	17.0	15.0	20.0	12.0	14.0
AAL (องศา)	30	35	40	90	45	40	50	40	40	50
ABL (องศา)	50	40	50	50	50	40	60	45	60	50
LVN (ลี้น)	18	18	16	18	16	19	19	19	19	18
DBS (มม.)	36.0	35.0	26.0	46.0	39.0	28.0	30.0	29.0	28.0	31.0
ADS (องศา)	45	35	30	40	40	35	50	40	50	50
DCT (มม.)	2.8	2.6	1.8	2.5	2.7	2.3	3.0	2.1	2.4	2.1
CTL (มม.)	15.0	15.0	14.0	13.0	14.5	15.0	10.0	14.0	14.0	16.0
CLW (มม.)	4.5	4.5	3.5	3.5	4.5	4.5	4.0	3.5	4.5	4.5
CLL (มม.)	13.0	13.5	11.0	11.0	13.0	11.5	10.5	13.0	14.0	14.0
ANL (มม.)	6.5	6.0	6.0	6.0	6.0	6.0	6.0	7.0	7.0	7.0
DFS (มม.)	3.0	2.5	2.0	2.0	2.5	2.5	2.6	2.0	2.5	2.4
SFL (มม.)	35.5	27.0	36.0	24.5	31.0	37.0	41.0	40.0	36.0	33.0
FRN (ผล)	20	18	14	17	15	19	10	17	16	17
SEW (มม.)	3.5	3.5	4.0	4.0	3.5	3.5	4.0	4.0	4.0	4.0
SEL (มม.)	8.0	6.5	7.5	8.0	9.5	8.0	7.5	7.0	7.5	7.5

ตารางที่ 13 ช้อมูลลักษณะเดลิบฐานวินพยาของ *M. elliptica* ที่นำไปใช้ในการบริหารหัวปั้นจัย และการบริหารหัวปั้นก่อสร้าง

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
LAW (มม.)	53.5	62.5	58.5	58.5	60.0	49.0	55.0	57.5	59.5	62.0
LAL (มม.)	180.0	191.0	180.0	164.0	154.0	141.0	165.0	163.0	162.0	169.0
TWL (มม.)	105.0	90.0	86.0	95.0	77.5	71.0	91.0	94.5	80.0	85.0
DIP (มม.)	2.4	2.3	2.1	2.2	2.0	1.8	2.3	2.1	2.2	2.1
PEL (มม.)	15.0	19.0	21.5	34.5	15.0	12.5	19.0	15.0	15.0	16.0
AAL (องศา)	35	35	40	35	40	40	50	50	40	40
ABL (องศา)	60	60	60	60	60	45	55	65	70	60
LVN (สีน)	17	15	16	15	14	14	14	13	16	14
DBS (มม.)	25.0	38.5	23.5	33.5	24.5	25.0	35.0	35.0	32.0	33.0
ADS (องศา)	60	60	55	50	45	50	60	45	60	55
DCT (มม.)	1.5	1.6	1.2	1.1	1.3	1.4	1.8	1.5	1.7	1.7
CTL (มม.)	9.0	8.0	9.5	9.0	9.5	10.0	9.5	9.0	9.0	6.0
CLW (มม.)	2.5	2.0	2.5	2.5	2.0	2.5	2.0	2.5	2.0	2.5
CLL (มม.)	6.5	7.0	8.0	7.5	7.0	7.5	8.0	7.0	7.0	7.5
ANL (มม.)	6.0	5.5	5.5	5.5	6.0	5.5	5.5	6.0	6.0	6.0
DFS (มม.)	2.6	2.6	2.1	2.6	2.1	2.2	2.5	2.0	2.1	2.2
SFL (มม.)	50.0	46.0	51.0	42.5	52.5	43.5	48.0	43.0	48.5	45.0
FRN (ผล)	41.0	57.0	40.0	52.0	48.0	51.0	40.0	49.0	49.0	39.0
SEW (มม.)	5.0	5.0	5.0	5.5	6.0	5.5	5.0	5.0	5.0	4.5
SEL (มม.)	8.0	7.0	7.5	8.0	8.0	6.5	8.0	8.0	8.0	6.5

ตารางที่ 13 ข้อมูลถั่งช่ายสัณฐานวิทยาของ *M. elliptica* ที่นำไปใช้ในการเพาะเป็นจัญชัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
LAW (ม.m.)	55.0	62.0	62.5	53.5	63.5	49.5	46.0	52.0	62.0	59.0
LAL (ม.m.)	148.0	144.0	170.0	146.0	181.0	162.5	151.0	130.0	195.0	177.5
TWL (ม.m.)	69.5	69.0	91.5	77.5	91.0	90.0	78.5	70.0	95.0	91.5
DIP (ม.m.)	1.6	1.8	2.4	1.7	2.4	1.8	2.0	1.7	2.3	2.4
PEL (ม.m.)	13.0	15.0	18.5	11.5	20.0	15.0	17.0	13.0	19.5	21.0
AAL (องศา)	35	50	45	35	60	35	35	45	45	40
ABL (องศา)	60	60	60	55	60	60	45	55	55	50
LVN (เส้น)	14	12	14	14	15	15	17	12	16	15
DBS (ม.m.)	30.0	31.0	36.0	31.5	33.0	30.5	29.0	25.5	32.0	30.0
ADS (องศา)	55	45	55	45	55	50	50	45	50	50
DCT (ม.m.)	1.6	1.5	1.6	1.3	1.7	1.5	1.3	1.4	1.7	1.5
CTL (ม.m.)	9.5	10.5	9.0	10.0	9.0	7.5	7.0	10.0	9.0	10.0
CLW (ม.m.)	2.5	3.0	2.0	2.5	2.5	2.5	2.5	2.0	2.5	2.0
CLL (ม.m.)	7.5	7.0	7.0	6.0	7.0	5.5	5.5	6.0	7.0	7.0
ANL (ม.m.)	5.0	5.0	5.0	6.0	6.0	6.0	6.0	6.0	5.0	5.0
DFS (ม.m.)	2.4	2.2	2.2	2.2	2.4	2.2	2.1	2.2	2.1	2.3
SFL (ม.m.)	60.0	47.5	40.0	49.0	52.5	49.0	42.0	48.0	44.0	46.0
FRN (ผล)	48.0	51.0	52.0	54.0	53.0	43.0	45.0	50.0	48.0	49.0
SEW (ม.m.)	6.0	5.0	4.5	5.5	5.0	5.0	5.0	5.5	5.5	5.0
SEL (ม.m.)	7.0	7.5	7.0	8.0	8.0	8.0	8.0	7.5	7.5	7.0

ตารางที่ 13 ข้อมูลลักษณะสัณฐานวิทยาของ *M. elliptica* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
LAW (มม.)	44.0	54.0	61.0	56.0	48.5	55.5	60.0	46.0	40.0	65.0
LAL (มม.)	144.0	157.0	181.0	162.5	158.0	162.0	145.0	127.0	101.5	185.0
TWL (มม.)	69.5	89.0	106.0	80.0	82.0	82.0	70.5	58.5	52.0	95.0
DIP (มม.)	2.0	2.1	2.4	2.1	1.9	2.2	2.0	1.6	1.6	2.2
PEL (มม.)	18.5	12.0	21.0	17.0	11.0	11.5	12.0	12.0	12.0	20.0
AAL (องศา)	50	40	50	50	40	60	50	65	65	60
ABL (องศา)	50	55	50	50	60	70	70	50	45	60
LVN (เส้น)	14	13	16	16	15	14	12	13	14	16
DBS (มม.)	24.0	31.5	21.5	25.0	30.0	33.0	27.0	25.0	23.0	35.0
ADS (องศา)	60	55	55	50	50	45	60	50	45	65
DCT (มม.)	1.8	1.2	1.5	1.5	1.4	1.5	1.6	1.7	1.6	1.4
CTL (มม.)	10.0	9.0	10.0	9.5	8.0	7.0	8.0	9.0	9.5	10.0
CLW (มม.)	2.5	2.5	2.0	2.0	2.5	2.0	2.0	2.5	2.0	2.5
CLL (มม.)	8.0	7.0	7.0	7.0	7.0	6.0	7.0	7.0	7.5	7.5
ANL (มม.)	5.5	5.5	6.0	6.0	6.0	5.5	5.5	5.5	5.5	5.0
DFS (มม.)	1.9	2.3	2.4	2.2	2.0	2.2	2.3	2.2	2.1	2.0
SFL (มม.)	43.0	48.0	42.0	50.0	40.0	41.0	40.0	52.5	42.0	42.0
FRN (ผล)	42.0	48.0	44.0	43.0	42.0	49.0	48.0	38.0	37.0	41.0
SEW (มม.)	5.0	4.5	5.0	5.0	5.0	7.5	6.0	5.0	5.5	5.0
SEL (มม.)	7.0	7.0	8.0	7.5	7.5	8.0	7.5	7.5	7.5	7.0

ตารางที่ 14 ข้อมูลตัวอย่างและตัวแปรทางวิทยาของ *M. pandurifolia* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
LAW (มม.)	40.0	39.5	40.5	40.5	35.5	46.0	36.0	36.5	46.0	30.0
LAL (มม.)	75.0	73.0	78.0	84.0	71.5	74.5	71.5	67.0	80.5	74.0
TWL (มม.)	37.0	32.0	34.0	52.0	30.0	32.0	35.0	26.0	34.5	21.5
DIP (มม.)	1.3	1.1	1.0	1.2	1.1	1.2	0.9	1.3	1.1	0.8
PEL (มม.)	5.0	5.0	4.5	6.0	4.5	5.5	3.0	6.0	4.5	5.5
AAL (องศา)	70	65	80	90	90	80	90	65	100	80
ABL (องศา)	110	95	90	125	85	95	100	90	90	85
LVN (สีน)	12	10	11	10	12	10	11	10	10	10
DBS (มม.)	24.5	18.5	24.0	19.0	17.0	21.0	18.0	18.5	20.0	14.0
ADS (องศา)	55	60	60	55	65	55	55	55	55	55
DCT (มม.)	1.2	1.4	1.1	1.1	1.3	1.4	1.2	1.4	1.5	1.3
CTL (มม.)	11.0	9.5	9.5	10.0	8.5	9.5	10.0	11.0	10.5	10.5
CLW (มม.)	2.0	1.8	1.8	2.0	2.0	2.0	2.5	2.0	2.0	2.0
CLI (มม.)	6.0	5.5	5.5	5.5	5.0	4.5	5.0	6.0	5.5	5.5
ANL (มม.)	2.8	2.5	2.5	2.5	2.5	2.4	2.4	2.4	2.4	2.4
DFS (มม.)	1.6	1.9	1.7	1.6	1.4	1.5	1.5	1.5	1.0	1.5
SFL (มม.)	2.5	2.0	2.0	2.5	1.5	2.0	1.7	1.2	1.6	2.0
FRN (ผศ)	29	24	23	33	25	31	37	35	31	32
SEW (มม.)	4.5	4.5	4.0	5.0	4.0	5.0	4.5	4.5	4.0	4.0
SEL (มม.)	6.5	7.0	5.5	5.5	5.5	6.0	5.0	5.0	5.0	5.0

ตารางที่ 14 ข้อมูลสัมภาระสัมบูรณ์วิทยาของ *M. pandurifolia* ที่นำไปใช้ในการบริหารป่าจังหวัดและการวิเคราะห์คุณภาพน้ำฝน (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
LAW (มม.)	40.5	32.0	32.0	33.5	32.5	40.0	48.0	31.5	38.0	32.5
LAL (มม.)	73.5	70.0	69.0	64.0	75.0	81.5	82.0	73.5	80.0	70.0
TWL (มม.)	40.5	34.0	21.5	24.5	30.0	42.0	35.5	38.0	39.5	37.0
DIP (มม.)	1.1	0.9	0.8	1.1	0.9	0.9	1.2	1.1	1.2	0.8
PEL (มม.)	3.5	4.5	4.0	4.0	3.0	4.0	6.0	4.5	3.5	4.5
AAL (องศา)	70	75	80	80	65	85	65	80	85	90
ABL (องศา)	75	80	65	90	75	105	90	75	80	85
LVN (เส้น)	10	12	12	10	12	14	14	13	11	11
DBS (มม.)	21.5	15.0	17.0	15.5	19.0	18.5	17.5	12.5	23.5	17.0
ADS (องศา)	55	50	60	50	50	65	55	50	55	60
DCT (มม.)	1.3	1.2	1.4	1.5	1.3	1.5	1.5	1.6	1.2	1.3
CTL (มม.)	10.5	9.5	10.0	10.5	10.5	9.5	11.0	9.5	9.5	9.5
CLW (มม.)	2.2	1.8	1.5	2.0	1.8	2.5	2.0	2.0	2.0	2.0
CLL (มม.)	5.0	6.0	4.5	5.0	4.0	6.0	5.0	5.0	3.5	5.0
ANL (มม.)	2.2	2.2	2.0	2.0	2.1	2.1	2.8	2.8	2.8	2.8
DFS (มม.)	1.1	1.5	1.4	1.5	1.4	1.2	1.4	1.6	1.0	1.7
SFL (มม.)	2.0	1.6	2.0	2.0	1.0	1.0	1.5	1.0	1.5	1.5
FRN (ผล)	50	29	29	35	36	33	40	36	36	36
SEW (มม.)	4.0	3.5	5.5	6.5	4.0	5.5	6.0	5.5	5.0	4.5
SEL (มม.)	5.0	4.5	5.5	6.5	4.0	5.5	6.0	5.5	6.0	6.0

ตารางที่ 14 ช้อมูลตั้งแต่ส่วนฐานพิทยาของ *M. pandurifolia* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนก簇ุ่น (ต่อ)

ตัวแปร (หน่วย)	ค่าที่								
	21	22	23	24	25	26	27	28	29
LAW (มม.)	32.5	36.5	39.0	49.0	34.5	46.5	51.0	37.5	48.5
LAL (มม.)	67.0	82.0	77.0	86.0	62.5	74.0	76.5	68.0	70.0
TWL (มม.)	30.5	37.0	38.5	31.0	23.0	38.5	41.0	23.0	40.5
DIP (มม.)	1.1	1.1	1.1	1.5	0.9	1.4	1.2	1.2	0.9
PEL (มม.)	3.0	5.0	4.0	4.0	4.5	3.0	3.5	3.5	4.0
AAL (องศา)	105	95	70	105	70	80	65	70	90
ABL (องศา)	80	80	95	115	75	115	80	90	100
LVN (เส้น)	14	14	13	14	12	12	11	12	12
DBS (มม.)	13.0	15.0	16.0	19.0	15.5	18.0	22.0	20.0	15.5
ADS (องศา)	55	55	60	60	60	55	55	60	60
DCT (มม.)	1.3	1.3	1.2	1.1	1.2	1.3	1.5	1.2	1.3
CTL (มม.)	10.0	11.0	9.5	10.5	9.0	10.0	9.0	9.5	8.5
CLW (มม.)	2.2	1.8	2.0	2.2	2.2	2.5	2.0	2.0	1.8
CLL (มม.)	5.5	4.0	5.5	4.0	6.0	6.5	5.0	5.5	4.0
ANL (มม.)	2.8	2.2	2.2	2.2	2.2	2.2	3.0	3.0	3.0
DES (มม.)	1.4	1.4	1.7	1.3	1.4	1.4	1.1	1.1	1.3
SFL (มม.)	2.0	1.5	1.5	1.5	2.0	2.0	1.0	2.0	2.0
FRN (ผล)	31	39	29	36	37	41	33	28	34
SEW (มม.)	5.0	5.0	4.5	5.0	5.0	4.0	4.0	6.0	4.0
SEL (มม.)	5.5	5.5	4.5	5.5	5.0	4.5	4.5	5.5	6.0

ตารางที่ 15 ข้อมูลถังลมและสัมภาระน้ำหนักของ *M. scabrida* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่					ค่าที่
	1	2	3	4	5	
LAW (มม.)	97.0	95.0	90.0	101.0	94.0	90.0
LAL (มม.)	251.0	228.0	233.0	281.0	245.0	257.0
TWL (มม.)	142.0	124.0	133.0	107.0	123.0	124.0
DIP (มม.)	4.7	5.0	3.8	4.4	4.4	4.5
PEL (มม.)	26.0	23.0	18.0	23.0	16.0	18.0
AAL (องศา)	50	50	55	50	55	50
ABL (องศา)	65	70	40	30	50	60
LVN (เส้น)	21	22	21	23	20	22
DBS (มม.)	31.0	29.0	28.0	32.0	29.0	32.0
ADS (องศา)	55	60	60	50	50	50
DCT (มม.)	2.2	2.4	2.9	2.2	1.6	1.8
CTL (มม.)	19.0	30.0	32.0	25.0	24.0	20
CLW (มม.)	5.0	6.0	5.0	5.0	6.0	4.0
CLL (มม.)	12.0	14.0	15.0	13.0	12.0	9.0
ANL (มม.)	4.0	4.0	4.0	4.0	4.5	4.5
DFS (มม.)	2.0	2.7	3.1	2.5	2.4	2.7
SFL (มม.)	12.0	15.0	25.0	12.0	25.0	15.0
FRN (ผัด)	27	28	28	37	32	39
SEW (มม.)	4.0	4.0	4.0	4.0	3.5	4.0
SEL (มม.)	6.0	5.0	5.0	5.0	6.0	6.0

ตารางที่ 15 ชื่อและตัวอย่างของ *M. scabrida* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่					
	11	12	13	14	15	16
LAW (มม.)	83.0	83.0	94.0	88.0	90.0	85.0
LAL (มม.)	230.0	232.0	256.0	209.0	226.0	219.0
TWL (มม.)	105.0	122.0	112.0	99.0	117.0	120.0
DIP (มม.)	3.6	3.9	3.8	3.2	4.2	4.1
PEL (มม.)	21.0	15.0	19.0	16.0	20.0	15.0
AAL (องศา)	45	50	40	55	60	50
ABL (องศา)	60	60	50	60	55	60
LVN (เส้น)	22	24	22	24	23	21
DBS (มม.)	26.0	23.0	28.0	31.0	29.0	32.0
ADS (องศา)	50	70	55	60	50	55
DCT (มม.)	1.8	1.6	2.0	1.8	2.0	2.0
CTL (มม.)	28.0	24.0	18.0	20.0	21.0	18.0
CLW (มม.)	7.0	6.0	4.0	6.0	5.0	6.0
CLL (มม.)	12.0	14.0	9.0	12.0	11.0	12.0
ANL (มม.)	4.5	4.5	4.5	4.5	4.5	4.5
DFS (มม.)	2.7	2.5	2.3	2.6	2.5	3.0
SFL (มม.)	19.0	19.0	7.0	8.0	11.0	18.0
FRN (ผส)	36	37	43	39	25	35
SEW (มม.)	4.0	3.0	4.0	3.5	3.0	4.0
SEL (มม.)	6.0	5.0	6.0	6.0	7.0	5.5

ตารางที่ 15 ข้อมูลถั่วเมล็ดสัมภารินิเวศของ *M. scabrida* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์เป็นจังหวะและการจำแนกกลุ่ม (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
LAW (มม.)	114.0	94.0	87.0	108.0	111.0	102.0	100.0	97.0	90.0	97.0
LAL (มม.)	280.0	240.0	222.0	266.0	233.0	247.0	251.0	241.0	236.0	255.0
TWL (มม.)	139.0	108.0	116.0	126.0	118.0	134.0	131.0	126.0	120.0	121.0
DIP (มม.)	3.9	4.2	3.8	4.0	3.6	4.6	4.9	3.2	4.6	3.8
PEL (มม.)	20.0	18.0	23.0	21.0	18.0	23.0	16.0	21.0	18.0	24.0
AAL (องศา)	55	65	65	40	50	55	55	50	50	50
ABL (องศา)	55	50	60	60	50	60	55	55	50	40
LVN (เส้น)	20	22	17	22	20	21	23	23	22	24
DBS (มม.)	42.0	30.0	43.0	36.0	31.0	31.0	33.0	28.0	28.0	31.0
ADS (องศา)	50	55	55	50	45	40	50	50	50	55
DCT (มม.)	1.9	2.1	1.6	1.5	1.7	2.2	1.8	1.8	2.0	1.7
CTL (มม.)	25.0	29.0	18.0	26.0	25.0	19.0	27.0	25.0	28.0	25.0
CLW (มม.)	7.0	7.0	6.0	5.0	5.0	8.0	8.0	6.0	5.0	7.0
CLL (มม.)	15.0	14.0	14.0	12.0	12.0	15.0	17.0	15.0	13.0	15.0
ANL (มม.)	4.5	4.5	4.5	4.5	4.0	4.0	4.0	4.0	4.0	4.0
DFS (มม.)	2.5	2.7	2.1	2.4	2.5	2.5	2.5	2.5	2.5	2.5
SFL (มม.)	21.0	16.0	20.0	19.0	12.0	15.0	25.0	12.0	25.0	15.0
FRN (ผล)	30	31	36	50	35	16	24	34	18	32
SEW (มม.)	4.0	3.0	3.0	4.0	4.0	4.0	4.0	3.0	4.0	4.0
SEL (มม.)	6.0	6.0	5.0	6.0	6.0	5.0	4.0	5.0	5.0	6.0

ตารางที่ 16 ข้อมูลตัวแปรและสัมประสิทธิ์ของ *M. talmyi* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
LAW (มม.)	25.0	20.5	24.0	21.0	14.0	15.5	16.0	18.0	11.0	17.0
LAL (มม.)	101.0	93.0	102.0	95.5	112.0	110.5	106.0	102.5	109.0	101.5
TWL (มม.)	41.0	37.0	42.0	37.0	63.5	67.0	40.0	52.5	51.0	37.0
DIP (มม.)	1.7	1.4	1.3	1.0	1.3	1.3	1.2	1.2	1.2	1.2
PEL (มม.)	3.0	2.0	2.0	2.0	3.0	3.0	4.5	2.0	6.0	5.5
AAL (องศา)	100	100	70	90	80	70	65	55	60	70
ABL (องศา)	25	20	25	20	25	20	20	25	20	20
LVN (เส้น)	13	10	14	12	15	18	16	14	16	12
DBS (มม.)	20.5	21.0	16.0	22.0	16.5	13.5	19.5	18.0	16.0	14.5
ADS (องศา)	40	40	45	50	50	60	60	45	50	45
DCT (มม.)	1.4	1.2	1.4	1.2	1.3	1.5	1.3	1.2	1.5	1.1
CTL (มม.)	8.5	8.5	8.0	8.5	9.0	7.5	9.0	10.0	10.5	8.0
CLW (มม.)	2.0	2.0	2.0	2.0	2.2	2.0	2.2	2.0	2.5	1.8
CLJ (มม.)	5.5	6.5	6.0	6.0	7.0	6.0	6.0	6.0	5.5	5.5
ANL (มม.)	3.2	3.2	3.2	3.2	3.2	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0
DFS (มม.)	0.9	1.2	1.1	0.9	1.5	0.9	1.0	0.9	1.3	0.7
SFL (มม.)	3.0	6.5	4.0	3.5	5.0	4.0	4.0	3.0	4.5	2.0
FRN (ผล)	25	22	26	19	19	32	22	17	24	35
SEW (มม.)	3.5	3.0	3.0	3.5	3.5	4.0	4.0	3.5	3.5	3.5
SEL (มม.)	5.0	6.5	6.0	7.0	7.0	6.0	6.5	5.0	6.5	6.5

ตารางที่ 16 ข้อมูลตัวชี้มูลค่าฐานวิทยาของ *M. talmyi* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยแห่งการเจริญเติบโตในกรุ่น (ต่อ)

ตัวชี้ (หน่วย)	ค่าที่									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
LAW (มม.)	14.0	13.0	14.0	12.0	13.0	12.5	14.5	13.5	25.0	13.0
LAL (มม.)	128.0	99.0	100.0	94.0	99.5	103.0	104.0	102.0	101.0	98.0
TWL (มม.)	60.0	13.0	45.0	55.5	45.5	21.0	42.0	64.0	34.0	61.5
DIP (มม.)	1.2	1.4	1.2	1.0	1.0	1.2	1.1	1.0	1.6	1.2
PEL (มม.)	4.0	4.0	5.5	8.0	5.5	4.0	2.5	4.0	4.5	5.5
AAL (องศา)	60	70	80	80	90	100	75	60	70	
ABL (องศา)	30	20	20	25	20	20	20	20	20	20
LVN (ลิลล์)	19	17	14	14	14	16	16	18	14	20
DBS (มม.)	14.5	32.0	15.0	14.0	11.0	13.5	17.0	17.0	25.0	14.0
ADS (องศา)	50	70	55	55	60	50	60	55	50	60
DCT (มม.)	1.4	1.5	1.3	1.5	1.5	1.2	1.2	1.2	1.5	1.3
CTL (มม.)	9.0	9.0	8.0	9.0	9.0	8.0	9.0	8.5	8.0	8.0
CLW (มม.)	2.0	1.5	2.0	2.0	2.0	2.2	2.0	2.0	1.5	2.5
CLL (มม.)	6.5	5.5	5.0	5.5	6.5	5.0	6.0	7.0	6.0	6.0
ANL (มม.)	3.2	3.2	3.2	3.2	3.2	3.3	3.3	3.3	3.3	3.3
DFS (มม.)	1.1	1.3	0.8	0.9	1.1	1.6	1.1	1.0	1.8	1.5
SFL (มม.)	3.0	3.0	2.5	3.0	2.5	5.0	5.0	2.5	3.0	2.0
FRN (ผล)	30	21	23	18	18	23	17	19	17	25
SEW (มม.)	4.0	3.5	4.5	4.0	4.0	4.0	4.5	3.5	3.5	3.0
SEL (มม.)	5.0	6.5	6.0	5.5	5.0	5.0	6.5	6.5	6.0	6.0

ตารางที่ 16 ข้อมูลจำนวนวันเดินทางของ *M. talmyi* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่								
	21	22	23	24	25	26	27	28	29
LAW (มม.)	15.0	13.0	15.5	13.0	24.0	25.5	15.5	20.0	21.5
LAL (มม.)	102.0	97.0	97.0	97.5	97.0	95.0	112.0	114.0	95.0
TWL (มม.)	41.0	28.0	41.5	33.0	39.0	35.5	70.5	64.0	40.0
DIP (มม.)	1.0	1.2	1.2	1.0	1.3	1.3	1.1	1.2	0.9
PEL (มม.)	5.5	6.5	5.0	4.5	2.5	4.0	4.0	4.0	6.0
AAL (องศา)	80	80	105	85	85	90	70	80	60
ABL (องศา)	25	30	20	25	15	20	20	20	20
LVN (เส้น)	14	14	14	16	16	10	20	16	15
DBS (มม.)	15.0	17.0	14.5	13.0	20.0	29.0	15.5	18.0	18.0
ADS (องศา)	40	60	55	40	45	50	60	60	45
DCT (มม.)	1.4	1.3	1.3	1.1	1.2	1.0	1.1	1.4	1.3
CTL (มม.)	9.0	7.0	8.0	9.0	8.0	8.0	9.0	8.5	10.0
CLW (มม.)	2.3	2.0	2.0	2.3	2.0	2.0	2.0	1.5	1.5
CLL (มม.)	6.0	6.0	6.5	5.5	6.0	6.0	6.0	5.5	5.0
ANL (มม.)	2.5	2.5	2.5	2.5	2.5	2.5	2.5	2.5	2.5
DFS (มม.)	1.0	1.0	1.1	1.2	1.4	1.0	0.9	0.9	1.0
SFL (มม.)	3.0	3.5	3.0	4.0	4.0	3.0	2.5	2.5	3.5
FRN (แผ่น)	20	18	19	18	20	24	21	15	22
SEW (มม.)	3.0	3.0	3.0	4.0	3.5	4.0	4.5	5.0	4.5
SEL (มม.)	6.5	5.0	5.5	5.0	5.0	5.5	5.0	6.0	6.0

ตารางที่ 17 ข้อมูลสัมภาระสัตว์ชนิดวินวากของ *M. tomentosa* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
LAW (มม.)	78.5	83.5	93.5	79.5	86.0	77.0	92.5	81.5	91.5	99.0
LAL (มม.)	173.0	165.0	177.0	209.5	183.0	167.0	188.5	181.0	190.5	228.0
TWL (มม.)	102.0	97.0	86.0	113.5	110.0	85.0	86.5	83.0	94.0	92.0
DIP (มม.)	3.4	3.7	3.5	3.6	3.3	3.4	3.7	3.7	4.3	3.9
PEL (มม.)	13.0	17.5	26.5	25.5	14.5	11.5	20.0	21.0	14.0	24.0
AAL (องศา)	60	40	50	50	40	50	50	50	50	60
ABL (องศา)	70	50	60	55	55	60	60	50	55	50
LVN (สีน้ำเงิน)	19	23	20	18	20	20	19	20	20	18
DBS (มม.)	23.0	19.5	25.5	31.0	28.0	19.5	26.0	24.0	21.5	32.0
ADS (องศา)	55	55	55	50	55	45	35	50	50	40
DCT (มม.)	2.7	2.6	2.7	2.8	1.9	2.7	2.8	2.4	2.4	2.6
CTL (มม.)	15.0	16.0	17.5	16.5	16.0	16.5	15.0	17.0	16	16.5
CLW (มม.)	4.5	4.5	4.5	4.5	5.0	5.0	4.0	5.0	4.5	4.5
CLL (มม.)	12.0	11.0	12.0	11.0	10.5	12.5	11.0	11.5	12.0	11.0
ANL (มม.)	6.5	6.0	6.5	6.0	6.5	5.5	6.0	5.5	5.5	5.5
DFS (มม.)	4.0	2.1	2.3	1.9	2.0	2.6	3.0	2.8	3.1	3.3
SFL (มม.)	22.5	21.0	47.5	30.0	25.0	28.0	30.5	29.0	34.5	33.5
FRN (ผล)	22	19	14	17	18	18	16	17	18	18
SEW (มม.)	5.0	6.0	4.5	5.5	5.5	5.0	5.0	6.0	6.0	5.5
SEL (มม.)	10.0	9.0	8.0	8.0	9.0	8.0	9.0	11.5	8.0	9.0

ตารางที่ 17 ชื่อสูลักและสีเมืองฐานวินเทจของ *M. tomentosa* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์เบรจช์ และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
LAW (มม.)	95.0	80.0	86.5	80.0	75.0	76.5	99.0	91.0	82.0	72.0
LAL (มม.)	187.0	170.0	183.0	161.0	159.0	212.0	202.5	179.0	166.5	182.0
TWL (มม.)	82.0	79.0	90.0	90.5	87.5	120.0	120.5	96.0	91.0	90.0
DIP (มม.)	3.6	3.2	3.5	3.5	3.4	3.6	3.7	3.5	3.3	3.4
PEL (มม.)	26.5	19.5	20.5	19.5	15.5	28.5	15.5	16.5	14.5	17.0
AAL (องศา)	60	60	55	70	55	50	60	50	50	55
ABL (องศา)	50	50	55	60	60	40	55	60	60	50
LVN (เส้น)	20	20	20	18	20	20	20	20	18	20
DBS (มม.)	31.5	28.0	27.0	26.0	24.0	32.0	26.0	24.5	22.0	23.5
ADS (องศา)	45	50	45	55	50	40	50	50	45	50
DCT (มม.)	2.4	2.5	2.5	2.8	2.8	2.7	2.9	3.0	2.6	2.8
CTL (มม.)	15.5	17.0	16.5	15.0	16.0	16.0	16.5	14.0	17.0	15.0
CLW (มม.)	5.5	4.5	5.0	4.5	4.5	4.5	5.0	3.0	5.5	4.5
CLL (มม.)	14.0	12.0	11.5	11.5	10.5	10.0	11.0	11.5	11.5	12.0
ANL (มม.)	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5	6.0	6.0	6.0	6.0	6.0
DFS (มม.)	2.0	2.5	2.6	2.7	2.9	2.8	2.5	2.5	2.6	2.8
SFL (มม.)	35.0	31.0	34.0	44.0	29.0	30.0	35.0	40.0	42.0	42.0
FRN (ผล)	18	16	19	13	19	13	18	17	16	15
SEW (มม.)	5.5	5.0	5.0	6.0	4.5	5.5	5.0	4.5	6.5	5.0
SEL (มม.)	8.5	9.0	9.0	12.0	10.0	11.0	9.0	10.0	8.5	9.5

ตารางที่ 17 ช้อมูลซึ่งแสดงจำนวนวันที่ขาด ที่นำไปใช้ในการนิคราฟปัจจัย และการวิเคราะห์จำนวน (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
LAW (มม.)	70.0	78.5	88.5	80.0	72.0	79.5	87.0	71.0	72.5	75.5
LAL (มม.)	178.5	213.5	178.0	157.0	174.0	170.0	164.0	155.0	155.0	156.0
TWL (มม.)	76.0	103.5	87.0	80.0	82.0	100.0	85.0	82.0	82.0	79.0
DIP (มม.)	3.0	3.6	3.2	3.0	3.1	3.7	3.3	2.9	2.7	3.3
PEL (มม.)	20.0	25.5	17.5	18.0	16.5	11.0	24.5	13.0	13.0	15.0
AAL (องศา)	60	50	50	35	40	50	40	45	50	55
ABL (องศา)	40	45	55	60	45	55	50	55	55	60
LVN (ล้าน)	17	20	18	20	17	21	21	20	20	17
DBS (มม.)	26.0	30.5	26.0	18.0	31.0	21.0	20.0	26.0	21.0	21.0
ADS (องศา)	45	55	50	55	45	60	50	55	55	55
DCT (มม.)	2.7	2.9	2.4	3.0	2.5	2.4	2.5	2.4	2.4	2.3
CTL (มม.)	18.0	16.0	16.5	14.5	17.0	18.0	16.5	19.0	16.5	17.0
CLW (มม.)	4.5	5.0	4.5	5.0	4.5	5.5	4.5	4.5	4.5	5.0
CLL (มม.)	11.5	11.0	11.0	11.5	12.0	12.5	11.0	10.0	11.5	12.0
ANL (มม.)	6.0	6.0	6.0	6.0	6.0	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5
DFS (มม.)	3.1	2.7	2.0	1.7	2.5	3.1	3.0	3.1	2.4	2.8
SFL (มม.)	37.0	30.0	35.0	31.0	39.0	41.0	35.0	33.0	32.0	32.0
FRN (ผล)	17	19	14	17	16	13	16	17	16	19
SEW (มม.)	5.5	5.0	4.0	4.5	5.5	5.5	5.0	4.5	4.5	5.0
SEL (มม.)	9.0	7.0	9.0	9.0	8.5	7.5	9.0	8.0	8.0	8.0

ตารางที่ 18 ข้อมูลตัวอย่างผลลัพธ์ของ M. umbeata ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม

ตัวแปร (หน่วย)	ค่าที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
LAW (มม.)	36.5	41.0	49.5	45.0	33.0	41.5	40.5	36.0	41.0	35.5
LAL (มม.)	126.0	137.0	141.0	128.0	103.0	120.0	122.0	127.0	120.0	116.0
TWL (มม.)	73.0	82.0	77.0	75.0	69.5	71.0	68.5	72.0	62.0	69.5
DIP (มม.)	1.5	1.6	1.9	1.6	1.4	1.7	1.7	1.7	1.4	1.5
PEL (มม.)	11.0	10.0	12.0	9.5	9.0	10.5	11.0	11.0	10.	7.0
AAL (องศา)	30	25	35	35	25	45	30	25	30	30
ABL (องศา)	60	65	75	70	65	70	70	65	75	65
LVN (สีน้ำเงิน)	14	15	13	13	12	12	13	12	12	11
DBS (มม.)	25.0	27.0	30.0	32.5	21.0	27.0	26.0	25.0	28.5	24.5
ADS (องศา)	40	50	45	45	50	40	40	50	40	40
DCT (มม.)	1.9	2.0	2.3	2.2	1.7	1.9	1.9	2.2	1.8	2.1
CTL (มม.)	2.5	2.5	3.0	3.0	2.0	3.0	2.5	2.0	2.0	3.0
CLW (มม.)	1.5	1.5	1.5	1.0	1.5	1.3	1.2	1.2	1.5	1.0
CLL (มม.)	2.0	2.5	2.0	2.0	2.0	2.0	1.5	2.5	3.0	2.0
ANL (มม.)	1.5	1.5	1.5	1.5	2.0	2.0	2.0	2.0	1.5	1.5
DFS (มม.)	1.3	1.3	1.0	1.2	1.3	1.1	1.2	1.1	1.0	0.9
SFL (มม.)	19.0	20.0	19.5	21.0	21.5	20.0	24.0	22.0	17.0	13.0
FRN (ผล)	8	8	7	7	9	9	4	7	7	8
SEW (มม.)	3.5	3.0	3.5	3.5	3.0	4.0	3.5	3.0	3.0	3.0
SEL (มม.)	4.5	4.5	4.5	5.0	4.0	5.0	4.0	3.5	4.5	4.0

ตารางที่ 18 ชื่อและจำนวนตัวอย่างของ *M. umbellata* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์ลักษณะ (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
LAW (มม.)	44.5	35.0	43.0	36.5	45.0	37.0	49.5	38.0	41.5	42.5
LAL (มม.)	127.0	109.0	120.0	115.5	134.0	122.5	132.5	120.5	132.5	126.0
TWL (มม.)	86.5	61.0	65.0	60.5	54.0	29.0	71.0	72.0	77.5	70.0
DIP (มม.)	1.8	1.4	1.4	1.6	2.0	1.3	1.6	1.6	1.6	1.7
PEL (มม.)	10.5	9.0	10.0	11.0	10.0	10.5	10.5	11.5	11.5	11.0
AAL (องศา)	35	35	40	45	45	35	30	30	30	40
ABL (องศา)	80	85	85	75	80	70	75	80	70	85
LVN (สีน้ำเงิน)	14	14	15	13	15	12	12	10	13	14
DBS (มม.)	24.5	28.0	20.5	26.0	25.0	19.0	29.0	25.0	23.5	25.0
ADS (องศา)	45	40	40	40	40	50	40	50	45	50
DCT (มม.)	1.2	1.9	1.6	2.3	2.1	2.1	1.9	2.1	1.7	1.8
CTL (มม.)	2.0	2.0	1.5	1.5	1.5	1.5	1.5	1.5	2.0	1.5
CLW (มม.)	1.5	1.5	1.5	1.4	1.4	1.5	1.2	1.5	1.2	1.5
CLL (มม.)	2.5	3.0	2.5	3.0	3.0	2.0	2.5	2.5	2.5	3.0
ANL (มม.)	1.5	1.5	2.0	2.0	2.0	2.0	1.5	1.5	1.5	1.5
DFS (มม.)	1.0	1.2	0.9	1.1	1.0	1.1	1.2	0.9	1.3	1.1
SFL (มม.)	15.0	16.0	15.0	12.0	10.0	10.0	9.0	10.0	8.0	10.0
FRN (ผล)	9	10	9	11	8	8	7	12	7	9
SEW (มม.)	4.5	4.0	3.0	3.5	4.0	3.0	4.0	4.0	3.0	3.5
SEL (มม.)	4.5	4.0	4.5	4.0	4.5	4.0	4.5	4.5	4.5	4.5

ตารางที่ 18 ข้อมูลลักษณะเดสก์มอร์นวิทยาของ *M. umbellata* ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์จำแนก簇 (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าที่									
	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
LAW (มม.)	36.5	37.0	44.0	37.5	41.5	37.5	37.0	45.0	36.0	39.5
LAL (มม.)	128.0	122.0	120.5	113.0	133.5	115.0	125.0	124.0	112.0	113.0
TWL (มม.)	78.0	69.0	60.0	73.5	66.5	59.0	71.0	75.5	63.5	60.5
DIP (มม.)	1.8	1.6	1.6	1.4	1.6	1.6	1.5	1.6	1.4	1.6
PEL (มม.)	11.0	10.0	10.5	9.5	12.0	10.0	11.0	9.5	10.0	11.5
AAL (องศา)	25	30	30	30	30	40	30	35	30	50
ABL (องศา)	70	65	75	85	70	65	70	70	70	85
LYN (เส้น)	13	15	13	12	14	13	12	14	14	12
DBS (มม.)	19.0	21.5	26.0	24.0	28.0	23.0	23.0	24.0	22.0	26.5
ADS (องศา)	45	35	45	45	50	40	45	45	40	50
DCT (มม.)	2.2	2.0	1.7	1.7	1.9	2.1	1.6	1.9	1.7	2.0
CTL (มม.)	1.0	1.0	1.5	1.0	1.5	1.5	1.0	3.0	1.5	1.5
CLW (มม.)	1.2	1.2	1.5	1.5	1.5	1.0	2.5	1.5	1.5	1.2
CLL (มม.)	2.5	2.5	3.0	2.0	2.5	2.5	2.0	2.5	2.5	2.0
ANL (มม.)	1.6	1.6	1.6	1.6	2.5	1.5	1.5	1.5	1.5	1.5
DFS (มม.)	1.3	1.1	1.0	1.0	1.4	1.2	1.3	1.4	1.2	1.2
SFL (มม.)	20.0	20.0	19.0	18.0	45.0	13.0	40.0	45.0	40.0	39.0
FRN (ผล)	8	9	7	9	9	7	8	11	11	9
SEW (มม.)	3.5	3.5	4.0	4.03.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.0	3.5
SEL (มม.)	4.5	4.0	5.0	4.5	4.5	3.5	5.0	4.5	4.5	4.0

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสัญญาณวิทยาของพืชผล

สัญญาณ (หน่วย)	ค่าเฉลี่ย (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน) ของประชากร								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
LAW (มม.)	78.26 (9.76)	165.26 (30.64)	97.70 (9.77)	55.68 (6.41)	38.76 (5.97)	94.46 (7.57)	16.88 (4.45)	82.48 (8.37)	40.11 (4.24)
LAL (มม.)	255.93 (26.82)	290.70 (49.49)	215.86 (19.92)	159.90 (20.36)	74.26 (5.88)	243.56 (17.68)	102.11 (7.56)	182.21 (27.29)	122.85 (8.63)
TWL (มม.)	123.50 (14.27)	163.03 (24.34)	110.96 (14.06)	82.76 (12.71)	33.86 (6.95)	124.70 (12.48)	44.95 (13.75)	91.73 (11.97)	69.73 (7.50)
DIP (มม.)	2.85 (0.66)	5.65 (0.97)	3.36 (0.35)	2.05 (0.26)	1.08 (0.17)	4.11 (0.45)	1.20 (0.17)	3.43 (0.31)	1.59 (0.15)
PEL (มม.)	17.93 (3.64)	16.38 (4.36)	18.70 (5.66)	16.43 (4.76)	4.35 (0.90)	19.30 (3.03)	4.23 (1.49)	18.50 (4.91)	10.38 (1.02)
AAL (องศา)	28.66 (5.24)	70.66 (9.62)	43.33 (10.69)	45.33 (9.37)	80.50 (11.84)	51.33 (6.14)	78.33 (13.47)	51.33 (7.64)	33.50 (6.58)
ABL (องศา)	37.66 (5.97)	73.50 (12.04)	50.50 (4.79)	57.16 (6.90)	90.33 (13.76)	54.00 (8.34)	22.33 (4.68)	54.00 (6.48)	73.00 (7.26)
LVN (เส้น)	20.90 (2.64)	12.93 (1.55)	18.06 (1.31)	14.50 (1.38)	11.70 (1.39)	21.76 (1.67)	15.03 (2.47)	19.46 (1.33)	13.03 (1.24)
DBS (มม.)	39.96 (6.00)	52.13 (6.79)	32.90 (4.55)	29.61 (4.51)	18.28 (3.19)	30.26 (4.31)	17.53 (4.63)	25.20 (4.06)	24.96 (3.12)
ADS (องศา)	54.16 (4.37)	51.16 (6.52)	39.16 (5.42)	52.50 (5.83)	57.00 (4.27)	52.50 (5.68)	51.83 (7.71)	48.18 (10.62)	44.00 (4.43)

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวชี้ขณะที่นักวิทยาศาสตร์เชิงเศรษฐกิจ (ต่อ)

ลักษณะ (หน่วย)	ค่าเฉลี่ย (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน) ของประชากร								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
DCT (mn.)	2.00 (0.20)	2.11 (0.16)	2.46 (0.26)	1.50 (0.17)	1.31 (0.13)	1.99 (0.38)	1.29 (0.15)	2.62 (0.24)	1.91 (0.24)
CTL (mn.)	25.03 (1.90)	10.05 (0.91)	14.15 (1.54)	9.00 (1.06)	9.85 (0.74)	23.96 (4.17)	8.65 (0.78)	16.31 (1.07)	1.86 (0.61)
CLW (mn.)	4.76 (0.76)	2.48 (0.40)	5.15 (5.46)	2.30 (0.28)	2.02 (0.21)	5.73 (1.08)	2.00 (0.25)	4.66 (0.47)	1.37 (0.17)
CLL (mn.)	12.30 (1.20)	5.46 (0.43)	12.91 (1.37)	6.98 (0.64)	5.13 (0.73)	12.73 (1.87)	5.91 (0.54)	11.46 (0.79)	2.40 (0.40)
ANL (mn.)	5.00 (0.26)	3.27 (0.22)	6.56 (0.36)	5.61 (0.38)	2.48 (0.32)	4.33 (0.23)	2.95 (0.33)	6.15 (0.35)	1.64 (0.21)
DFS (mn.)	2.88 (0.46)	4.06 (0.43)	2.21 (0.32)	2.29 (0.40)	1.39 (0.21)	2.51 (0.23)	1.10 (0.25)	2.71 (0.49)	1.14 (0.14)
SFL (mn.)	15.05 (8.64)	8.50 (3.32)	36.53 (10.13)	46.28 (4.75)	1.70 (0.41)	18.13 (7.28)	3.41 (1.02)	33.55 (6.11)	20.36 (10.72)
FRN (ผล)	38.66 (41.65)	74.36 (9.12)	18.63 (4.09)	46.28 (5.23)	33.26 (5.50)	31.23 (8.23)	21.53 (4.65)	16.83 (2.08)	8.33 (1.62)
SEW (mn.)	4.85 (0.89)	4.96 (0.60)	3.93 (0.38)	5.16 (0.40)	4.51 (0.51)	3.73 (0.43)	3.71 (0.55)	5.20 (0.56)	3.45 (0.44)
SEL (mn.)	7.13 (1.54)	9.57 (0.68)	7.93 (0.82)	7.51 (0.48)	5.45 (0.67)	5.65 (0.60)	5.81 (0.63)	8.96 (1.12)	4.36 (0.39)

ตารางที่ 20 ค่าอิเกนของตัวแปรปัจจัย และค่าความผันแปร

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	9.675	48.377	48.377	9.675	48.377	48.377	7.637	38.187	38.187
2	4.226	21.130	69.506	4.226	21.130	69.506	5.049	25.243	63.430
3	2.198	10.992	80.498	2.198	10.992	80.498	3.414	17.068	80.498
4	1.601	8.003	88.501						
5	.933	4.665	93.166						
6	.800	4.000	97.166						
7	.397	1.985	99.151						
8	.170	.849	100.000						
9	5.707E-16	2.853E-15	100.000						
10	4.165E-16	2.083E-15	100.000						
11	3.469E-16	1.735E-15	100.000						
12	2.483E-16	1.241E-15	100.000						
13	1.185E-16	5.923E-16	100.000						
14	8.851E-17	4.426E-16	100.000						
15	-1.889E-17	-9.443E-17	100.000						
16	-7.828E-17	-3.914E-16	100.000						
17	-2.921E-16	-1.461E-15	100.000						
18	-3.363E-16	-1.682E-15	100.000						
19	-4.464E-16	-2.232E-15	100.000						
20	-1.683E-15	-8.415E-15	100.000						

ตารางที่ 21 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของแต่ละตัวแปร หลังจากสกัดปัจจัยแล้ว (Communalities)

Variables	Initial	Extraction
LAW	1	0.939
LAL	1	0.915
TWL	1	0.909
DIP	1	0.887
PEL	1	0.9344
AAL	1	0.539
ABL	1	0.428
LVN	1	0.959
DBS	1	0.875
ADS	1	0.890
DCL	1	0.817
CTL	1	0.947
CLW	1	0.914
CLL	1	0.946
ANL	1	0.684
DFS	1	0.991
SFL	1	0.561
FRN	1	0.905
SEW	1	0.389
SEL	1	0.660

ตารางที่ 22 ค่าน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรของลักษณะต่างๆ ในแต่ละแกนปัจจัย ที่ยังไม่ได้หมุนแกนปัจจัย
(Component matrix)

Variables	Component		
	1	2	3
LAL	0.936	0.193	0.023
PEL	0.936	-0.188	-0.149
TWL	0.907	0.279	-0.090
DFS	0.873	0.475	0.049
DIP	0.866	0.355	-0.096
LAW	0.830	0.469	-0.170
DBS	0.772	0.510	-0.134
DCL	0.768	-0.257	-0.399
CLW	0.762	-0.511	0.266
SEL	0.737	0.324	-0.106
CLL	0.734	-0.548	0.326
ANL	0.698	-0.443	0.012
CTL	0.674	-0.314	0.628
LVN	0.659	-0.619	0.375
FRN	0.393	0.841	0.208
ABL	-0.179	0.516	-0.358
AAL	-0.413	0.512	0.325
SEW	0.325	0.461	0.264
ADS	-0.199	0.437	0.811
SFL	0.399	-0.481	-0.464

ตารางที่ 23 ค่าน้ำหนักปัจจัยของตัวแปรของลักษณะต่างๆ ในแต่ละแกนปัจจัย ภายหลังจากหมุนแกนปัจจัย
แล้ว (Rotated Component Matrix)

Variables	Component		
	1	2	3
DFS	0.975	0.197	-0.014
LAW	0.955	0.049	0.153
DBS	0.931	0.014	0.086
DIP	0.909	0.182	0.162
TWL	0.895	0.254	0.208
LAL	0.857	0.389	0.168
FRN	0.803	-0.187	-0.473
SEL	0.789	0.127	0.146
PEL	0.640	0.522	0.501
SEW	0.515	0.042	-0.348
LVN	0.118	0.949	0.211
CTL	0.294	0.917	-0.141
CLL	0.224	0.915	0.238
CLW	0.274	0.873	0.276
ANL	0.284	0.648	0.427
ABL	0.198	-0.622	-0.027
ADS	0.041	0.100	-0.937
SFL	0.092	0.204	0.715
DCL	0.485	0.329	0.687
AAL	-0.043	-0.342	-0.648

ตารางที่ 24 ค่าสถิติของสมการจำแนกกลุ่ม จากการวิเคราะห์ลักษณะลักษณะลักษณะฐานวิทยาของพีชสกุลยอ จำนวน 9 ประชากร

Function	Eigenvalue	% of Variance	Cumulative %	Canonical Correlation	Test of Function(s)	Wilks' Lambda	Chi-square	df	Sig.
1	207.866	70.077	70.077	0.997	1 through 8	4.01E-09	4949.843	136	0
2	53.835	18.149	88.226	0.990	2 through 8	8.37E-07	3582.369	112	0
3	12.461	4.201	92.427	0.962	3 through 8	4.59E-05	2557.258	90	0
4	9.896	3.336	95.763	0.953	4 through 8	0.000	1891.696	70	0
5	6.111	2.060	97.823	0.927	5 through 8	0.006	1280.267	52	9.5E-234
6	4.508	1.519	99.343	0.904	6 through 8	0.047	778.083	36	3.5E-140
7	1.290	0.435	99.778	0.750	7 through 8	0.263	341.291	22	4.75E-59
8	0.655	0.221	100	0.629	8	0.603	129.118	10	7.07E-23

ตารางที่ 25 ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการจำแนกกลุ่มแต่ละสมการ ที่อยู่ในรูปมาตรฐาน (Standardized Canonical Discriminant Function Coefficients)

Variables	Function							
	1	2	3	4	5	6	7	8
LAW	0.256	0.225	0.501	0.059	-0.041	0.305	-0.019	-0.523
LAL	-0.410	0.114	-0.012	0.351	0.116	-0.450	0.172	-0.294
DIP	-0.108	0.247	0.361	0.089	-0.219	-0.364	-0.448	0.669
PEL	0.1987	0.057	0.124	-0.165	0.267	0.035	-0.073	0.183
AAL	0.062	-0.052	-0.039	0.261	-0.510	0.496	-0.404	0.081
ABL	-0.098	-0.218	0.160	-0.061	0.814	0.545	-0.074	-0.035
LVN	0.436	0.106	-0.196	-0.002	0.075	-0.054	-0.078	0.259
ADS	-0.023	-0.151	-0.275	0.187	-0.195	0.046	0.217	0.172
DCL	0.327	0.036	0.240	-0.185	0.198	-0.059	0.180	0.209
CTL	-0.237	0.375	-0.497	0.516	0.348	0.244	0.006	0.141
CLL	0.419	0.243	-0.166	0.019	-0.122	0.042	-0.191	-0.272
ANL	-0.280	0.777	0.025	-0.388	-0.163	0.226	-0.033	-0.206
DFS	0.579	-0.010	-0.023	0.212	-0.024	0.057	0.103	-0.057
SFL	-0.041	0.178	0.018	-0.311	0.224	-0.073	-0.109	0.262
FRN	0.046	-0.078	0.125	0.395	-0.013	0.102	0.105	-0.218
SEW	0.176	-0.030	0.163	-0.000	0.052	0.198	0.502	0.296
SEL	-0.168	0.081	0.148	-0.013	-0.262	0.144	0.423	0.240

ตารางที่ 26 ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการจำแนกกลุ่มแต่ละสมการ ที่ยังเป็นคะแนนดิบ (Unstandard Canonical Discriminant Function Coefficients)

Variables	Function							
	1	2	3	4	5	6	7	8
LAW	0.018	0.016	0.036	0.004	-0.002	0.021	-0.001	-0.037
LAL	-0.017	0.004	-0.000	0.015	0.005	-0.019	0.007	-0.012
DIP	-0.230	0.528	0.770	0.190	-0.468	-0.777	-0.957	1.428
PEL	0.048	0.014	0.030	-0.040	0.065	0.008	-0.018	0.045
AAL	0.006	-0.005	-0.004	0.027	-0.054	0.053	-0.043	0.008
ABL	-0.012	-0.027	0.019	-0.007	0.101	0.067	-0.009	-0.004
LVN	0.169	0.041	-0.076	-0.000	0.029	-0.021	-0.030	0.101
ADS	-0.003	-0.020	-0.037	0.025	-0.026	0.005	0.029	0.023
DCL	0.781	0.086	0.573	-0.442	0.472	-0.141	0.428	0.498
CTL	-0.136	0.215	-0.285	0.295	0.199	0.139	0.003	0.081
CLL	0.225	0.130	-0.089	0.010	-0.065	0.022	-0.102	-0.146
ANL	-0.907	2.513	0.081	-1.256	-0.528	0.731	-0.108	-0.669
DFS	0.326	-0.005	-0.013	0.119	-0.014	0.032	0.058	-0.032
SFL	-0.006	0.026	0.002	-0.047	0.033	-0.011	-0.016	0.039
FRN	0.003	-0.005	0.008	0.026	-0.000	0.006	0.007	-0.014
SEW	0.320	-0.055	0.296	-0.001	0.094	0.359	0.913	0.538
SEL	-0.202	0.098	0.178	-0.015	-0.315	0.173	0.509	0.289
(Constant)	-4.073	-17.018	-2.667	-3.844	-1.920	-10.265	-3.344	-5.174

ตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะสัณฐานวิทยาที่ใช้ในการวิเคราะห์กับสมการจำแนกกลุ่ม^(Structure Matrix)

Variables	Function							
	1	2	3	4	5	6	7	8
DFS	0.547*	0.113	0.091	0.118	0.002	0.015	0.161	-0.097
CLL	0.439*	0.318	-0.164	0.044	0.055	0.062	-0.141	-0.227
DCL	0.367*	0.154	0.129	-0.084	0.094	-0.054	0.102	0.135
LVN	0.304*	0.196	-0.161	0.059	0.078	-0.136	-0.062	0.228
PEL	0.230*	0.198	0.112	0.046	0.183	-0.142	-0.015	0.108
ANL	-0.146	0.647*	-0.067	-0.419	-0.154	0.317	0.132	-0.191
CLW	0.002	0.151*	-0.026	-0.011	-0.023	0.094	0.019	-0.027
LAW	0.122	0.236	0.626*	0.373	0.101	-0.008	-0.093	-0.193
DIP	-0.049	0.246	0.554*	0.384	0.046	-0.148	-0.367	0.440
TWL	-0.091	0.204	0.300*	0.292	0.125	-0.261	-0.017	-0.017
DBS	-0.021	-0.026	0.151*	0.118	-0.035	0.005	0.004	-0.101
CTL	-0.101	0.420	-0.462	0.548*	0.299	0.102	0.023	0.241
LAL	-0.134	0.280	0.353	0.439*	0.155	-0.421	0.094	-0.205
SFL	-0.043	0.154	0.075	-0.363*	0.174	-0.125	-0.142	0.215
FRN	-0.036	0.009	0.185	0.308*	-0.063	0.088	0.161	-0.210
ADS	0.098	-0.011	-0.068	0.174*	-0.010	0.131	0.134	0.149
ABL	-0.112	-0.150	0.343	0.006	0.561*	0.550	-0.203	-0.001
AAL	-0.018	-0.111	0.061	0.161	-0.460	0.504*	-0.420	0.154
SEW	0.050	0.065	0.092	0.088	-0.017	0.256	0.598*	0.320
SEL	-0.148	0.156	0.329	0.039	-0.249	0.187	0.483*	0.245

หมายเหตุ: * = ลักษณะทางสัณฐานวิทยาที่มีความสำคัญกับสมการมาก

ตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในการจำแนกกลุ่ม ที่คำนวณโดยใช้สมการจำแนกกลุ่มของ Fisher
 (Classification Function Coefficients)

Variables	Species								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
LAW	-0.206	0.154	0.075	0.712	-0.216	-0.182	-0.376	-0.043	-0.345
LAL	0.512	0.416	0.356	-0.430	0.219	0.442	0.302	0.295	0.286
DIP	2.812	11.315	8.236	-5.558	-7.324	8.205	1.617	8.595	-0.886
PEL	0.148	0.283	0.554	2.544	0.286	0.355	-0.198	0.632	0.633
AAL	0.567	0.905	0.627	1.059	1.024	0.800	1.073	0.713	0.397
ABL	0.605	0.811	0.615	0.217	1.485	0.773	0.285	0.704	1.261
LVN	1.999	0.950	1.651	9.422	1.513	2.254	1.768	2.013	1.636
ADS	0.804	0.573	0.315	0.539	0.959	0.682	1.112	0.524	0.708
DCL	5.895	10.284	9.763	43.602	6.876	5.835	3.862	11.323	13.209
CTL	7.968	2.886	4.483	-1.436	3.707	7.572	2.579	5.103	0.458
CLL	2.301	0.886	2.744	12.003	0.892	2.506	1.732	2.224	0.117
ANL	55.230	38.227	74.788	6.470	20.936	49.850	28.633	67.905	13.740
DFS	0.066	0.385	-0.933	14.770	0.697	0.188	0.464	-0.497	0.150
SFL	0.600	0.313	0.969	0.310	0.237	0.652	0.202	0.954	0.556
FRN	0.051	0.219	-0.115	0.167	0.125	0.047	0.027	-0.106	-0.011
SEW	8.027	11.012	6.638	23.007	10.605	5.613	7.001	10.396	9.661
SEL	7.145	8.699	7.554	-2.205	5.588	5.038	6.770	9.050	4.152
(Constant)	-435.67	-362.05	-479.31	-1292.4	-240.31	-403.83	-196.39	-477.60	-150.386

ตารางที่ 29 เปอร์เซ็นต์การทํานายกลุ่มประชากร จากสมการที่ได้จากการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มลักษณะสัณฐาน
วิทยาของพืชสกุลยอ จำนวน 10 ประชากร (Classification result)

Species	Predicted Group Membership									Total
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
Original Count	1	29	0	0	0	0	1	0	0	30
	2	0	30	0	0	0	0	0	0	30
	3	0	0	30	0	0	0	0	0	30
	4	0	0	0	30	0	0	0	0	30
	5	0	0	0	0	30	0	0	0	30
	6	0	0	0	0	0	30	0	0	30
	7	0	0	0	0	0	0	30	0	30
	8	0	0	1	0	0	0	0	29	30
	9	0	0	0	0	0	0	0	30	30
%	1	96.666	0	0	0	0	3.333	0	0	100
	2	0	100	0	0	0	0	0	0	100
	3	0	0	100	0	0	0	0	0	100
	4	0	0	0	100	0	0	0	0	100
	5	0	0	0	0	100	0	0	0	100
	6	0	0	0	0	0	100	0	0	100
	7	0	0	0	0	0	0	100	0	100
	8	0	0	3.333	0	0	0	0	96.666	100
	9	0	0	0	0	0	0	0	100	100

ค่าความถูกต้องของการทํานายกลุ่มจากสมการโดยรวม 99.3 เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ 30 ค่าสถิติของสมการจำแนกกลุ่ม จากการวิเคราะห์ลักษณะสัมฐานวิทยาของพืชสกุลยอ
จำนวน 4 กลุ่ม

Function	Eigenvalue	% of Variance	Cumulative %	Canonical Correlation	Test of Function(s)	Wilks' Lambda	Chi-square	df	Sig.
1	198.182	80.219	80.219	0.997	1 through 3	1.06E-05	2949.346	51	0
2	37.613	15.224	95.444	0.986	2 through 3	0.002	1586.084	32	0
3	11.255	4.555	100	0.958	3	0.081	645.281	15	8.4E-128

ตารางที่ 31 ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการจำแนกกลุ่มแต่ละสมการ ที่อยู่ในรูปมาตรฐาน

Variables	Function		
	1	2	3
LAW	0.021	0.004	0.030
LAL	-0.013	0.006	0.001
TWL	-0.004	0.008	0.019
DIP	-0.429	0.673	0.476
PEL	0.040	0.047	-0.013
AAL	0.003	-0.022	0.020
ABL	-0.014	0.010	-0.018
LVN	0.159	0.038	-0.085
DCL	0.707	0.342	0.165
CTL	-0.105	0.272	-0.145
CLL	0.249	0.061	-0.057
ANL	-0.606	1.507	-0.504
DFS	0.327	-0.017	0.068
SFL	-0.009	0.039	-0.036
FRN	0.004	-0.003	0.022
SEW	0.288	0.014	0.364
SEL	-0.192	-0.005	0.271
(Constant)	-5.288	-16.788	-3.781

ตารางที่ 32 ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการจำแนกกลุ่มแต่ละสมการ ที่ยังเป็นคะแนนติด

Variables	Function		
	1	2	3
LAW	0.353	0.064	0.494
LAL	-0.426	0.222	0.036
TWL	-0.084	0.161	0.363
DIP	-0.244	0.382	0.271
PEL	0.176	0.206	-0.059
AAL	0.060	-0.372	0.341
ABL	-0.275	0.208	-0.348
LVN	0.450	0.108	-0.241
DCL	0.344	0.166	0.080
CTL	-0.438	1.129	-0.604
CLL	0.519	0.128	-0.118
ANL	-0.449	1.116	-0.373
DFS	0.580	-0.031	0.121
SFL	-0.099	0.408	-0.377
FRN	0.078	-0.059	0.375
SEW	0.210	0.010	0.266
SEL	-0.233	-0.006	0.330

ตารางที่ 33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะสัณฐานวิทยาที่ใช้ในการวิเคราะห์กับสมการจำแนกกลุ่ม

Variables	Function		
	1	2	3
DFS	0.559*	0.085	0.156
CLL	0.406*	0.290	-0.136
DCL	0.324*	0.129	0.055
LVN	0.284*	0.184	-0.122
PEL	0.220*	0.212	0.073
ANL	-0.055	0.301*	-0.133
CTL	-0.038	0.222*	-0.110
ADS	0.100	0.117*	0.051
SFL	-0.026	0.116*	-0.098
CLW	0.027	0.093*	-0.023
LAW	0.110	0.264	0.585*
DIP	-0.039	0.276	0.498*
TWL	-0.102	0.248	0.375*
LAL	-0.095	0.278	0.326*
FRN	-0.032	0.025	0.274*
SEL	-0.101	0.129	0.224*
DBS	-0.027	-0.003	0.187*
AAL	-0.012	-0.085	0.105*
SEW	0.039	0.054	0.098*
ABL	-0.050	-0.051	0.090*

หมายเหตุ: * = ลักษณะทางสัณฐานวิทยาที่มีความสำคัญกับสมการมาก

ตารางที่ 34 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในการจำแนกกลุ่ม ที่คำนวณโดยใช้สมการจำแนกกลุ่มของ Fisher

Variables	Species			
	1	2	3	4
LAW	-0.336	-0.042	-0.370	0.670
LAL	0.395	0.379	0.289	-0.231
TWL	0.397	0.567	0.274	0.175
DIP	13.003	14.773	3.403	-9.017
PEL	0.860	0.432	0.228	2.372
AAL	0.059	0.394	0.374	0.372
ABL	0.740	0.493	0.572	0.005
LVN	2.766	1.534	2.323	9.501
DCL	13.043	12.484	8.792	42.983
CTL	4.960	1.995	1.058	-1.462
CLL	1.128	0.011	0.426	11.822
ANL	33.741	20.566	12.169	-2.296
DFS	0.120	0.731	0.611	14.930
SFL	0.907	0.306	0.340	0.204
FRN	-0.045	0.208	0.011	0.217
SEW	5.991	9.632	6.063	19.342
SEL	1.833	4.916	1.835	-6.251
(Constant)	-326.28	-301.396	-108.884	-1222.57

ตารางที่ 35 เปอร์เซ็นต์การทำนายกลุ่มประชากร จากสมการที่ได้จากการวิเคราะห์จัดจำแนกลักษณะสัมฐาน
วิทยาของพีชสกุลยอ จำนวน 4 กลุ่ม

		กลุ่มที่	Predicted Group Membership				Total
			1	2	3	4	
Original Count	1	120	0	0	0	0	120
	2	0	30	0	0	0	30
	3	0	0	89	0	0	89
	4	0	0	0	30	0	30
	Ungrouped cases	0	0	1	0	0	1
	%	100	0	0	0	0	100
	2	0	100	0	0	0	100
	3	0	0	100	0	0	100
	4	0	0	0	100	0	100
Ungrouped cases		0	0	100	0	0	100

ค่าความถูกต้องของการทำนายกลุ่มจากสมการโดยรวม 100 เปอร์เซ็นต์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายวิโรจน์ เกษรบัว
เกิด	16 มิถุนายน พ.ศ. 2520
ภูมิลำเนา	จังหวัดสุรินทร์
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปีการศึกษา 2543 และศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปีการศึกษา 2544 ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากโครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากรชีวภาพแห่งประเทศไทย (Biodiversity Research and Training Program, BRT) รหัสโครงการ BRT T_145031 และทุนอุดหนุนการศึกษา โครงการพัฒนาอาจารย์ สาขาวิชาดีไซน์เพื่อศึกษาในประเทศ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี